

ତା ୧୫ ରୁଳ ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ ୧୯୭୯ ମସି

ନିଜର ଓ ଦୁଇ ଏହି ଉପଳକ୍ଷ୍ମୀ ହିତର ଯେ
ପରାମରିବ ବାହେବ ଅପରାଧର ରୂପେ ପ୍ରଜାଙ୍କ
ପରାମରିବ ଦେବରେ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଚଳଇ
ଅଛନ୍ତି ପେଣ୍ଟି ନ ହୋଇଥିଲେ ଏ ପ୍ରକାର
ପ୍ରଗଣ୍ଧା ଲାଭ କର ନ ପାରନ୍ତେ । ଆମ୍ବୁମାନେ
ଆମା କର୍ତ୍ତା ଯେ ସି ସବଳକାୟରେ ସ୍ଵଦେଶରେ
ପ୍ରବେଶ କରାଇ ହାଜରେ କାଳଯାପନ କରିବ
ଏବଂ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦିତ ଚେଷ୍ଟାରେ ବିରଜି କି
ହେବେ ।

ଗ୍ରାୟକୁ କାମଳିଷାହେବେ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତିରେ
ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଥିଲାଏଛି । ଅନ୍ତର୍ଜାଲେବେ
ଜାହାଙ୍କୁ ଉଲଙ୍ଘଣେ କାଣନ୍ତି ଦୂର୍ତ୍ତି ସମସ୍ତରେ
ସେ ଡେଖାନ୍ତି ଥିଲାଏ ସାର ସବଳ ବିଷୟର
ଜୁଗ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି ଓ ଏଦେଶର ଯେ ବିହି
ଉନ୍ନତ ସମ୍ପଦ ହୋଇଥିଲା ସେ ସବୁ
ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରସାଦାନ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା ଏଣକର
ଆମ୍ବାନଙ୍କୁ କଣାଯାଏ ଯେ ଡେଖାର
ଉନ୍ନତ ପକ୍ଷରେ ସେ କିମ୍ବାର ସହବାନ୍
ହେବେ ଓ ପ୍ରକାଶର ବନ୍ଧୁ କିବାରଣ
କରିବାକୁ ଦୟାପି ତୁ ବିରବେ କାହିଁ ।
କଟେଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ମାସଜ ପଶାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜାନା ମୁଣ୍ଡର ପ୍ରସାଦାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ସେ
ସବୁ କିମ୍ବା ନିଶ୍ଚିପ୍ତ କିମ୍ବା ଜାହା ହିଂସା କରିଥିଲା
ଆମାଜନ୍ ଦୁଇର କାର୍ଯ୍ୟ ନହିଁ ଓ କେମ୍ବଲ
ଫାହେବ ଏ ସବୁ ଉତ୍ତମଙ୍କେ ନିଷ୍ଠିତ କଲେ
ଜାହାଙ୍କ ଯଶର ପୀମା ରହିବ ନାହିଁ ।

ବ୍ୟାକାରୀ ପମର ।

ପ୍ରବାଦୀ-ପ୍ରବାଦୀନାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ମୁହଁ ହେଉଥିଲା ଜାହା ଗେଷ ହେଲା । ଫର୍ମି-
ମାନେ ଅଗରୀର ଦୂରୀରଙ୍ଗ ରଖାକରିବା ନିମିତ୍ତ
ସାମାଜିକ ଯତ୍ନ ଉଲ୍ଲେଖେ ବୋର୍ଡି ପରିଚୟ
ବୁଜାର୍ଗ ଗୋଟିଏ ପାରିଲେ ନାହିଁ ଗେଷରେ
ପ୍ରବାଦୀନାଳଟାର ସମ୍ମୁଦ୍ର ପରିଚୟ ସ୍ଥାପନ କରିବ
ସେମାନଙ୍କ ଧରେ ଭାଙ୍ଗ ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ସମ୍ମାନ ହେଲେ
ପ୍ରତିସ୍ଥାନକୁ ଧାରା କରିବାରୀ ପାରିବି
ପ୍ରଥାନ ଦୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସେଥିର ବର୍ଦ୍ଧିତ ଦେଶମାନ
ପ୍ରବାଦୀ ବିବନ୍ଦର୍ଗର ହେଲା ଏପଦେଶମାନକର
ଲୋକ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୧୫ ଲକ୍ଷ ହେବ ଏହା
କବା ସୁର ବ୍ୟାକମିଶ ଘରିଲାକେ ଦୂର୍ଧ୍ଵ
ମହିଳା ଉତ୍ସବରେ ଠକ୍କା ପ୍ରବାଦୀନାଳ
ଦେବତା । ୧୯୭୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ୪୦ ବୋର୍ଡି ୧୯୭୧
ମାର୍ଚ୍ଚି ୩ ବୋର୍ଡି ୧୯୭୧ ମାର୍ଚ୍ଚି ବାବ

୮୦ କୋଟି ଏପର ତିବ ବିପ୍ରରେ ସମ୍ମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଶତ କୋଟି ଆବାୟ ହେବ ଏହି ଏ ଠଙ୍କା
ଡ୍ରେଲ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାନ୍ତର ଯେଉଁ
ପ୍ରଥାନ ପୂର୍ବମାନ ପ୍ରେସମାନଙ୍କ ବିପ୍ରଗତି ହୋଇ
ଥାଏ ତାହା ହେଲାନଙ୍କ ଦଖଳରେ ରହିବ ।
ଆଜିମରେ କେହି ଗୁର୍ବା ନ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ
ପାଇବ ହେବାର ସ୍ଥିର ସୋଇଅଛି ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଏଥର ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଦେବାର
ପୂର୍ବର ଜଣାଥଙ୍କ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସହଜରେ
ଆପଣାର ଗୋରବର ହାତ ହୃଦୀର ନ କର
ଅନେକ ଦ୍ୟା ଚେଷ୍ଟା କଲେ ସେମାନେ ଶେଷ
ଅବସ୍ଥାରୁ ପ୍ରାଣ ଦେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁହି ନ କର
ପୂର୍ବର ସନ୍ଧି କରିଥିଲେ ଏତେ ଅହିନ୍ଦ ପ୍ରାଣ ଓ
ଧନ ନଶ୍ଚ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତା ମନ୍ତ୍ର ଦର୍ତ୍ତମାନାନ୍ତର-
ପେଣ୍ଠା ଅନ୍ୟକ ଦ୍ୟାରେ ସନ୍ଧି କରିଗାନ୍ତଥାଣ୍ଟେ
ଏତେବେଳେ ପ୍ରାନ୍ତର ଥର ଅବସତ୍ତ ହେବାର
ବଳ ନ ଥିବାର ଦେଖି ପ୍ରସିଦ୍ଧମାନେ ଯାଦା
ଛାଇ କଲେ ଜାହା ସେମାନଙ୍କଠାର କେଲେ
କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବର ସନ୍ଧି ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରସିଦ୍ଧମାନେ
ଏତେହୁର ନମାରୀ ଦିଯାଇ ନ ଥାନ୍ତେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବଦ୍ଧ

ଏହାକେବେଳଙ୍କ ଗନ୍ଧିଟର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ
ଯେ ଜଣେ କୁଳାଜ ବଜାଳା ଅଧିକାର ଏକ ସ୍ଥାଳ
ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାଳର ଏକ ସ୍ଥାର ରାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ପଳା
ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ଦେବାର କେମ୍ବା ବର୍ଗଥିଲେ
ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପଡ଼ିଲାର ତହଁରେ କୃତ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ କୁଳମାନେ
କହୁତ ମୁଣ୍ଡଏ ବିବାହ କରିବାରେ ଏହି
ପରାମରଶମାନ ଘଟାଇ ।

ବର୍ତ୍ତିକେଇଲା ନିଜେଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସନ୍ଧି
ପାଇଥି ମହିଳା ଜୀ ୨୭ ରାତ୍ରି କୁଳାଇରେ
କୃଷ୍ଣି ହୋଇଥିବା ଶ୍ରୀଗ୍ରାମଶ ମହାଲାଲୀ ବହାମ
ଅମିଦୋନ ଗେଗେରକ ମୋକଦମାରେ ହାତ୍-
କୋର୍ଟ୍ ଆର୍ଥିକର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଫଳଦାର
କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଧରନର ଥା ୨୨ ରାତ୍ରି ଅଳେଟାର
କୁଳମହିଲାର ଦୋଷରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା କ୍ଷେତ୍ରର ବିଶେଷକୁ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବା ନ କରିବି କୁ
ଆବେଦନ ଦେଇ ପାରେ ମାତ୍ର ସରକାର
ବାପକୁ ଗୋଟି ଓ ଗୋଡ଼ା ପ୍ରତିଦିବେଦିବ କାହିଁ
ବୋଲି ସେହି ଧାରନ୍ମାରେ କୌଣସି ମାତ୍ରମେ
ମୋଟି ଏ ଘାଥାରଣ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ପାଇନ୍ତି ନାହିଁ

କମ୍ବା ହନ ୧୯୭୭ ମସିହାର ୨ ଅଇନମତେ
ବୌଦ୍ଧମାରୁ ପ୍ରକାଶ କଥାବିନ ନାହିଁ କାରଣ ସେ
ଅଇବେ ଗୋଟିଏବୁଲ୍ ଫ୍ରେଜଲ ନିଷ୍ଠ ହେବ
ପ୍ରକାଶ କମ୍ବା ସରକାରୀ ସତିକ ବି ବନନ୍ତି
ଚାଲୁଗାଣ ଛିନ୍ନ ଉପରେ ପ୍ରତିଲି ଅଟଇ ।

ଲୟୁଗେଗରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଯେଉଁ ସହି
ନାହିଁ ଅଛି ତାହା ଅରମ୍ଭ ହେଲାବାଲର ସୁର୍ଜ-
ଶୂନ୍ୟ ନିକଟ ଦର ବୁଝି ଓ ମେଘ ଏହିଦ୍ଵି
ହୋଇଥାଏ ଏମନ୍ଦ ବି ପୂର୍ବବର୍ଣ୍ଣ ପଞ୍ଜେ ତୁଳନା
ହୋଇ କି ପାରେ । କର୍ମଜମାନେ ଏକେ ବୁଝି
ଦେବାର ଏହାବରଣ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି କି
ଅଲ୍ଲେଖ ଓ ନାରେନ୍ଦ୍ରେତ ତୋପ ଓ ଶୈତାନ
ଅଗ୍ନି ଅଷ୍ଟବ୍ରତ ବିଦୁର ବସନ୍ତବାର ହେବାନ
ଏଷଜନା ହୋଇଥାଏ । ଏଥକୁ ହିନ୍ଦୁଧେତ୍ର ଅଠ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ପୁଣ୍ୟ ହୋମ ଓ ଯଜ୍ଞ ଦ୍ୱାରା
ମେଘ ବୁଝିଦେବାର ଯେଉଁ ଉଥାଥାକୁ ତାହା
ଅବସ୍ଥ ହେବାନ୍ତି ଅଛି ବେଳି ସନ୍ନାତନାର୍ଥ-
ରକ୍ଷଣୀ ସବୁର ସର୍ବମାନେ କହ ପାରନ୍ତି ।

ପ୍ରଦୟନେଷ୍ଟୁ ଅଟ ଜନରକ ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଦେଖାଯୁ ଏକ ସୁନ୍ଦରୀ ଜାଗର ଉପରେକୁ
ଏବଂ ମାନ୍ୟବିଦ୍ୱାତ୍ମଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଦେଖାଯୁ ସେନାର
ଲେପ୍ତନାଶ କପ୍ରାନ ପ୍ରଭୃତି କର୍ମଗୁଣ ପଦରେ
ଦୟାକୁ ଜରିବା କିଷ୍ଟଧୂରେ ବିନ୍ଦୁରର ସେହେତୁଥି
ଗୁରୁତ୍ୱମେଣ୍ଣା ଉତ୍ସୁକୀ ପଥ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।
ଜାହାଙ୍କମତରେ ଏହି ପଥ ଦେଖାଯୁ ଲୋକଙ୍କ
ପ୍ରଫାନ୍ତରେ ଉତ୍ତମ ହେବ ଏବଂ ସଜକଳଙ୍କ
ଓ ଉତ୍ତମ ବର୍ମର ପାଇଁ ତୋଷିର ସୁନ୍ଦର ଏଥିରେ
ମାନ ଦେଖି ସନ୍ନେହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱାସିବ ।

କିନ୍ତୁ କାନ୍ଦୁଜାର ଉଲଭୀଷଥ ମଳି ଅଛି
ଉଲଭାସୁ ବିଜ୍ଞାତ ତାର କନ୍ଦେଶ୍ୱାରୁଲ-
ହେ ଶୃଣୁଲେ ଯେ ବିଶ୍ଵାସୁ ଜୀବ ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଶ୍ଵ ଆଶଥ ହେମାଜଳ ଦେହରେ ରହିଥାଏ
ଦେବାକୁ ଦନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଟାଏ ବଢ଼ି-
କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧଳ ଓ କ୍ଷେତ୍ରକେ ଛୁଲା ଅଜନ୍ତୁ
ହେଲା ତଥ୍ବ ଯେ ଅନ୍ୟପାୟମାନ ବର ସେହି
ବିଶ୍ଵ ମାର ତାହା ଦେହ ରସ ବନ୍ଧଳରୁରେ
ଯିବି ଲଗାଇଦେଲେ ତଥିରେ ତବିଷଣାରୁ
ଛୁଲା ବନ୍ଦ ଓ ସବୁଖିଙ୍ଗ ନିବାରଣ ହେଲା ।
ସର୍ବଦେହର ଯେବେ ଏହିପରି ତାହା ବିଷର
ଆଶଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର ତେବେ ବକ୍ତ୍ବ ହୁଅର
ବିଷସ ହେବ ।

ଅଳ୍ପଦଳ ହେଉ ଗର୍ଭୀମେଘ ଏକଥା
ଜାନାରେ ଘରସା ନେବା ବିଶୟରେ ଯେବେ

ବିଧାନ ଦୋଷାରୁ ତତ୍ତ୍ଵର ତାସୂର୍ଯ୍ୟ ଏତେବି-
ନକେ ଜଣା ପଡ଼ିଲା । ମିଶ୍ର ମାତୃର ଅର୍ଥାତ୍
ତାତ୍ତ୍ଵାଳକ ଅନ୍ଧା ଗର୍ଭମେଘରେ ପଥାବ କର
ଅଛନ୍ତି କି ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରବଳିତ ହେଉଥିବା
ପଇଥା ସବୁ ଯେତୁ ପାଇଲାଗ୍ରାୟ ହେଲାଣି ସେବରୁ
ଫେରିଥିବା ନୁହନ ପଇଥା ଚଳାଇବାର ଭାବରେ
ଏହି କାରଣର ଅଧୀମ ପରିମାଣରେ ପଇଥା
ମୁହଁତ ହେବାରୁ ।

ଛାତ୍ରବେଶ ବିଷ୍ଣୁକମାଳଙ୍କ ସଂଗ୍ରହ ଅଗ୍ରଗଥ୍ୟ
ଦୂରି ହେବାର ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚମ ପ୍ରଦେଶରେ
ଶେଖିଏ କାରଣାନୀ ଯତ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରୁ
ଗବହୀମେଣ୍ଠ ଲଣ୍ଠିଥା ୫ ୫୦୦ ଟା ସାହାଯ୍ୟ
କାଳ ଛରିଥିବା ।

ପତର ଧୂମର ରେବନ୍ ବୋର୍ଡର ଜଳେ
ମେମୁର କଷ୍ଟ ସାହେବ ତହିଲ ମନ୍ତ୍ରକୁମାରୀମୁଖ
କ୍ଷେତ୍ରକାରୀ ଦର କର୍ମଚାରୀ ରାଜୀବ ପାତ୍ର
ସରକାରର ଲାଭ ଦେଖାଇ ଅଛିନ୍ତି ଗବ୍ର୍ଯୁମେ
ଶୁଣେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରବ୍ରାବ ମନୋମତ ହୋଇ
ଅଛି ଏହି କଷ୍ଟ ସାହେବ ଧର୍ମବାଦୀଧ୍ୟାତିଥିଙ୍କ

ଶ୍ରେନ୍ଦରଙ୍ଗର ମହାବୂଳୀ ଅଜନ୍ମନ୍ ଘାଁତା
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ବି ଅବେଳୀ ଲାଗୁ
କିଛିବାର ଅଜନ୍ମି ସମ୍ମାନନ୍ଦା ଅଛି ବୋଲି
ଜାରତାକରେ ସମାଦି ଥିବାକି ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତବିଜ୍ଞାନ ପଟ୍ଟିବା ବୋଲନ୍ତି କି ବରତୀ
ବର୍ଷରେ କଥାପଥରର ଉଦ୍‌ଦିଗ୍ଧାଧିକ ନିର୍ମିତ
ହିତରୁ କି ୨ ଏ ସୁର୍ଯ୍ୟକିରଣ ମାଳା ଅମୁଖକାରୀ
ଏମାନଙ୍କ ଅବିବାର ଜାହାଜ କଢ଼ା ଦେଖି
ପଞ୍ଚବ ହାତ୍ତି ଏକ ପ୍ରଥମେ ବାର୍ଷିକ ୨୫୦୦ଙ୍କ
ଲୋକାଏ ଦେଇନ ପାଇବେ ଦୂଲ୍ୟମୃଦ୍ଦର୍ଶକ
କୁଣ୍ଡଳ ଆଦ୍ୱିତା ଓ ଏତ୍ସମ୍ମାନକର୍ତ୍ତା
ପ୍ରତିବର୍ଷ “ବୁଦ୍ଧି ପାତ୍ରଥିବେ ଏହାହା ଜାହାଜ
ଘରରୁ ଯିବାର ଜାହାଜକୁଡ଼ା ଦେଖି ପତି
ନାହିଁ ।

ତ୍ରାବାର ଅନୁଗ୍ରହ ମୂଲ୍ୟଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ
ଯାଦାରେ ଏବର୍ଷ-୨୦ ହଜାର ଲୋକ ହୋଇ
ଥିଲେ ଏବଂ ତ୍ରାବୁ ଦୁଇଲକ୍ଷ ହଜାର ଦେଖାଗେ
କିମ୍ବା ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟ କୋଲାର୍ କି କର୍କ କାମେଲ
ଫାହେକ ବୀଘ ପାଇଁ ବୁନ୍ଦିଅପରେ ବର ଫାପକ
ରେବାକୁ ମନୋଲିକ କର କାହାରୁ ଏକ କଳା
ତବଣାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜ୍ ଏକର ଦିଗ୍ବିଷେ ଲଭ୍ୟମ
ଉତ୍ସାହପୂର୍ବ ଥିବାୟ ହେବ ହିର କର ଧାର
କାହାରୁ ଗେରକମ୍ବା ଯେଉଁ ମଜ ଦେଇଥିଲେ

ଜାହା ମଧ୍ୟ ଅନୁମୋଦିନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଯାହା
ସବୁଥାଥରଣ ମଇରେ ହଦିକରେ ଚଳିବାର
ନୂହର ଜାହା କରିବାକୁ ଗଲେ ଅବଶ୍ୟ ହବ-
ବର ହେବାକୁ ହୃଥର । ଉଣ୍ଡିଧ୍ୟା ଜବନ୍ଧିମେଘା
ଗବୁଜଥା ବୁଝି ଶୁଣି ବାହଁବ ଏଥିରେ ବାଧା
ହୋଇଥାରୁ କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ପ୍ରକୃତିପୂର୍ବ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ମେହନାୟକ
ମାନୁଷୀଙ୍କ ଶ୍ରାଣ୍ମ ସାହେବ କର୍ମର ସହିତ
ହୋଇଥିବାକୁ । ଉଦ୍‌ଦିକମ୍ଭାକୁ ସମ୍ମଳନେ କିମ୍ବା
ଅଧିକର ବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଜାହାଙ୍କର ଏବିଧି
ହେବାର ଅନ୍ତରାଳ ହୁଏ ।

ଏହେବେରେ ମୋହିଷଳ ତ୍ରାମମନ୍ଦିରେ
ଭବବତ ଘରେ ତ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଏବନ୍ଧି
କମା ହୋଇ ହୁଗବଜ ପ୍ରଭୃତ ସୁରଖା ଶୁଣିବାର
ଯେ ପ୍ରଥା ଅଛି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ ହେବୁପରି
ପ୍ରଥା ପ୍ରଚଳିତ କରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମର ସୁରକ୍ଷା ଲୋକମାନେ
ନିଜ ଶୁଣାଇଁ ଥର୍ମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ କରିବାର କଲନ୍ଦ
ତାର ଛାତ୍ରବିଷୟ ମନ୍ଦର କରିବାର ଶୁଣାଯାଏ

ତେଜନିରସ ଲେଖନ୍ତି ପୁନାରେ ।
ବୃଦ୍ଧଶା ହୀନ ସିବାର ବିଗ୍ନର କର ଅନେ
ବନ୍ଧୁ ବାଜିବ ଏକସ କମାଳର ଗଣ୍ଠିମୟ
ଅନୁମନ କିମନ୍ତେ ଭାରତାରେ କଲାତା
ଆବେଦନ ପଠାଇଥିଲୁ ମାତ୍ର ଗବତ୍ତିମୟ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ପକାଇ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ ପଥର ତଣାଯାଏ ଯେ ଗର୍ଜିଏ ନେହିତ
କୁଞ୍ଚାଳ ଦୋକାନକୁ ଯେଉଁ ଗପିଲେବିମାନେ
ବିବା ଅବିବା କରିବୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି
ତୁ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ଏକ ଶୁଭମୁଦ୍ରା ଦିଇବା
କରିଅଛି ସେଥିରେ ଏତଙ୍କ ପୁରୁଷରେ ଦିଆଯାଇଥିବା
ଅଛି ମାତ୍ର ମୁଦ୍ରା ମଳିକାର କିଛି ରଖିଯା ଦେଇ
ଯାଇ ଯାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନକୁଳରେ ଅନୁଧାର ଗରମାତ୍ର
ଥାନାର ବିକଳରୀ ହ୍ୟାନବିଶେଷରେ ତୌରେ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦେହରେ ବନ୍ଧୁତ ଲୋନ ପରିବେଶରେଇ
ହନ୍ତୁମାନ ହୋଇ ଛାତା କରିଥିଲା । ଏଥିମାତ୍ର
ରେ ହଠାତ୍ ତାହାର ସେହି ଲୋମରେ ଅଗ୍ର
ଲାଗେ ସେବନ୍ତିର ପଞ୍ଚମ ପାତ୍ର ହୋଇଥିବି
ଦଳିଯୁଗରେ ଲକ୍ଷ ଦଳ ପରିବର୍ତ୍ତର ହନ୍ତୁମାନ
ଦର ହେଲେ ।

ବରକା ଅଧୟା ଯଶ୍ଚତ୍ରଣାବେ ଯେବେ
ବଜଳାଦେଶର ବୃଷତ୍ତମ ଏବଂ ହନ୍ତିଥା ମନ୍ତ୍ର
ପାତ୍ର ସାମାଜିକ ଏବଂ ଗାର୍ହବ୍ୟ ଚିତ୍ତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଗୋଟିଏ ସମ୍ବୋଲିକ ସବ୍ୱି ଉତ୍ସବ ଉପରେ

ଭାବାଙ୍କୁ ୫୫୦୦ଙ୍କା ପାଇଗୋପିକ ଧୀଅବୈବ ।
ଏହି ମନ୍ଦରେ ଶେତିଏ ବିଶ୍ଵାସନ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଇଥିଲା । ରତ୍ନପ୍ରକଳ୍ପ ପେଟ କି ଧାର୍ମରେ
ସୁୟୁଷ୍ମା ଦେବାର ଅବଲମ୍ବନ । ବାବୁ ଜମାନା-
ଥାନାକୁର, ଦିଗମ୍ବରମଣି, ଶକ୍ତେତ୍ରଲମ୍ବି,
ହଂତେଲୁହାଦେବ ଏକ ଚେଦରେଣ୍ଟ ଲଂଘାଦେ-
ବଙ୍କ ଉପରେ ପୁରୁଷ ପଣ୍ଡାର ଦର ଅର୍ପଣ
ହେବ । ରତ୍ନପ୍ରକଳ୍ପ ଅଗାମୀ କାନ୍ତୁ ସମ୍ମାନ
ତା ୨୧ ରଜ ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ପାଇଁତାମ ନିର୍ଦ୍ଦିକ୍ଷା
କରିବୁ ପ୍ରେରଣ କରିଗାରୁ ହେବ ।

ହନ୍ଦରତ୍ତିଗରେ ଲେଖ ମେତକେଳ ସୁଜେଷ୍ଟ
ଗ୍ରାମଜାଧ ଚନ୍ଦରୀ ଲେଖ ଅଛନ୍ତି ଯାହାର
ପ୍ରସ୍ତୁତିକରଣାକୁ କଷ୍ଟ ବୋଧ ସ୍ଵାର୍ଥରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପ୍ରମେତ ବେଗାନାଳ ଖେ-
ରିକୁ ୧୦ମେଟ୍ର ବିଶ୍ଵାର ଡିକିଏ ତାଙ୍କସକରେ
ମୋର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିବାର ପରିବହନ ଆଜ-
ବାକୁ ବଥନେ ଦିନ ପରେ ଦେଖିଲୁ ତାହାର
ହୃଦ ଏକାବେଳାକେ କର ଦୋରିଥାଇ ପ୍ରସ୍ତରରେ
କୁଳା ନାହିଁ ଏକ କୁର ନିଷ ନାହିଁ । ବସୁତିଳ
କେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଅବେଳାକୁ କରିଥାଇ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବଜ୍ରାର୍ଥାଏ ବୁଲଦେବଙ୍କ ସରଜାରୀ ମାତ୍ର
ମାହାଲର ଉନ୍ନିଲିପିରୁ ଓ ମୋହରିଧୀ କରି
ଖାଲିଅଛି ଉନ୍ନିଲିପିରୁ ବରମାହୁ ଟ ୨୦ ଟା
ମୋହରିରୁକରିମରୁ ଦରମାହୁ ଟ ୧୦ ଟା ଅଟେ
ଉନ୍ନିଲିପିରୁ କର୍ମବକାଶେ ଟ ୧୦୦ଙ୍କା ଜାଦାଦର
ଯାମିନ ଅବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ କର୍ମମାନଙ୍କ ସବାଗେ
ଆର୍ଥିମାର ସରଜାମୁଦ୍ରା ଫ୍ରେସ୍ କଲିଟରାକିତେ
ରରେ ଅମନ୍ତା ମାର୍ତ୍ତମାର ଜା ୧୯ ରିଣ ମନକାଳ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶକରିବା ।

ଶା ୨୫ ରଜ ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସନ୍ଦ ୧୯୭୫ ମହିନା

ବି ପରିଚ୍ୟାବେଳୀ

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର କାନ୍ତିକା

ମନ୍ତ୍ରାଳୟ

ଶ୍ରୀ କମଳାଚାର୍ଯ୍ୟ ଦେବପତ୍ର

ଅଭ୍ୟାସ ପତ୍ର

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ପରିଚୟ ୫

ଏହି ରାଜନୀତିକା ସହି କଟକ ଦିଗ୍ବିନୀ
କାର କଟକ ପ୍ରଦେଶକାନ୍ତ ଯହାଲୁବେ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରଦେଶ ହେବ ।

ଅଜ୍ଞାନ ଧୀର୍ଜନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଲେଖକ
ମହିନେ

ଜାନ୍ମଭିଜନମାହେ ମାର୍ଗସନ୍ଧାନଟଙ୍ଗମେଷିବା ମୁଁ। ରେଣ୍ଡିଫିଏ ନ ସଂଗ୍ରାମଶାଲ ଗନ୍ଧବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟୁଁ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ ଟୁଁ
ମଧ୍ୟବଳ୍ୟ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ ଟୁଁ

ଓଡ଼ିଶା ଛରିଗେବନ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ତୃତୀୟ ଲେଖନେଶ୍ୱରବନଶ୍ଚିର
ଧ୍ୟାନ ପ୍ରେ ହାତେକ ବର୍ଷ ଉତ୍ସବ ପୂର୍ବରେ
ତଥା ଛରିଗେବନ କାର୍ଯ୍ୟର, ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ
କଲରେ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖନ ଯାଇଥାଇନ୍ତି
ହୁଏ ଥାରମ୍ଭକ କାର୍ତ୍ତିବା ଯୋଗି ଅନେକ
ଧ୍ୟ ଥିବାର ଜାହା ହର୍ବ ହିମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ କରି
ଛୁ ଏଥର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ବେଳେ ବନ୍ଦ୍ୟରେ
ପରିମାଣରେ ହୋଇଥିଲୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ୱର ଛଣ୍ଡିଯା ଜଳନିରିତ କାର୍ଯ୍ୟ-
ନିତ ମୋଟ ଟୁଁ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚ କରି
ଛନ୍ତି । ସଥା—

ମନ୍ଦିର କରି ଓ ଗ୍ରେନକବାଟ୍ ଟୁଁ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ପରିବର୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ

ଟୁଁ ଦିକ୍କାର

ବସନ୍ତ ଲେଖନ ଟୁଁ

ଲକ୍ଷ

କାଳ ଲେଖନ ଟୁଁ

ଲକ୍ଷ

ଦସପତା ନାଳ କରିବାର

ଟୁଁ

ତଥା ପରିବର୍ଷା ମହିନ

ଟୁଁ

ପରିବର୍ଷା ନାଳ ଏକମ

ଲକ୍ଷ

ପରିବର୍ଷା ନାଳ ଏକମ

ଲକ୍ଷ

ପରିବର୍ଷା ନାଳ ଏକମ

ଲକ୍ଷ

ଟାଇଡଲ ନାଳ

ଟ ଲକ୍ଷ

ମୋଟ ପ୍ରାପ୍ତ ଟ ଲକ୍ଷ

ଏ ରହା ଜଳନିରିତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମଞ୍ଚ
ଟଙ୍କା ପଞ୍ଚଶିର ମଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ।

ଟ ୫୫୨୦୦୦

ପ୍ରାତିଶୀ ନାଳ ବନ୍ଦ

ଟ ୨୨୪୦୦୦

ବୈତରଣୀ ନାଳ ବନ୍ଦ

ଟ ୨୨୪୦୦୦

ବାଇଲେବଲ ନାଳ ୨ ଟୁଁ

୨ ଟୁଁ ଭାଗ ଗାଗାନାଳ ମହିନ ଟ ୧୫୨୨୪୦୦

ମୋଟ ଟ ୨୨୩୮୦୦

ଏ ସବୁ ମଧ୍ୟର ମହାନବା ଓ ନରଜବନ

ନଗରରିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଜ୍ଞାବନ ଏବଂ ବେଳଗ-
ପତା ନାଳ ଏତେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ଅବଶ୍ୟକ

ପାଇଁ ହେବାଣି ଆଉ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେହ ଅବଶ୍ୟକ

ଯେତେ ଟଙ୍କା ମଞ୍ଚ ଥିଲୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ

କଲି ପରିବାର ରହିବ ବାବର ନ ବୁଝାଇବା-
ପରିବର୍ଷ ଆଉ ଟଙ୍କା ହାତିବିବ ନାହିଁ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ୱର ଛଣ୍ଡିଯା କୋଇନ୍ତି ବି ହାତାର

ପରିବର୍ଷା ଦ୍ୱାରା ଛରିଗେବନ ନାଳର ଉପଯୁକ୍ତ

ଧ୍ୟ ହେବାର ଅଗା ଦେଖାଗଲା ଏଥର ବାକି

କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଗେଷ କର୍ମବରେ ବିଲମ୍ବହେବା

ଉଚ୍ଚତା ନୁହଇ ଏବାବାରିବା ଏବର୍ବ ପ୍ରାତିଶୀ-

ତାର ପାଇଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟେକବେଳେ

ପରିବର୍ଷା ନାହିଁ ଏବାବାରିବା ଏବାବାରିବା

ମଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ବୈତରଣୀ ଜଳକନ
ନାମଧେପୁରେ ହାଇଲେବଲ ନାହିଁ ଏ ଦୁଇ-
ରାଗର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଲିବ ।

ଦ୍ୱାରାଲେବଲ ନାଳ ଟାପ୍ତ ପାଇଁ ବେଳକାନ-
ଧ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ୱର ରହା ହୋଇଥିଲା । ଏଥି-
ମଧ୍ୟର ଯେଉଁଭାବ ସୁବସ୍ତରେମାତାର ଦେବତା-
ପରିବର୍ଷ ବିଦ ଧେରାଗ ଗାପ୍ତ କରିବ ଦେବ
ଜାହା ହେଲେ କୋଥ ହୁଅଇ ବିଲକାର ସୁବୁ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠାଗାଏ ଜଳପଥ ଫିଲିବ ।

ତାଳବଣ୍ଟୀ ନାଳର ୨ ମାହର ମଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ବାବି ୩ ମାହର ତେ
ମାତ୍ରାନ୍ତି ନାଳର ୧୫ ମାରକତାର ଦେବମୁ-
ହାନପରିବର୍ଷ ଏବଂ ପଞ୍ଚମୁହୂର୍ତ୍ତି ନାଳକ କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ରା-
ନାଳତାର ବ୍ରାତିଶୀମହାର ପରିବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟର
ରହିଲେବେ ନହିଁ ଜଳବା ଜଳବ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଥର ବର୍ଷନିମେଶ୍ୱର ପରିବର୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଶ୍ୱରଜାର ଲେଖନ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣରେ
ନାଲକଳ ଲେଖନ ବସନ୍ତର ରେତାକର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଶ୍ୱର ଛଣ୍ଡିଯା ଅବ ପଞ୍ଚଶିର ହୋଇଥିଲା
ନାଲକଳପଥ ପ୍ରକାକର ଅବର ରହିବାର
କାର୍ଯ୍ୟର । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ୱର ବଜାଲ ଏଥର
ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ ଲାହକଳକ ଥିବାର ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ
ପାଇଥିଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ମଧ୍ୟ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ
ଲାହ ହେବାର ଅନୁମାନ ଭାବୁ ମାତ୍ର ବରାଧ-
ବାଦୁରେ ଯେବେ ପ୍ରକାକ ପ୍ରତି ଅଭିଧାର ନ
ହୁଏ ତେବେ ଭଲ ନାହିଁ ହେବାର ପ୍ରକାକର ମହେନ୍ଦ୍ର

ଦୁଃଖ ହେଲେ କି ଜାଣି ସେମାନେ ଉପ୍ରଭେ
ଜାଲପାଣେ ପରିବେ ନାହିଁ ।

୧୮୯୫

ଅମ୍ବେମାନେ ଗରୁପାହରେ ଛରତବର୍ଷର
ଅୟକୁୟୁର ବଜେଠ ଅର୍ଥକ ଅନୁମାଳିକ ପର୍ଦ୍ଦର
କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲୁଁ ଓ ଜୟାବ ଯେ ଧଳ
ହୋଇଥାଏ ଜାଦା ଲେଖିଥିଲୁଁ । ଏବେ ଧଳ
କେବଳ ଇନିକମ୍ଭାକସର ଭାବ ଉଣା ହେବା
ମାତ୍ର ଆଜିକାହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଗ୍ରାସକୁ ଟେଙ୍କାଲସାହେବ ବଜେଡ଼ ସର୍କାରେ
ଏକ ଅଧିକାରୀ ରଚନା ପାଠକର ସନ୍ଧାନୀତ୍ୟ-୨୦୧୦-
୭ ମଧ୍ୟାର୍ଥ ଏବଂ ୧୯୧୨୯ ଓ ୧୯୧୫୨୧ ର
ଅନୁମାନକ ଅଧ୍ୟ ବନ୍ଦୁର ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା
ସରସାଥୀରଣଙ୍କୁ ଅବଗତ କରିଲେ ତାହା
ସଂଶୋଧରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି ଯଥା ।

ପୃଷ୍ଠା ୧୮୫୯

ଏ କର୍ଷର ଯଥାର୍ଥ ଆୟ ଟ ୫୦,୬୦,୭୦-
୮୦ ଏବଂ ବ୍ୟୟ ୨୦,୭୮,୧୯,୧୦ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରାୟ
୨୦ ଲକ୍ଷଙ୍କା ଅୟକା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ଗର୍ଭବର୍ତ୍ତରେ ଏହି କର୍ଷର ଆୟ ବ୍ୟୟ ସେଇଥି
ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରେ ପ୍ରାୟ ଅଧିକେତି
ନାହା ବିଅଳ୍ପ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା । ରାଜସ
କୁଟୁମ୍ବ ଉନ୍ନତମାତ୍ରରେ ଉତ୍ତମକ ଆୟ କିଛି
କିଥିରୁ ଏବଂ ସାଧାରଣ ମହିଳାମା ଗର୍ଭରେ
କିଛି ଲୁଗ ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦୁଇ ଆୟ ଦର୍ଶି-
ବାର କାରଣ; କିନ୍ତୁ ହେବାର ବ୍ୟୟ ଲୁଗକ ଓ
ହେବାକ ଉନ୍ନତକାର ପାଉଣା ଅଦ୍ୟ ଅୟକା
ଆୟର ପ୍ରଥାନ କାରଣ ଅଛି । ଅବିଷିକ୍ରମୀ-
ମୁହଁ ସମୟରେ ଯେ କ୍ଷୁଦ୍ର ସୈକଳ ବ୍ୟୟ ଦା-
ଯାଇଥିଲା ତହିଁର ଅୟକାଙ୍କ ଏହି ବର୍ଷରେ
ଆୟ ହେଲା ତେବେଳ ସାହେବ କୋଳନ୍ତି ଯେ
ପୂର୍ବର ଅନେକ ନିଅଶ୍ଵର ରିଧ୍ୟ ଥିବାର ନାନା
କୌଣସିର ଜାହା ନିବାରଣ କରିବାକୁ ତେବେ
ହେଲେହେଁ ବର୍ଷଗେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵର ଅନ-
ଶ୍ଵର ଅଛି କିମ୍ବା ମାତ୍ର କେତେକ ଉପାୟପ୍ରାଚ
ଓ କେତେକ ଉପାୟଦରକ ଜାହା ଜାଗନ୍ତ ହୋଇ
ଗଲାର ହୋଇଥିଲା ଅଗର ହଜର କଷ୍ଟ୍ୟ ଅଛଇ ।

ସନ ୧୮୭୦୨୯ ଗତବର୍ଷ ଏମନର ଆୟୁ
କ୍ଷୟ ଯେମନ୍ତ ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲୁ ତହୁଁରେ
୨୭ ଲକ୍ଷର କଣ୍ଠ ଅଧିକତଃକା ବନ୍ଧୁବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବନା ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେସାବରେ ଜଣାଗଲା
ମେ ଏବର୍ଷ ଯେତେଥେଥୁ ହେବ ତହୁଁର ଏବା-

ଶ୍ରୀ ବିଷୟମାନ ମିଳାଯାଇ ପ୍ରାୟ ଏବରେତି
କଙ୍କା ବନ୍ଧୁପତ୍ରବ । ଅର୍ଥାତ୍ ଚଲିଗରବର୍ଷର ଅସ୍ତ୍ର
ପ୍ରକାଶକ୍ରମରେ ଉପରେ ଦେଖିଲୁଛା ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଆପଣଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
ହେବ । ଏ ଅଙ୍କମାନ ଏଠିମୁଢ଼ ମାସର ଯଥାର୍ଥ
ଫଳ ଦୂଷିତେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଥାଏ ଅତ୍ରବେଳେ
ଏଥର ବିଗେଷ ଡିଶା ଅଥବା ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କାହିଁ । ଏତେ ଅଥ୍ୱକଟଙ୍କା ବଲିପତ୍ରବାର
ପ୍ରଥାନକାରୀ ଏହି ଯେ ଅଧିମ କହି ପ୍ରାୟ
ବିଗେଷ ଲୁଭିହେଲୁ ଓ ଏହି ଏବବାବର୍ତ୍ତରେ
ପ୍ରାୟ ସବୁଙ୍କା ଅସୁଅଛି । ଅନ୍ୟନ୍ୟ ପ୍ରକାର
ଆସୁ ଓ ବିଷୟରେ ସାଧାରଣ ଝାପେ ଡିଶାଅଥବା
ହୋଇଥାଏ ଡିଶା ଅନୁମାନ କୌଣସିଲୁପ୍ତେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ । ସର ଟେକ୍ନିଲୋଜୀଜ୍ ହେବ
ଆସୁ ବିଷୟର ପଦ୍ଧତି ଧରି ଡିଶା ଅଥବା କାରଣ
କୁଟୁମ୍ବର ଅବଶ୍ୟକ ମାତ୍ର ସେ ସବୁର କହିଲା ଏଠା-
ରେ ସ୍ଥିରାକଳ ଲ ଉଚ୍ଚେ ଫଳ ଏହି ଯେ
ଆଶାକିରକୁ ଧନ ଲୁଭିହେବାର କିମ୍ବା କଣ
ଯାଇଥାଏ ।

ସନ୍ମାନ ପରିଷଦ୍ୟ ଏକର୍ଷର ଆୟ ଟ ୧୯୦
୩୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଏବଂ ବିଧୀ ଟ ୪୫,୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଏବଂ
ଆନ୍ଦମାନ ହୋଇଥାରୁ ଏହିପେ ବର୍ଷ ଗେହରେ
ଟ ୫,୩୫,୦୦୦ ଲକ୍ଷ ଉଚ୍ଛିତ ହେବାର ଆଗା ଅଣ୍ଠି
ଏ ଅୟ ବ୍ୟେର ଆନ୍ଦମାନ ଗଲିତବର୍ଷ ଫଳ
ଦ୍ୱୀରେ ହିର ହୋଇଥାି ଏବଂ ଆନ୍ଦମାନ
ହୁଅଇ ଏହି ହେବାକ ପରିମେଶରେ ତିବି ଆ
ଦିବ ଗଲିତବର୍ଷାପଣେବା ଏକର୍ଷର ଅୟ ବ୍ୟେ
ଉଣା ଦେଖାଯିବାର କାରଣ ଏହି ଯେ ଇନ୍ଦ୍ର
ବିମ୍ବାକ୍ଷସର ଭାବ ଉଣା ହୋଇଥାି ଗଲିତ
ବର୍ଷରେ ଏହିଟାକ୍ଷସର ଟ ୧୦୭୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ
ପ୍ରାପ୍ତି ହେବାର ଆଗା ଅଛି ଆଗିନିବର୍ଷ ଯାଇ
ବେଳକ ଟ୭୦୦୦୦୦ ଧରିଥାଇଥାି ଅତିଏ
ଏହି ଏକଥିବରେ ଟ ୧୪୭୫୦୦୦ ଉଣାପଣି
ଗତିକର୍ଷ ଟଙ୍କା ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏକଟଙ୍କା ଟଙ୍କା
ବସାଇବା ଏବଂ ଟ୭୫୦ ଲକ୍ଷ ଉଣା ଆ
ହୁଅଦେବାର ଫଳ ଏହା ଅଟଇ ସର ଟେଙ୍କା
ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି କି ଇନ୍ଦ୍ରକମ୍ପାର୍କ
ଏକାବେଳକେ ଭାବୁଡ଼ିଦେଲେ ବିହି ଟ୩୫୦
ନିଅନ୍ତୁ ପତନ୍ତା ଓ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉପର
ମୁରିହୋଇ ନାହିଁ ଯେ ଉଦ୍‌ବାଗ ଏ ଟଙ୍କା ଉପର
ପାରେ । ଯାହା ହେଉ ମାକ୍ଷସର ଭାବ ଏମା
ଉଣା ହୋଇଥାର ଯେ ଭାବିତବର୍ଷରେ ପ୍ରା
ବେବେ ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତକ୍ଷସର ଗୁହର ହୋଇ
ଥିଲୁ ଓ ଅଗ୍ରନ୍ଥ ଅନ୍ତକ୍ଷସର ଭାବିତ ଏହି

ତ ୨୫୦ ଲା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷମା ଦେବାଣ୍ଟ ପାଇ
ପାତ୍ରବାସୁବଳ ମୟଗ୍ ପ୍ରାୟ ଅଧେ ଲୋକ ମନ୍ତ୍ର
ପାଇବେ । ସାଥାରଣ ଶର୍ତ୍ତ ଭାବୁ ଏକଷ ପ୍ରାୟ
କେତ୍ତିଙ୍କା ବିଶେଷ ତିମିର ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଜୟନ୍ତ
ହେବାର କଳ୍ପନା ଅଛି । ତହଁ ମଧ୍ୟରେ ଡେବା
ଓ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଞ୍ଚାବ ପ୍ରଭୃତି ଭାରିଗେମନ
ବା କଲ୍ପନାର ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଧାନ । ଏ ଡେବା
ସମୁଦ୍ରାସ୍ତ ଯେ ବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଶର୍ତ୍ତ ହେବ ଏମନ୍ତ
ସମୀକ୍ଷା ଦେଖା ନ ବିକାର୍ କେବଳ ପୂର୍ବ
ବୌଠି ଟଙ୍କା ଦିଶ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାଇ
ଏବଂ ବିଲୁଜରେ ବୃକ୍ଷକ ହେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିର୍ବିର୍ଣ୍ଣରେ ଏକଷ ମେତ୍ର ମନ୍ତ୍ରର ପାଇଁ ।

ଏହିପରେ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୟ ଛା କର ସର
ଶର୍ତ୍ତ ଫେଲା ଅନୁମାନ କରି ଯେ କିମ୍ବା
ମାସ ଗା ୧୧ ରଜରେ ଭାରତବର୍ଷରୁ ମନ୍ତ୍ର
କରିବିଲାରେ ପ୍ରାୟ ୧୫ ହାତି ନଗନାଁଙ୍କା
ରହିବାରେ ଆଗମି ବର୍ଷରେ ଦୋ କେତେବେ

ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ବଜେଟର
ମୂଲ୍ୟକଥାମାନ ବ୍ୟକ୍ତି କଲୁଁ ଏଥର ଧାଠକ-
ମାନେ ଅପଣା ବିବେଚନା କରନ୍ତି । ଗତ
ବେତେକ ବର୍ଷ ହେଲା ବଜେଟ ମୋର
ପ୍ରଥାନ ବିଷୟ ହୋଇ ଘଡ଼ିଥିଲା ଓ ମେହେ
ହାତୁର ଜଞ୍ଚାଳରେ ଘଡ଼ିବାରୁ ବ୍ୟବ ହୋଇ
ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ବକେଟର ଫଳ ଲେନ୍ଦରାମ
କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାତା ବର୍ତ୍ତନରେ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସମା
ହୋଇଥିଲା ମୋ ଆମ ବ୍ୟବର ଅନ୍ୟା ଅପରେ
ଇତ୍ତକମଟାକ୍ସ କରିର ରଖିଲା । ବର୍ତ୍ତନାନ
ଛନ୍ଦବର୍ଣ୍ଣର ଥିଥୁ ବ୍ୟବର ବିବରଣ ଅକୁଗନ୍ତ
ହେଲାର ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ବୋଥ ହେଉଥିଲା କୁ
ଯଦ୍ୟପି ବଜେଟ ସମେତ ଉତ୍ସକମଟାକ୍ସ ବିଭା-
ବର ଥାର୍ମ୍ସ ହୋଇ ଥିଲାରୁ ମାତ୍ର ବଜେଟ
ସହିତ ବହାର କିମ୍ବା ସଂଖ୍ୟାକ୍ କାହିଁ । କିରଣ
ତୁନବର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପ୍ରତିବର୍ଷର ଥିଥୁ ସେ କଷ୍ଟର
ବ୍ୟବର ଅନ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ଥଥର ଏହି ଉତ୍ସ-
ବର୍ଣ୍ଣରେ ଯେମନ୍ତ ସଂସାଧାରଣକ ମର ବିଭା-
ଗରେ ହାତ୍ସ କିଆଯାଇଥିଲା ହେଉଥି ତୁମେ
ଶୁଣୁଣ ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଆୟ ବ୍ୟବର ଥିଲୁ
ମାନିବ ହେବାବ ହେଲେବୁର ପରାର୍ଥ ପଥର
ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସମନ୍ୟେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା
ତଥାତ କର୍ମସେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ସକମଟାକ୍ସକୁ ହେଲେବେ
ନାହିଁ । ଜକରୀମେନ୍ଦ୍ର ଯେମନ୍ତ ଥିଥୁ କୁଣ୍ଡ
ହେବାବ ଆମ୍ବମାନ କରି ସମ୍ମାନ ମରିଥାବେ
କୁଣ୍ଡ ଉତ୍ସକମଟାକ୍ସ କରାର ଦେଲେ ମେହି-

ଶା ୨୫ ରମ୍ଜ ମାର୍ଚ୍ଚ ସନ ୧୯୭୯ ମେଲ୍ଲି

ପୁର ଯେବେ ସନ ୧୯୭୦ ମହିନାରେ ଅସ୍ଥି
ଅସ୍ଥି ହେବାର ଦେଖି ଟାକ୍‌ସ ଉଠା କରିଥାନେ
ତେବେ ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଡଲ ବ୍ୟବହାର ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥାନ୍ତା ଜାହା କି କର ଏତେବେଳେ
ଉଠା କରିବାର ଅନୁମାନ ହୁଅର ଯେ
ଏ ଟାକ୍‌ସ ଚିରମାହି ଶୋଇ ରହିଲା । ଗବଣ୍ଡି-
ମେଣ୍ଡ ଏତେ ଟାଙ୍କ ନେବା ବସ୍ତୁରେ ଏହି
ଉତ୍ତର ହିଅଣ୍ଟ ଯେ ଅସ୍ଥି ଭାଇରେ ଟାକ୍‌ସ
ନେଇ ନ ଥିଲେ ଆସୁ ଟଙ୍କା ଅସ୍ଥି ବାହି
ହୁଅନ୍ତା ଅତିଏବ ଆସୁ କିଞ୍ଚିତ ଅସ୍ଥି ହେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ଜଣଗଲେ ମଧ୍ୟ ଟାକ୍‌ସ ନେବାର ଉଚିତ
ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଅସ୍ଥିକା ଟଙ୍କା ଶୋଇ
ଯେବେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ଜୀବ ଉଠା ହେଲା ତେବେ
ଅସ୍ଥିକାର କି ଲାଗି ଅଛି ?

ସାଧୁଦିକ ସଂବଦ୍ଧ ।

ପ୍ରାନ୍ତିକ ପ୍ରେସ୍ ଗାହେବ କଷ୍ଟକ
ଶିଖା କମିଟିର ଜଣେ ହର୍ଯ୍ୟ କୋଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମାକପଣଶ୍ଚିନ୍ଦ୍ର ସାହେବ କ୍ଲେକ୍ଟର
ଆଗମିନାମ ଲା ୧୮ ରୁଅଠ ର ଚିନମାର
କୁଣ୍ଡଳକାର ମାନସ କରୁଥିଲୁ !

ପ୍ରାସକୁ ତାକୁର ଫ୍ଲେମିଂ ସାହେବ ଏନଗାର
ରଙ୍କୁ ଅବି ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟର ଭାବ ପ୍ରତିଶରୀ
କରିଥାରି ତାକୁର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାହେବ ଏଠାର
ପଞ୍ଚଶିର ଗମନ କଲେଣି ।

କଟବର ପୁଲସ ଜନ୍ମଷେଷ୍ଟର ବାବୁ ବିଶ୍ୱା-
ଦ୍ରବ୍ୟ ପେନସନ ପ୍ରହରଣପୂଜକ କର୍ମ ଜାଗ
କହିଥାଏ ବାବୁ ଜନ୍ମନାଥ ବୋଷ ଜନ୍ମଷେଷ୍ଟର
ତୁଳ୍ୟ ଶ୍ରୋଗ ଦୃଷ୍ଟାପ୍ରେଣୀକୁ ପଦ ବନ୍ଧୁ
ପାଇଥାବନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଦେତନ ମାସିକ
୩୫୦୦ ଟଙ୍କା ହେଲା ଏହା ଅଛି ସୁଖର ବିଷୟ
ଅଧିକ କାରଣ ରମ୍ବୁବାବୁ ଯେମନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ
ନେଇବ ଆହାଜ ପଦବୀଟି ସଙ୍ଗଠନରେ ଉଚିତ
ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ ବୋଧ କରି
ଏହାଙ୍କ କୋର୍ଟରେ ନ ଗଠି ସବ ଅଣ୍ଟିକୁ ଘର
ଦେଲେ କିମେତ୍ର ପାଥାରଣ ମନ୍ତ୍ରନ ଦେବାର
ସମ୍ମାନନା କୋର୍ଟରେ ଜଣେ ଅଳ୍ପବେତନର
ଜନ୍ମଷେଷ୍ଟର ଜନ୍ମନେ ସୁନ୍ଦର ବାର୍ଷିକ ଚଳି
ଯାଏ ।

ପାରେ । ନିଜବର୍ଷପାଦ୍ମ ସଞ୍ଚିତ ଏକପଥା ମୁଗୁଳ ପଠା
ଅପରି ସହରରେ ଶୁଣୁ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ କେତେଷୁଷିତ ନାନାବିର୍ତ୍ତିର କାତ ଧର

କାଗଜରେ କାଳି ବନ୍ଦିସ୍ଥ ବରବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
ଏହାଙ୍କ ଚରିତ ସମେବସୁକୁ ଅଟଇ ଦୋଷ
ଆମେହାଲେବ ବିଶାସ କରନ୍ତି ।

କଲେଶ୍ୱରମୂଦିବାହକା ବୋଲନ୍ତି କ
ଜଳେଶ୍ୱର ଦେହୁଡ଼ିଦାର ଜମିଦାର ଗ୍ରାମୀନ ବାବୁ
କେଳାଗଚ୍ଛ ଶୃଷ୍ଟ ମହାଶୃଷ୍ଟ କନ୍ଧା ବିବାହ
ଉପଲବ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ମହାଶୃଷ୍ଟ ବାଲେଶ୍ୱର ସ୍ଥାପିତା
ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ସକାଗେ ୩ ୫୦ ଜା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି
କେଳାଗ ବାବୁ କନ୍ଧା ବିବାହରେ ଏକ ନୂଆ-
ଦାନ ବାହାର କଲେ । ଏହି ଦାନ ବିବାହରେ
ରୋବନାଇ ଓ ବାଜାରର କେତେବେଳେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ
ହେବାରେ ଏମିପାଇବେ ।

ତାହା ପାଠକମାନେ ସହଜରେ ଶୁଣାଇବେ ।
ଏ ବର୍ଷ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଅମ୍ବ ଯଥେଷ୍ଟ ପର-
ିବାଦ ହୋଇଥାଏ । ଲୋକେ ବୋଲନ୍ତି ଆମ୍ବ

ମାଟେର ଚକ୍ରାଂଶୁ
ଗୁଣ ଧାନ, ସଦି ଜାହା ସତ୍ୟ, ତେବେ ଧାନ
ଅସ୍ତର ହେବାର ସମ୍ବୂର ହେଉଥିଲା ।

ମାର୍ଗମାର ତା ଏକ ରିଜ ସୋନଖାର ଶ୍ରେ
୭୫ ଦଶା ସମୟରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଉମ୍ମିକଷ
ହୋଇଥିଲ ସେହି ଉମ୍ମିକଷ ଅଛାଳପ ସମୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲ ।

କୋଣମି ପରିଷ ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରେସ୍ ଅତି ଅଧିକ
ହୋଇଥାଇଲୁ ବି ଗବଣ୍ଟିମେଘ କଳାଳ ଏବେ-
ପରିମାଣରେ ବନ୍ଧୁ ଲାଗବ କରିଥାଇଲୁ ଯେ
ଛାନ୍ଦୁ କରିବାର କରିବାର ପ୍ରଯୋଜନ
ହେବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ ହେଲେ ବଡ଼ ସଂଶେଷ
ବିଶ୍ୱାସ ହେବ ।

ଯେଉଁ ନାଚିରମାନେ ସଞ୍ଚାର ଦିମ୍ବା ଥାଏଗା
ହୁଏ ମିଶନପିଲା ବେତଳ ପାଇଁ ସେମାନେ
ପେନସନ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ କି ନା ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଷ୍ଟରେ ଏ କଥାର ପ୍ରଶ୍ନ ହେବାର ନିଷ୍ଠା
ହୋଇଥାଏ ଯେ ନାଚିର ମାନେ ଅଜ୍ଞ୍ୟ କରି
ରହିଲ ପ୍ରାୟ ପେନସନ ପାଇବେ ଜାହାନ
ବେତଳ ମିଶନର ଦିଅଯାଇ କିମ୍ବା ମଜ୍ଜାପିଲା

ଦିଅଯାଉ ତରୁଣେ କୁଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ
ବମ୍ବେର ପ୍ରଦେଶ ଜାନେଗ କୁଳ କଳକା
କବେଶବେ ଲଖେ ଉକାଳ ଘସ ପକାଇଥାଏ
ଜଳଧାରେବ ଜାହା ଉଧରେ ଅଦ୍ୟାଳକବୁ
ଅମାନ୍ୟ କରବାର ଅର୍ଥୋଗ କର ଏକପତ୍ରସ
ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କଲେ ମାତ୍ର ହାଇକୋର୍ଟରେ
ପରିବ ବିଶ୍ୱାସ ଉକାଳ ଜୀବ ଆଇଲା ।

କେତେକ ଦିନ ସେଇ ବନ୍ଧୁଦେଶରେ
ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଘାଟନ ବିବାହ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଥାଏ
ମୁଖଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସିଧ୍ୟା ଓ ଶୁଣ ଦୂର

ସ୍ତ୍ରୀଦୟ ମଧ୍ୟରେ ମହା କିବାଦ ହେଉଥାଏ
କିବାଦର ପ୍ରକଳ୍ପ କାରଣ କିଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଶୁଣାଗଲ ବିଯାହଂପ୍ରଦୟାଦୟ କେଉଁଣି କବି
ଶୁଣିମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବିରାଷରେ କେଉଁଣି କାବ୍ୟ
ରଚନା କରିଥାଏ । ସେହିପ୍ରକଳ୍ପରେ ଶୁଣିମାନଙ୍କ
ଧର୍ମବିଷୟରେ କିମ୍ବୁ ଜମାବା କରିଥାଏ ।
ତଦର୍ଥନରେ ଶୁଣିମାନ ମହା ଦୂପିତ ହୋଇ
ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପରୀତାତରଣରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ବି ସେମାନେ ଉତ୍ସବାର
ଲଂଘା କରି ଲୁଚିକର ବୃଦ୍ଧି ଅର୍ପିରେ ସେମାନଙ୍କ
ହାତିବା ଆଗାରେ ଗୁରୁଥାତେ ବୁଲାଇଛନ୍ତି ।
ଅଦାଲତରେ ଏମାନଙ୍କ ବିପରୀତରେ ଶୁଣିମାନେ
ନାଲିମ କରିଥାଏନ୍ତି । ଅବିଧି ମଜଦୁମା
ବିଶୁମାର ମେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଉ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଙ୍କର ବିଷୟରେ ଅଛିମ୍ବୁ ସାବ-
ଧାନ ହେବାର ବିଚାର ।

ତେଜିଲିଯୁଦ୍ଧ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଗଭୀ
ମାପରେ ଯେ ମାରମନସ୍ତିତି କୁଟୁମ୍ବ ଶାକା
ନୋଆଖାଲ ଓ ମାନଚୁମ କିଲାରେ ଥିବା ଥାତୋଡ଼ି
ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବନ୍ଦ ହୁଏ ଛାତ୍ର
ମାତ୍ରଙ୍କ ଦାନ ରହିବ ହୋଇଥିଲା । ଫର୍ମାଦାନ
କିଂଠା ଉଣା ହେବାର ଏ ସମୟ ଏକ ଅକ୍ଷର ।

ଗଜ ଶୁରୁବାର କଲିଗାରେ କଣେ ଛାପି
ଉପରେ ଗାଡ଼ି ଚାଟି ସବାର ଭାବାଗ ଗୋଡ଼
ଭାକ୍ଷୀଯାର ଅଛି । ଗାଡ଼ିକାନ୍ତ ଥୁଳ ହୋଇ
ଜ୍ଞାମିନ ଦେଇ ମନ୍ତ୍ର ପାଇଅଛି ।

ଇହସେପରେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ଦେଲ ଛାନ୍ତି
ଓ ବୈଶିଥୀ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଗ ହେବାର ଅଗଞ୍ଜା
ଥିଲ ତାହା ଉତ୍ସମ୍ଭବରେ ନିଖତି ପାଇଅଛି ବଡ଼
ମନ୍ଦର ବିଷୟ ଅଛି ।

ପୁରୁଷ କଥାରୁ ପଢ଼ିଲୁ
ଅଯୋଦ୍ଧା ସ୍ମାନଙ୍କ ପାଠୋପଯୋଗ
ଶ୍ରୀଏ ହନ୍ତୁ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିବା ପାଇ
ଜ୍ଞାନେବ ସାକ୍ଷତ୍ତର ଅଳି ଖାତ ବାହାହୁରୁ ଟୁଁ୦୦
କା ପାରିଜୋଷିକ ଦେବାକୁ ମନସ୍ତ କର ଘୋ
ଷଣା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

କଲକତା ବାଣ ବଜାରରେ ଜଗେ ଧିକ୍ଷଦା ସ୍ଥି
ଅପଶା ଗରୁର ହୁଲରେ ରୌପ୍ୟଦି ନ କରିଅଛି
ଉକ୍ତଦାନ ଝଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷିଆୟାଟ ନିର୍ମାଣ
ହେବ ଓ ଅବଶ୍ୟ ପଣ୍ଡିତମାନେ ବାଣୀ କେବେ
ପଦପ୍ରେରକ ବୋଲନ୍ତି ଶିକ୍ଷଦାନ ବା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଵାନ୍ୟ
ପ୍ରକାରରେ ଏ ଧନକୁ ନିର୍ମାଣ 'କରିଦିଲେ
ଭଲ ହୋଇ ଥାନ୍ତା । ଅମୂଳନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହି
ମତ ଅଛଇ ।

ପ୍ରେରଣା ।

ନାନ୍ଦବର ଉତ୍ତଳପାପିହା ସଙ୍ଗାଦକ ମହାଶୟୁ
ସମାପେଷେ ।

ସମୀପେଷ୍ଣ ।

ପୁରୁଷଙ୍କା ମୂଳସମୁହର ଦେଖି ଛନ୍ଦେ-
କ୍ଷର ଗ୍ରାସକୁ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମହାଶାହ
ମହାଶୟ ଦାମୋଦରପୁର ଗାସନ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ଚତୁର୍ଥାତୀ ଶାପନ କଲେ । ଏଥର
ବ୍ୟଧି ନିଜହୃଦୟ ଦେଇ ପ୍ରାଣସନ୍ଧ୍ୟାକମାନଙ୍କ
ଜୀବନବାନ ବରଦେ । ମୁଁ ନିର୍ମିଣନମିତ୍ରଙ୍କ ଝାଇ
ମଧ୍ୟ ଏକକାଳୀନ ବାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟଟି ବାବୁ ମହୋଦୟଙ୍କର ଦେବଳ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଦିକ୍ଷତା ପ୍ରକାଶକ ଏମନ୍ତ ନୁହେ, ସ୍ଵଦେଶ-
ହତେଶିତା ଧାରିବାରୁକୁ, ଜୀବ ପ୍ରଗରେତ୍ତା
ପ୍ରଭାତର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ପରିପ୍ରକା ଅଛେ ।
ସୁମଧୁରମ ଷେଷକୁ ମୁକ୍ତମଧ୍ୟ ଯେଉଁ
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ପ୍ରାଚୀ ଗୌରବାକ୍ଷର ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଶାପନ ସେହି ମହାଶୟମାନଙ୍କର ଜନ୍ମପୁଲ
ଉଦ୍‌ବାନୀ ସେହି ପ୍ରାମର କେତେକ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ
ବିଦମାନତା ହେଉଁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଷେଷ ହେଯୁ
ଓ ଗୌରବମୁନ ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ ବିମୃତ-
ଭାଲ ଉତ୍ତାପ ଯେଉଁ ସମୁନ୍ଦିକ ଅଛି ତାହା
ଯେ ବିରହମୀ ହୁଅନ୍ତା ଏପରିବୋଧ ହେଉନ୍ତି
ଥିଲା ଅଛିକାଲି କ୍ରାନ୍ତିମାନଙ୍କର ଦୁରମୟ ସେ-
ପର ଦିନକୁଦିନ ଦୁଇ ହେଉଥିଲା ତହିଁରେ
ବର୍ଷ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କର ବର୍ଷ ପରିଚୟ ସୁନ୍ଦର ଯେ
ବିଦଶାର ପରିଚ ହୁଅନ୍ତା ଏଥରେସଦେହାଭାବ
କିନ୍ତୁ ତେଷ୍ଟି ମହୋଦୟଙ୍କ ଅନୁପ୍ରତିକର ଯେଉଁ
ବିଦ୍ୟମନର ପ୍ରତ୍ୟେତ ଦେଇ ଜହାନ ବହୁତର
ଉପକାର ଶାପତ ହେବ, ଦେବଳ ସେହି କେ-
ତେବେ ପ୍ରାମର ଯେ ଦେବଳ ଏହାଦ୍ୱାରା ଉନ୍ନତ
ହେବ ଏପରି ନୁହେ ବରଂ ସମୁଦ୍ରାୟ ପୁରୁଷ
ଗୌରବ ରକ୍ଷା ହୋଇପାରି । ସ୍ଵପ୍ନମତାବିର
ନାହିଁ ମହାଶାହ ମହାଶୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଟି ସାଥନ୍ତି
କରି କେତେବେଳ ପ୍ରଗଂଥାବ୍ରତନ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ତାହା ସାଥୀରଣ ସୁବୋଧ ଦେବଳ ଆମ୍ବେ
ଏତକି ମାତ୍ର କହି ବିରତ ମେଲୁ ଯେ ଏହି
ମହାଶୟ ରବିଷ୍ଟର ତେଷ୍ଟିଇନ୍ଦ୍ରଷ୍ଟର
ମହାଶୟମାନଙ୍କର ଏକଷୟରେ ଅଦର୍ଶ ସ୍ଵପ୍ନ
ହେଲେ । ଉତ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତକ ହାଉନାହମେଣୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ କଣେ
ଓବରସିଅର ମାରି ଟ ୧୦ ଲା ବେଳନରେ
ନୟକୁ ହେବାର ପ୍ରୟୋଜନ । କର୍ମପ୍ରାପ୍ତି ମାନ-
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲେଖା ଦରଗାସ୍ତ ଚଲିତମାସ ତା ୨୨
ବିଷେଷସ୍ୱଦ୍ଵାନ୍ତ ଦିନ୍ମୁହ୍ୟାଶାରକାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।
ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୧ ରଖିତାର୍ଥ ନିଯୋଗର
ସମୟ ଗଣନା ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗଗତ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିଛି
ଯେଉଁ ଯାଦି ମାହେ ଯାତ୍ରି ସେମାନେ ଦର୍ଶନ-
ସମୟରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞ କେଣ୍ଠ
ଦର୍ଶନ ଦେବାର ଉଧକିମ କଲେ ପଣ୍ଡାମାନେ
ତାହା ଦେଖି ଯାଦି ସ୍ଵରୂପ ତାକୁ ଛାତାରେ ନେଇଁ
ଯାଦି କି କହନ୍ତି କି ଯାହା ଏଠାରେ ଦେବ
ତାହା ସବୁ ସରକାର ନେଇଁ ସିବ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ବିଜ୍ଞ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅସିବ ନାହିଁ କେବଳ ଯାହା
ଅଟିକା କର ଦେବ ସେହି ମାତ୍ର ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ
ରୋଗରେ ଗର୍ଜିଛେବ । ଏଥର ବଞ୍ଚିନୀକର
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଟିକାପ୍ରଦେଶରେ ସଂକଳ୍ପ
କରିବୁ ଯାହା ନିଅନ୍ତି ତାହା ସମ୍ମୁଦ୍ର ଅଭ୍ୟାସ
କରିବି, ଅଭ୍ୟାସ ଆମ୍ବେମନେ ସକଳାଧାରଙ୍କ
ପରିର୍ଦ୍ଦ ହେବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏଁ ଯେ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ବିଜ୍ଞ ଦେବାର
ମାହସ କରେ ସେ ତାହା ସେହି ମନ୍ଦରର ପରାମର୍ଶ
ଦିବା ହିରସ୍ତାଦାର ସିମାରେ ଦେଇଁ ଲେଜାଇଁ-
ଦେଇଁ ଅସିବ ନରୁକା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନସମୟ-
ରେ ରେଣ୍ଟାପୁର୍ବ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଦ୍ରବରେ ଦେଇଁ
ଅସିବ ଏଥର ହେଲେ ସେହି ଦ୍ୱାଦ୍ସିତିମାତ୍ର
ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗର୍ଜରେ ଥିବି ଅଜାବିଦ୍ୟ
ନୋହିବ ଓ ପଣ୍ଡାଙ୍କୁ ଯେ ଯାହା ନିବନ୍ଧନା
ଦ୍ୱାଦ୍ସିତିମାତ୍ର ଦେବାର ଶବ୍ଦରେ ତାହାର ଆସି ପାଇଁ

୨୩୩୭ । ନି । ଉକ୍ତମନ୍ତର କମିଟୀ

ଭାରତବର୍ଷର ଲକ୍ଷହାଶ ପ୍ରଥମଭାଗ	ଟ ୦ ୫/-
୧୧ ଦୁଇସୂର୍ଯ୍ୟାଗ	ଟ ୦ ୫/-
୨୨ ତୃତୀସୂର୍ଯ୍ୟାଗ	ଟ ୦ ୫/-
ଗୁରୁପାଠ ପ୍ରଥମଭାଗ	ଟ ୦ ୫/-
୧୩ ଦୁଇସୂର୍ଯ୍ୟାଗ	ଟ ୦ ୫/-
୧୪ ତୃତୀସୂର୍ଯ୍ୟାଗ	ଟ ୦ ୫/-
ସୀତାକଳିବାହା	ଟ ୦ ୫/-
ରତ୍ନବାହା	ଟ ୦ ୫/-
ତୁଗୋଲମୁଦ୍	ଟ ୦ ୫/-
ବୋଖୋଦୟ	ଟ ୦ ୫/-
ବର୍ଣ୍ଣପରିଚୟ	ଟ ୦ ୫/-
ବିଜାକରଣାଶଂକ୍ଷେପ	ଟ ୦ ୫/-

ପୁଲମେନିଧୂଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀ ୫୦ ୫
ଏ ପୁଷ୍ଟକମାନ ଅମୃ ନିକଟରେ ବିମ୍ବା କହିବ
ପିଣ୍ଡିକୁଣ୍ଡାନଙ୍କ ଯହାଳିଧୂଳରେ ବିମ୍ବା କହିବ
କର୍ମଲ ପୁଲରେ ବିମ୍ବା କଲାକାରୀ ପୁଲବୁନ୍-
ସୋମାଲିଧୂଳରେ ଭାବୁ କଲେ ଅନ୍ତରୀରେ
ପୁଷ୍ଟକ ଘାଇପାରିବେ ଓ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ପୁଷ୍ଟକ ହିଧୁ କଲେ ଗଜକଗ ୫ ୧୦ ଲାଙ୍କ
୫ ୧୦ ଲାଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡିମ୍ବାରିଶ୍ଚ ଘାଇପାରିବେ ।

୧୩୨୯ ମହିନା } ଶା ବିଜୁନ୍ଦପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକାରୀଙ୍କ ✓

NOTICE

Baboo Haranath Bhutta-charge M. A. B. L., will read a paper on "Materialism at the next ordinary meeting of the Cuttack Debating Society to be held at the High School Premises on Wednesday the 5th proximo at 7 $\frac{1}{2}$ P. M.

Cuttack.

The 24th March 1871

Sharada Bhoosun Sanyel
Asst. Secretary C. D. Society

ମନ୍ଦିର

ଲକ୍ଷ ଶାଶ୍ଵତଶରୀରଙ୍ଗର ଦୃଢ଼ ବହୁଧା ୫୨

ଶ୍ରୀମାରତୀ ବିଜ୍ଞେ ନାରଦିଂହପୁର , , ୫୧

ଏହି ଉତ୍ତଳପାପିକା ସହର କଟକ ଦିନ୍ଦି-
ବଜାର କଟକ ପିଲାଙ୍ଗୁଆବିଲ୍ ଯହାଲପୁରେ
ମନକତ ଓ ପ୍ରଭୃତି ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୭

୪୦୯୨୬

ଜୀବନ ମାତ୍ରେ ଏପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ମହିଦା । ମୁଁ ଚିତ୍ରକର୍ତ୍ତା ୧୯ ନ ସଂଗ୍ରହାଳୁ ଗଲିବାର

ପର୍ବତୀମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟ ଦେଲେ ନର୍ତ୍ତକୀ ୫୭
ମନ୍ଦରଳ ପାଇଁ ଡାକିମାଧିଳ ୫୩

ମନ୍ଦିର ପତ୍ର

ଅଧିକ ଏପର୍ବର ମେଷତିନ ଓ ଏବର୍ଷ ଏହା
ଛିଲୁଗେ ଲବାହ ହେଉଥିଲୁ ନଗରରୁ ଲୋକେ
ଏହିହାତି ପ୍ରତିଥି ବରନ୍ତ ଓ ଅନ୍ତଳେକିଛି
ଦେହବାଟ ସମୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେତେହୁବୁ
କ୍ରୂଗ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଉତ୍ସମ ଦେଖାଗଲା
ଓ ଅନୁମାନ ହୃଦୟ କୁଣ୍ଡଳରେ ଯଥ ଚାପେ
ହେବ ବାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପଥରକ୍ଷା ପଢି
ପୁଲିର ପ୍ରଥାଜ ପ୍ରତିବନ୍ଦିକ ମାତି ଆନନ୍ଦର ବିଷ-
ସ୍ତୁ ଯେ ପୁଲିର ବନ୍ଦରଷ ପ୍ରାୟ ପଦକଣ୍ଠର ନ
ହୋଇ "ଅନୁଭୂତି ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟକୁ
ଅନ୍ତରେ ବାହେବ ଉତ୍ସେବନ ପ୍ରାଣେଷ୍ଟ ଯେ-
ପରି ପକୋଦୀପ୍ରତି ବନ୍ଦରକୁଣ୍ଠି ତାହା ଅଭିନ୍ଵି
ପନ୍ଦୋଷତନକ ଅଚ୍ଛା ହେବ ଅତ୍ର ହେଇ
ଅଭିନ୍ତି ଯେ ଘରବିଳାନ ପ୍ରତିଥି ବୃଦ୍ଧି
ଏ ୧୨ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଜାର ଓ ବାଜା ବାହା-
ପଥରେ ଏହି କେବଳକି ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ତବବାବ
ପୂର୍ବ ଶୂନ୍ୟବନ ଫକା ବାହା ଓ ସମାବେଶ
ବାହାର ପାଇବ । କଲାପଥରେ ଯେତେ
ତାହାର ବାହାରକୁ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପ୍ରେ ପ୍ରଥମ ହେବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରି ଥାଗକୁ ଦୌଷ୍ଟୁଆନ୍ତି ବଥରେ
କମେଶ ଗୋଲ ଏବି ଭାଷ୍ଟାଜ ହୃଦୟ ଏଥୁପାଇଁ
ସେ ସମୟ ଜାହିଅବାକିଙ୍କୁ ଡକାଇ ଯେ
ଯାହା ପରିବୁ ରହିବ ତହିଁର ବନ୍ଦାଜ ପୂର୍ବରୁ
ବନ୍ଦଦେଇଥିବାକୁ । ବଥରେ ଅନ୍ୟଥା ଯେ
ଦୂରକ ସେ ମାନ୍ଦରଜର ବନ୍ଦ ପାଇବ ।

ଗତବର୍ଷ ହେବୁ ସାହେବଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ ସଙ୍ଗେ
ଏବର୍ଷ ଟାମନନ ପାଦେବଙ୍କ ପୀଠକୁ ତୁଳନା
କଲେ ଯେବେ ଅନ୍ତର ଦେଖାଯାଏ । ଜାସ୍ତକ
ନିରାକାର ସାହେବ ଯଥାର୍ଥ ସୁଲୁହରିମର୍ମଣ୍ୟ
ପାଇଲା ।

ନାହିଁ ଜାତ୍ୟଦିଶ ସମାଗ୍ରେହ ପୃଷ୍ଠକ ପଦ୍ମରକ୍ଷା
କରୁବା ଶାନ୍ତିରଙ୍ଗ କିମିତ୍ର ହୋଇ ମାତ୍ର ।
ଲୋକଙ୍କ ସଜ୍ଜାର୍ଥ ଅଠଇ । ଏଥରୁ ଯେଉଁଥ
ସୁଧାରରେ ଚଳଇ ଭାବୁଁ ର ବିଦୋବସ୍ତ ଯେ
ଦେଇପାରେ ସେବୁଦ୍ଧକୁ ଯଥାର୍ଥ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷଣ
ଏଥରୁ ବନ୍ଦରେ ସେ ବିଷକ୍ତ ନିର୍ମିତ ହୃଥର
ସେ ଅଛି ତୁମଙ୍କେକ ତାହାରୁ ଗାନ୍ଧିରକ୍ଷାର
ତର ପ୍ରହରଣ କରିବାର ଉପର ନାହିଁ ।

ଶେଷାବ୍ଦ ଓ କଳକାର ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ପ୍ରାତିକଳାନିକ ପ୍ରକାଶ ଥିବେ ଏହାକିମ୍‌
ଅମ୍ବାଜିନ ସଙ୍ଗେ କୌଣସି ଚୋକିବାର ପଦକା
ପକାଇବାକୁ ଅମ୍ବାଜିନ କରିଯାଇ ତାହା ଉପରେ
ଅଞ୍ଜଳିର ପଦାଧିକାର ଓ ମାଟିଷ୍ଟେକ
ଗୋବରରେ ରକ୍ତ କଥା ଅବିଭାବ ମେ ଅଲ୍ଲା
ଦେଉଥିଲେ କି କୌଣସାରକୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣକରି
ଅଗ୍ରେ କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତାହା ନ ଥିଲା
ବେଳେ ଅର୍ଥିକ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟଥାପି
ନ କରି ଜଳକର କର୍ମଚାରିଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବ । ବ୍ୟାଥ ହୁଅର ଏ କମ୍ମୋଡ଼୍ ଜଳକର-
କର୍ମଚାରି ମନୋମାନ ନ ହେବାର ଗବନ୍ତି

ମେଘ ବଜାଳଙ୍କ ନିକଟରୁ ଏ ଦିଷ୍ଟମୁଣ୍ଡରେ ପଥ
ଯାଇଥେବେ ଏ ଗବଣ୍ମେଣ୍ଟ ବଜାଳ ଯହିଁରେ
ତଳଳିତ ସରକାଲିମୂର୍ତ୍ତ ଅଶ୍ଵ ପାର ବର-
ଆହିରି । ସଥା—

ଯେହି ରତ୍ନକ କମିଶେ ଅନୁଷ୍ଠାନକ
ଜଳ ମନ୍ଦାର ଦୟାଯାରଥେ ସେ ସ୍ଵ ନାଲ-
କମଣ୍ଗଳକୁ ଚିହ୍ନାର ଫେରା ଶୌଭାଗ୍ୟର
କରୁଥୁ ଦର୍ଶନ ଅନ୍ତର ବି ନା ଏଣ୍ଟପ ପ୍ରକୃତ ହେ-
ବାଗୁ ଲେଖନଶ୍ଚ ଗର୍ବର ଲେଖୁଥିଲୁ ବି
ସ୍ଵଦ୍ୟତି ସନ ୧୨୭ ମିତିହାର ୧୦ ଅଇନରେ
ଲେଖାଥିଲୁ ଯେ ଶୌଭାଗ୍ୟମାନେ କେତେ
ପ୍ରକାର ଅପରଥର ସମ୍ମାନ ଆନାରେ ଦେବେ
ମାତ୍ର ସାମାଜିକ ବୃଦ୍ଧି ଓ ସବ୍ୟଦର ବ୍ୟକ୍ତିବାରୁଗ୍ମ
ଦୟମ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ ଶୌଭାଗ୍ୟମାନେ ଧୂଳ-
ପରମଣ୍ଯ ମୁଦ୍ରପେ ଅପରଥ କିମ୍ବା କରୁନା
ଯନ୍ତରେ ବାଧାରଣାପେ ସାହୀମ୍ୟ କରିବାକୁ
୧୨୭ ଅନ୍ତରୀ ।

ପଞ୍ଜ ୧୮୭୯ ନବିକାର ୯ ଅଇନରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ବୋଲାଇଥ୍ରୁ ସେ କୌଣସିମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତନିବ୍ୟ
କି ମାର୍କେଟ୍‌ର ବିଷ୍ଟ କୌଣସି ପୁଲିସ ଦିନାଂତର
ଦିମା ବକ୍ତୁମେଖୁର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାର ପ୍ରାପ୍ତ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି କର୍ମଚାରୀ ସେ ହିଁ ଗୋକାଳା-
ନାର ଜାରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଜ୍ଞାନ କରିବେ
ଗାସା ଟେଲିଫୋନକୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର
ଅଇନ ସମ୍ବୁଦ୍ଧିରେ ପ୍ରତିଲି ହେବାପ୍ରାର୍ଥିତ କଲମ
ଧୋଇଥାରେ ଅଭିବକ୍ଷ ଲେପନାକଣ୍ଠ ଲଭିବା

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଙ୍ଗ ଦେଇଥିବାକୁ ଯେ ଗବର୍ନ୍ମମେଘା
ଅଣୀନ ଅଥବା ଫାଳ ଲୋକାର ଅନ୍ୟକୌଣସି
ବିରିଗ୍ରହ ଯେ ବିଶ୍ଵ ସ୍ଥାନରୁ ସମାଜ ଚୌକଥ-
ିର ଜଣିବାକୁ ପ୍ରୟୋଗନ ବରକେ ଜାହା
କହିଦେବା ଗୈବିଆମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର
ଏକ ଅଂଶ ବୋଲି ଜ୍ଞାନ କରିବାକୁ ହେଉ”

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଗର୍ଭମେଘୁଳ
ଅତ୍ର ଯଥାର୍ଥ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ଯେଉଁ
ଅଜ୍ଞାନ ଦେଇଥିଲେ କୌଣସି ହୃଦୟ ତହୁଁର
ବିଶେଷ ନୁହଇଲା ତେବେ ନାଲ କର୍ମପୂର୍ବମାନେ
ଯେଉଁ ଆଶା କରିଥିଲେ ସେଇଥି ହୋଇନାହିଁ
ସେମାନେ କୈବିଧିଗୁରୁ ପଦିକା ପକାଇବାକର୍ମ
କିମ୍ବା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଓ ସେହି
କିଥା ପ୍ରକଳ କରିବାପାଇଁର ଗର୍ଭମେଘୁଳ ଆଜ୍ଞାନ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଉକ୍ତ
ଆଶା ସଫଳ ହେଲା ନାହିଁ । ବାପ୍ରତିବେଶ ପଦିକା
ପକାଇ କୁଳବା ଗେହୀନାଥର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକରନ୍ତ
ନୁହଇଲା । ତେବେଳ ଅପରିଧର ଗର୍ଭମେଘୁଳ ଦେବା
ଭାବାର କର୍ମ ଓ ଅଜ୍ଞାନ ଯେଉଁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ସ୍ଥାନପୂର୍ବ
ସମ୍ପଦ ଭାବାକୁ କଣାଥବାର ସମ୍ମବ୍ୟ ମେ ସବୁ
ପ୍ରଶ୍ନକଳନମତେ ସବରାପ୍ରକର୍ମକରିଛି କହିଦେବା
ଭାବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହୋଇଥିଛି ଯଥା ମୌଜାର
ସରହଦ ସାମା ଶେଷ ବିଶେଷର ବଜାଲବାର
ପ୍ରଜା ଭାଇବାର ଏହା ଛଢା ଆଜି ବିହୁ ନୁହଇଲା ।
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ବରଦା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଅଜ୍ଞାନ
ଦ୍ୱାରା କରି ଯେମନ୍ତ କୌଣସି କର୍ମଗୁରୁ ଦୃଶ୍ୟ
ତୋଳିଥାଇଲା ଅନର୍ଥବ ତେମ ନ ଦେଉଳନା ।

କଳକାର ଅଭ୍ୟାସି

ଅମେୟାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଗରସଣାହରେ
ଦେବେ କଥା ଲେଖିଥିଲୁଁ । ମାତ୍ର କେଉଁ କଥା
କେତେବୀର ସତ୍ୟ ତାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କହିଥାର
ନ ଥିଲୁଁ । ଗୁରୁପାଞ୍ଚଦିନ ହେଲା ହୃଦୟା ମାତ୍ର-
ଦିବ ନଗର ଏଲାହାର କେତେବୀର ପ୍ରକା
କାଶତପ୍ତ ବାନ୍ଧି ଏ ନଗରକୁ ଆପି ଜଳକର
ଅଜ୍ଞାନରୁ ରଖି ପାଇବାର ପରମର୍ମା ପରିର
ହୁଲିଥିଲେ । ଅମେୟାନେ ଏହାଙ୍କ ମଞ୍ଚରୁ ଏକ
ଜଣପାତରେ ଖଣ୍ଡିବ ଉତ୍ସାହର ଦେଖ
କୌତୁକାବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଥାଠକିଲୁଁ ସେ ଉତ୍ସାହ-
ରେ ଗା ସର୍ବତ୍ର ସାହେବ ଅନ୍ତରୁଗ୍ରା ପ୍ରପଣ୍ଟ
କେନାଲକୁ ଛଢିବା ଦ୍ୱାରା ଅଛି ତେ ଏହି
ମୋହର ମଞ୍ଚ ବହିଅଛି । ଉତ୍ସାହର ଜ୍ଵାଳ
ଶୂନ୍ୟକ ଅନ୍ତରକ ମନେ ହାହୁଁ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ

କେବାରୁ ସମୟ ପାଇଲୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜହିଁ ର
ମର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଯେ ‘ଏ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଯେଉଁ
ଧର୍ମ ଧାରାଗଲା ଜହିଁରେ ପ୍ରଭେଦ ପ୍ରକାଶ
ଯେଉଁ ବାଦିତରେ ଯେତେ ଛଙ୍ଗ ଦେଖ ତାହା
ଲେଖାଥିଲା ଏ ଛଙ୍ଗ ଫରିଶ୍ରୀ ନାଥ ତା ଏ ରଙ୍ଗ
ରେ ଦେଖ ଦିଲା ଯେବେ ଏ ଛଙ୍ଗ ଚଳିତମାତ୍ର
ତା ୧୨ ରଖ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ ନ ହୁଅଇ
ତେବେ ବାଜାଦାରଙ୍କ ନାମରେ ଖେରଣ୍ଟା ଲାଗି
ହେବ ଓ ଷେମାନଙ୍କୁ ବିରପ୍ତାର ବର କଟକ
ଜେଲଗାନାରେ କବଦ୍ଧ ରଖାଯିବ’।

ଅମେସାନେ ଖଣ୍ଡିବ ଦିଲ୍ଲାଗନ ଦେଖିଥିଲୁ
ମାତ୍ର ପ୍ରକାଳ ବହୁବାର ଜଣାଗଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ମୌଜାରେ ଏହିପରି ଜ୍ଞାନମାନ ଦିଆଯାଇ-
ଥିଲା ଏହି ଏବେ ଉତ୍ସାହର ମଜେ ହୃଦୟ
ଧର୍ମରେ ଯେତେ ଝର୍ଣ୍ଣା ଦାର ହୋଇଥିଲା ତାହା
ମୌଜାର ସଜ୍ଜିର ଦୁଇ ଚକ୍ରଗ ଆହୁରା
ଏତେବେଳା ପ୍ରକାନ୍ତାନେ ସହଜରେ ଦେବାଲୁ
ଧୟନ ହେବେ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଆମୁ ଜାହିଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାମାର
ଯେ କେତେ ଜପା ଜଳକର ଦେବାପାଇଁ
ଗୋର ଦଳଦ ଛାତାତ ଆହଶଙ୍କାୟ ପ୍ରକ୍ଷେ
ବିନ୍ଦୟ ବରବାରୁ ଅରମ୍ଭ କଲେଣି କାରଣ
ହାତୁଅଜାର ଜେଳଖାନାରୁ ଘଲେ କାହିଁ ପ୍ରକ୍ଷେ
ହିଅନ୍ତି ଓ ବହୁତ କୋତ ଗର୍ବରେ ଘନିବାର
ତାରରେ ମିଗନ୍ତ ଏହିହେତୁ କାହିଁକିବୁ ଉତ୍ସାହର
ଭରି ତର ।

ସବୁଟ୍ ସାହେବ କେଉଁ ଅଛନ୍ତିଥାରେ
ଏଥିଲୀ ପ୍ରମାଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ କର୍ତ୍ତା
ସାହେବଙ୍କ ମଞ୍ଜ ରୁ ନେଇ ତାହା କରିଅଛନ୍ତି
କି ନାହାଁ ବିହୁ ଉତ୍ସାହାରରେ ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ।
ମାତ୍ର କୌଣସିରୁଥେ କର୍ତ୍ତା ଯାହେବ ଏଥରେ
ଦୀପତ୍ର ଅଗ୍ରନ୍ତି । ଯେବେ ତାହାଙ୍କର ଅଜ୍ଞନ-
ରେ ହୋଇଥାଏ ରେବେ ସେ ଆପଣା ଅଧିକ-
କରିଗଲିଛ ଉପରେ କହି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବିହୁ ନାହାନ୍ତି
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଓ ସବାବା ମୋଟିବଳରେ
ବୁଲିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଏହା ନ କାହାନ୍ତି ଏମନ୍ତ
କିଶ୍ଚାମ ହେତୁ ନାହାଁ ।

ଅମେରିକାନେ ଉଚ୍ଚ ଲାଗ୍‌ରାଷ୍‌ଟ କେବଳ
ଅଇନାନୁଧାର ହୋଇଥିଲା କାବିବାକୁ ଅନେକ
ଅଳ୍ପକାଳ କଲୁ ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ ହୀର ହେଲା
ନାହିଁ । କଲକର ଅଭାସୁର ଅଇନ ଅର୍ଧତା
କଲା ଗବର୍ଣ୍ମେନ୍ସର ସଙ୍ଗେ ୧୯୯୫ ମହିନାର
୨୫ ଅରନରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଜତନା ଅଭାସ
ଦେବା ଅଇନାନୁଧାର କଲକର ଅଭାସ ହେବା

ଏକ ଭକ୍ତ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଯେଉଁ ନିଷ୍ଠାବଳୀ
ପ୍ରବାଣ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁର ୧୦ ଧାରୁରେ
ଶ୍ଵେତପ୍ରେଳେଖାପତ୍ର ଯେ ଜଳକର ଦେଖ-
ନିମିତ୍ତ ଥର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଦନ୍ତରେ ତାହା
ଆଦୀ ନ ହେଲେ ରେବନ୍ତୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କାହିଁବାର
ନାମରେ ହଜ ୫୨୭୭ ମହିନାର ଅଠାଇନ
ଅନୁବାରେ ମିଳଦିନ ରେ ଝଙ୍କା ଆଦୀଧୂ
କରିବେ କଷିତିର ବନରେ ନ ଦେଲେ ଏକା-
ଦେଲିବେ କରିବ ରେବାର କଥାକ ଶୌଣି-
ତାରେ ନାହିଁ ଓ ଏହିଏ କଥା ଜାଗାରରେ
ଲେଖିବାର ଜଣାଯାଏ ରୂପ୍ସାହେବ ଅନର୍ଥକ
ରୂପ ଦେଖାଇବା ଆଦୀଧୂ କରିବା ମନସରେ
ଏହି ଜାଗାର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଏଥିରେ
ମେ ଦେବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ହେବାର
ସମ୍ବାଦକା ତାହା କେବୁ ଚାହିଁ ନାହିଁନ୍ତି । ଅନ୍ତେ-
ମାତ୍ର ଶାନ୍ତି କଲେବୁର ଓ କନିଶରକୁ
ଅନୁଭେଦ କରିଅଛୁ ଯେ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ
କରନ୍ତୁ ନୋହିଲେ ପତାକର ପୁଣ୍ୟ ଶୀର୍ଷ
ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୯ ଉତ୍ସମ ଗ୍ରେ ସାହେବ

ବନ୍ଦଳୀର ଶୃଜ୍ୟକ ଲେଖୁଣାଙ୍କୁ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ସର ଉଲ୍ଲୟମ ଗ୍ରେ ସାହେବଙ୍କ କରିବାକୁ କହିଲୁ
କର ଯେବେ ଅନ୍ତରନାନୟପଥ ହେଉଳ ହୋଇ-
ଥିବ ପର୍ବତ ଅଭିର ଆମେହ । କରିବ
ଆମେହାରେ ଦ୍ୱାରା ବନମ ହେଲ କହିବାର ହେଲୁ
ଏହ ଯେ ନାନାଧାନର ମୂଷରମାନ ସଂହିତ
କର ଅନ୍ତରନାନୟପଥ କଲାଚାରୀ ପଠାଇଯାରେ
ଦିଲମୁ ହେଲ ଓ ଜାଗା କଲାଚାରେ ପ୍ରବେଶ
ଦେବା ଦେଇବୁ ଧାରହକ ପ୍ରକଟିତ ଭାବ
ନଗରର ଦସ୍ତାନ ବର୍ଣ୍ଣିଲେ । କହି ବାକୁ
ଦଗମ୍ବର ନିଃ ଥାତ ସବୁର ଅନ୍ତରନାନୟପଥକୁ
ଡାକରେ ପଠାଇଯାରେ କମ୍ପେଲ ନଗରରେ
ଧାରେବକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲ । ପାଠକଙ୍କ ଜାଗିବା
କାହାର ଉତ୍ତରର ଅନୁବାଦ ବଠାରେ ପ୍ରବାନ୍ତ
ହେଅଛି । ମଧ୍ୟ-

ବିମେର ଗ୍ରା ୧୯ ଦୂର ମାର୍ଟ୍ ସନ୍ ଏପ୍ରେସ୍
ମେଲା।

କୁଳ ନଗର ଏକ ଶୈଖାରିଜାତୀୟ
ଧ୍ୟେ ଭାବିତ ଅଭିନନ୍ଦପଦ ପାପ ହୋଇ
ତାହା ପାଠ କରିବାପାଇଁ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦୂର ଲାଭ
କରିଥିଲୁଣ୍ଣ ।

ଯେଉଁମାନେ ତର ଅଭିଭଳ୍ପରେ

ଶୁଷ୍ଠର କରିଥିଲୁଗୁ ତହଁରେ ଅନୁତ୍ତକାଳୀନ
ଦୂରମାନ ବିଜ୍ଞାନ ପୋତୁଥିବା କାହାର ସେମାନଙ୍କୁ
ଅମ୍ବେ ଅନୁତ୍ତକରଣ କରି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ-
ଅଛି ଏହି ଅମ୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ନିର୍ମୟ କର
କରୁଥିଲୁ ସେ ଡେରାପ୍ରଦେଵ ପରି ଅମ୍ବେ
କରେଣ ମନୋଯୋଗ ଥିବାର ଯାଥା ଦେମାନେ
ଉଚ୍ଛ୍ଵେଳ କରିଥିଲୁଗୁ ତାହା ଯଥାର୍ଥ ଅଟଇ ।

ଅମ୍ବେ ଲେଖନଶୀଳବ୍ୟସେ ପଦ ପରିବାର
କରିବାର ଅଛାକାଳ ପୂର୍ବରେ ଅଛିଆନନ୍ଦ
ହସ୍ତର ଶୁଣିଥିଲୁଁ ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜଳସେବନ
ଓ ନୌକା ଗନ୍ଧାରମନ କାର୍ଯ୍ୟ ବିପ୍ରାର କିମ୍ବାର
ଅମ୍ବେ ଯେ ଏମ୍ବେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଥିଲୁଁ ତାହା
କାନ୍ଦମେହାନାଶିଥା ଚାହେରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥା-
ଇବୁ ଏବଂ ଅମ୍ବେ ଏକାନ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେ
ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର
ଦୋଷାବ୍ରାହେ ଫଳ୍ପତ୍ତି ହେବ ।

ପାଞ୍ଚର ତବଳିର ଗେ ।

ତତ୍ତ୍ଵ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଜ୍ଞାନ ପୋରାଟନ୍ତି, ଏହି
ଅନ୍ୟଦିକ୍ରମରେ ଜାହାଙ୍କୁ ମାନିବା ଓ ଆଚଳନ୍ତି
ହୃଦୟ ପ୍ରକଳଣ କରିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ତତ୍ତ୍ଵର ଗ୍ରାନ୍ତିକାରେ ନାଲକୁ ଉଛୁଳା ହୋଇ-
ଥିବାର ତତ୍ତ୍ଵବସ୍ଥରେ କହିବୁ ମତ ବନ୍ଦୁ
କରି ଶାନ୍ତି ବୋଲି ରହଁ ନ ପାଇଁ । ଜାହାଙ୍କ
ଏହି ଯେ ଏଠାର ଯେଉଁ ଅଭିନନ୍ଦନପଥ
ମାରନ୍ତିଲା ତତ୍ତ୍ଵରେ ନାଲକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ କିଛି ମାତ୍ର
ନ ଥିଲା ଏକ ଯଦ୍ୱାପି ହି ଉତ୍ତରବର୍ଣ୍ଣୟ ପତ୍ର
ପାଶା ଅଭିନନ୍ଦନପଥରେ ନାଲକର୍ମର ଥିଥା
ଲେଖିଥିଲେ ମାତ୍ର ଡେଣାର ବିଗେଷ ପଥ
ପାରଇ ଦେବା କାହାର କାହାର କାହାର
ତତ୍ତ୍ଵରେ ବଳିତାତାର କାହାର କାହାର
ଏହାର ଉତ୍ତରବ୍ୟାପ୍ତି ହେଉଥିଲା ଯେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡା
ଏବଂ କିମ୍ବାତାରାଣୀ ହୃଦୟବେଳକମାନେ ନାଲ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାରିବାର ଉପଯୋଗିତା ବୃଦ୍ଧାସ କରି
ପାଇଁ ତଥାର ବହିଅଛନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ
ପାଇଁ କରିପା ହେଉଥିବା ଆଜା ଦେମାନଙ୍କୁ
ଜାଣ ନାହିଁ । ଅଥବା ଯେତୁଳେ କିନ୍ତୁ ଫାନ୍ଦିର
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମାନିବାରେ ଓ ପୃଥ୍ବୀ ପ୍ରତି ଜାହାଙ୍କ
ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ବିଦ୍ୟାକ୍ଷରି
ପାଇଁ ଡେଣାରକିମାନେ ରମ୍ଭ କିମେ ସେ
ଆ ଅପରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦନପଥରେ ଲେ-
ମାନ୍ତ୍ରା ଶରୀରକେ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ କରିବା ଅଭିବଦି
ମେନାକେ ବୋଥବାରେ ଯେ ନାଲ ସର୍ବତ୍ତରେ

ଡକ୍ଟରାବିନ୍ଦମାନେ ସର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନରେ ସାଥେ-
କଞ୍ଚ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମାନ ନୁହନ୍ତି ବୋଲି ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରଗଣ୍ଧାପଣରେ ସେ କଥା ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ମଧ୍ୟ
କଳକର ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଚାଙ୍ଗ ନମୋଦାବିକୁ
ଆଲୋନୋ କଲେ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼ ହେଉ-
ଅଛି । କାରଣ ଉକ୍ତ କର ଅଗ୍ରଦୂର ନିର୍ମା-
ବଳୀ ଏହି ମନ୍ଦାଗର୍ଭ ଅଞ୍ଚଳ ନିମେ ପ୍ରବାନ୍ତି
ହୋଇଥାଏ ଓ ସେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକା ତାହାଙ୍କ
ସନ୍ଧାର ଉତ୍ସାହାନରେ ଉକ୍ତ ମହିଳାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିଥିଲା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବଦ୍ଧ ।

ଏଲୁହାମଦର ସଂବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠର ଦିଲ୍ଲି ସର୍ଜନ ଜଣେ ଇନ୍ଦ୍ରବିର
ଦୋଷୁଗେଗ ଅବ ଆସୁପଢ଼ିଥେ ଆଗେବା
କରିବାକୁ । ଉପରିମଳେ କେବଳ ଧରନ-
କଳ ତୋଳ ଓ କାରବେଳିର ଅଟେ ଫାନକ
ଦ୍ୱାରା ବିରହିର କରାଯିଲେ ।

ଦେବେଦ୍ୟ ଶୁଣୁବାଢ଼ କଳିତମାସ ତା ୧୨
ରଖରେ ବିବାହ ହୋଇଥିବାର ଜେଲକ୍ଷେତ୍ରପୂର୍ବ
ମଂକାନ୍ଦ ଥାଇ ଅଛିବା । ନାଚ ଗାଇ ହେଉଳା
କାଣ ଛାଇଏବି ସମାବେଶର ପରିଯୋଜା ନ ଥିଲା ।

ଉକ୍ତପଦର ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ କଣ୍ଠେ-
ଲର କେନରିଲ ସାହେବ ଓଡ଼ିଗାରେ ମହାପାତ୍ର
କରେବି ମୋଟ ମହିଳାମା ହାଥଜ କମିଶ
ପେପର କରେନ୍ତି କମିଶକୁ ଅନ୍ତରେଥ କର-
ଥିଲେ । ମାତ୍ର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଛଣ୍ଡା ତହୁଁରେ
ବସୁତ ହେଲେ ମାତ୍ର । ସେ ଅଞ୍ଚଳ କଲେବ
ପଞ୍ଚାମ ନୋଟ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରଧର
ହୋଇଥିଲା ତାବା ପଚୁର ଅଟଇ । ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ
ଏହି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାତିମା ଜାନାରେ ଉନ୍ନ
ଏକ ଜହାନିର ରହିବ ଯେ ହେଥରେ କେବେ
କେବେ କରସ ହେଉଥିବା ।

ଜ୍ଞାନ୍ୟବୁଦ୍ଧ ପାଇଗୁମର ତେବୁର୍ଯୁକ୍ତ ଆନ୍ତୁ-
କୁଳରେ ବିମେରରେ ଗୋଟିଏ ଲୁଗାବୁଣିବା
ବନ୍ଧାନ ପ୍ରାସାଦ ହେବାର ଭବମ ଦେଉଥାଏ ।
ଏଥରେ ବିମେରର ଅର ବେତେ ଉତ୍ସନ୍ନେବଙ୍ଗ
ପରାୟତା ଅଛି । ଭାବର୍ତ୍ତପାଇଁ ଏ ବିଷବ-
ପାୟ ଅଛି ଲଭକର ଅଟଇ ଅଗ୍ରବ ଏଥର
ଜନ୍ମିତ ଶାଖାରଣ ମନ୍ଦିର ବିଷୟ ସନ୍ଦେହ
ହାନି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ଯେ କୌଣସି କର୍ମଗ୍ରା ଆପଣା କର୍ମ ସହିତ
ଅନ୍ୟଦର୍ଶ କରିଥାଲେ ଯାହା ଅଧିକା ବେତନ
ଆପି ହୁଅଇ ପେନ୍‌ବନ ହେବାକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିନ୍ତୁ ଘର୍ବଚା ତେଜନର କୌଣସି ଅଂଶ
ବାନୀ ହେବ ନାହିଁ ।

ବୋଲିଗୁରେ ରାଶୀଯ ସେନାକୁ ଅଭିନର୍ଜି
ଅତିରିକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ ଦୋକାନଙ୍କ
ଉପରେ ଏକ ସ୍ଥାନେ କଙ୍କ ଉପରେ ଅନେକ
ଦୌର୍ଗୁଣ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ବଗରବାପିମାନେ
ଦୂସରୁ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲିବେଳୁ କବାଟ
ବଢ଼ିବା ରହିଥାଇନ୍ତି । ରାଜୀଶ୍ଵାର ଶାସନ-
ପରାଲୀ ପରି ଏ ସଂକଷିପ୍ତ ଶବ୍ଦକୁ ନହିଁ ।

ଦେଗୀୟ ମହାବଜୁଳ୍ଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପାତାଲାନା
ମହାନକଙ୍କ ଶିକ୍ଷାବାକ ବିଷୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ
ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଏହାକ ଗ୍ରହଣରେ ୧୯୩୫
ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଓ ଏହାର
ସମୂହାସ ବ୍ୟକ୍ତି ଚାର୍ଷକଟ ଟ ୨୫୫୦୦ ଛା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ
କତ୍ତା ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମସ୍ତରେ ଛାତ୍ରଙ୍କ ଓ ଦେ-
ଗୀୟ ବିଦ୍ୟାର ଶିକ୍ଷାବାକ ହୁଅରା।

ପ୍ରଥମାତ୍ର ସଂବାଦ ନାମରେ ବଜଳାରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ସଂବାଦପଥ ପଢାଗ ହୋଇଅଛି ଏହି ର
ମୁକ୍ତ ସବୁ ସଂବାଦପଥଠାର ଉଣା ଏହି ବନ୍ଧାର
ଲେଖା ଭବନ ବୋଲି ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରୀ ଅଟ ଲେଖି-
ଅଛନ୍ତି ।

ପାଇଁବା କିମିତ୍ତ
ବଳିଗାକୁ ଅଦ୍ସିଥିବା ବାଲରେ ଉଚ୍ଚ ନିଷାରରେ
ପାଥିବା ଶପକାର୍ଯ୍ୟ ଧନ୍ୟାପିତ ହୁବା ଆଜ୍ଞମ-
ମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ କିମିତ୍ତ ଟ୍ୟୁଣ୍ୟୁନ୍ କିମିତ୍ତ ଟ୍ୟୁଣ୍ୟୁନ୍
ଥିଲେ । ଏହା ବଦାନ୍ତାକୁ ଅଦ୍ସିଥ ଲୋବେ
ଏବା ଅଦ୍ସିଥ ଜ୍ଞାନ ନ ଛରିବେ କାବ୍ୟ ଚେଖା-
ନାଲର ମହାରାଜ ପଦ ପାଇବା ସମୟରେ
ଏହି ପରିମାଣରେ ଟଙ୍କା ଦାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାତ୍ର
ପଢିଥାଲର ମହାରାଜ ପୃଦେଶର ବଳିଗାକୁ
ଅଦ୍ସିଥରେ ଅନେକ ରଗ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବେ
ତେ କଳିକତାରେ ଥାଇଁ ଥାଇଁ ଥାଇଁ କିମିତ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥିବାକୁ ଜରିଥିରେ କେବଳ ଟାଇନ-
ଟଲ ଶୁଣରେ ସଜୀବ ଓ ବାଦିବାର ବକସି
ବଦାଯୁ କାଳୀନ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ସେଥିରେ
ଟ୍ୟୁଣ୍ୟୁନ୍ କିମିତ୍ତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିଲା
ଶ୍ରୀମତୀ ଗନ୍ଧିର କେନିବଲ ଏବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ
ଉତ୍ତପଦାଳର ଓ ଦେଶାଯୁ ଦେଶାଯୁ ମୁକ୍ତାନ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଗମକ କରିଥିଲେ ।

ଶେଷ୍ଟାଳ ଶ୍ରେଣୀ ଗୁରୁମସରେ ଲେଖାଅଛି କି ସାବର ପ୍ରବେଶରେ ଜଣେ ମୂଳମାନ କନ୍ତୁବଳ ଓ କଣେ ହିତୁ ବନ୍ଦୁବଳ ମାତ୍ରରେ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଉତ୍ସବର ହେଉଛି । ମୂଳମାନ ବନ୍ଦୁବଳ ହିତୁରୁ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ହତକଳ ଓ ବାହି ବନ୍ଦୁବଳ ସଙ୍ଗେ କେଇ ଆର ପୁରୁଷଙ୍କ ଅହବଳକୁ ସେହିପରି ମାର ଥାଇଗନ୍ତି ହେଲା । ହେଠାରେ ଏମନ୍ତ ଶଳିମାରିବା ଆର୍ଥି କଲା ଯେ ବେହି ଘାଗେ ପରିପାରିଲେ କାହାଁ । ସେବନ ସମ୍ମାନବେଳୁ ଆରଦନ ପୁରୁଷର ଯାଏ ପୁରୁଷ ତାହାର ଧରିବାରୁ ବୋଲୁ କର ପରିମେଶରେ ନ ଯାଇବାର ବନ୍ଦୁବଳରେ ତାହାର ପ୍ରାଣ କଲେ ।

ଜବଲ୍ୟୁନ କରିବଳ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବାଗପୁରାଠାରେ ଏ ବର୍ଷ ବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରାୟ ଅତିରକ୍ଷିତ କଲାହୁ ହୋଇଥାଏ । କୁଅ ପୁରୁଷିଯାରି ଅଛି ଏକ ହରମାନ ବହିବାର ବନ ହେଉଥାଏ ଗରୁଦନ ଅଗ୍ରମୁରେ ଏଗର ଉତ୍ସବର କୁ ହେବ ବୋଲାଯାଇ ନ ଥାବେ ।

ବଜଳାର ଦୂରପୂର୍ବ ଲେଖ୍ନିତା ସବ ତେ ସାହେବ ବଲିତମ୍ଭ ତା ୧୯ ଶତାବ୍ଦୀରେ ବମେଇଠାର ଜାହାଜରେ ବିଲାକୁ ଯାଏ କଲେ ।

ଏହି ବେଶନିବେଳେକୁ ବର୍ତ୍ତନ ବିଶିଷ୍ଟ ଏବଂ କାନ୍ତି ଲେଖିଅଛନ୍ତି “ବିଶିଷ୍ଟ ପାଳିକାନ ତା ୧୭ ରାତରେ ବର୍ତ୍ତନାର କହିବାରେ ଗାନ୍ଧୀର ନାମର ପ୍ରାନରେ ଏକ ଶୌଭ୍ୟବଳନକ ବିବାହ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଶାକପୁରୁଷ ପ୍ରାୟ ଏବମାଇଲ ଭାଗରେ ସାରଜାର ତାମକ ତାନ ଅଛି ସେହାକର କେବଳି ମୋତର କନ୍ଧ ହହିତରେ ଜାନ୍ମୁରାଷ୍ଟ ହେଉଥି ବ୍ୟକ୍ତିର ପୁରୁଷ ଦିବାହ କଥା ହେଲା କ୍ରେ ବନ୍ଦୁପିତାର ମନୋମତ ନ ହେବାର ଅନ୍ତରେ ପାତର ଅନ୍ତରେ ବିବାହ ଦିବର ପୁରୁଷଙ୍କ ପାତର ସିତା କେବଳି ଶୈଳ ପୃଷ୍ଠା କିନ୍ତୁ ରେବ ଦେଖାଇବାର କନ୍ଧାଟିକି ଅଗାମାପରକୁ କେଇ ପୁରୁଷ ବିବାହ କରିବାର କିମ୍ବା ଉତ୍ସବର କିମ୍ବା କରିବାର କିମ୍ବା ।

ଶୋଭୀରୁ ମହାମରକ ବନ୍ଦୁବଳ ସମ୍ମାନେ ସହେ ବିବାହ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ବନ୍ଦୁବଳ ଦିଲ୍ଲିଷ୍ଟରୀଙ୍କ ଯେତୁକର ଦିଲ୍ଲି ଯାଇଥାଏ ।

ବୋମାର ଶାର୍ତ୍ତପୂର୍ବ ବୋଲକୁ “ବର୍ତ୍ତନ ଶାମିଲେକୁ ମେଘର ପାତରମଧ୍ୟର ଅନ୍ତର

ବନ୍ଦୁବଳକାରୁ ନିଷେଧ ଆଜି ସେହିପରି ଲୁହଗେପୋଦ୍ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷେଧ ପ୍ରବତ୍ରିତ କଲେ ବଲ ହୁଅନ୍ତି । ଅମ୍ବାମାନେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରମାଦରେ ରବଗେପୋଦ୍ମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଶେଷମଧ୍ୟର ଦୂର ଏକ ମୋଦେମା ଅଥାଲଗରେ ଉପତ୍ରି ହେବାର ବେଳିବାରୁ ପାଇଁ ।

ସବ୍ରତାବିର୍ତ୍ତ ବହିବାରେ ଲୋକଙ୍କର କିର୍ତ୍ତିର ମଧ୍ୟ ବିଲକ୍ଷଣ ଝୁକ୍ତି ହେଉଥାଏ । ଏହୀଦିନ ବୋଲକୁ ଯେ ଏକପକାର ପ୍ରାୟମଧ୍ୟର ବାହିକ ଅଗୁଣ ବିଷୟର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ଉପର ପଥର ଧରିବାର ଏକ ଚିତ୍ରମଧ୍ୟକାନ୍ତ ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଯେବେଳେ ଏକ ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ପଥର ଅନ୍ତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ପଥର ଅନ୍ତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଲେଖ୍ନିତା ଶବ୍ଦରେ ବାହାରୁର ପୁଣ୍ୟବଳାର କଲିପଥରେ ତକାଇଲୁ ନିବାରଣୀର ବାହାରୁର କ୍ରେ ୧୯୭୦ ମା ବ୍ୟଦ୍ୟରେ ନୋକା ପୁଲିମଧ୍ୟନର ଅନୁମତି ହୋଇଥାଏ ।

ଶୋଭି ଗୋଲାର ସାକ୍ଷୀ ପୋଷବତୀର ଯାଇଲେ ବିଶେଷରେ ଅନ୍ତରୁକ୍ତର କେଳେ ଏକବୋତ ଧାନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିର ପୋଷବତୀ ହୋଇଥାଏ ।

ଭାବେବ ପ୍ରହାପରିଧରେ ତମୋଲୁର ମୁନପଥୀ ଅଦାତର ଯିରାଦାର ପଦବୁକୁ, ପାନକର ମୋହରର ବର୍ତ୍ତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପାତରେ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ।

ହାଇର୍ରୋର ଜଳ ମାଦର୍ଗନ୍ ସାହେ ଇଲାନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟାଗତ ହୋଇ ଗତପ୍ରାତା କୁହାଇବାରେ ହାଇର୍ରୋରେତେଲୁମ୍ବ ଅସନ୍ତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରେରଣ ପଥ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉତ୍କଳପତ୍ରିକା ସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟରେ

ହମ୍ମିପୁ ।

ମହାମଧ୍ୟ ଏହିକି କେମ୍ବର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ ବର୍ତ୍ତନାରେ ପ୍ରକାଶକଳର ଧାର ଯେତର ଅନ୍ତରୁ କରିଥାଇଲୁ ତାହା ପାତରମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହିମେ ଉପତ୍ରି

ମନ୍ଦବମା ବକଳ ଶୁହାମନକଠାର ପ୍ରମାଣ ନେଇ ଅଇନାନୁଯାଦୀ ନିଷ୍ଠାତି ବର୍ତ୍ତବୁନ୍ଦ୍ରି ଏବି ଜାହାର ସୁମୁରୁ ଯେତା ପକ୍ଷପାତ ବର୍ତ୍ତବାର ସାଇବ ପୁଣ୍ୟର କରିଥାଏ । ଏ । ପଞ୍ଚମ ଏବି ମାର୍ତ୍ତମାସ ତା କୁଣ୍ଡ ରବିବାରଠାର ପୁନ୍ସରତକ ନାମରେ ଏକ ବମାର ସ୍ଥାପନ କରି ତହିଁରେ ଏହି ରବିବାରବିନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ପାଇଁ ।

ସବ୍ରତାବିର୍ତ୍ତ ବହିବାରେ ଲୋକଙ୍କର କିର୍ତ୍ତିର ମଧ୍ୟ ବିଲକ୍ଷଣ ଝୁକ୍ତି ହେଉଥାଏ । ଏହୀଦିନ ବୋଲକୁ ଯେ ଏକପକାର ପ୍ରାୟମଧ୍ୟର ବାହିକ ଅଗୁଣ ବିଷୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ତ୍ତବୁନ୍ଦ୍ରି ଏବି ପଥର ଅନ୍ତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ସେବିପରିରେ ପ୍ରତିଥର ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ଏବି ପ୍ରକାଶକଳର ପୁଣ୍ୟକାରୀ ଉପତ୍ରି ବର୍ତ୍ତବୁନ୍ଦ୍ରି । ସେବିପରିରେ ପ୍ରତିଥର ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ଏବି ପ୍ରକାଶକଳର ପୁଣ୍ୟକାରୀ ଉପତ୍ରି ବର୍ତ୍ତବୁନ୍ଦ୍ରି । ସେବିପରିରେ ପ୍ରତିଥର ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ଏବି ପ୍ରକାଶକଳର ପୁଣ୍ୟକାରୀ ଉପତ୍ରି ବର୍ତ୍ତବୁନ୍ଦ୍ରି ।

ପଞ୍ଚମ ଶବ୍ଦରେ ବର୍ତ୍ତନ ବନ୍ଦୁବଳର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟର

ପଞ୍ଚମ ଶବ୍ଦରେ ବର୍ତ୍ତନ ବନ୍ଦୁବଳର କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

କର୍ତ୍ତବ୍ୟର

କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ପାତରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ଗୋଟିଏ

କୁଳମୂର୍ତ୍ତାଙ୍ଗ

କେତେବର୍ଷ ପାଇଁ ଲାଜୁକମ୍ପାଳୁ ହେବାର
ଅଛନ ଗତିମାର ତା ୧୯ ରଖିରେ ବିଦ୍ୟବଦି-
ଶଳୀ । ଟାଙ୍କଥାଇନ ଛାଇ ସମୟରେ ଗତ
ବର୍ଷରେ କୋଣପ ଲୋଗ ଦେଖାଯାଇ ନ
ଥିଲା । ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡ ଇକାବଲେ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁପକ
ଶରୀର ସବ୍ୟମାନେ ହାଁଚି ବୋଲ । ଆଜନରେ
ଦେଉଥିଲେ । ଏବର୍ଷ ଯଦ୍ୟପି କି ବକ-
ଶ୍ରମେଣ୍ଡକ ପ୍ରସ୍ତରିତ ଅଛନ ବିଦ୍ୟବନ୍ଦି ହେଲା
ଏ ଶୋଭିତିପେ ଭାବୁଁ ର ପଇଷଟିଏ ଉଣା
ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ ଜଥାତ
ଅଛନର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ବନ୍ଦବନ୍ଧୁ ପ୍ରାୟ
ଛିନ୍ଦ୍ରାବଦାଳ ସମୟ ଫ୍ରାଙ୍କଲ ଓ ସବ୍ୟମା-
ନେ କିମ୍ବର ଭର୍ବବିର୍ବଳ କଲେ । ପ୍ରଥମଦିନ
ବନ୍ଦବନ୍ଧୁପକ ସର୍ବରେ ଯେଉଁ ତର୍କ ଉପର୍ତ୍ତି
ହୋଇଥିଲା ଓ ସବ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଏଠାକୁସ
କରିଛରେ ମତ ପରାମରଶ କଲେ ଯେବେ ସେମା-
ନେ ଅଜ ବନ୍ଦିଥାନ୍ତେ ଜେବେ ଅଛନ କାହିଁ
ହେବା ଦୂର୍ବର ହୋଇଥାନ୍ତ୍ରୀ । ମାତ୍ର ଗବର୍ନ୍ମେ-
ଶ୍ରୀ ପାଞ୍ଚକ ପ୍ରସ୍ଥୋତ୍ର ବାଲରେ ସବ୍ୟମାନେ
ଜାହାକୁ ପାହାୟି ନ କରିବା ଅନ୍ତର୍ଭବ୍ୟ କିମ୍ବେ
କିନାରେ ଝାକୁଆରନ ଜାରିହେବାକୁ ମତ
ଦେଲେ କେବଳ ଏତିବକଥା ରହିଲ ଯେ
ଏଅଛନ ତରିଖ୍ୟାଥି ହେବାପାଇଁ ଯାହା କିନାନ
ଥିଲା ଅଥବା ବେତେକାଳ ଅଛନ ପ୍ରବଳରହିବ
ଯାହା ଭାବୁଁ ରେ ଲେଖା କି ହୁବାର ପିରମ୍ପାଥି

ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା ସେହି ଗଂହୟ ପୁରୁଷଙ୍କର
ବେଳେ ଏକବର୍ଷ ପାଇଁ ଅଇନ ଜାରିହେବାର
ନିଯମ ହେଲା । ଏକଥାରେ ଆପାତକଃ
ଲୋକଙ୍କର ଦିଲ୍ ଲାଭ କି ଗବଣ୍ମେନ୍ଟଙ୍କର
କୌଣସି ହାତ ନାହିଁ । ବର୍ଷଯାବ ଖାଦ୍ୟ ନେବେ
ଉଚ୍ଚବ୍ସତିକୁ ଯେପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖିବେ ସେପରି
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଇବେ । ଏକ ସମୟରେ ଯେତେ
ବେଳେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଖାଦ୍ୟ ବିଭାଗଙ୍କର
ଅତ୍ୟାନ୍ତ ନ ହେଲା ସେପରିଲେ ବର୍ଷ ଉତ୍ତାତ୍ତ୍ଵ
ପୁନରାର ଇନ୍ଦ୍ରମ ଖାଦ୍ୟ ନେବାକୁ କଣ ବାଧା
ହୋଇପାରେ । ଗବଣ୍ମେନ୍ଟ ଉତ୍ତିଥାଙ୍କର ଯେ-
ତ୍ଥପ ମନୋରବ ଉଚ୍ଚତା ଶକ୍ତି ଜଣାଯାଏ ଯେ
ଖାଦ୍ୟ କହାର ଆମ୍ବାନଙ୍କଠାର ଛାଡ଼ି ଯିବ
ନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ଖାଦ୍ୟ ହେଉଥି
ହାଥାକାର ରତ୍ନ ଶତଥାହନ୍ତି ଓ ଲର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡକୁ
କେତେ କଣା ବନ୍ଧଥାହନ୍ତି ମାତ୍ର ଲର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ
କୋଳନ୍ତି ଯେ ସେ ବେଳେ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ତା କରି
ବାକୁ ତେଣୁ ବନ୍ଧଥାହନ୍ତି ଏଥରେ ଆମ୍ବାନାକେ
ଅର କି କହିମା । ଯେହୁଲେ ଗବଣ୍ମେନ୍ଟଙ୍କର
ବନ୍ଧ କମ୍ପାଯ ଯେ ଲୋକେ ଅଛି ଖାଦ୍ୟ
ଦେଇଥାହନ୍ତି ସେପରିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଯେ ଉପରେ ଖାଦ୍ୟପାଇଁ ବିରକ୍ତ ନ ହୋଇ
ଯେତେ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ନ ପଢ଼େ ଉଚ୍ଚତା
ଆବନା ଦିଇନ୍ତି ।

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମୂଲ୍ୟ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ଦେଶ୍ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ପାଇଁ ଜାହମାସୁଲ୍ ୫୩

କହୁବସୋପାଇଣୀ ସର !
ଗତ ଯୋମବାର ଶୃଦ୍ଧରେ କହୁବସୋପାଇ-
ଣାର ଏକ ବିଶେଷ ସବୁ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ତହିଁରେ
ଉଛଳଉଛଳବିନା ଓ କଞ୍ଚକ ଦିବେଟିଂ କଲବର
ସବୁଖମାନେ ଆମହିତ ହୋଇ ଅବିଥିଲେ ।
ଏନଗରସ୍ତ ତନିଷ୍ଟକୁ ଏକହିତ କରିବା ଏ
ଅସୁଦ୍ଦନର ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା । ଶ୍ରାମଜଳ
ସର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ହେଲା ଗ୍ରାସକୁ ସବଧିଷ୍ଠା
ସାହେବ ବହୁଲେ ଯେ ଏନଗରରେ ପୃଥିବୀ
ତନିଷ୍ଟର ଥିବାର ବହୁତ ଅସବିଧା ହେଉଥାଏ ।
କୌଣସି ସରକାରୀସ୍ଵର୍ଗପୁରେ ଲେଙ୍କଙ୍କ ମଜା
ଜୀବିବାକୁ ହେଲେ ତନିଷ୍ଟକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଦୁଆର ଓ
ଅନେକବିଷୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମଜା ଅସୁଥାଏ ।
ଏକଷ୍ଟାନର ଲୋକଙ୍କଠାର ଦ୍ଵିତୀୟ ମଜା ଅଧି-
ବାର ଗବର୍ନ୍ମମେଣ୍ଡ କୌଣସି ମରପ୍ରତି ଥାଇ
କରିବାକୁ କୁଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତି ସୁନ୍ଦର ଅପରା
ଇହାନୁମାର କର୍ମ କରନ୍ତି । ସବୁ ସର ଏବର
ହେଲେ ଗୋଟିଏ ମଜା ପ୍ରକାଶ ହୁଅନ୍ତା ଓ
ବନ୍ଧୁଭାଙ୍ଗେକ ଦସି ମଜା ଦେଲେ ଜାମ୍ବା ସମୟର
ବଳବାନ ହୁଅନ୍ତା । ଏଥପର ସେ ଅଧିଶାମଜ
ବନ୍ଦକୁ ବଳଗୁ ବାବୁ ବିଚିନୀନାହିଁ ଦାର କହିଲେ
ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେବିଷ୍ଟର ଉଦେଶ୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ଅନ୍ତର
ଓ ଦେହ ବାହାରିଷେଗେ ମିଶିବାବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହନ୍ତି
ବିଶେଷରେ ଉଛଳଉଛଳବିନା କହୁବସୋପାଇଣୀ
ସଙ୍ଗେ ମିଶିଲେ ସର୍ବର କୌଣସି ଲୁହ ନାହିଁ
ଅନୁର୍ଧବ ଥାଇ ହୋଇ ଉଛବାର ପ୍ରଥ୍ୟୋକଳ

କି ବର୍ଷା କଟକଶୋଷାଇଛିର ଦେଇଲେ ଦୀର୍ଘ
ଏଥର ଅଧିକର ଥିପାରେ । ସରକାରଙ୍କ
ଦ୍ୱାରେ ମନୋନିତ ପ୍ରକାଶ କରିବାରୁ ଗେଡ଼ିଏ
ପୁରୁଷ ଏଥର ହେବାର ପୂର୍ବର କନ୍ଦଳା ହୋଇଥିଲା
ଯେତର ଏଥର ଗେଡ଼ିଏ ସ୍ଥାପନ ହେଉ ଓ
ଉପରେ ଏଥର ମନୋନିତ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
କହିରୁ ମୁକ୍ତିଜ ନିୟମମାନ ହେଉ ଓ ମୁକ୍ତି
ଦର୍ଶକୀୟ ନିୟମକୁ ହେଉଥିବା ହେଲେ କାହାର
କୌଣସି ଅଧିକର ନାହିଁ ଉଚ୍ଛବିଲାର ଅନୁଷ୍ଠାନି
ସତ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହିପାଇବାର କଥା କଲେ ନାହିଁ
ସେ ସବୁ କଟକଶୋଷାଇଛି ସତ୍ୟକ ମନରେ
ଦେଇଲେ ନାହିଁ । ପରିମେଷରେ ରବିନାନୀ ମା-
ଦେବ ଦୂରସାର ମନିବା ବିଷଦ୍ଵରେ ଉପରୁତ୍ତ
ମର୍ଯ୍ୟାନିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ କେବଳ ମେ
ହୃଦୀ ଓ ବାକୁ କାଳୀଯଦ କରିବାଯାମ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟା-
ନିମ୍ନଲିଙ୍କ ହୃଦ୍ରୋତ୍ତବାନ ବଲେ ଜାହାଗା ଥାର
ହେମଟ୍ରେ ତୁଳିବୋଇ ବିଲେ । ଏହା ଦେଖି
ଦେମାନେ ନରୁ ହେଲେ । ଏହିତାର ଜଳ-
କୁର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସନ୍ଧର୍ବରେ ଜମିଦାରଙ୍କର ଦୁଃଖର
କଥା ଛାଇବ ପଢ଼ିଗଲା ଓ ଜହାଁ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଦେଖି ଦେଲା ।

ଲେଖକମ ପତ୍ର ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ଅଗା ବରଥଳୁ ତିକେ
ଦେହପର ଏଣ୍ଡରି । ଅର୍ଥକ ଏକଷର ପରି
ତତ୍ତ୍ଵରେ ନିର୍ବାଚୁତ ହୋଇଥାଇ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର
ସମାବେଶ ଏପରି ପ୍ରଥାନକାଣ୍ଡ ମାତ୍ର ତାହା-
କରିବୁରେ ନିର୍ବାଚ ହୋଇଥାଇ । ତିର୍ଗ୍ରୁ କହି-
ବାର ବିଶେଷ ଉଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ । ଗରବନ୍ଧ-
ରେ ଧର୍ମପର ଧୌରତ୍ତବ କୋଣମି ତାଙ୍କଦ୍ଵା-
ରେ ଦିଶେ ହୋଇ ଏକ ଶାନରେ ହୁଇ ହୋଇ
ନ ଥିଲ ପୁରୁଷ ଗୋଟିଏ ଅହାଜାଇଲୁ ପ୍ରାମ୍ପ ଆଗଜା
ଓ ଜାହିସା ସବୁଜୁ ଉତ୍ତରଦେଇ ସିବାର ବିଜୁ ପଣ
ହେଲା ନାହିଁ । ଏ ବର୍ଷ ପୁରୁଷ ଏବରୁ କଞ୍ଚି
ନ ହେଇ କେବଳ ଗୋଲ ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ
ଯତ୍କିମାନ ଥିଲେ । ଧର୍ମପର ଏ ପୁରୁଷି ହେଉଁ-
ପାର କାହିଁ ହେଲା କିମ୍ବର ବିରବା କଠିନ
ମୁହଁର । କ୍ରୀତିତ୍ତ ପୁରୁଷ ତମସନ ସାହେବ
ଗରବନ୍ଧ ନ ଥିଲେ ତେ ଏବର୍ଷ ପ୍ରଥମରୁ ଯେ
ଯେତେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁମାନ ଥିଲେ ତହିଁର ଫଳ
ପୁରୁଷ ଏହାକୁ ପ୍ରହଣ ବିରବାକୁ ହେବ । ସଦର
ପ୍ରେମନ କହିଥେଇପରି ତ ସବୁଜନଖେତ୍ରର

ମଧ୍ୟ କୁଳକ ଅଙ୍ଗୁଣ୍ଡ ଓ ଏମାନେ ଅପଣାକାରୀ
ଉତ୍ତମରୂପେ କରିବାର କଣାଯାଏ ।

ଜାତିଆମାନଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ବିଏ କଲ ହୋଇ-
ଥିଲା ଲୋକେ ଶୁଣିବାକୁ ଉଚ୍ଛାବରନ୍ତି । ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେଳାନେ ଯାହା ଦେଖିଲୁ ତହିଁର ପ୍ରକାଶ
ହେଲା ଯେ ଏହିକି କୋକକର ଅବସ୍ଥା କହି
ବିନି ହୋଇ ପଡ଼ିଲାଣି । ତଙ୍କା ବହୁତ ନିକିବାର
ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତହିଁ ସନ୍ତେ
ନିଜାନ୍ଧିବାହର ବ୍ୟୟ ଏମନ୍ତ ବଢ଼ୁଅଛି ଯେ
ଏସମୟ ବାର୍ଷିକରେ ବିଶେଷ ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ
କାହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣର
ଜାତିଆମାନ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ସ୍ଵତ୍ତୁ ଓ ମଳିନ ଫ୍ରେଶ
ଆରଣ କରିଥିଲେ । ପଳଟନ ଜାତିଆମାନ ପୂର୍ବ
ପ୍ରାଦୁ ହୋଇଥିଲା ଓ ମୃଗାହାଟ ଜାତିଆ ଶିଳ୍ପିକା-
ର୍ମଣରେ ଯେବେବେ ସମାନ ଓ ବୌଣି ଅଂଗ-
ରେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସକୁ ଲାଗିଥିଲା । ସବୁ ଜାତିଆ-
ମର୍ମରେ କରିମାନ ଓ ବକ୍ତି ବଜାର ଜାତିଆ
ଏ ଦୁଇଁବି ଲୋକେ କଲ ବୋଲିଥିଲେ । ଅଛି
ଦୁଇ ଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ରସ୍ଥାକନ ନାହିଁ । କରିବିଲା
ଦିନ ଜାତିଆ ସବୁ ଜାତିଆମାନଙ୍କ ଯାଇଥାରିଲା ନାହିଁ
ସରବାହ ଜାରିତାବର ନୃତ୍ୟାର ବାଟ ଉପରେ
ଯାଇଥିବାର ଦିନ ଜାତିଆମାନ ଜାହାଜକେ
ଥାଇ ନ ପାରିଲା ଜାରିକୁ ଡେଖାଇ ଦେବା-
ମାର ପୁଲିବିମାହେବ ଉତ୍ତୋଗ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ବର୍ଷ ଦିନ ବିହି ପଳ ହେଲା ନାହିଁ । ପୂର୍ବର
ଦିନମୁଁ କରିଥିଲେ ବୋଧ ହୁଅ ଜାତିଆମାନ-
କର ଅଗା ପଣ୍ଡି ହୋଇଥାନା ।

ପରିବେଶରେ ଗୋଟିଏ ବଧାର ଉଚ୍ଛେଷ
ଦରିବା । ସୁଲିଯର ସମ୍ପର୍କାର ବନ୍ଦଳି ଦେଖା-
ଗଲ ମାତ୍ର ନରକାଳିନ ପରିବେଶ ସୁଧାରଣ୍ଣେବୁନ୍ଦେଖୁ
ଓ ଜାହାଙ୍ଗର ଅଶୀଖାରୀ ଦୂଇ ଦେଖାରେ ଟେ
ଗୋଲମାଳ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶମହୋର ବନସ୍ବିଦଳ-
କ ଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କୁ ବାହାରକର ଦେବାର ଯେଉଁ
ଅଜ୍ଞା ଦେଲେ ଦେଖିବରେ ଅନେବ ଲୋକଙ୍କୁ
ଦ୍ୱାରା ଅପମାନ ହୋଇଥିବ । ଗୋଲମଧ୍ୟକୁ
ଦୋଡ଼ା ନେବାର ଅନ୍ୟଥି । ଯେବେ ନେଲେ
ଏକଥାଣରେ ରହିବାର ରକ୍ତରୀତି । ମହିଷୃଦ୍ଧିକ-
ରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁପ୍ରେକ୍ଷନ ହାଜି-
ରେ ଉତ୍ତରଦେବାର ଗଲ ହୋଇ ଚାହିଁ ।

କଳବର୍ତ୍ତ ଅଭ୍ୟାସ୍ୱର

ଆମ୍ବେନାନେ ଆନନ୍ଦର ସହି ପାଠକଙ୍କ

କଣାରଥକୁ ଯେ ଉପର୍ବିତ ଶିଳେନାମାରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଗଜ ସପ୍ରାହରେ ଯେଉଁ କଥା-
ମାନ ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଗ୍ରା ବର୍କୁଟି ପାହେବଳ
ଗୋଟରେ ଅବିବାର ସେ ଉହିରୁ ଯଥା
ପ୍ରତିବାର କର ଜଣେବ ଲଙ୍ଘନ ତଠି ଥମ୍ବା-
ନଳ ଦିବୁକୁ ପଠାଇଅଛନ୍ତି । ପଦଗ୍ରି ହୁମା-
ନୁରେ ଅବଳମ୍ବନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଓ ଏଠା-
ରେ ଅମ୍ବେ ଉହିରୁ ଅନୁବାଦ ଲେଖି ଦେଉ-
ଅଛୁ ଯେ ଲଙ୍ଘନ ନ ଜାଣିବା ଲୋକେ
ଉହିରୁ କଥାମାନ ଗୋଟର ବରଦେ ।

ଶ୍ରୀ ଉତ୍କଳଧାରୀକାଷମ୍ବନ୍ଦିତ

୧୯୮୫

ମହାଶୟ

ଅପ୍ରକଳ୍ପ ଗଲିତମାତ୍ର ତାଏ ରିଜର ଧରି
ବାରେ “କଳଦର ଆବଶ୍ୟକ” ବିବେନାମାରେ
ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲୋକି କହାଯାଇ ବସନ୍ତ ଘାଟେ
ବକ୍ଷ କାରିବିଦ୍ୟା ଉତ୍ସାହାବର କଥା ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅର୍ଥର ଉଚ୍ଚ ବିଷୟ ଅମୃତ କଣାଇବାରେ
ଅମୃତ ଆପରକ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବାଞ୍ଚ ଦେଉଥାଏ

ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜକିତ ସାହେବଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର କୋଣରେ
ଇନ୍ଦ୍ରାହାର ଜାଣ କରିବାପାଇଁ କହାର କ୍ଷମତା
ଦିଅଯାଇ ନାହିଁ । ଅଛନ୍ତର କଥା ଅପର
ଯାହା ଲେଖିଥିବୁ ଜାହା ଯଥାର୍ଥ ଅଟେ ତେ
ଗର୍ବର୍ତ୍ତ ସାହେବଙ୍କୁ ଏହି ଉତ୍ତରଦେଶ ଦିଅଯାଇ
କୁବି କି ମେ ମନ୍ଦିରାଳ୍ପରିମ୍ବନ୍ତେ ଉତ୍ତରଦେଶ ଯେ
ଯାହାଜର ଜାମ ଜମାଦ୍ୱାନରେ ଲେଗାଅଛି
ସେମାନେ ଯେବେ ଅପଣା ଦେଶ ତରା
ତ ଏହି ନ ମଧ୍ୟରେ ନ ଦେବେ କିମ୍ବା ବନ୍ଦୋ-
ବନ୍ଦୁ ପରି ଅପରି ଥିଲେ ତାହା ନ ଚରିବେ
ଆହା ହେଲେ ଘାହେବ ପ୍ରଗଂଧିତ ଅମୃ ଜିବ-
ତକୁ ରିପୋର୍ଟ କରିବେ । ସେ-ରିପୋର୍ଟ ଆଇଲାଗୁ
ହଜା ୫୦୦୦ ମଦ୍ଦିହାର ଆ ୨ ଲକ୍ଷାନ୍ତିମାର
ସମ୍ପର୍କିତ ଦାଖଲ ତ ଏବଲାନାମ ତାହା
ହେବ । ଯେବେ ଏ ସବୁକୁ ସେମାନେ ମାନ୍ୟ
ନ ଚରିବେ ତେବେ ଯେମନ୍ତ ହେଉଥାନ ମନ୍ଦିର-
ଦିମାର ତଥାଜାଣରେ ହୃଦର ସେହିପର
ସେମାନେ ଅପଣା ଦେଶ ପ୍ରକାର କରିବା
ହେଉଥାନ ତେଲରେ କବିତ ହେବାକୁ କାନ୍ଦି-
ପ୍ରହ ହେବେ ।

ଏପରିବାର ଉପ୍ରାଦ୍ୟାକାରୀମାନ୍ଦ ଫେରି ଆଜି
ରହ କରିବା ବାବନ ଅମ୍ବେ ଶ୍ରୀ ମହାରାଜ ସାହେବ
କଲା କିଳାପରିବାର ଲେଖିଥାଏଛି ।

ଅନୁଶ୍ରୟବକ ଅପରାଜି ଆଗମୀ ଧ୍ୟ-
ାଯେ ଏ ଧର୍ମକ ପ୍ରକାଶ କରିବା ହେବେ ।

କଟକ ଆଜିର ଅପ୍ରେଲ } ପଦ୍ମଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର, ବଳୁଛି
ସନ ୧୯୭୧ } ବେଳାଳ ରେବନ୍ଦୀ ମୁପ୍ରେଷ୍ଣଶୁଶ୍ରୀ

ଗ୍ରାସକୁ କରୁଛ ସାହେବ ଯେ ଅପଣା
ମହୁମାର ଦୋଷ ଜାଣିବା ମାତ୍ରକେ ଉହିର
ପ୍ରତ୍ୟାମାର କରିଥିଲୁଗୁ ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଜାହାଙ୍କୁ ଧଳିବାବ ଦେଇଥାହୁ ଓ ଏଥର
ବୋଯ ହୃଥର ଯେ ଉପାହାରର କଥା ଜାହାଙ୍କୁ
ଜଣା ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ଏଥର ମଧ୍ୟରେ କେତେ
ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ହେଲା ଜାହା ଲେଖିବାର
ବାହାରୁ ଯାହା ହେଉ ଏଥର ଗ୍ରାସକୁ କରୁଛି
ସାହେବଙ୍କୁ ଧାର୍ଥଜୀ ଏହ ଯେ ଅଜଞ୍ଜାନୁଶାର
କରୁଛି କରିବାରେ ଯେମନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର ବିପ୍ରର
ପାତା ନ ହୃଥର ତହିଁ ପଞ୍ଚରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ
ହାଥା ଓ ଶୂତ୍ରମାନେ କବଦିକୁ ଦତ୍ତ ରହୁ
କରନ୍ତୁ କାରଣ କବଦ ହେଲେ ହେମାନଙ୍କର
ଆଗେ ଜାତି ନଷ୍ଟ ହୃଥର ଓ ଧୂନଶାର ତାତି
ହେବାକୁ କହୁତ ବ୍ୟଥୁ ଓ କୋଣ ହୃଥର
ଯେତୁଳେ ଅଇନରେ ସର୍ବତି ବୋଲିକ ନିଳମ-
ଦାର ଓ କବଦିଶାର ଠକା ଆଦ୍ୟ କରିବାର
କଥାନ ଅଛି ସେ ତୁଳେ କବଦ କରିବା
ଅପେକ୍ଷା ଅଗ୍ରେ ସର୍ବତି ନିଳମଦାର ଠକା
ଆଦ୍ୟ କରିବାର ଭଲ । କବଦରେ ଲୋକ-
ଙ୍କର ବିପ୍ରର ଲୋଗ ଓ ଅର୍ଥ ବ୍ୟଥୁ ହେବ ସତ୍ୟ
ମାତ୍ର ଠକା ଭେତେ ସହଜରେ ଅପ୍ରାୟ
ହେବାର ଦିଶା ଯାଏ ନା ।

ଆନ୍ଦୋଳନ ଦେଖିଲୁ କର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା

ଅମ୍ବୁଜ.ନେ ରହସ୍ୟ କରିଥିଲୁ ଯେ ପ୍ରତିଦିନ
ଦୂରତ ସନ୍ଧି ଦେବାର ଫ୍ରାନ୍ସର ପୂର୍ବକୟା ଶେଷ
ହେଲା । ମାତ୍ର ଦୀର୍ଘବରେ ଜାହା ହୋଇ ନାହିଁ
ପରାମ୍ରଦ ବୈଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ ଅଧିକାରେଣ୍ଟରୁ ଗଜା-
ମହାର ଫେରିଗଲେ ଓ କବେଳ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗ
ଘେଷହେଲା ସର୍ବ ମାତ୍ର ଫ୍ରାନ୍ସ ଅଭିଜନ
ହୋଇ ଦୁରାର କେବଳ ବାହାରୁ ମାନୁ ନାହାନ୍ତି ।
ପ୍ରଜାମାନେ ଅଧିକା ମନ୍ତ୍ରରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ
କରିଥିଲୁ । ଶାଖନର ଭର ସ୍ଵର୍ଗହୋଇ ବା-
ହାରି ଠାରେ ରହୁ ନାହିଁ ଏବର ବ୍ୟାପାର ଅଛି
ଗୋଚଳିଦ୍ୱାରା ଓ ଏହା ହିନ୍ଦପେ ଘେଷହେବ କିନ୍ତି
ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ । ପ୍ରତିଦିନ ତାରତାକ-
ମୋରେ ଯେବନ୍ତୁ ସମାବ୍ସ ଅଧିଅଳ୍ପ ଜହିରେ

କେବଳ ହାତକାଟର କଥା ଶୁଣାଯାଏ । ରାଜ୍ଞି-
ଦିନା ଲୋକଙ୍କ ଗାସନ କେତେ କଠିନ ସୁବୋଧ-
ପାଠମାନେ ଏଥର ବିବେଚନା କରିବେ ।

ଏଣେ ଯୁଦ୍ଧ ଗେଣ ହେଲୁଛି ପ୍ରଥାୟମାନେ
ମୂରତିକୁ ଫେର ଯାଇ ପ୍ରାନ୍ତର ଭିତରୁ
ଗଢା ନେପୋଲିନ୍‌ଜଙ୍କୁ କୟବର ମୁକ୍ତ ଦେଲେ ।
ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ନେପୋଲିନ୍ ଲକ୍ଷ୍ମନ
ନଗରକୁ ଯାଇ ଶାଶ୍ଵା ମତ ମହାଶୀ ବିବେଚ୍ଛା-
ରହୁଳ ସହି ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ । ସାକ୍ଷାତ
କରିବାର ଭବେଶ କିମ୍ବା ଜଣାଯାଇ ବାହି
ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ହେ ଥଥଣା ରହିବ ଲାଭ
କରିବା କାରଣ ତେଥେ କରିଥିବାକୁ ମାତ୍ର
ପ୍ରଥାୟମାନେ ପୁନବାର ଜାହାଙ୍କ ରଜା ବୋଲି
ନାହାର କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁଭବକୁ ଥାବୁ
ନାହିଁ । ଧେମାନେ ଗୁଡ଼କୁ ପଢାଇବି ଗାସନ-
ପ୍ରଣାଳୀ ଅଧୀନରେ ରଖିବାକୁ ଏକାନ୍ତ ବାଞ୍ଚ
କରିଥିବାକୁ । ବେଳେ କେହି ମଳବାନ୍ ଅଧିକଷ୍ଠ
ଏଟନା ନ ହେବାର ବୋଧ ହୁଅଇ କେହି
ଜାହାଙ୍କ ମାନ୍ ନାହାନ୍ ଦିନ୍ ହିର ହେଉ
ହେତୁ ମାତ୍ର । ପ୍ରଥାୟମାନେ ଏମକୁ ହେତୁ
ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଯେଉଁ ଏକ ଦୋରିଦ୍ଵାରା ତହିଁ
ଥିଲେ କରି ବରମାର ଜାହାଙ୍କ କାରଣ
ଯତ୍ନମେବେ ସନ୍ଧାନରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ
ଯବେ ଧେମାନେ ଗାସନ କର ଧାର ନାହାନ୍
ଜବେ ଜାହାଙ୍କ ଦିନ୍ ପଥ କେଉଁ
ଯଦିର ହେବ । ଏ ଦ୍ଵା ତିନ୍ଦା ବର

ମୁନ୍ଦରାର ପ୍ରତ୍ୟେକି ହେଲେ ପ୍ରେରଣ କରିବା
ଅବ୍ୟୋଚନ, କରିଅଚନ୍ତି ଓ ଶୁଣାଯା
ଯେ କେତେ ହେଲେ ଆରମ୍ଭ ନଗର ସମ୍ମାନର
ଉପରୁତ୍ତ ହେଲେଣି ଯାହା ହେଉ ବେଳକୁବେଳ
ବ୍ୟାପାର ଗୁରୁ ଷ୍ଠେର ଉଠିଲା । ଏହି ଗେଣିବେ
କଣ ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଅମ୍ବେ
ମାନେ ବୋଥ କରି ଯେବେ କେପୋଲିଯନ୍‌କୁ
ଫୁର୍ବିମାନେ ମୁନ୍ଦରାର ଜଳଧିଦରେ ଅଭିଷେକ
କରନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ଦେଶର ବିଦ୍ୟୁତ ନବା-
ରଣ ହେବ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧମାନେ ମର୍ମସନ୍ତ୍ରୁଷ୍ଟିହୋଇ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନ୍ଦରେ ନିରାହୀର ନିରିମେ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବଦ୍ଧ

ଶ୍ରୀମତୁ ଜଜିଷାହେବ ଦୋଗୁ ମୋହଦମା
ବିଶ୍ଵର କାରଣ ବାଲେଖୁରିକୁ ଗମନ କର-
ଅବହିନୀ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶ୍ନୁ ସାହେବ ଗଜ ଗୁରୁକାର
ପୁରୁଷୋତ୍ତମଙ୍କୁ ଗମନ କରିଥାଲୁଛି ସେଠାରେ
ତଳି ସଂଖ୍ୟାର ରହ ଚଲିତମାସ ଶେଷ ସରକା
କଟ୍ଟିବିଲି ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରିବେ ।

କଟକର ଟାଉନାକୁ ମୋହରର ଉପରେ
ଅନ୍ୟଥା ଠଙ୍କା ନେବାର ସହେତୁ ହେବାର
କମିଶ ଜାବାଙ୍କୁ କରିବ ବରଜାଟୁ କରିଅଛନ୍ତି ।
କଟକ ଟାଉନ ନିମିତ୍ତ ଟ ୧୦୦ ଲକ୍ଷ ଦେଇ
ନରେ କଣେ ଓବରପିଅର ରହିବାର ଯେହି
ଦୋଷଠା କଥାମାର୍ଗର ଉକ୍ତ କର୍ମରେ ତବଳର
ବ୍ୟବସାୟରେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଆମ୍ବନେ ଏହିପୁଣ୍ଡ ଏ ନଗରକୁ କେତେ-
ଜଣ ମୁଗଳପଠାଣ ଥିବାର ଜଥା ଲେଖିଥିଲୁ
ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଏମାନଙ୍କ ମୟର କେତେକଣ
କେବିପତ୍ରା ମୁକାମକୁ ଯାଉଥିଲେ ସୋରେ
କୋଣି ଲୋକ ସହିତ କହିଦ୍ୟା ବି ମାରପଟ
ଦିଲୁବାର ପୁଲୀଷ ଗରିଷ୍ଠାର କର ତିକଟଣକୁ
ସବୁଛିକଳନ ମେଳକୁରଙ୍କ ଦିକ୍ଷାଳୁ ଗୁରୁତ୍ବ
କଲା । ତହୁଁରେ ପ୍ରେମକଳ ଉପରେ ଚାକା
ହଲଙ୍କାବ ଅର୍ଥଦ୍ୱୟ ଓ ତିନିମାସ କରି ରହି
ବାର ବିଧାନ ଦେଲା । ମୁଗଳମାନେ ନଗର
ଏକହିବାର ଟଙ୍କା କମା କରିଦେଇ ଏଠାରୁ
ଅଧିକ କରିବାକ ଅମ୍ବିଅନ୍ତି ।

ଏହିମୂଳର ପୁଣ୍ୟକାରୀତିମାତ୍ରମ ସହିରେ
କେତେବୁଦ୍ଧିର ମୂଳମାନ ସମାଜେହିପ୍ରଦାତା
ଥାଇ ହିତିଯାଇ ଦେବୀ ଦୀଜୀ ବହାର ନିରାରେ
ଶ୍ରୀମଦ କର୍ତ୍ତୃତଥିଲେ ଏହିମାତ୍ରରେ ପୁଣ୍ୟବିଷୟଙ୍କେ କି
କବାଦ ହେବାର ପୁଣ୍ୟ ତାହାକୁର ତେଜ୍ଜ୍ଞାବାଜ
କାହିଁ ନେଲା ଜନ୍ମିବେମାନେ ଗ୍ରାହିତ ହୋଇ
ଏହା ପଥର ଦେବୀ ପୁଣ୍ୟ ଚିହ୍ନାରକ୍ତୁ
ଯାଇ କଲେ ଏଥରେ ତନିକଟା ପୁଣ୍ୟ ଓ
ଏହି ଉତ୍ସବର ଅଧାର ପାଇଁ ଦ୍ୱାସପାତାଳକୁ
ପ୍ରରତ ହୋଇଥାଇଲା । କିନ୍ତୁ ଆଜନର ବିଷୟ
ଯ କଟୁକରେ ଏଥର ଗୋଲମାନ ହୁଅର
ହାହି । ସେଇପି ହେଲେ ଏକାଦେଲକେ ପଦ
ଦେଇ ଯାଏନା ।

କଳେବା, ପାଞ୍ଚଶା, ବାଲେଶ୍ଵର, ବର୍ଷମାନ ଓ
ଏହି ଏହି କେତେଗେତ୍ରି କିଲା ପୁଣିଶର ବିଟ୍ଟ,
କଳା କର ଦାକରଗଣ୍ଡ ପୁଣିଶର ଲୋକଙ୍କ
ଯଥବର୍ଦ୍ଧିତ ବର୍ଷବାର ଅନ୍ଧମର ତୋରାନ୍ତି ।

ସୁଦର୍ଶନରେ କେବେଳିନା ଥାନ୍ୟ ଉତ୍ତମ
ର ଜନ୍ମ ଅଛି । ଏହା ନାଚ ଓ ଡୋଚୁମିରେ
କ ଜନ୍ମେ । ବୋଧକୁ ଅଛି ବୁଦ୍ଧି କଲିବା
ପାଇଁ ଶୁଣରେ ଏ ଥାନ୍ୟ ଜନ୍ମପାରେ ।

ମହାରାଜପଦ୍ମ ସମୟରେ କଳିବଜାରେ ଦୂର
କଣ ମୁଗ୍ଧମାନ ମଦ୍ବିଷାକ କର ହୋଷେନ୍ଦ୍ର
କଷ୍ଟୟରେ ତରି ଦରି । ଏପରି ମାରପିଚ ବଲେ
ସେ ଧୂଳସ ସେମାନଙ୍କୁ ଥର କେଇଗଲ ଓ
କରେବ ଆଦାଜ ପାଇଥିବାର ତାହାକୁ ହାଶପା-
କାଳକୁ ପଠାଗଲ । ଏମାନେ ଅଧିକା ଧରିରେ
କିଜ ଖାଇଥିବାର କଣାସାବ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଗେଜେଟର ଅବଶତ ଦେଲୁ
ଯ ମାନ୍ୟକର ଅଛି ଉତ୍ତର ସାହେବ କିଠେ-
କିଥୁ ବ୍ରଜକିରଣ ପ୍ରଥାନ କମିଶ୍ନର ପଦରେ
ନିମ୍ନକୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତର ସାହେବଙ୍କ
ପଦବରିରେ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତ ହେବେ ସନ୍ଦର୍ଭ
ମାହୁଁ ଓ ଜାହାଙ୍କର ମେନନ୍ତ ପଥପଥକୁ ଚାଷି ଓ
ଫଳରଙ୍ଗକୁ ଉତ୍ସନ୍ନପାର କରି ଜାହାଙ୍କ ମିଳିଅଛି ।

ବୁଲିଥର କର୍ମଶାଖା ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ପୂର୍ବ ଦେବାଳୀ
ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ପୁଣ୍ୟକର୍ମଶାଖା ଜାହା ନାମରେ
ଅତ୍ୟଯୋଗ କରି ଜାହା ବିଧରେ ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା
ଅର୍ଧଦଶ ବନ୍ଦରପାଇଁ କାହାର ସମସ୍ତାନିଧିରେ
କିମ୍ବା ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଧଦଶ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରାସକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ୍ ସାହେବ
 ବାଲମାଆ ଶେଷତାଧିନ୍ଦରେ କଲିକଟା ନଗରର
 ହିମଳୀଦିଗରୁ ପ୍ରଥାନ କଲେ ଉତ୍ତର ପର୍ବତୀ ମର
 ଦେବତା ଦିନାରରେ ବିହୁକାଳ ଅବର୍ତ୍ତି କଲା
 ଶ୍ରାବ୍ରତ ଓ ବର୍ଷାକାଳ ହିମଳୀ ପଢ଼ଇରେ ସୁଖରେ
 ଅଚିବାହିତ କରିବେ ।

ଦିନାକଣ୍ଡର ମୁନ୍ଦରପା ତଥାତ୍ୟ ଜୀବଗୀ
ମାଳିଷ୍ଟେଙ୍କୁ ସର୍ବତ୍ରିକାପେ ବିରାପାର କରିବାର
ଦଙ୍ଗଲା ଗହର୍ତ୍ତମେଣ୍ଠ ଜାହାଙ୍କୁ କର୍ମଚାରୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ
କରିଅଛନ୍ତି । ଧାରମୀ କରି ଏତେ ଶୂର୍ପଗୀ
ଲାଜିବାକୁ ହୁଅଇ ।

ବଲିକରାର ସନ୍ନାତନ ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସ ପଦ୍ମ
ପଞ୍ଚୋତ୍ସବ ଜଳପାନ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବହାର
ଦେଇଁ ଅଛନ୍ତି । ମୋଢ଼ାଲିଯା ଧର୍ମବିଶ୍ଵାସରେ
ଆସନ୍ତି ଉଥୁଅନ କରି ଜାନା ବିଶ୍ଵେଶୀଯ
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାରୁ ମୁସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।
ପଣ୍ଡିତମାନେ ସେ ବିଷୟରେ ମୁସ୍ତ ଅବିମର
ଦ୍ୱାରା ପଠାଇଁ ଥାଇନ୍ତି । ଧ୍ୟାନୀଏ ପ୍ରାୟ
ଦୟାତେ ଜାତ୍ର ଜଳପାନକୁ ବିଷେଷ ଦୟାତେ କରି
ବେଦ ହୃଦୟ ଏହି ବ୍ୟବହାରକୁ ଶାଶ୍ଵତ ପଥରୁ
ଆବା ପୂର୍ବକର୍ମ ହୋଇବ ।

ପ୍ରକାଶନ ଶବ୍ଦକେତୁ ଛଣେ ସଂବାଦ-

ବାଜା କେବିଥିରୁଣ୍ଟି “ଆପଣମାନେ ଶୁଣିଆଛୁ-
ନ୍ତି ଯେ ଏଠା ବ୍ରାହ୍ମିସମାଜର ଅନ୍ୟଙ୍କର ଉପା-
ଗର୍ଭିତ ଗ୍ରା ହେମବନ୍ଦୁ ବିଂହ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ବ୍ରାହ୍ମିଧର୍ମ
ପରିଧର୍ମ କର ପ୍ରତି ଵିଶ୍ୱାସୁକ ଗ୍ରା କରିବା
ଦେବକଥିଦି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଥିଲେ । ସଞ୍ଚାରକ
ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଏକଭାବରେ କି ଦିନମାବ ? ମତ
ଗା ୧୮ ରାଜୀର ସେ ଧୂନଶ୍ଵର ସେହିଧର୍ମ ପର-
ଜ୍ୟାଗ କର ବ୍ରାହ୍ମିସମାଜରେ ପ୍ରକେଗ ହୋଇ
ଅଛିନ୍ତି । ତେବେ ଅନୁମାନ ଯେବେ ଜୀବନ
ବାରଣର ମୂଳ ଅନୁମକାନ କରିବାକୁ ଧାରନା
ତେବେ ଏମନ୍ତ ବୋଧ ହୁଅଇଯେ ବେଳେ ମହା-
ରାଷ୍ଟ୍ର ସେତେବେଳେ ଏହେ ଅବ୍ୟକ୍ଷିତ ତିର୍ଯ୍ୟକ
ତେତେବେଳେ ପ୍ରାଣୀଜା ହେବା ପୁରୁଷରେ
ଜାଳର କେବିତାଟି ମାନଦିବ ଜୀବ ଶୁଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା
ଏବେ ଜାଳର ଅଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଦେଖି ହେଉ
ଅବା ଅବ୍ୟକ୍ଷିତ କେବିତାଟି ଜାଳରୁ ହେଉ କମ-
ଶରୀର ଶୁଦ୍ଧରେ ଅବଜ କୁଳୁରିର ନିଃଶ୍ଵର ଜାଳର
ପାଦ ମାତ୍ର କେତେଥର ଆପ୍ରାଣ କର ପ୍ରତିଗମନ
କଲେ ।

ଏବର୍ଷ ଜ ୨ ଶ ବଜାଳି ଯୁଦ୍ଧକ ସିଲକ
ସର୍ବମୂଳ ପ୍ରବେଶ ନିମିତ୍ତ ଇଂଲଣ୍ଡ ଗମନ ବିଷୟ-
ରେ ମାତ୍ରମେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।

ଗୁର ବୃଦ୍ଧଶତବୀର ଅପଗନ୍ଧ ମେଘରେ ଶିଥା-
ଲଦହରେ ଯୋଗୁଳର ଅଗ୍ନିବାତ୍ର ହୋଇ ଯାଇ
ଅଛି । ହିଂସାବକର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଯେ ଅଗ୍ନି-
ଇମ୍ବୁଜରେ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଠକାର ପଥରି ନେଇ
ହୋଇଥାଏ । ଜ * ୦୦ ଶ୍ରୀ ଦର ଏବଂ ଜ * ୦୦ ଶ୍ରୀ
ଗୁରଲ୍ ଦୋହାନ ଏବଂଶ୍ଵା ମନ୍ଦରେ ଉତ୍ସୁକାର
ହୋଇ ଯାଇର । ଏହି ଗୁରୁଙ୍କର ଅଗ୍ନିର
ଲକ୍ଷଣବା କେବୁ କଣେଷୁନରେ କଲେ ମନ୍ଦ
କେଉଁଣି ଏକ ହେଲେ ନାହିଁ । ଗବର୍ତ୍ତିର
ଦେନେଇଲ୍ ବାହାରୁ ପ୍ରଥମ ଯୋଗା ଚଢି ବେ-
ଠାରେ ଉପରୁତ୍ତ ଥିଲେ । ଉତ୍ସୁକିତ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତି
କମ୍ପିଗୁରୁ ଏକ ତଥାରେ ଦେଖିବିମ୍ବିଶ୍ଵର ଆମନନ
କରିଥିଲେ ପରେ ଲେଉନେଥେ ମହୋଦୟା ମନ୍ଦ
ଦାଶୀଗରଷହିତରେ ସେଠାରେ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇ
ଥିଲେ ବ ଶାର୍କର୍ ଶ୍ରୀଗୋଟିଏ ଦାଳର ବାହାରରେ
ଯୋଇଥିଲ୍ ଜାହାର ବର୍ଣ୍ଣ ଜାରୁ କୁଳ ଅଗ୍ନି
ଲିବାରବା ଗେହୁରେ ଦୂରାର ସେ ଦାଳର
ପୋଡ଼ିମର ଯାଇଥାଏ । ଅଗ୍ନି କିମ୍ବାଗୋଟିଏ
ଯୋହଣ୍ମା ହୋଇଥାଏ । ଅଗ୍ନି ଶକ୍ତିପଦ ଧୂଲିର
ପରାଦନ ପ୍ରାକ୍ତବାଲରେ ଲୁହୁ ରଥରେ ପ୍ରେଜନ
କମନ କଲେ ।

“ ଗତ ମୁଖଲବାଲଦିବସୀୟ ଇଣ୍ଡିଆନ
ପ୍ରେଲିବ୍ସ ପଦରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିଜ ଗନ୍ଧ
ପ୍ରଦାନ ହୋଇଥିଲା । ବ୍ରଜଦେଶୀୟ ମହାରାଜ
ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ଵ ବାଲକ ଧରିଅଛନ୍ତି ।
ଏହି କୁଅଟି ଦ୍ୱାମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗ ପାନବର ବିଶ୍ଵାସ
ଏହି କିମିର ମହାରାଜ ଦୂର୍ଗବିଶ୍ଵ ଇମଣିମାନଙ୍କ
ଆପଣା ଭାବେ ଭାବେ ରିକରେ ରିକିଅହନ୍ତି ଏହି
ସେମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଗଧ ପାଇରେ ବହୁ ହଟ୍ଟିହାଳଙ୍କ
ପ୍ରଲାପାଲିତ ହେଉଥିଲା ।

ହନ୍ତୁପ୍ରେସ୍ ଆଜି ଅବଗତ ହୋଇ ଥାଇବାକୁ ଯେ
ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଇତିହାସ ଟିକାର କଷ୍ଟମ ପରିଳ
ଦେବା ପୂର୍ବରେ ପ୍ରତି ଦିଶଳକ୍ଷ ମୋକ ମଧ୍ୟରେ
୩୦୦୦ ଲୋକ ବିହନ ଖେଳରେ ମରୁଥିଲେ ।
ଟିକା ଚିଲନ ଦେବାର ହାରିବାର ଦେବନ ୧୦୧
ଲୋକ ମରୁଥିଲୁ । ପୁରୁଷ ଓ ଆଇଗଲେଣ୍ଟ-
ରେ ନଳପୁରକ ଟିକା ଦେବା ପ୍ରଥା ଥିବାର
ବିଷନ୍ତ ମେଗରେ ଜଣେ ସୁଧା ମରୁ ହାର
ଏଇଲାଗା ଯଥର୍ଥ ହେଲେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଟିକାର
ଅଭିନ୍ଦନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଦୋହିରାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

To THE EDITOR OF THE OOTKUL DEEPIKA.
SIR,

In your issue of the 1st. Inst. you in an article headed "Water-rate oppression" bring to notice an Istihar issued by Mr. Roberts; I am obliged to you for bringing this matter to my notice.

Mr. Roberts was altogether unauthorized to issue any such notice. The Law is as you have pointed out and Mr. Roberts' instructions were that he should inform the people that unless those whose names were entered in the Khuttean paid up or objected to assessment within 15 days, he would make a report to me, when certificates would be filed and notices issued under Act VII of 1868. If these were not duly complied with they would be liable to imprisonment for debt in the Civil Jail precisely as in a Civil Suit.

I have written to Mr. Roberts directing the immediate withdrawal of all such notices.

Please insert this in your next issue.
4-4-71 T. Kirkwood
Canal Revenue Supdt.

**କୁଳାର କୃତିଜୀବନଙ୍କ ମହିର ବନ୍ଦକ ଦିଲ୍ଲୀ
ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରଗର୍ହ ମେଲା ।**

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ପାଇଁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଛବି

ତୀର୍ଥଗ୍ରାମରେ ଏହିଲ୍ସନ୍ତଗମିଷା ମୁଁ । ବୈଶାଖ ଦିନରେ ସଂଗ୍ରହାଳ୍କ ଗନ୍ଧବାରି

{ ଅଶ୍ରମ ବାନ୍ଧକ ମୂଳ୍ୟ ୫୫
ଦର୍ଶାମୋତ୍ତମୁଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟରେ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାତ୍ରାଲେ ୫୯

ଶ୍ରୀମତୀ ବନ୍ଦୋଦ୍ଧୁ ।

ତଳିତମାସ ଜା ॥ ରଖ ପଥକଲେ ନରିଦାନି
ମନମୁହେ କଲେଗାଏ ଭାବତଦର୍ଶିତ୍ୱ ପକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧି
ରେ ଦେଖାଯି ତଳିକର ଓ ସ୍ଵରୂପ କମ-
ଥୁରାକେଇ ବଜାବୋ ରଖିଲା । ସବୁର ଅନ୍ତରେ
ଏହି ଯେ ଶାନ୍ତି ଗର୍ଭମେଘ ମନ୍ତ୍ରବାଚ୍ଚ ଓ
ତତ୍ତ୍ଵଶିଶ ହିତି ତୁମେ ଉପରେ ଯେଉଁକର
ବିଶାରଦାକୁ ପ୍ରାବ କରିବାକୁ ତାହା ଚରି-
ଶାନ୍ତି ବିଦୋବ୍ସୁର ବର୍ଣ୍ଣ ଖୁଲ୍ଲା ଜାହା ସୁବିଜ
କରିବାଗାର୍ଜ ବିଲକର ପାର୍ଲମେଣ୍ଟ ପର୍ଲିଯମ୍‌
ବିରାଜାସ୍ତ ଦିଲା । ସର୍ବରେ ହିତ ଚିନ୍ତିପାର
ଓ ସ୍ମୃତି ବନ୍ଦିମାନେ ଡିହିତ ଦୋଷଖଲେ
ଓ ଆର ଲୋକମାନେ ଏତି ଅଛୁକ ହେଲେ
ଯେ କୁନ୍ତରେ ହାତ ହେଲ ମାହି ତାହା ହେତ୍ତି
ଜଣେ ସଜ୍ଜ ବୋଲିଲେ ବି ଏଥର ବୃଦ୍ଧି
କରିଦିର ସବା ହେବା ପରିଥରେ ଦେବାର କିଛି
ହେବ ତାହା ହେଲେ ଏହୁ ଲୋକଙ୍କ ଫାନ୍ଦ ହୃଦୟ
ଶାମକ ପଦର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ହେଲନ କାବୁ
ଦିଗମ୍ବର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତ୍ୟାବ ଏହିପର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବକ
କଲେ ଯେ ଏ ପକ୍ଷ ହିତକରେ ବିଦେଶନା
କରିଲୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାବତ ଫାନ୍ଦ ତୁମେ କର ଚରି-
ଶାନ୍ତି ବିଦୋବ୍ସୁ ନିର୍ମଳ ବର୍ଣ୍ଣ ଅଭିରା ମେ
ନଦୋବସ ତୁ ସ୍ଵର୍ଗ କଞ୍ଚିତେଲେଇ ହାତେବ କରି
ଥୁଲେ ଏବଂ ତାହା ପାର୍ଲମେଣ୍ଟ ପର୍ଲିଯମ୍‌
ହୋଇଲା । ଏ ପ୍ରତ୍ୟାବ ସରମ୍ଭ ସମ୍ଭ ଲୋକ-
କର ମନୋନୀତ ହେଲ ଏବଂ ତିରମ୍ବାଦୀ

କନ୍ଦୋରବୁ ସମ୍ପର୍କରେ କେତେଜିଲ ସହ୍ୟ ଉତ୍ସ
କ୍ଷେତ୍ରାମାନଙ୍କରେ । କହୁ ଉତ୍ତାଗ ଥାଳମେଘ
ସର୍ବକୁ ଯେଉଁ ଅବେଳାନ ପିବ ତାହା ପା-
ହୋଇ ଥାଏସି ହେଲା ଏକ ଛଦ୍ମନୀଜାହପେ ସବୁ
ଛାଇଲା ।

ଜିରାହାୟା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଡେଣଗାରେ ପକଳ
ନାହିଁ ପୂଜ୍ୟମୁଖ ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଥେ ଜରୁଁ ଯେ
ଏ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିତ୍ୱ ଲେବେ ଦକ୍ଷକର
ଘେଲିବେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଡେଣଗାର ଏତିବ ଫଳ
ହେବ କି ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ମିଥ୍ୟାଦ
ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି କର ଭୂମି
ଉପରେ କହି ପାଇବନାହିଁ ।

ବିଲାତର ସେହିତଙ୍କ ଭୂମି ଉପରେ ଶାନ୍ତି
କର ବିଶ୍ଵାରୋବୀ ବିଷୟରେ ଯେଉଁଥିଏ ଗବଧୁ-
ମେଣ୍ଡୁଟଣ୍ଡିଆକୁ ଲେଖିଥିଲେ ତଥାରେ
ଅନେକ ସ୍ତରୀ ଦର୍ଶାଇ ଛିର କର-
ଥିଲେ ଯେ <ହୀ ଶାକ୍ସି ହେବାରେ
ବୌଣ୍ୟ ଘୋଷ ନାହିଁ ଏଥର ବିଶ୍ଵାରତ
ବିବରଣ ପୂର୍ବାର ଲେଖା ଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର
ମେଣ୍ଡୁ ସ୍ତରୀ କଳ ବିଲାତାନ୍ ଦୂରରେ । ଶାନ୍ତି-
କାନ୍ ଦୂରରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏକା କମିଶାରଙ୍ଗ-
ଠାର ହେଉ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଲୋକ ଦୂରରେ ହେଉ
ଯେବେ ଭୂମି ଉପରେ କିଛି କର ବସିବ ଅର୍ଥା-
ତ୍ବ କମିଶାରଙ୍ଗ ଯେବେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଅନୁଭାବ
ଜଣା ଅନ୍ୟ କିଛି ଝଞ୍ଚା ବୌଣ୍ୟ ନାମରେ
ଭୂମି ହେବୁନ୍ତ କେବାକୁ ପରିବ କେବେ ଜାହା

ଅବସ୍ୟ ଚରଣାଷ୍ଟ ବନ୍ଦୋ-ସ୍ଵର ବହୁତ୍ତ
କେବ ଦିନେହ ବାବ । ଚରଣାଷ୍ଟ ବନ୍ଦୋବ-
ତ୍ର ଜାପୁର୍ବ ଏହ ଯେ ଜନମାରମାନେ
ଫର୍ଦ୍ଦାରିର ଜଗଶା ଦେଇ ବାବ ଯାହା ପାଇବେ
ବାହା ଦେମାଜକର ଲଭ ଯେବେ ତହୁର
ବବୁଝିମେଳୁ ଛଇ ନେବେ ତେବେ ଦୂରୀ
କପୁମ ଲଦନ କରବେ-ଏହୁପ କରିବା କର-
ଟୁମ୍ଭିମୁଖ ପକ୍ଷରେ କବାବ ରହିବ ଦୂର
ଦେଖା ସିବ ପାର୍ଲମେଣ୍ଟ ସବ ହିନ୍ଦୁପ ଏଥ-
ବେଦନ ପଥ ଦିଶୁତି କରିବେ ।

ପ୍ରଦେଶୀୟ ବିଜେତା ।

ଗତମାସ ତା ୨୭ ଜୁଲାଇ ବିଜ୍ଞଳା ବ୍ୟକ୍ତି-
ହାତକ ସର୍ବରେ ପ୍ରଦେଶୀୟ କର ବସାଇବାର
ଆଇନର ପାତ୍ରଙ୍କିତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କବିତାଟେବେ ଉପ-
ଲିଖି ରଖିଥିଲେ । ସେ ଅଇନ କଷ୍ଟଧୂରେ
ପ୍ରସାବ କଲାବାଜାର ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖଣିଖାତ୍ର କବି-
ଶ୍ରୀ କାମଲଗାହେବ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ କହୁତା
କଲେ ଏହି ହୃଦୀ ପାଠରି ଆମେମାନେ
ପାରିଯାଉ ଅଳକ ଲବକଲୁ । ଯଦିଏ କି ତାହା-
କି ସମସ୍ତ କଥା ଅମୁମାନଙ୍କର ମନୋଗାନ
ଧୋଇ ହାତ୍ତି ଜଥାପି ଅଦ୍ଵିତୀୟ ବିଷୟରେ
କହିଣେମେଣ୍ଟ୍ ଛାତ୍ରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ମୋଲୋଡ଼ିନ୍
ରେ ଅତି ହଳୁଟି ହେଲୁ । ବାପୁକରେ କବିଶ୍ରୀ-
ମେଘ ଲାଗୁଆ ସ୍ଥାନୟ ଗର୍ଭିତଖାତ୍ର ପ୍ରସରେ
କେତେ ମହିମାର ଅଧିକତଃର ଭାବ ଦେଇ

କୋରି ସୁନ୍ଦର ଗାଁରେ କର ଲାହାରୁ ଓ
ତହିଁର ଚରମପଳ ବେଳଖାତୁ ବୁଢ଼ି ଅଚ୍ଛା
ଅନ୍ୟ ବିଜୁ ହୁଏଥା ତହିଁର କଣାଯାଇଲାବୁ ।

ଶୁଣି କାମଳାହେବ କହିଲେ ଯେ ଗବ-
ତ୍ତମେଘ ଉଣ୍ଡିଥା କେବେ ଗୁଡ଼ର ମହିଳାର
ବ୍ୟଧିର ଭାବ ହୀନାୟ ଗବର୍ତ୍ତମେଘଙ୍କୁ ଦେଇ
ତହିଁରେ ଯେତେ ଝଙ୍କା ପ୍ରତି ବ୍ୟଧ ହୋଇ-
ଥିଲା ଜହିଁର ଜଣା ଝଙ୍କା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଯଥା ସେହି ସମସ୍ତ ମହିଳାରେ ଦିନ୍ତ ବଜା-
ଲାରେ ସନ ୧୮୦୦୨୫ ପୀଇ ଯେତେ ଶାର୍ଯ୍ୟ
ଦୋଷରୁଥିଲ ତହିଁର ଗରବତ ଝଙ୍କା ଲେଖାଏ
ନେଇକରି ଟ ୧୫୦୦୦୦୦ ଟା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏଥରୁ ଗରବତ ଗର୍ବମେଘର ଧନ ନିଆଯା
ଥିବା ଚାପୁଳାର ବ୍ୟଧ ଦିଶା ଘୋରଥିଲ ଏ
କେବି ଜଣାକ୍ୟାଗ ମୋଟରେ ୫ ଲକ୍ଷ ଝଙ୍କା
ପାଇବି ଅବଶ୍ୟକ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ
କୌଣସିପ୍ରିପେ ବଜାଦେଇକର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଚ
ହୋଇ ନ ପାରେ । ପୁଣି ଯେଉଁ ମହିଳାମାନ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ତହିଁର କିଛି ଗଲନ୍ତୁ ତପ୍ର ହୃଦୟର
ହାତେ । ଦିନ୍ତ ସେ ସବୁ ଲାଭମିତା ହୋଇ
ହାତେ । ଅଭିନବ ଧର୍ମ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏଥରୁ
ହୋବସ୍ତର ପ୍ରଥମ ଫଳ କାଳିଷ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକରଣ
ହେଲା । କୌଣସିପ୍ରିକାର ଠାକୁର ଅବସ୍ଥା ନ
ହେଲେ ସେ ସବୁ ବ୍ୟଧ କିବାହ ହୋଇ
ଥାରେ ମାତ୍ର ଯେ ଜାତିର କରନେବ କୌଣସି
ଥର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦେବ ହୁଏ ରହିଲାର ବିଠିଲ ।
ଜଳ ଠାକୁ କେବଳ ମନେମାତ୍ର ହେବ
ହାତେ ଜାହା ଅଧ୍ୟାତ୍ମି ରହିଲାର ସହକ
ଧ୍ୟାନ ଦେବ ହୋଇ ନ ପାରେ ଯେ କିମ୍ବା
ଅଛି ଜାହା କିଛି ବର୍ଣ୍ଣକ ସକାଳେ ନୁହଇ ।
ଗରବତ ଏ ଝଙ୍କା ଭାତାଇବାରୁ ହେବ । କରଂ
ତ୍ରମିତର ଅସ୍ଵର ଝଙ୍କା ପ୍ରଦେଖନ ହେବ ।
ରହି ଯେବନସ୍ତ ବ୍ୟଧ କିବାହ କରିବାର
ର ବିଅଯାର ଅଛି ସେ ମହିଳାମା ସବୁର
ହୃଦୟର ନାହିଁ ଅଥବା ସମାଜର ଉ
ତ୍ରମର ଉତ୍ତର ସଙ୍ଗେ ବର୍ଷକୁର୍ବାର୍ତ୍ତନ ହେବ ।
ଜହିଁ ଉତ୍ତର ଲେଖନକାଳୀଗର୍ବରୁରିବାଦେବ
କ ଏକ ମହିଳାର କିବାରି ଅବହ୍ଵା
ନ କର ସବୁ ଦୁଃଖଲେ ଯେ ଜାହାଜ
କିବାରେ କୌଣସିଥିଲେ ବ୍ୟଧ ଉତ୍ତର
ହୋଇ ନ ପାରେ । ବେଳେଖା ମହିଳାର
ହୃଦୟର ଉତ୍ତର ନୁହଇ କରଂ ଯେବନସ୍ତ
ଯଥରେ ଲୋକେ ଅଛି ଜର୍ବାନେ ମେହଳ

କରୁଥାରକୁ ତହଁ ପଢି ଦୁଇ ରାତ୍ରିରାଜୁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କେଲଖାନାର ବ୍ୟଧି ଉଠା ହୋଇ
ନ ଥାରେ ବାରିବ କେଲ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀରେ
ଅନେକ ଦୋଷ ଅଛି ଯେ ତାମା ଘନକ
କରିବାକୁ ଅଧିକ କଂସ୍ତ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ଓ
କରିବିବି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ଅଗା ଜଳେ
ଅନେକ ପ୍ରଚାରେ ତାମାର ବନ୍ଦୁର ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବିଭାସ ହୃଦୟର ଗାଁ । ସୁଲଭର ବ୍ୟଧି ଆଗା-
ମାରୁ ବହୁତ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ ଏଥର ଅତିରି
କିଛି ଉଠା କରିବାକୁ ଗଲେ ବାର୍ଯ୍ୟ ତଳେକ
ନାହିଁ । ଶିଥାବିଷ୍ଟରେ ଲୋକଙ୍କର ଅଗ୍ରହ
କରିବିଲୁବନ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ବ୍ୟଧି ଉଠା
କଲେ କର ଅମଜଳ ହେବ । ଶିଥାମହିଳା
ମାରେ ମୟ ଉଠା ହେବାର ଫ୍ଲାକ ନାହିଁ ।
ମୁକ୍ତବର୍ତ୍ତ ବ୍ୟଧିରେ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରତି-
ଦିଗ ଅପେକ୍ଷା ଅନେକ ମୁଖ । ତେବେ କେଉଁ
ଏହିଠାରେ ବ୍ୟଧି ଲାଗିବର କରିଯା ନାହିଁ
ଓ ଯେତେ ଠକା କରୁଣମେଣ୍ଡିଲୁଣ୍ଡିଲୁଣ୍ଡା ଉଠା
କରି ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡା ତାହା କର ବ୍ୟବସ ଧାରା
ବ୍ୟବସରେ ଅତି ବୌନ୍ଦି ଉପାର୍ଥ ନାହିଁ ।
ସେ କର କରି ହେବ ତାହା ପରାର ବିବେଚନ
ଅନ୍ତର ।

ଶ୍ରୀମତୀ କାମଲ ପାଦେବ ଅନେକ ପରା
କରଇ ଜୀବ ଉତ୍ସେଷ କଲେ ଏ ଜାହା ଗ୍ରହଣ
କରିବା ପଞ୍ଚରେ ଯେ ଆପଣିମାନ ଅଛି ଜାହା
ମଧ୍ୟ ବର୍ଷିଳ କର ପରିଗେଷରେ କହିଲେ ବି
ବେଳେ କର ଉତ୍ସମ ଦେବ ଯୁଦ୍ଧପି ବି ସମ୍ମା
ସେ କଥା ଜାହାଙ୍କୁ କଣା ପଢ଼ୁ ନାହିଁ ମାତ୍ର
କେବଳ କର ପ୍ରହଳା କେବାର ଜାତି ନୁହଇ
ଜାହା ସେ କହ ଦେବଥରିଲୁ । କହୁଥିଲେ କୋବ-
କର ମତ ଏହି ଯେ ଲବଧିକର ବିହୁର ବୃଦ୍ଧି
କଲେ ସବୁ କଥା ତୁଳ ଘୋରେବ ମାତ୍ର
ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଲବଧିକର ବୃଦ୍ଧି କରିବା
କବାର ହିତ ନୁହଇ ଯେ ଅପଣା କଥା
ଯୋଗିବାରେ ଥରେବ ପ୍ରତି ଦେଖାଇଲେ
ସେ ସବୁ ଲେଖିବାକୁ ଫାନ କାହିଁ ମାତ୍ର ତରୁ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥାର ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ଯେ ଲବଧିକର
ବୃଦ୍ଧି କଲେ ହୃଦୟମେଳକର କରେଣ କହୁ
ହେବ । ଜାହାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ପର-
ମାତ୍ରରେ ଲବଧିକର ବସ୍ତୁତ ହେବଥିଲୁ ଜାହା
ମଧ୍ୟ ହୃଦୟମ୍ଭୟ କାରଣ ପଦ୍ମପୁରା ବାହି ପ୍ରତା-
ମାନେ ଏଥରେ ଯତ୍ତିଗେହସ୍ତି କହୁ ପାଇଥା-
କ୍ଷତ୍ରୀ ଯେ ଏ କଥା ପ୍ରମାଣ ନିର୍ମିତ ଗ୍ରୂପର

ହିନ୍ଦୁର ସାହେବଙ୍କ ଏକ ପଥର କିମ୍ବଦିନ
ଥାଂ ବଲେ । ହିନ୍ଦୁର ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଜୀ
ଜିଶାଇଅହିତ୍ତ ଯେ ଡେଟାରେ ଲୁଣର ଜୀବ
ଅସ୍ତର ହେବାର କାର ଅନ୍ତର ହେଉଥିବା
ବାହୁଦାନୀନେ ବଢ଼ିବ ମାତ୍ର ଗପ୍ତ ହୃଥିବୁ
ତେ ସେ ସବୁ ଜାଗପଥରେ ଗ୍ରାମକୁ ଆବୁ, ପଚା-
ଶାବ୍ଦୀ ଯେ ସବୁ ମାରକୁ ଶୁଣୁଆ କରନ୍ତି ନାହିଁ
କାହାରୁ ଏ କଥା ଗାହାଙ୍କୁ ପରିଚାରେ
ପେମାନେ ବନ୍ଦିର ଏହି ଉଭ୍ୟର କଲେ ଯେ
ଲୁଣର ଜୀବ ଅସ୍ତର ଥିବାର ବେମାନେ ଜଳ
ଶୁଣୁଆ କବି ନାହାନ୍ତି ଓ ପରିମାତ୍ର ଖାଇ
ବେରପଥ୍ର ହୃଥିବୁ । ଯେବେ ଲୁଣର ଶଶ୍ଵା
ଆବ୍ରା ତେବେ ଶୁଣୁଆର ଦେଖାର ବନ୍ଦିର ବୁଝି
ହୃଥିବୁ ତେ ଲୋକଙ୍କର କରମ ଆହାର ହୃଥିବୁ
ନିଷ୍ଠକୁଳବାସେମାଧନ ପାଇବି ବୁଝି ବୁଝି ବେମାନେ
ବୁଝି ଖାବୁ ଦେବକ କାହାରମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚରେ
କାହା କଣିକ ଥିବାର ଜାମାଶାବ୍ଦୀ । ହିନ୍ଦୁର ସାହେବ
ଅହୁର ବହିଅଛିଲି ଯେ ଲକ୍ଷଣ ମେର ଟଙ୍କା
ଲେଖାବେ ଡେଟାରେ କାହିଁ ହୃଥିର ବିଲାପରେ
ପ୍ରାୟ ଏକ ପଇଥାରେ ଏକହେର ମେଲିଲା ।
ଏହୁବୁ ଡେଟା ପ୍ରଜାମାନେ ବି ଯେ ବିଲାପ-
ପ୍ରଜାଙ୍କ ତୃପ୍ତିଧାଂଗ ଅଦ୍ୟା ବରନ୍ତି ନାହିଁ
ଏକା ଲକ୍ଷର ସହାୟେ ହାତମ୍ବା ଅସ୍ତର ମୂଳ
ଦ୍ୱାରା ତେ ଦେଗୋୟ କାହିଁ ବମ୍ବଧିରେ ଯେଜେ
ମୁକ୍ତ ଦେବତ୍ୟଙ୍କେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତହିଁନ୍ଦ
ଅଶ୍ଵୀର ଅଶ୍ଵକ ଅଶ୍ଵକୁ ଏ କହି ପୁଣ୍ୟଜୀ
ବିଜୟ ଏକ ବୁଝିଅଛି ଯେ ସନ୍ଧାନ ତ ନିରା-
ବେ ଶେବଥାରେ ଯେହି ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଥିଲା
ଲୁଣର ଦୂର ବୁଝି ଜହାର ହେବୁ ଘଟଇ ।
ଏହିମୁକ୍ତ କାରଣର ଫୁଲ୍‌ପାତ୍ର କାମଲିଗାହେତୁ
ଦୋରିଲେ ସେ ଲବନ୍ଧବର କାହିଁ ଦେବତାଙ୍କୁ
ବଦାତ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏ କାରଣମାନ
ଗାହାଙ୍କୁ ଏତେ ପ୍ରବଳ ଜଗାଯାଏ ଯେ ସେ
ଅଶ୍ଵା ଉଚିତହସ୍ତ କାହିଁ ଦେବାଙ୍କ କରି ସମ୍ମର
ହେବେ ମାତ୍ର ଲବନ୍ଧବର ବୁଝି କରିଗାକୁ ମର
ଦେବେ ନାହିଁ । ଲୁଣର ଦୂର ଅର ଯେହି
ବୁଝି କରିବାର ଉଚିତ ଜଗାଯିବ ଜାହା ସେ
କରିବ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀମୁକୁ ଲେଖୁଣେଇ ନବର୍ତ୍ତିରପାହେବଳ
କୁଳା ମେସତେଲଗ ଲବନଦର ବୃଦ୍ଧିରପା
ହରଦୂରେ ହାର ଜର୍କ ଜୟନ୍ତିର ଦେଲା ଏହି
ଶ୍ରୀମୁକୁ ଲତନପାହେବ କାମୁଲପାହେବଳ ନନ୍ଦର
ଅର୍ଥାର୍ଥ ପରିବାର ବଲେ ସମ୍ମର ଜହିର ବିଦ୍ୟା-

ଏହା ମହିରୁଣ ଲେଖିଗାନ୍ତି ଶାକ ନାହିଁ ଥାଏ-
ମା ପାଞ୍ଚାହରେ ଦେବତପୂରେ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କାରୁ
ଦେବ ।

ବିଜ୍ଞାନ

ତେବେର ଉତ୍ସବମାତ୍ର ଥିଲାକେ ସଦା-
ଦର୍ଜ ଓ ଧର୍ମିତ ଓ ପଲାଯାଇଏ ଉପକାର
ଦର୍ଶନ ସେ ସମସ୍ତ ହାତି ଦୟାରୁ ଦୋଷଅତ୍ଯନ୍ତ
ତହୁ ଉପରେ ଶାକସ ବସିଲାର କିବି ହୋଇ
ଥିଲା ଏ ଅନୁଭାବେ କୋଖ ହୃଦୟ ମୁଖର
ମଠାରୀମାନେ ସମସ୍ତେ ମାତ୍ରମାତ୍ର ଥାଇବେ
ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଆଜନରେ ଶୁଦ୍ଧତିଷ୍ଠେ
ଏ କମ୍ବ ନ ଥିଲା ତଥାତ କଲେକ୍ଟରମାନେ
ଅପରା କ୍ଷମତାନୁମାନ ସଦାଚିର୍ତ୍ତ ଓ ଧର୍ମିତ
ଧ୍ୟାନ ବନ୍ଦୁକୁ ମୁକ୍ତ ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ-
ଅତି ଯେ ପୂର୍ବର ମଠାରୀମାନେ ସମସ୍ତେ
ମୁକ୍ତ ଥାଇ ନ ଥିଲେ ଯେବେ ଧେନ୍ମାଳକୁ ମୁକ୍ତ
ଦିଅଯାଏ ତାହା ଦେଲୁ ଘଣ୍ଟା ଜନବୟାପ୍ରକାଶ
ପ୍ରକାଶ କବାର ଅବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ତଥାବେ
ଅମ୍ବେମାନେ କୋଖ ଦର୍ଶନ ଯେ ତାହାର ଉତ୍ସବ
ବ୍ୟାପକ କରିବାର କାହାରିଲୁ କ୍ଷମତା ନାହିଁ ।
ମଠା ମନ୍ଦିରମାନେ ଅନେକ ଛଙ୍ଗ ଅପରା
ଦ୍ୱାରେ ଅଶବ୍ଦାର ଓ ଅର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ ଅପାର
ବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାର ସମସ୍ତାଧାରେଙ୍କ ଜଳ ଅଛି ।
ଯେବେ ବେଶ୍ୱର ଧେନ୍ମାଳକୁ ମୁକ୍ତ କରିବିଲୁ
ତାହା ବ୍ୟାପ୍ତ ହୃଦୟ ତେବେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ପରିବାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା ହେବ ଓ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ
ଅନୁର ଉତ୍ସବକୁ ହେବେ । ଅର୍ଦ୍ଦେଶ ମଠା-
ମନ୍ଦିରମାନେ ଅପରାଦ୍ୟ କଲେ ତହୁର ଯତ୍ନାର୍ଥ
ପରିବାର ବରମାର ଉତ୍ସବ ଏ ହେଉଥି
ପାଥାପାଠର ଉତ୍ସବମାତ୍ର ପୂର୍ବର ହୋଇ
କାହାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଆମୁଳାରେ ଦଃଖରସ୍ତବୀ ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ କଟକ ଦେଖିଗ ଅଭାବର
ମୋହର ବାବୁ ଜନପ୍ରଦାସ ଦେବାତ୍ମ ବାବୁ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ବାତ ଘୋଷରେ ବୃତ୍ତମର-
ଙ୍ଗରେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଲୁଗା ଥୋଇବା ସକାଗେ

ପେ ଖରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଗୋଡ଼ି ଖର-
ଯାଇ ଏ ପଣ୍ଡବହ ଘରନା ଦେଇଲା ।

ଇନ୍ଦ୍ରିକୁ ଗ୍ରହମଙ୍କର ବିଭା କି ଯେ
ପୂର୍ବେ ଚଟକରେ ସବୁ ଇନ୍ଦ୍ରିକୁ ଥିଲେ
ଏ ଯଜ୍ଞରରେ ଏକ ଫୌକଦ ଘୁ ମନ୍ଦିରାଙ୍କ
ରେ ଅଶ୍ଵା ହୋଇ ଓରଣ୍ଡାରୁ ଗୀରଣ୍ଟର
ଓ ମେଳି ପରମତ୍ମା ହୋଇଥିବାକୁ । ମନ୍ଦିରାଙ୍କ
ଯାଇପୁର ଟେପୁଣିମେତଙ୍କରକ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଆହି । ପଦବି ସବେ ଏହି ବିଷଟି !!!

ଆମୁଳ ନିଜର କଲେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାଧ୍ୟମରେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହେବ ଚନ୍ଦମଳିଗାର, ମାଧ୍ୟମରେ
ବିଦ୍ୟାର ଫେର ଅଛିଲେ ଶୂନ୍ୟାବ୍ୟମେ ଏବେ
ଶୀଘ୍ର ହାତୀ ଯେତି କଲିବାର କି ପିବେ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଜଣେ ବୁଝି ପୁଣ୍ୟ ଲେଖି
ଅରୁଳୁଯେ କୋଠିଥେବେ ପ୍ରଗତାରେ ଏକପ୍ରଚାର
ବନ୍ଦରେ ବନ୍ଦମାସର ଏକ ଆମ୍ବାଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ
ଶାତଗୋଟି ପଥ ହୋଇଥିଲ ଉଛରେ ୧୯
ଆମ୍ବାଲ ହେ ମୋଡ଼ରେ ଏକ ଲୁଗା କେବଳ
ମୋଟ ତହିଁରେ ଏବର୍ଷ ବନ୍ଦଲ ଫୋଇ ଅବ୍ୟ
ଏକଗୋଟି ଆମ୍ବାଙ୍କ ଲାଗି ରହିଥିଲା ତାର
ଦେପ୍ରତିନା ଜନଦାନ ଶ୍ରାୟକ ବନ୍ଦମାସ ବାହିନୀ
ଦୂରାଜରେ ଉଖାର ଅଛିରୁ ଏଥିଥ ହେବାର
କାରଣ ତାମା ଶିରକର ନ ପାଇଗାର
ମେହିକୁ ଜଣାଇଲୁ ଯଦ୍ୟପି କେହି ତହିଁର
ବାଗନ ବିଶ୍ଵ ହିର ବନ୍ଦ ପାଇନ୍ତି ତେବେ
ଜଣାଇବେ ।

ଏ ବର୍ଷ ଭାବଦର୍ଶକରେ କ୍ଷୟ ଧରିଲା ଉତ୍ତମ
ହେଉଥିବାର ଜିମ୍ବାଯା ଏ ମନ୍ତ୍ରପଦେଶରେ ଗିରା-
ଦେଖିପଣେ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ବ୍ରାତା ରାତ୍ରିକୁ ଦେଖାଇ
ଅଛି ଏହି ଅଗ୍ରାଗ୍ରହ ଗତବର୍ଷ ୨୦୧୦ ବ୍ରାତା
ପଠାଯାଉଥିଲା ଏ ବର୍ଷ ୨୦୦୦ବ୍ରାତା ପ୍ରେରିବା
ହୋଇଥାଏଇ।

କେବି ୪୮ ନ ଶୁଦ୍ଧବାର ବ୍ୟାକ୍ଷମତରେ
ପାହନାରେ ଗୋଟିଏ ବିଷକ୍ତ ବିନାହ ସଂକ୍ଷିତ
ଗୋଟିଥାଣୀ ୬ତ କଳେ ଦୁଇଁ କିଛିବା-
କାଲ୍‌ପାନୀ ୬ତ ନାମ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ମଜ୍ଜନ
ଦାର ନାମ ପ୍ରସତ୍ତା ବସ୍ତୁଫିନ୍ ବ ୧ ଷ୍ଠା
କଳ୍‌ପରି ନାମ ସ୍ଵର୍ଗପଦ୍ମଦେଶ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ୧୩ବର୍ଷ
ବସନ୍ତ ୯ ବର୍ଷପାରେ କିଧବା ହୋଇଥିଲା
ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ମଜ୍ଜନମହାରର ଏହି ପ୍ରଥମବିନାହ
ଦରଗବାନଙ୍କ ଉତ୍ସେଗରେ ଓ ବ୍ୟଧିରେ ଜା-
ହାଙ୍କ ବରିଗୁ ଠାରେ ବକ୍ଷାର୍ଯ୍ୟ ହମାଖାଟୋଇ-
ଅଛି ବସନ୍ତପାରେ ଘରେ କେବି ପ୍ରତିବାଣ

ହେବ ଏହି ଅଗଙ୍କାରେ ଦିରଣ ବାବୁ ପୁଲିବର
ଧାବାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ତିବୁନୀରେ
ହେହି ବାଲରେ ସେଠା ପୁଲିବ ଛବିଶ୍ରେଷ୍ଠର
ଓ ଦିଖେଲିଦାର ପଢ଼ୁବ ବହୁଜ କଳେଶ୍ଵରିଲୁ
ଦୟାପୂରି ଥିଲେ । ଫଳଜଣ ବିଜାହ ସମୟରେ
ସେ ହାନରେ ଯେଗନ୍ତି କଜଣା ଥିଲ ତହିଁରେ
ଦିରଣବାବୁ ପୁଲିବର ଧାବାୟ ନେଇ ଉତ୍ତମ
କରୁଥିଲେ ଅନ୍ୟଥା ଏହି ବିଜାହ ବ୍ୟପାର
ମୁନ୍ଦରିଥେ ନିର୍ବାହ ଦେବାର କଟିନ ହୋଇ
ଆନା ।

ଭରତର୍ଷର ଷ୍ଟେଚ ପେନେଟିଶ ଛାଇକ ଅବୁ
ଆରଗ ଇଲ ସାହେବ ତାତ୍ରୁ କୋମ୍ପାଂସାହେ-
ବର ପାର୍ଦ୍ଜାଳ ବାର୍ଯ୍ୟବଧିପୃତ୍ରା ଧରନ ଥରେ
ତାହାଙ୍କର ନିମ୍ନମତ ପେଜନ୍ତୁ ରୁହା ତାହାଙ୍କ
ବାର୍ଷକ ଥର ମଧ୍ୟ ଏଣ୍ଟିଂ ଲୋ ବିତ୍ତ ପ୍ରଦାନ
କରି ଅଛନ୍ତି ।

ଛଙ୍ଗରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନକଣ୍ଠାଳ ହୋ-
ଇଥାବୁ । ସେମାନେ ଉପରେକବଳୀ ଅନ୍ଧବଳୀ
ପୁରୁଷାଳଙ୍କର ଉଚ୍ଚଶିଖାର ବ୍ୟୟ ଜୀବାଦ୍ଧ ବୃଦ୍ଧ-
ଦରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଲାଖାରୁ ଗୋଲାକୁ ତୀନ୍ ଏବଂ
ଦେଖିବାର ଜୀମକ ଏକ କୋଷାର ଲାଖାକର
ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଘୋର କଲୁଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋ-
ଟିଙ୍କାରେ ଧିମାରୁ ଲାଇନ ପଡ଼ିଛି କରିଥିଲାନି ।

ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଜ ୩ ଏ ବଜାଲି ସୁନ୍ଦର
କ୍ଷେତ୍ରଗମନ ଯାଥ ବିଶ୍ୱାସି, ଜ ୪ ବା-
ର୍ଧାର ଦୋର୍ ଅନିବେ ଏହି ଜଣେ ବିବଳ
ମହାମହିମା ହେବେ।

କୁନ୍ଦୁପୁଣି ଅଚ୍ଛା ଅବଶଳହେଲୁ ଯେ
କଲିତାର ପୁଲିପକମନ୍ତର ଦିଗପାଦେବ ଅପ-
ଶାବୁ ଗେରପାର କର ଏକଟାବାଦୁରୁ ପଠାଇ-
ନୀତି ପଥୀ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ସହିନ ହୋଇ ଉଥରଗୀ କାହା କଲେ ଓ କଲିବତା ପୁଲିବର କମିଶୁରୁରୁଷ ଆପଣା ଉପରେ ଜାହା ଜାହା ବରଦାବୁ ବିଗାନେବକୁ ପ୍ରାଣୀ । ଜନ୍ମବାର ବିଗାନେବ ଅପେ ଉଥରଗୀରେ ବିରପ୍ରାରଂଧାର ଏବାନାଦକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଯେତେ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟମାନେ ପୁଣି-ମୋକଳୁ ପ୍ରହାର ବା ଅନ୍ଧପ୍ରକାର ପାତା ବିଅନ୍ତ ଯେବେ ଦେମାନେ ଆପଣା ବିରା ଅପେ ବର କାଗାରକୁ ଯାଉଥାନ୍ତେ କେତେ ନିଃୟବଥା ହୁଅନ୍ତା ? ।

ତୁମ୍ଭେବିକାର କଣେ ପଢ଼େରକ ନେବି-
ଅଛନ୍ତି ଯେ ବାକ୍ତାଚାହୁଆନା ବିଷଟୁପୁରାମୌ
ଶଳକୁ ଜାହାଣି ଅର୍ଜନବରଦିନ୍ଦିର ଜାମରେ
ଏବବନ୍ତି ବେଳେ ବନ୍ଦେପ୍ରୟନ୍ତି ବନ୍ଦୁଖନ୍ଦେ,
ଜାହାଙ୍କର ବନ୍ଦେ ବେଳେ ପୂର୍ବ ହେବ
ପୁଣ୍ୟ ଦିନ୍ମାନ ପତ୍ରଯାଇଥିଲ ତଥୁତାର
ପୁନବାର ନୃଥାନ୍ତ ବାହାରିଲ । ପ୍ରାୟ ତିନି
ସ୍ମରାହ ଦେବ ବହାଙ୍କର କାଳ ହୋଇଅଛି ।

ଦ୍ୱାବିଜ ରେକଟ୍ରା ବିଷୟରେ ନୃତକ
ଆଜନ ଯାବ ହୋଇଅଛି । ହତୁମେଟୁପୁର୍ବ
ବିଶ୍ୱାସ କରି ବିରେକଥାର ଜେନରଲକ ପଦ
ଦିନ୍ତିବ ଓ ବେବରଲିଘାନେବ କି ସେ
ଦର୍ତ୍ତମାନ ରେକଟ୍ରା କେବରଲ ଅଛନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ବାହାଙ୍କାଳ ଯାଇଁ ଜେନିଷ୍ଟେକ୍ଟର କେନରଲ
ଦ୍ୱୟାପ କିନ୍ତୁ ହେବେ । ତଥୁତାରେ ବେବରଲ
ସାହେବ ଅନ୍ଧବର୍ମ ପାରୁବେ ସି ଜେନିଷ୍ଟେକ୍ଟର
ଜେନରଲ ପଦ ଉଠିଯାଇ ଉବ୍ବର କମିଶୁରୁ
ମାନକୁ ତଥୁର ରାର ବିଶ୍ୱାସିବ ।

ମହିନୁରଠାର ବିଜାନେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମା ୧୦୦ ହଲ ବାଟୁରେ ରେଲଗାର ସତକ
କିର୍ଣ୍ଣା ଦୁଇମାରୁ ଗବର୍ନ୍ରେର ଜେନରଲ
ସାହେବ ସମ୍ମିତ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ଏଥରେ
ଟ ୫୦,୦୦୦୦୦ଟା ବ୍ୟୟ ଦେବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲ୍କଟ୍ରେ ଅଧିକଷ୍ଟ ୫ଙ୍କା
ବ୍ୟୟ ପଢ଼କ ଏ ଟଙ୍କା ନିଃମୂର ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦ୍ୱାରିବ ।

ବିଜପୁରାନ୍ତ ଦେଖାୟ ବତ୍ତଲେକଙ୍କ ପୁନକ
ପଠନ ଦିନ୍ଦିର ଅକନ୍ତିରେ ଗେଟିର କଲେକ
ଦେବାର ହିର ହୋଇଅଛି ତଥୁକମିତି ବ୍ୟୟ
ପୁରାନା ବିଜମାନେ ବାଜଲିଷ୍ଟ କାହା ଦେବା
ମୁଣ୍ଡର କରିଅଛନ୍ତି । ଏବା ବକାରଦୂରର ମାନ
ଏକ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅର ବିଜା-

ମାନେ ଜଣକେ ପାଞ୍ଚଦଳାରାମ୍ବ ପଞ୍ଜାର
ଦିକ୍ଷାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

“ ଗୋଟିଏଟ୍ରେଟ୍ରୀ ଅବତରରୁଷ ସନ୍ଧାନକ
ଲେଖନ୍ତି ଏବଦିନ ପାଞ୍ଚଦଳରେ ମର୍ଦିତା
ହୋଇ ଦୂରତ୍ତର ଶତାବ୍ଦୀ ପରିତ ଦୁଇଁ ପ୍ରାଚୀ
ବିମ୍ବିତ ହୋଇଥିଲା । ଦର୍ଶକମାନେ ପରିତ
ଶ୍ରୀର ସମ୍ମାନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେଖିଗାନ୍ତି
ଥିଲେ ।

ଏତୁକେଣ ଗେତେଟ ବୋଲନ୍ତ ଗୋ-
ବିମ୍ବନ୍ ବଜରେ ଝାକା ପ୍ରଦାନ ମୁଦରେ ଅଧାନ-
ପ୍ରଦେଶରେ ଗୋଲମୋଗ ଉଠିଥାଏ ।

ଦେବରାତ୍ରି

ପ୍ରସର ଉତ୍କଳଯଦ୍ରୀ ସମ୍ମାନ ମହାମୟ
ବିମ୍ବପ୍ରେଷ
ମହାମୟ

ଅପରାଜିତ ଜଗପାତା ପଦିକର କର୍ତ୍ତା ବିଭ-
ଦ୍ୱାକ ପ୍ରସାଦରୁ ସଂକ୍ଷେପରେ ସକଳିତ ହୋଇ-
ଥିବାର ବୋଥ ଦୂର, ଭରା କର୍ତ୍ତା ଅପର
ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ହେବନ ପକରେ ଯେତେ,
ବିଷୟରେ ତର୍କ ବିରକ୍ତ ଓ ଅପରି ହୋଇଥିଲା
ଜାହା ବିଦ୍ୟାର କର ପାଠକମାନଙ୍କ ଜୀବାର୍ଥେ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ଜରବାଥୁତ ହେବୁ ।

କ୍ରିକ ପାଠକର ଅନୁମତି

Kally Pada Banerjen.

ଦେବନ ବାବୁ କାଳାପଦ କନ୍ଦେଶ୍ୟାମ୍ବ
ଓପରିତ ପ୍ରଗତିର ନୂହାମଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କର
ତର୍କ ବିରକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଓ କେମେ ଜାହା ଜେତ
ହୋଇ ରଠିଲ । ହରମାନଙ୍କର ରଠିରେ
ବୋଲୁର ଜାତ ଦେବାର ଜାନ୍ମାଦ ମାଧ୍ୟ
ଦୂର୍ଗାନ୍ତିରମେ ଅମ୍ବେମନେ ତହିଁ ର ସଂକ୍ଷେପ
ବିଭାନ୍ତ ଲେଖିରିଲୁ ନ ଥିବା ଦର୍ତ୍ତମାନ କିନ୍ତୁ
ମନରେ ପଢ଼ିନାହିଁ ଯେବେ ପାଠକମାନଙ୍କର
କୁତୁହଳପାଇଁ ଅନ୍ଧ କେବୁ ସରଦ ସେବକଥା-
ମାନ ମୁରଣ କର ଲେଖି ଦେଇ ପାରିବ ଜାହା
ହେଲେ ଆମ୍ବେମାନେ ବାୟୁତ ହେବୁ ।

ଉ, ଦା ସମ୍ମାନି

ମାନ୍ୟବ ଗ୍ରାମ ଶ୍ରୀର ଉତ୍କଳଯଦ୍ରୀକାମାନାଦିକ
ମହୋଦୟ ସମ୍ମାପେଶୁ ।
ମହାମୟ !

ଏ ଗାନ୍ଧିର ମର୍ତ୍ତିନ କରିଅଛୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରେଁ ଯେ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଭାବୁ ଦର୍ଶନକୁ

ବୁଗାରବାବୁ ଅବଧିନ ହେଲେ ମୁଁ କୁତୁହଳ
ଦେବାର ହେବ ।

ବିଶ ବିଷନ୍ତିବିଶତ ।

କିମେ ବୁନ୍ଦି ଗେଷେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲୁ
ଭୂପର ବାକ । ଦବାରର ପେତୁଗୁର ଦଗର
ମୂର୍ଦ୍ରର ଗମିଲେ ସହି । ଏ ବାକେ । ବିଶେ
ପତ ପତ ନାମ । ବାବା ବୁନ୍ଦି ହେଲ କିନିଲି
କୁନ୍ତା କୁନ୍ତା ବିଗାର ବିଗାର । ୩ ।

କିନ୍ତୁ କିନିଲି ଅପର ତୁମ୍ଭ ବିଶାଳେ
ହୃଦୟଅଶ୍ୱରେ । ଥୁଲ ଥୁଲ ଥୁଲ ଥୁଲ
ବିଜନ ବିଜନ ବିଜନ ବିଜନ । ଏ ମାତା । କେବେ
ଦନ ସବ ଦୋଲନ୍ତ । ଅଭିରବ ମାତ ମାତ
ଯାଇ କାହା କାହ କରନ୍ତି । ୪ ।

ଦେବାର ସମ୍ମାନରେ ମୁହ କୁଷକ
ହୋଇଲେ ଅନ୍ତିମ । ନର୍ତ୍ତବିଷ୍ୱ ନେଲେ
ରେତ୍ତ ନୂହନ ପ୍ରଚାରାମ୍ବ ପୁଣି । ସମୟେ ।
ବର୍ଷତ ନାମ କେବିଲ ପର । ଭୁବାର କୁଲିଶ
ପରହେ ନାମନ ପଦ ପୁନରନ୍ଦୟ କର । ୫ ।

ଏବାର ଭୋଗରୁ ଏହ ଜଣକି ଉତ୍ତିତ
ଜନିତାମ୍ବ । ପ୍ରେଲୁମ୍ବା ଗନ୍ଧାରା ଜବା-
ଧା ନବିଜବିଜରେ ଯେ ହେଲ । ଜାହନେ ।
ଗଲିଗାମହାରେ ମଧ୍ୟ । କଥିନ ରୁପନେ
କଥି ଥୁବ ଯେବେ କରିଯାଇ ହେଲାକିନ ।

ରକ୍ତ ଦେଖି ଭଜ ବଜର ବନାତ ପିଆନ
ଦେ ଥୁତୁହଳରେ । କାଳ ବାଲ ଥର ଜାତନ୍ତି
ଲୁହ ଗାଲ ଦେବାନ ରେତାରେ । ସମତ୍ରୋ
ଏହଥର ଭବେ ରହନ୍ତି । କେ କ୍ଷମେଣୁଣି ମଦୁ-
ଗୁରେ ପୁଣି ଦନ ଗାନ୍ଧି କାହ କାହନ୍ତି । ୬ ।

କେତୁମାନେ ଯାମନ୍ଦୀରରେ ବାତିଲିବ
ଦେବିତିରେ । ବିଦୟ ରହିଲି କରିଲି
ମାନ୍ୟବ । କ୍ଷମିତି ମୁହ କରାଇ ଟାଙ୍କା
ପ୍ରକାଶକ ମୁହ କରାଇ କରିଲି ।

ପ୍ରକାଶନ ପତ୍ର ପାଇଁ

ପ୍ରାଚୀକ ସମ୍ବଦପତ୍ରିକା

କବିତା

ଜାଗରୁଣ ମାହେ ଏପ୍ରେଲ ସନ୍ଦିତ୍ୟମେଷିଥା ମୁଁ । ବୈଶାଖ ଦିନେ ସପ୍ତଗମ୍ବାଳ ଗକବାର { ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍କ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ଥାର୍ଜ ତାତ୍କାମାସାଳ ୫୩ }

ବିବାହର ସମୟଲାପନ ।

ଚଲଇମୋହ ତା ୧୪ ରଜର ଓଞ୍ଚିଆ ଗବର୍ନ୍ଦୁ
ମେଟୁ ଗଲେଟରେ ପାଠକା ବିମେଶ୍ଵରକର ଏହିଷବ୍ଦ
ଓ ଉତ୍ସମନ୍ତିତ କାଗଜରୁ ଅନୁମତି ହୋଇ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏଛି । ଯେ କାଗଜକୁଳ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଦେଶରେ ମୁନ୍ଦେ ଧର୍ମବା ଲାଲ
ଦନେବ ପରିମା କରି ବିବାହ ସମ୍ମାନୀୟ
କାନ୍ତୁରାଜନ୍ତୁ ଜାହା ହିର୍ଯ୍ୟନ୍ତ୍ର ଫଳଦାୟକ
ହୋଇଥାଏହୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥାଏ । ମୁନ୍ଦେ ଧର୍ମବା
ଲାଲଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ବିମେଶ୍ଵର ପାହେବ
ଆହାଜର ପ୍ରତ୍ଯେ ପ୍ରଶଂସା ଗବର୍ନ୍ଦୁମେଶ୍ଵରକୁ ଲେ-
ଖି ଅଛନ୍ତି ରହସ୍ୟ ହୁଆଇ ଗବର୍ନ୍ଦୁମେଶ୍ଵା ବିମେଶ୍ଵର
ରଜ୍ଜ ଲେଗାରେ ଯୋଜନା ହୋଇ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର
ମୁମ୍ଭାକ କରି କରିବେ ।

ବିବାହର ବ୍ୟଥ୍ତି ଦାନ୍ତଳ ହେଉଥି ପରିମି-
ତେ ଯେତେ , ଦୁର୍ଯ୍ୟମାନ କେଉଁଥିଲ ଓ
ଅବସ୍ଥା ନୁହନାଥଙ୍କରେ ହେଉଥିଛି ତାହା ମନେ
ପଥର ଲାଲ ଚଳଳିପୁଣ୍ୟ ଦ୍ଵୀପ କରୁଥି-
ଛନ୍ତି । ଯଥା ।

କୌଣସି ସ୍ଵଲ୍ପରେ ଛନ୍ଦ ଅବିବାହିତ
ସ୍ଥାମାଜେ ବନ୍ଧାବନ୍ଧା ପ୍ରାୟ ହେଲେ ଓ ସେମା-
ନେ ସଂଘରେ କଷ୍ଟକାର ବହୁକାର ଆଶା ନ
ଥୁବାର ଛାଣି ବିଦୀର ଶିଳ୍ପସ୍ଥଳେ ସେମାଜେ
ଅଧ୍ୟାଧିକର ଚର୍ଚାଦିଗରେ । ଥର ଘର୍ମନ୍ତ୍ର
ଭ୍ରମନ୍ତରେ ତେବେ ଆମାନବ୍ରତ କୁଠୁମ୍ବ-

ମାନେ ବିବାହର ଜରୁଚ ଦେବାକୁ ଅନ୍ଧମ ହେ-
ବାପ୍ରସ୍ତୁତ ଅବବାହଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିବାକୁ
ବାହୁଡ଼ ଦୁଆରୁ ସେହି ଶ୍ଵାମାନେ ଅପଣାର
ସମ୍ମାନ ଉତ୍ସବରାତ୍ର ପ୍ରଭାଗ ଅଛି ଓ ସେମାନଙ୍କ
କୁଟୁମ୍ବମାନେ ହେତୁ ଦୂର୍ଭୀମର ରକ୍ଷାପାଇବ
ବା ଅବସ୍ଥାରେ ଗର୍ଭପାଇ କରାଯାଇବାକୁ ବାଧୁତ
ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ସେବେ ସେହି ଅପଥିତ ପ୍ରକାଶ
ପାଏ ତେବେ ତତ୍ତ୍ଵର ତାହାର କୁଟୁମ୍ବମାନେ
ଅପଣାରୁ ଲାଗି ଜୀବନକରୁ ଦେହି ବିଷ ଜାର
ଅନ୍ତରେ ଦେହି ତଳରେ କୁତୁମଣିବା ଦ୍ୱାରା
ଆଗ୍ରହିତଣା ବରନ୍ତି ଏହିପକାର ଅଥବା ଦୂର୍ଖର୍ମ
ଦୂର୍ଭି ହୁଅଇ । ବୌଣ୍ଡି ଶ୍ଵାନରେ “ନା ର-
ହେବା ବାଉଁଗ ନା ବଜେବା କଣା” ଏହିକଥା
କହୁ ଲୋକମାନେ ଅପଣା ଶିଶୁ କଣଙ୍କ ଜନ୍ମ
ହେବା ସମସ୍ତରେ ବଧକରନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ଵାନ-
ରେ * ତମ୍ଭା ୭ ବର୍ଷର ବନ୍ଦମାନଙ୍କ, ବିବାହ
ଦୁଆରୁ କିମ୍ବା ବୁଦ୍ଧିଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟ ବର୍ଣ୍ଣି
ଦୁଆରୁ । କେହି ଏବା ସକାଶେ ଅପଣାର
କଣଙ୍କ ବଢ଼ିଲ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ଦେହି କ
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶିଶୁବଧର ପ୍ରଥା ଚଲୁ-
ଆଏ ସେମାନେ ତାଙ୍କରସ୍ତ ବିଷୟ ଇନ୍ଦ୍ର
କଣେଷ ଜୀବ ନ ବର ଅପଣା, ଧୂମମାନଙ୍କ
ଅଛ ନାରକାଶୀର୍ଥ ବନ୍ଦମାନଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ
କରନ୍ତି । ଅନେବ ଲୋକମାନେ ବୁଥା ଆଗା
ଅପେକ୍ଷାରେ ଅପଣା ଧନ ଅପବନ୍ୟ ବରବାର
ଓ ଅପଣା ପୈତ୍ରସମ୍ମତି ଓ ଅନନ୍ତର

ଇଉପାଦିଗୁ ପୃଥିବୀ ହେବାରୁ ଶୋର୍ଯ୍ୟବୁନ୍ଦି
ଗଠା ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅବହଳ ଉପାୟ ଅବ୍ୟାକ୍ଷମ
ଲମ୍ବକ କରିବା ହୀରୁ ଅଧିକାରକର ଅବଶିଷ୍ଟ
ବିନ୍ଦୁପାତ୍ର ବରଣ୍ଣ ଏବୁପ୍ରକାରେ ଅଧିକାର
ସମ୍ମନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲୋପ କରନ୍ତି । ଫଳକଣ
ଏତୋତ୍ତର ଅଧିକାରି କିମ୍ବଦ୍ଵାରା ଭାବିତବର୍ଷରେ
ଆଜେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ କୁଳୀନ ବନ ସଂଭାବାଗ
ଦେଇବାର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ଓ ଆଜେକ
ଥାନାଟା ମହାଜନ ଓ କଣିକମାନଙ୍କର ସମ୍ମା-
ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥାଇଛି । ଅଧିକାରି ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା
ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ସୁର୍ଦ୍ଧିଶା ବ୍ୟୁଧାବ
ତାହା ବର୍ତ୍ତନା ଦେଇବାର ଅକାଦମ୍ୟକ କାରଣ
ତାହା ବନ୍ଦ ପ୍ରତି ଆହୁ ଯେ ଉତ୍ସବରେ
ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଜାହାନ୍ ।

ଏପ୍ରଦେଶରେ ଏକାତ୍ମିକ ଉତ୍ସନ୍ଧର କଥାପାଇଁ
ଯୁଗର କାହିଁ ସଙ୍ଗେ ମାତ୍ର ଏକା କର୍ଣ୍ଣମାଳକ
ରେ ଏଥରେ ବେଳେଟି କଥା ସାଥେ ହେଉଥାଇଲୁ
କୋଣିବାକୁ ହେବ । ଏକା କର୍ଣ୍ଣମାଳକ
ରେ ଏକ୍ଷେ ଘଟିବା କରିବ ନୁହିର କାହିଁବ
ସମାଜେ କେତେବେଳେ ସବ୍ୟାପେକ୍ଷା ମର୍ଯ୍ୟାନାଦିନ
ବୁଦ୍ଧମାନ୍ ଲୋକ ଅକ୍ଷର ଓ କଳାର୍ଥରେ
ହମାନେ କିମ୍ବାକୁ ହେଉଥିବାର ଧର୍ମକ ଏହା-
ର ମର୍ଯ୍ୟାନା ଗୌରବ ଅସ୍ତ୍ର ଅଛି । ବିହାର
ଜ୍ୟାହର କଷ୍ଟ ଲୋକର ଧନ ଅନୁଷ୍ଠାନର
ହୋଇ ମର୍ଯ୍ୟାନାଦିନୀବାରେ ହୋଇ ଅଧୂଥିବାର
ଥିବ ମର୍ଯ୍ୟାନାଦିନ ଲୋକରୁ ଅସ୍ତ୍ର କଷ୍ଟ

କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ପୂର୍ବେ କରଣମାନଙ୍କର
ଲଭର ଉଧାୟ ଅନେକ ଥିଲା ଗଢ଼ିବଦାରେ
ଆର ବିଶେଷ ମାତ୍ର୍ୟ ହେଉଥିଲେ ଓ ଅସ୍ଵକାର-
ବଳରେ ନାହାପକ୍ଷାର ଆୟୋଜନ କର କରି
ସମାଗ୍ରେହରେ ଧୂର କଳଣାର ବିବାହ କରୁଥିଲେ
ବିର୍ଜିମାନକୁ ସେଥାନ ଓ ଷମତା ଦାତାଙ୍କ ଲୋକ
ରୋଗ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ପୂର୍ବର ମର୍ଯ୍ୟାନଦା
ବହୁଜଳେକର ଅଛି ସୁତ୍ରାଂ ମନୋନାତ୍ମପେ
ଶବ୍ଦରେ ବ୍ୟୟ ଚାଲାଇପାରନ୍ତି ହାହଁ ବୋଲି
ବେବେଳେକ ବହୁକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳଣାର ବିବାହ
କର ପାରନ୍ତି କାହଁ ଓ କାହାର କଳଣା
ଅବିବାହିତା ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରୋତ୍ତା ହୋଇଯାଏ ।

ଦୟବେ ମୁନ୍ମି ଧରାଯା ଲଳକପର ଏଠାରେ
କୋଣି ମହାରତ୍ୟ କରଣମାନଙ୍କର ବବାହର
ନ୍ୟୁଲାଦକ କରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ତେବେ
ତାହାଙ୍କର ସରଗମ କ୍ଷେତ୍ର ହେବ ନାହିଁ ।
କେଉଁ ? ବିଷୟରେ କରଣକ ବବାହର
ବିଷୟ ଜଣା ହୋଇପାରେ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାରତ
କଣ୍ଠର କରବା ସ୍ଵର୍ଗ ଅମୂଳନଙ୍କ ମାନସ
ଦୂରର । ପ୍ରସାଦ ଅରମ୍ଭ ହେଲେ ମେଘବୁର
ଶର୍କ ହେବ ଦର୍ତ୍ତମାନ ଏତକ କହିବାର
ଆକଶ୍ୟଳେ ଯେ ଅନେକ ବିଷୟରେ ବିଷୟ
ଅଧିକ ପଢିବାର ବୃତ୍ତମାନ ଅଧିକା ମେହବୁ-
କଣ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଯଥାକାଳରେ ବିଶ୍ଵି କରିବୁଗେ
ସଞ୍ଚିନୀ କର ପାର ନାହାନ୍ତି ଓ ଏଥୁପାଇଁ
କେନେଥର ଏହି ସର୍ବିକାରେ ପଦମାନ ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଏ ।

ଲବଣ୍ୟକର

ଲୁବଣକର ବନ୍ଦିଷ୍ଵରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ବ ଲେଖୁନାହାଁ
ଶବ୍ଦିରଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଗତଃପ୍ରାଚରେ ଧାଠକଙ୍କ
କଣାରଥିଲୁଁ । ତତ୍ତ୍ଵାଗ୍ରହ ତେଜିଷ୍ଵସରେ
ଦେଖିଲୁଁ ଯେ ଜଣେ ଧର୍ମପ୍ରେରକ ଲେଖୁନାହାଁ
ନବ୍ରୀରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ବୀର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଉତ୍ତରାବେ
ଲୁବଣକର ଜଣା କରିବାକୁ ଅନ୍ତରେ କରି
ଅଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କର ସ୍ଥଳେ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତରାବେ
ନବ୍ରୀର ମୂଳ ଅଧିକ ହେବାର ଶୁଭାବର
ବେପାର ବିକୁ ନାହିଁ । କାରଣ ଉତ୍ତରାବେ
କହୁତ ମାନ୍ଦ ଧ୍ୱନିଏ ଓ ସେ ସବୁ ଲୁବଣ-
ବିଶ୍ଵାନରେ ଶକୁଥ ହୋଇ କି ପାର ବୁଝାରେ
ନାହିଁ ହୁଅଇ । ଏକା ଏହିବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖୁନାହାଁ
ନବ୍ରୀରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର ପୋଷିବାରେ ତହିଅକୁଣ୍ଡି
ଏମନ୍ତ ନାହିଁ ତ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ବ ବାମଲିଥାହେବ ମନ୍ତ୍ର

ଏହା ବିଶ୍ୱରମାହେବଳ କଥାରେ ତୁଲ ନାହାନ୍ତି
ଗଛ ଦୂରିଷ ସମୟରେ ଏଠାମୋହି ଗବୁଣ୍ଡ-
ମେଘକୁ ଗଣିବ ଅବେଦନ ପଦ ପଠାଇ ଥୁଣେ
ଉଚ୍ଚରେ ପ୍ରଜାଙ୍କର କୁଶଳବର୍ଷନ ଯୋଗୀ ଅନ୍ୟ-
ନ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ମଧ୍ୟରେ ଲବଣ୍ଯକର ଉଣ୍ଣାବିବାର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ଥିଲା । ସେମାନେ ଏହି ସହି
ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏଠାମୋହି କହୁଥିଲ ପଶାଳ
ଶାନ୍ତି ଓ ପଶାଳରେ ବିଶ୍ୱର ଲବଣ୍ୟ ଶିଥିଯାଏ
ଲବଣ୍ୟକାଳୀ କେବଳ ପଶାଳର ସ୍ଥାନ୍ତି ହୁଅଛି
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଲବଣ୍ୟ ତୋଢ଼ାଣିର ଅମ୍ବକୁ
ନାଶ କରଇ ଲବଣ୍ୟକାଳୀ ଉଚ୍ଚରେ ସେଗ
ହୋଇଥାରେ ।

ଏହିଥର ଲବଣ୍ୟକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆନ୍ଦେବ
ସ୍ତ୍ରୀ ଅଛି ମାତ୍ର ଏ କର ଉଣା ହେଲେ ବିପରୀ
ମାନରେ ପୁଣ୍ୟମୋଳଙ୍କ କ୍ଲେଶ ଖଣ୍ଡନ ହେବ
କିମ୍ବୁ କାଣାହୁ ବିମା ସେବରୁ କଷମୂରେ
ଆମ୍ବେମାନେ ଦ୍ୱୟାଂ ବିଜ ବହବାରୁ ପଞ୍ଚ ତ
ପ୍ରମୁଖ ହୋଉ ନାହିଁ । ଗ୍ରାସକୁ ଉତ୍ତର ବାଦେବ
ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଷତିଥିଲେ ତହିଁର
ଉଦ୍ଦେଶ କରିବା ଏପ୍ରସ୍ତରବର ତାପୂର୍ଯ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ
ଅଭିବଦ ଜହାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେଲୁ ।

ଶ୍ରୀଯକୁ ଉତ୍ତମଷାହେବ କହିଲେ ଲବଣ୍ୟ
ମୂଳ ବନ୍ଧି ହେବାର କଥା ଅଜ୍ଞବ ମସ ।
ଇଂଗ୍ରିଜମାନେ ଭାରତବର୍ଷକୁ ଅୟୁକ୍ତାର ଭାବା-
ଦିନୁ ଆଜିପରି ଅନ୍ତମାକାଳରେ ସମସ୍ତ ଜାତିଯ
ଦ୍ରୁବ୍ୟକୁ ଭାବୁ ଅନେକ ବନ୍ଧି ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର
ଲକ୍ଷର ଭାବୁ ପ୍ରାୟ ସେହିମୟ ଭାବୁଅଛି । ଅଜା-
ଏବ ଲକ୍ଷ ଉପରେ ତାକୁ ଭବିକାରେ ବୌଧିମ୍ବ
ମନ ଘଟି କି ଘାରେ ବନ୍ଦିଷ୍ଠରେ ଯେବେ ଦୁଇ
ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରୁବ୍ୟରେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷ
ଅୟୁବ ମୂଳ ହେଉ କିବାହ ହେଉଅଛନ୍ତି
ତେବେ ଏବା ଲକ୍ଷରେ କହୁଛି ଅୟୁବ ଦେବାକୁ
କଥା କ୍ଲେଶ ହେବ ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ । କିମେ
ମନୁଷ୍ୟ ବର୍ଷରେ ଶାସ୍ତ୍ର ହେ ୧୦ ରଙ୍ଗ ଅୟୁବ
ଲକ୍ଷର ଖାଲ ଘାରୁ ହାର ଯେବେ ସେଇତେ

ଏହି ପାଇସା କର କୁଣ୍ଡ ଦୁଆରାରେବେ ବର୍ଷଟେ
ଜଣକେ ଦଶପାଇସା ଅଧିକା ଦେବେ ପୁଣି କେ
ଦଶପାଇସା ଉଚ୍ଚଲ କରିବାକୁ ଲୋକ ନିଯମରେ
ଦେବ ନାହିଁ ଓ ବିଦ କେଉଁବାଟେ ଦେନେ
କାହା ସେ ଛାତିପାରିବେ ନାହିଁ । ଅବର
ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି କି ସେ ଲୁଖାରେ
କର ଦିଅନ୍ତି କି ନାହିଁ ଲାଗନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞ
ଏବି ସେହି ହାତ ଏକମ ମନ୍ଦରାଜେଷେ ଅଜ୍ଞ

ହୁଆଇଁ କି ଦେବା ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଜାହା ଗୋଚର
ହୁଆଇଁ ନାହିଁ ସେ ଟାକ୍ଷବ ବଦାଚ ଅଥୟୁକର
ଦେବାଲ ଗୋକଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ହେବ ନାହିଁ ଓ ମବ-
ଶୀନେତ୍ର ଏମନ୍ତ ମୁନ୍ଦରଭୂଷେ ଆଉ ବୌଣ୍ଡି
ଟାକ୍ଷବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଲଭ ପାଇବେ ନାହିଁ ।

କେବେ ମୋର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଲବଣକର
ଦୁଃଖଗୋବ ଉପରେ ପଡ଼ଇ ବହୁଲେବମାନେ
ଏଥର ତୁ ପାଇଥାଇନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ଜାତୀୟ
ବହୁଲେବକଳୁ ପ୍ରତିବେଦର ଦୁଃଖକି ଲୋକ ଦିଅର
ଜାହା ବଦାଚ ଗଲ ନୁହଇ । ଏଥର ପ୍ରାସ୍ତୁ
ଇତ୍ତନିଧାହେବ ଉତ୍ତର ବହୁଥାଇଛି ଯାହାର
ଯେମନ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଜାହାକୁ ଜନନୀୟରେ ଜାତୀୟ
ଦେବାକୁ ହୁଅଇ ଦୁଃଖଗୋବ ଦେବିଳ ଅପଣାର
ବର ଦିଅର ମାତ୍ର ବହୁଲେବ ଯେତେ ଗଜର
ବାକର ଅପଣାପରେ ବଜାଇ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର
ଝାୟ ଦିଅର । ଦେହ୍ୟ ବହୁଲେବର ଅଠ
ଦଶଙ୍କ ଲୁହର ଅଜାନ୍ତି ଅଜାବବ ଜାହାକୁ
ଦୁଃଖିଲେବକଠାର ଅଠ ଦଶଙ୍କ ଅଜାବ
ଜାକୁ ଦେବାକୁ ହୁଅର । ଯେବେ ଗଜର୍ଣ୍ଣମେଘ-
କର ଏହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାନ୍ତା ଯେ ଲୋକ-
ଙ୍କଠାର କୌଣସି କର ନ କିଷ୍ଟନ୍ତେ ତେବେ
ଜାହା ସୁଖର ବିଷୟ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଯେହିଲେ
ଦେଶଯାବ ଯେ କର ନ କେଲେ ତଳିକ
ନାହିଁ ଓ ସେହି ହେତୁର ନାହା ପ୍ରକାର ନୂହନ
କର ତେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଥାଏ ସେହିଲେ
ଯହିଁରେ ସହଜରେ ଏକବାଟରେ ଅୟବକର
ଅନ୍ୟଷ୍ଟ ହେବ ଜାହା ରତ୍ନ ମହାନ ପ୍ରକାର ନର
ତୁଳଣ ପୁରୁଷ ଲୋକଙ୍କ ବହୁବିକୁ ତୁଳଣ
କଥାର କୁଟିକ ନୁହଇ । ସ୍ଵର୍ଗ ଗଜର୍ଣ୍ଣମେଘକର
ଯେତେକାଳୀ ଲାପାଳ ପତିଆହି ଏବା ଲବନ-
କର ଉପରେ ମହାନକେ ଛାପାଳ ବି ଅଠାନ୍ତା
ଅୟନା କର ନେଲେ ସବୁ କିମ୍ବାର ବୁଝିଯାଇ
ବରଂ ଅୟନା ପ୍ରାସ୍ତି ହେବ ଏମନ୍ତ ବୁନ୍ଦର
ଉପାୟକୁ ଉପାର କରିବା କଥାର ସୁତ୍ରପତ୍ର
ନୁହଇ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତନମାହେବଙ୍କ ବଧା ପେଣ
ହେଲୁଗୁ ବାବୁ ଦିଗମ୍ବର ମିଥ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସଭ୍ୟମାନେ ଲକ୍ଷଣକରୁ ପ୍ରୋତ୍ସହଜାରେ ଥିଲେ
ସୁରି ଦିର୍ଘାଳ୍ଲେ । ବାବୁ ଦିଗମ୍ବର ବସନ୍ତ ପିଲ୍ଲା
ଯେବେ ପୁଣ୍ୟକାଳୀନ-ତାରୁ ନେବା କଥାର
ଗବ୍ରିମେଣ୍ଡ ନ କରନ୍ତେ ପେବେ ଲକ୍ଷଣକର
ଚିତ୍ରରେ ଛନ୍ଦ ଅପରି ହୋଇ ଘାରନ୍ତା ମାତ୍ର
ତମ ଭାଷରେ ଯେଉଁ କର ବରିବ ଗର୍ହି ମୁଖୀ

ମାନେ ପ୍ରତି ସିବେ ନାହିଁ ଓ ଜମାନୁ ଉପରେ
ଦର ଦସିଲେ ମୟ ଦୁଃଖିଙ୍କୁ ଦେଖି ଘଡ଼ିନ
ଆଏବ ଜମାନୁ ଗ୍ରାହିଦେଲେ ମୟ କାହାର
ଯତ ଦେବ ନାହିଁ କରଂ ଶକ୍ତି ହେବୁଥ
କହୁର ଲୋକ ଜମାନୁ ଗ୍ରାହିଦେଲେ ଆଶାନୁଷ୍ଠାପ
କୁଣ୍ଡଳ ମିଳିବ ନାହିଁ ଅଭିଏବ ଲଦଣକରି ଛିଗା
ଆର କୌଣସିଥିଥେ ଅକ୍ଳେଗରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଠଙ୍କା
ଆୟ ହେବାର ସମ୍ମାନନା ନାହିଁ ।

ଲେଖନକଣ୍ଠ ଗୁରୁତ୍ବର ଏବାମାନ ଶୁଣି
ଦେହରେ କୁ ଯେବେ ଦେଶର ଲୋକମାନେ
ନୂରାଜର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଭୁତୀରେ
ମହାକ ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ତେବେ ଭାବାଙ୍କର ଅପରି
କପଦାର ପ୍ରସ୍ତୁତକଳ ଦାହଁ ।

ପାପୁହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଲେପିତ୍ର ମାନୁଷର୍ଗଜ ସାହେବ
ଏଇ ମନ୍ଦିରର କଳିକଟାରୁ ଯାଦାକଲେ ସେ
କପୁରା କାଟେ ତାହାରେ ଗମନ କରିବେ ।

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣବି ସାହେବ ଯଏଣ୍ଟି ମାତ୍ର
ଦେଖି ଦୂରଦୃଶ୍ୟରେ ଏକଟି ଲୋକପ୍ରଭ-
ସମ୍ବନ୍ଧେ ତୁମ୍ଭ ହୋଇଥାଇଲା । ମାତ୍ରାର୍ଥନ
ମାହେବଙ୍କ ଫେର ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଯାଇ-
ପୁରକ ସବୁଜିଷ୍ଠେଷ୍ଟର ମଣିମୟନ୍ଦର ଦଶକ
ରୂପରେ ଫୁଲିଥର କ୍ଷେତ୍ର ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠାରେ
ଚରାଚରିଯୋଗ ପ୍ରମାଣ ହେବାର ସେଠାର
ହେଯେତିମାଟେଷ୍ଟ୍ ଏକ ଅଭିଯୋଗରେ ୨
ମାତ୍ର କଟିନ ପରିଶ୍ରମ ସହିଳ କବଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର
କୁ ୩୦ ଲା ଅର୍ଥବତ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୋଗରେ
ମା କ ସ ରେତ୍ର ପ୍ରକାର କବଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର ୨୦୦ ଲା
ଅର୍ଥବତ୍ତୁ ଏକାଙ୍ଗ ମା କ ସ କବଦ୍ଧ କ୍ଷେତ୍ର ୪୦୦ ଲା
ଅର୍ଥବତ୍ତୁର ଅଜ୍ଞ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଗଜ କାଳ
ତତ୍ତ୍ଵ ପାତେବଳ ନିରକ୍ଷୁ ଅପିଲ ଦରଶାପ
ଆରିଥିଦାମ ମଳଦମା ବିଷୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ପର୍ମାନ ତତ୍ତ୍ଵ କହି ନ ଥାଏ ।

ପଦେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଧସି
ଏ ପ୍ରଶାସ୍ତର ସୁଷରେ ପ୍ରାଣଦେଶର ବହୁତ
ଚାଲିବ ଦୂରଗାନ୍ଧୀ ହୋଇଥିବାର ସେମାନଙ୍କ
ମାହାମୟ ତମିର ହେବା ଥୁଣ୍ଡ ଏ ନଗରରେ
କୁଳ ପଞ୍ଜୀ ଜୋଲିକାର ଉଚ୍ଚଯୋଗ ହେଉଅଛି ।
ଆଜି ଯେଉଁ ଲୋକେ ଅଛି ମୁଖର

କରିଥାଇଲୁ ତହାର ସତ୍ତ୍ଵମାନଙ୍କୁ ଟିକା
ଦେବା ହୋଇଅଛି ଯେବେ ଅଧିକ୍ୟ ଥିଲା
ମାନେ ଏଥିରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୁଅଛି ତାହା
ହେଲେ ଅଛିଭଲ ହେବ । ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ
ସପ୍ତାହରେ ବରିଷ୍ଟପୂରେ ଖଣ୍ଡିବ ପଥ ପାଇଥିଲୁ
ଝାନାକୁବର ସେସମୟରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରି
କାର ଶାନ୍ତିରହ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛି ।
ଜୀବିତ କରୁ ଜୀବି ପାଠକଳେ ପାଠକଙ୍କର
ଦ୍ୱାରା ବୋଲିପାରେ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରୁଥାବ ଉଣ୍ଡିଧା ବୋଲନ୍ତୁ ସେ କଞ୍ଚଳାର
ନୂଜଳ ଲୋହ୍‌କେଶ ଗକର୍ତ୍ତର ଅପଣା ଅଧୀନ
ଶିକ୍ଷାଦିକାଗରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁର କରିଅଛନ୍ତି ବି
ଜନ୍ମ ବିଦ୍ୟାରେ ଥିବା ଲଙ୍ଘକ କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ସେ ଯେଉଁ ଚିହ୍ନାରେ କର୍ମ କରିଥିବେ ସେ
ହିଲ୍ଲାର ବିଳମ୍ବ ଭାଷାରେ ପଣ୍ଡା ଦେବେ ।
ସନ ୧୯୫ ମେହିହା ଦିବସମୂର୍ତ୍ତିମାସରେ ପେନିଟେଂଚ୍‌ରୁ
ଅବଶ୍ୟକ ନିକୁଟି ଯେଉଁପରି ଅଧିକାରୀ
ସେହି ଅନୁମାରେ ଏ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁର ହୋଇଥାଏଇଛି ।
ବେବଳ ଲଙ୍ଘକ କର୍ମଗୁରୁକୁପ୍ରତି କାହିଁବି ?
ଦେଖେଇବିମରିଛିପାଠ ଏ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଗଳ୍ପର ବିଳେ
ଆସି ହୁଲୁ ହେବ ।

ପାୟୋଳସୁରଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ ଯେ ମୋହରମ ତେ
ମୂମନବମୀ ପଦ୍ମ ଏକାବେଳକେ ପଡ଼ିବାର
କରେଲାରେ ମୂମଳମାନ ଓ ହନ୍ତୁ ମୟରେ
କର ଦିଜା ହୋଇଥିଲା ଓ କହିରେ ମୁଖଳମା-
ନମାନେ ପ୍ରଥମେ ଦିଜା ଅରମ୍ଭ କଲେ ।
ଗଜମାସ ତା ଏଣ୍ ରିଜ ରହରେ ଏକଷାନ୍ତ ଦୀପ୍
ମୁଖଳମାନ ହନ୍ତୁମାନକୁ ଅନ୍ଧମଣ କର କଣେ
ମନ୍ତ୍ର ଓ ଆର ଗରିବଣ ଓ ବସନ୍ତ ପାଞ୍ଚକଣକୁ
ହର ଓ ଆର ଜ ୫୮ ଶକ୍ତି ଅହଜ କଲେ ।
ପରଦୟସୁରରେ ଏହିଘର ବ୍ୟାପାର ବିଚିଥିଲା ଓ
ସେଠାରେ ମୁଖଳମାନମାନେ ହନ୍ତୁ ଓ ପୁଲିସ
ଛଇମୂଳୁ ଅନ୍ଧମଣ କଲେ । ଘେଷରେ ପୁଲିସ
ଗଲା ମାରିବାର ସେମାନେ ପଳାଇଲେ ମାତ୍ର
କେବେଗୁଡ଼ିଏ ହର ଓ ଅହଜ ହେଲେ । ଦିଜା
ଓ ନନ୍ଦିଙ୍ଗ ଛଇଥିବାର ଧର୍ମ ରକ୍ଷା ବରବାର
ଧଳ ମୁଖଳମାନମାନକୁ ଉତ୍ତମଦୟେ ହୁଅଇ-
ବାର ଅନ୍ଧମନ୍ତର । ବିର୍ଭମାନ ମୋହରମାର
ଜଦାରକ ହେଉଅଛି ।

ଶାକାପ୍ରକାଶ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସେଠାମେକେ
ଛିମୁଖ ଅଷ୍ଟଥକୁ ବହୁ ଆବଶ କଲା ନାହାନ୍ତି
ଏ ଏଥର ଏହି କାରଣ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଥ-
ନ୍ତି ଯେ ସେଠାରେ କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟଥ ବି ଉତ୍ସମ

ଚକ୍ରଶୁକ୍ଳ ନାହାନ୍ତି । ଜେଲିନ୍ଦ୍ରପୂର ଏଷବାଦ
ଲେଖି ବୋଲନ୍ତି ଇଂରେଜ ଭାଷା ଅଦରଣୀୟ
କ ହେବାର ଆର ଗେଟିଏ ପ୍ରକଳ କାରଣ
ଆଛି ତାହା ଏହି ସେ ଅନେକ ମୋଧ୍ସଲ
ଚକ୍ରଶୁକ୍ଳପୂର ତାକୁରମାନେ ଲାଞ୍ଛି ଥାଇଲେ
ଭଲ ଚକ୍ରଶୁକ୍ଳ ବରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏମନ୍ତ କି ସିବି-
ଲ୍ ସରଜନ ତାବ ଲେଖି ଦେଲେ ହେଉଥି
ଦେବାପାଇଁ ତାକୁରଗାନ୍ତା ଲୋବେ ଉଛୋଚ
ପ୍ରାର୍ଥନା ବରନ୍ତି ଓ ତାହା କ ଥାଇଲେ ଭଲ
ଭାଷା ଦିଆନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବିଳପରଜନକର
ଏ ବିଷ୍ପରେ ଦସ୍ତି ବରବାର ଉଚିତ ।

ଭରତସୁରର ଗଜା ନିଷିଦ୍ଧବାଦରେ ଥିଲା-
ସମୟରେ ସେଠା ପଲ୍ଲେନର ସାହେବମାନଙ୍କୁ
ଅଛି ପମାରେହ ପୁଣ୍ୟ ଶୈଳୀ ଦେଉଥିଲେ
ଏବଂ ସିଧାହିମାନଙ୍କୁ ଅଢାଇ ହତାର ଟଙ୍କା
ପାରିଗୋପିବି ଦେଲେ । ଏ ଗଜା କି ଅଥଶା-
ବଦାନ୍ୟତା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଅଛି କୌଣସି
ପଚ୍ଛାର୍ଯ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବାକୁ ପାଇଲେ
ନାହିଁ ?

ତେଜିକଷ୍ଟସ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବଳିବୋରେ
ଏବର୍ତ୍ତ ଚରଣପାତ୍ରା ଯାଦି ଅଛି ସୁନ୍ଦରହିତେ
ନିଦାନ ହେଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣପାତ୍ର ପିଠୋହା ଲ-
ଜାନାକ କହିର ବାହୀନର ଏକାବେଳବେ ଛାତି-
ଯାଇଥାରୁ ଓ ଲୋହମାନେ ଅଛିପ୍ରକାର ଅନ-
ଦରେ ଧରି ନିଷାହ କହିଥାରି ।

ପ୍ରତିଷେଷିଗୀ ବୋଲନ୍ତୁ ମାରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ
ନାଥସେନ ତେୟଣୀ ଇନ୍ଦ୍ରଶ୍ଵେତର ରକ୍ତ ସର୍ବ ଓ
ଉତ୍ସାହରେ ବିନମ୍ରର ଧୂଗ୍ରତା କବାରୀ ସୁଦଳ
ପଣ୍ଡିତ କମଳଙ୍କ ଉର୍ବବାର୍ଗୀଙ୍କ ୧୯ ପ୍ରକାର ବନ୍ଦି-
କବିତା ଓ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ବନ୍ଦିକ୍ୟାତ କବିତା
ଏହି ଜାଲପଥର ଓ ଚାଲିକାଗକର ଧୂମକ
ଜାମାପୁକାର ଗାଲା, ବାନ୍ଦିର କଲମ ଓ କଳ-
ମଦାନର ନ ଜାପ୍ରବାର ତମା ମହାଶୀଳ,
ଉତ୍ସାହର ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବସନ୍ତାର ହିତକ୍ଷାର୍କ ଗୀଥକୁ ଯାଦବତନ୍ତ୍ର
ପରିକାର ଠ ୨ ଟଙ୍କା ଲାଗୁ କେବା ଅପରାଧରେ
ଚରମଦୂତ ହୋଇଥାଇଲୁ । ଯାଦବବାବୁ ୩୦୯ର
ମେର ଶୁଣ କି ପାର ବାର୍ଷିକ ଠ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କାରେ
ଜଳାଞ୍ଜଳ ଦେଲେ ଏହା ଦମ ଅନ୍ଧେର ବିଷୟ
ନୁହେ । ଏଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଲାଇ ଲାଇମା-
ସଭକ ବିଦ୍ୱତ୍ ମାନେ ଆମ୍ବାୟ ପ୍ରାଦଧାନ
ହେବେ ।

ବ୍ୟାକ ପିଲାଇ

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଦର୍ଶିକା

ଭାଗ
୪୦୧୭ଟ୍ୟା

ଭାବୁର ମାତ୍ରେ ଏହେଲ୍ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପରିଷକା ମୁଁ । ବେଶାଙ୍କ ଉଠନ ସଂଗ୍ରହାଳୀ ଗଲିବାରେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ ୫୫
ଦର୍ଶନୋମଲ୍ଲ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇଁ ଜାତମାସୁଳ ୫୯

କବ୍ରିମେଘ ଜାଳ ଦୀଗୁ ଛଳସେତଳ
ପ୍ରଣାଳୀ ।

ବେଳର ଦାଁୟେ ସବୁପ୍ରକାର ଚଲିବାର ହେଉଥିଲା
ଯାଉଥିଲା ତେ ଜାହାନରେ ଉକ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ଦୂରେ-
ଯାଇ ଅନ୍ଧବିଦ୍ୟରେ ଥିବାକୁଣ୍ଡି । ଦୂର ଜଗନ୍ନାଥ
ଦାଁୟେ ଚଲିଲେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅବଶ୍ୟ କଣାପରିବ ।

ଗଢ଼କାରର ଉଷ୍ମପୁଣି ।
ତନ୍ତ୍ର ଯେମନ୍ତ ହୃଦୟର ମୂଳ ବହୁଅଛୁଟ
ଲୋକର ସଂସାରକଥାର ବଠିନ ହୋଇ
ଅସୁଅଛୁଟ ସେହିଥି ନାନାପ୍ରକାରରେ ଧନଅର୍ଜନ
କରିବାରୁ ଲୋକେ ବନ୍ଧୁ ଅଛନ୍ତି ନୂତନ ଉପାୟ
ଅବଲମ୍ବନ ପୂର୍ବକ ଧନକର କରିବା କଲ
କୁଣ୍ଡ ଓ ସଙ୍ଗର ସମସ୍ତଙ୍କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ
ଦୋହି ଦେହ ବିର୍ତ୍ତି ହୋଇ ରହୁ ନାହାନ୍ତି ।
ଯେଉଁ ମାନେନ୍ଦ୍ରାଜ ଜାପାୟ ଉତ୍ସବର ବର୍ଷା-
ବାରୁ ଅସ୍ତର ସେମାନେ ପୁନ୍ତର ଉପାୟମାନ
ଆଶିଷ୍ଟକ ଅବଲମ୍ବନ କର ଦିକ୍ଷାର
କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଦେଶରେ କୃଷି ପ୍ରଥାକ ଦ୍ୱାରା
ପାଇଁ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ତାରେ କୌଣସି ଉପାୟରେ
ହଜୁ ଧରନ ହୋଇଥାରେ ଭାବ କରିବାରେ
ଲୋକେ ଜୁଟି କର ନାହାନ୍ତି । ଏହିଯେ ମୁଗଳ-
ଜନରେ ପ୍ରାୟ ଅନ୍ତର୍ଭବ ପରିଜ ଦୂମି ନାହିଁ ।
ମାତ୍ର ବଜ୍ରକାରିତାରୁ ହେତୁଥାର କଲେ
ଦେଖେ ପଚିତ ଦୂମି ପଞ୍ଜରହିଥିବାରୁ ଦେଖା-
ଯାଏ ତହିଁର ଉପକା ନାହିଁ । ଏ ଦୂମିରେ

ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପୁଅୟ ନାହିଁ ବୋଲି ଲେବେ ଗାହା
ପାଖକୁ ଯାଏ ଲାହାନ୍ତି । ବୌଦ୍ଧିତିରେ ଅବା
ଗ୍ରୀ ବି କଜା କହୁଛରେ ଉଷ୍ଣତ ଫୁଅଇ ମେହୁବା
ଆନେବ ଦୂରି ଅବମରଣ ହୋଇ ପରହି ଆଜ
ଏବଦୁରେ ଯନ୍ମଧି ବି ଏଠାର ଗଳନୀୟ ଶାଶ୍ୱତ
ବିହୁ ହୋଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଚେଷ୍ଟାବଲେ ଯେ
ଆନ୍ୟ ଧ୍ୟାନମାନ ହେବ ଉହିରେ ସନ୍ଦର୍ଭ
ନାହିଁ ।

ତେଜିକୁସ୍ଥର କଣେ ପଦ୍ମପ୍ରେରକ ଜ୍ଞାନକୁ
ଯେ ଗଢ଼କାଳମାହରେ ଉତ୍ତମ ଶୁଣେ
ହୋଇଥାରେ । ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରାମ ପାଦପଥ ଦୂରୀ
୦.୫ କ୍ରୋଟି କଢ଼କାଳର ଦୂରୀ କିମ୍ବୁ ନୁହିଲ
ତେ କୌଣସି କାଣିବା ଲୋକ ଥରେ କେବ୍ଳାବୁର
ଦେଖିଲେ ଏକଥାର ବାଷାତ ପ୍ରମାଣ ପାଇବ
ଗଢ଼କାଳରେ ଶୁଣେ ପଦ୍ମର ହେବ ଯୋଗ୍ୟ
ଅନେକ ଦୂରୀ ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଏହିର
ଶୁଣିଅଛୁ ଓ ଜହାରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର କିମ୍ବୁ
ଦୁଇର ମାତ୍ର ପୁଃଜର ବିଷୟ ଯେ ହେବ କେବ୍ଳ
ବରହାକୁ ଲୋକ ନାହିଁ । ବ୍ରାହ୍ମକଳ୍ପ ଏ ବିଷୟ
ଯୁରେ ଅନୁଗ୍ରେଷ୍ଯ ବରହ ବୁଥା କାହାର ସେମାନେ
ନୁହିଲ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଥନିଲାଇ ବରହାକୁ
ବେବେ ବେଜ୍ଞା ବର୍ତ୍ତ କାହାରୁ । ମାତ୍ର ବିଦ୍ୱାନ୍ତ
ମେଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେବେ ଅନଗୁଲ ତେ ବାହିରେ
ଏଥର ପରାମା ପୁଅର ତେବେ ଅବଧି ପରି
ଲାଗ ହେବ । ଅତିଏବ ଅମ୍ବେମାନେ ଗଢ଼କାଳ
ପୁଃପ୍ରଶ୍ନକୁ ଏଷିଷ୍ଟଯୁରେ ଅନୁଗ୍ରେଷ୍ୟ ବର୍ତ୍ତାକୁ

۹۹

କି ସେ କଣେ ଉପସ୍ଥିତ କୁଞ୍ଜିକାର୍ଯ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵବା
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଶାଇଁ ଏଥର ଉଦୟମ କରନ୍ତୁ ଗତା-
ମାନେ ଫଳ ଦେଖିଲାଗୁ ଏ ଗ୍ରସ ବନ୍ଧି ଘଟଇଲେ
ବିଲମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଶୈଖିଦାର ଓ ନାଳକୁଳା ଉପରେ ।

ନାଳଇଲବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଚୌକିଆମାନେ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କଷ୍ଟରେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଚିତ୍ତମାସ ତା । ରାତର ପଦିଜୀରେ ଯେ
ଅଞ୍ଚା ଉଣ୍ଡେଖ କରିଥିଲୁଁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ କଣ୍ଠାଳ
ସୁନ୍ଦରିଗ୍ରେ ପୂର୍ବକ ତାହା ସଂଗୋଧନ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ବାହଁବ ପୂର୍ବପ୍ରକାଶିତ ଅଞ୍ଚାର
ସୁନ୍ଦରିଗ୍ରେ ହେଲା ଅମ୍ବେମାନେ କହ ନ ପାରୁ
ବୋଧ ହୁଅଇ ଚୌକିପୂର୍ବାନଙ୍କ ଘାରୁ ପୁଜନ୍ବ-
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କବର୍ମେଣ୍ଟରୁ ଅବେଦନ
କରିଥିବେ କାରଣ ଗୋକୁଳାମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅମୀଳନିଜକୁରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ ତାହାକର
ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବୁଦ୍ଧାତ ହେବାର ସମ୍ଭବନା ।

ବେଳୁଟିନେଶ୍ଵର ଗବହୀର ଥୁମ୍ ଆଜ୍ଞା ରହି
କରେ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ସନ ୧୦୨୭ ମସିବା
ଥା । ଇନ୍ଦ୍ର ଥା ୧୯ ମସିବାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନେ
ଧର୍ମପୁ ପଟ୍ଟନାର ସମ୍ମାନ ଥାନାରେ ଦିବା ଏବଂ
ବେଳେ ପଟ୍ଟନାର ଅପରଥିକୁ ବିରଧାର । ରେବା
ବାରୁଣ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ହେବ କାର୍ଯ୍ୟଚଂଚି । ଏହି କିମ୍ବମୁ
ହୋଇଥାଇ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପୁଣିଷର ଜଣେ
କମବାରକୁ ପୁଣିଷ ଅପରଥ ଧରନା ବିଷୟରେ
ସାଧାରଣ କୁଣ୍ଡଳ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସେ ବାବୁ
ଅଛି ।

ବର୍ଗକାଳୀକୌନସିଲର ସନ ୧୯୭୭ ମସିହା
ଆଂଶିକରାଖା ୧ ଜନ୍ମସାରେ ମୁଣ୍ଡ ନ
ଦେଉ ବିମା ମୂଳ୍ୟ ଦେବା କାରଣ ଏକପରି-
ଜାମା ଲେଖି କି ଦେଇ ଉତ୍ସୁଦ୍ଧିକ ନାଳକଳ
ମଜାଇବା ଭାବରେବେଳୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟର ବିଶ୍ୱମୟ
ଅପରିଷ୍ଠ ଦୋଷ ମାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଅଜାଧିକ
ଲେପ୍ତନିଶ୍ଚାଗବର୍ତ୍ତର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
କେବିଧିମାନେ ଅପଣା । ଏମାର ମଧ୍ୟରେ
ଏକପ ଅପରିଷ୍ଠ ଘଟିବାର ଦେଖିଲେ ଭାବର
ହଂକାର ଦେବେ । ଏହା କୃତ୍ତା ବେନାଲମହ-
କୁମାର ତଳ ମଜାଇବା ହୃମାକ ଚନ୍ଦ୍ର
ଦେବା ବିମା ଅକଞ୍ଚିତବାରରେ ସାହାଯ୍ୟ କର-
ବା ହାତୀର କେବିଧିକୁ ଲେପ୍ତନିଶ୍ଚାଗବର୍ତ୍ତିକ
ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନ ଥାବାରି ।

ପାଠକମାନେ ଏତୋଥିଲ୍ଲ ସଙ୍ଗେ ଏହାବି ଦ—

ଜଳନା ଛଳେ ଅବଶ୍ୟ ଜାଣିପାଇବେ ଯେ
ଏହା ସମ୍ବାଧରେ ଜୟୟ ବିଦି ହୋଇଥାଏ
ଅମ୍ବୋମାନେ ପୂର୍ବ ଥିଲୁ ଆଜ୍ଞାକୁ ଅସମ୍ଭବ
କର ଦିଇ ନ ଥିଲୁ ବାରାଣୀ ଯେତେ-
ଦେଲେ ଚୌହାଥାଙ୍କୁ ପଦିକାଳି କର୍ମରେ
କିମ୍ବାକୁ କରିବାପାଇଁ ଜଳକରିବିଲୁଗୁମାନେ
ବେଙ୍ଗ୍ରା ବର୍ଥିଲେ ତେତେଦେଲେ ବେବଳ
ସମ୍ବାଦ ଦେବା କଥାକୁ ଅମ୍ବୋମାନେ ବହୁତ
ଭଲ୍କୁଳାନ କଲୁ ଓ ମାତ୍ର ଚୌହାମାନଙ୍କଠାରୁ
ଏ ସବୁ ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ତରେ ସରକାର କରିବାରକ-
ମାନେ ଅପେକ୍ଷା ବର୍ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବୋମାନ-
କର ସ୍ଵରଣ ତ ଥିଲା ଯେ ଅନ୍ତରମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ
ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଗଲେ ଚୌହାଥ-
ମାନେ ସବୁଦୀ ଜାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଚାକୁ ହାତର
ରହିବେ ଓ ତହିଁରେ ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ କର୍ମର
ବ୍ୟାପାର ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ଅଜ୍ଞ ହେଲା
ଜାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆଜର ବନ୍ଦରେ ଗୋହାଥା
ଅମ୍ବୁ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା
ଜଳକର ହାତମଙ୍କ ନିକଟରେ ଭଷଟିଲ ରହ
ବାକୁ ଘଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିଷଦ

ଅମ୍ବେମାନେ ଗ୍ରାୟକ୍ତ ବର୍କୁଡ଼ ସାହେବ
ଦେଖାଲ ରେବନ୍ଦୁ ପୁଷ୍ପଶୁଣ୍ଡଳଠାଗୁ ଦେଖେଲି
ନା ଥାନ ଗୁରୁ ବିଷମୁରେ ଜଳଳିତ ଘରଗୁଡ଼ିକ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଗଢ଼ିଆରଙ୍ଗ ଗୋଚର କିନିତ
ପ୍ରଭାବ କରିଥିଲୁ ଯଥା ।

ଶାପୁତ୍ର ଉତ୍ତଳଧରିଙ୍କା ସଂଖ୍ୟାବଳୀ ସମ୍ମାନପଦ୍ଧତି
ମହାରାସ

କେବେଳଜା ଥାନ ଗୁପ୍ତ ଏଠାରେ ପ୍ରଭଲ
କରିବା କୁଡ଼ିମରେ ଅମ୍ବୁ ୨୦ ମହିନ ବିଜନ
ଆଶାରଦୀର କରିବାକୁ କରିଥିଲୁ । ସେ କେବେ
ଗୁପ୍ତ କରିବାକୁ ମାନସ କରିବେ ଅମ୍ବୁ ନିକଟରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅମ୍ବୁ ଉଛରେ ବିନନ ପାପ
ହୋଇପାରିବେ ମୂଳ୍ୟ ଓ ମହାନ୍ତର ଅନୁମାନବ
୧୫ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ପଢିବ ।

ପ୍ରାର୍ଥମନେ ଉତ୍ତାନୁଷାର ମୁକ୍ତ ନଗନ ଦେବେ
ଅଥବା ଧାନବିଠିଲୀଠାର ଆଗମ କଷମର
ମାସରେ ଦେବେ ।

ମାନ୍ଦାକରେ କଣ୍ଠେଲ ଅମ୍ବବର୍ଷିର ଏଥାରେ
ଗସ ବର ପରାଶାତ୍ମାର ଯେଉଁ ଆଶ୍ରମ ଫଳ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାବାର ଅମ୍ବେ ବଠାରେ କହୁଛି
ଉଦ୍ଦେଶ କରାଅଛି । ସେ ସାବଧାନ ଫଳ

ଯଥା ବିଧାନରେ ଜଳଦେତନ ଓ ବୋପଣଗ୍ରାମ
ଛନ୍ଦିବେର ବିହିନର ୧୯୩୧ ସେଇ ଥାନ ପାଇ-
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ନକ୍ଷତ୍ର କ୍ଷେତରେ ଦେଖିଅବୁ
୧୯୪୫ ମେର ବିହିନରେ ଦେବଲ ଥାନ ୧୯୦
ମେର ପାଇଥିଲ ।

ଏଥଳ ଗୁରୁରେ ଉତ୍ତମ ଦୟାପୂରି ହୀନି
ଓ ଜାହା କଠକ କି କଲାଙ୍ଗାରେ ଉଚ୍ଚ ଦୂରରେ
ବନ୍ଧି କୋର୍ପାରୁକ । ଏହାର ଅନ୍ତରେ
ଶୂନ୍ୟ ଏହି ସେ କରିମାପରେ ଫୁଷଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୁଅଛା ।

ଅମ୍ବେ ବିହନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପଣ ଶାତବାହୀ
ଆଗର କରିଥିଲୁ ଓ ଏବିଷୟ ମନ୍ଦିରାଳୟର
କଣ୍ଠରେ ଆଗରେ ଅପରକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଥିଲୁ ଆଗମି ପଦିକାରେ ଏହାକୁ ମନ୍ଦିର
କରିବେ ।

ତା ୧୧ ରୁମ { ଦସ୍ତଖତ କରୁ ପ୍ରଥାବେଳ
ଅପେଲ { କେନ୍ଦ୍ରାଳିକାନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରିଆ

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ତ କମିଶନର ସାହେବ ଅଧିକ ପଦରେ
ଖେଳମଣି ଏ ଜଗରକୁ ଯାଦା ବରିଲେ ଓ
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଅଗମୀ ଶୀତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଭି ମୋଧୁରଙ୍ଗକୁ ବିକେ ଜାହାଁ ।

ଗତ ପୂର୍ବ ଶ୍ରୀବାରତାର ପାଦ ସମ୍ପାଦନ କାଳ
ଦର କୁଣ୍ଡି ହୋଇଯାଇଥି ଦକ୍ଷା ସହ ଅଶ୍ଵାନ
ମେଘ କରୁ ହେବାରୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଅନ କବ
ଦେଲୁ ଓ ତଳାମୟମାନଙ୍କରେ ଜଳବନ୍ଧ
ଦେବାର କେବମାନେ ଅନ୍ଧନରେ ରତ କରେ
ଅବ୍ୟାମ ମେଘର ଅଗ୍ରଯ ଭାବ ନାହିଁ । ଏବେ
ବୃକ୍ଷରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର ବ୍ୟାପାକ ଦେବ କୋଣ
ଭୟ ଦେବାର ।

ଅମ୍ବେଲାକେ ଗର ସପ୍ତାହରେ ଲେଖିଥିଲା
ଯେ ଜୀବମୁଦର ବଢି ବଢିଲା ପରିଶ୍ରମ ସହିଳ
କଥିବ ରହୁକାର ଡକ୍ଟର ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦିଗ୍ନତି
ଆଜି ପାଇଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଜାହା ଦୁଃଖାତ୍ମକ
ଜାହାକୁ ଡକ୍ଟର ୩୦୦ ଟଙ୍କା ଅର୍ଥଦିଗ୍ନତି ଓ କମ ଏକ
ଛୁମରେ କଥିବ ରହୁକାର ଆଜି ଦୋଷଧାରୀ
ଅପିଲ ଅନାଲକ ଜମିନରେ ମୁକ୍ତ ପାଇଦାର
ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ବରାକରିବି ।
ଗର ପ୍ରକାରିତ ବାଲେଖର ସମ୍ମାନିତାହାନେ

ପ୍ରକାଶକ ଲେଖିଥାଏନ୍ତି ଯେ “ଆମେମାଜିମ

ଗତ ବୈଶାଖମାସୀମ୍ବ ପଦିକାରେ ନାଲଗିରି-
ଗୁରୁକର ବୃଦ୍ଧବାଦ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସାଦ
ଲେଖିଥିଲୁ ଜାହା ପାଠକମ ନକ୍ଷ୍ଟ ଜଣା ଅଛି ।
ବେଦରେ ଗୁରୁକ ଦେଖୋଇ ବାବୁ ଦାମୋଦର
ମହାପ୍ରାପ୍ତ ଅପଣାକୁ ଅପମାନତ ଜ୍ଞାନ କର
୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉଚ୍ଚତାଦାନରେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ବିର-
ଜରେ ବାଲେଶ୍ଵର ହିଲାର ମୁନୀଷପ ଗ୍ରାମକ
ବାବୁ ଯଦୁନାଥ ଦ୍ୱାରା ମହାରାଜୀଙ୍କଠାରେ ନାଲିମ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଦେଖୋଇ ଅପଣା ଦରଶାସ୍ତରେ
ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ଉଚ୍ଚତାର ଦାମ ୫୦,୦୦୦
ଟଙ୍କା ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ ଅମ୍ବୁମାନେ ତେବେ
ଟଙ୍କା ଦେଇ ପାରିବୁ ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ୫୦୦୦
ଟଙ୍କା ଶୁଭ ଦେଇ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ନାଲିମ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ମବଦମା ସଂକାନ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟ ଓ ମୁନୀଷପଙ୍କ କରି ଦିନରଙ୍ଗ ପାଠକ-
ମାନଙ୍କ କୋରର ବିଷୟରୁ” ଦେବାନ ଅପଣା
ଦାନର ପଞ୍ଚାମ ଭୁଗର ଏକତ୍ରଗ ମାତ୍ର ପାଇବାର
ପ୍ରାର୍ଥନ କରିବାର କାହା ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ବୁଝିବାର କଠିନ କାରଣ ଯେବେ
ମୁବାଳ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ୫୫ ଅଂଶ
ତୁଳ ଦେଲେ ତେବେ ଅତି ଏକଥିନାକ
ଶତ ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ? ଅନୁମାନ
କୁଅର ଅନ୍ୟକ ଟଙ୍କା ଦାନ କଲେ କଟକରୁ
ନାଲିମ ସଜାଗେ ଅଛି ଜାନ୍ମନ୍ତି ହେବାକୁ ପତ୍ରବ
ବୋର ଅପଣା ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ କରି କିମ୍ବା
କାହିଁରେ ଶୁଭ ହେଉଥିଲା । ଯେବେ ମୁଦ୍ରା-
ଲାର ଶତ ନ କର କେବଳ ଜାହାକୁ
ଗାସନ କରିବାର ଉଚ୍ଚା ଥାଏ ତେବେ ଟଙ୍କାଟିଏ
ଦାନ କରିଥିଲେ ସେହି ଫଳ ହୁଅନ୍ତି ।

ତେବେ କାହିଁ ପରି ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ କି ଜୀବେ
ଅଚକିତ କରମ୍ଭଣ କି ସେ ଅନ୍ତକାଳ ହେଲେ
ଜୀବ କିଲବନ ପାଇଁ ବନ୍ଦରର ପଞ୍ଜାବକୁ
ଆଗିଥିଲେ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ଜାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ଅପରାପଦିତ ବହୁକୃତ ହୋଇଥିବାକୁ
ଅନନ୍ତବ୍ରାତର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ତାତ୍ତ୍ଵକୁ କରନ୍ତିଲେ
କରିବାପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରଲଙ୍କ କିବିଦିକୁ
ଯେଉଁ ପଦ ଲେଖିଥିଲେ ସେଥିରେ ଝାଁମ୍ପେ
କୁଥୁଲେ କି ବିଲୁପ୍ତର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିବାକି
ଅଣିବାର ନିଷ୍ଠମ ଉତ୍ତମପ୍ରେ କିଲୁ
ନାହିଁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରଲ ଏ ମତରେ
କେବ୍ୟ ହୋଇଥିଛନ୍ତି । ଦେଖାଯିବ ଏଣିକି
ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନେରନ୍ତିରେ କେତେ ଦେଖିବା
ଶାସ୍ତ୍ର ମୋଦିଲ୍ ଭାବରେ ବିପ୍ରାନ୍ତରେ ।

କରୁଛିର କଷ୍ଟମ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ପ୍ରଗତି
ପର୍ଦ୍ଦର ଜଣାୟାଏ ସେ ସିନ୍ଧୁଦେଶର ବନର-
ସବୁର ଏବର୍ଗ ୪୭୪୮ ବସ୍ତା ତୁଳା ବି ଗହଁର
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୨୭,୫୦୦ ଟଙ୍କା ଅଠଇ ବିଦେଶକୁ
ରଥାଳ ହୋଇଥିଲା । ଏ ତୁଳାସବୁ ତିନିମଣ୍ଡଳ
ଜାହାଜରେ ବୋଟାଇହୋଇ ଯାଇଥିଲ ତିହାନୀ
ମଧ୍ୟର ଦୂରମଣ୍ଡଳ ଇଂଲିଶକୁ ଓ କେବଳ ଏକ
ମଣ୍ଡଳ ଗାନ୍ଧିଦେଶକୁ ରଥାଳ ହୋଇଥିଲା ।

ବମେରରେ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜରେ କୁଳା
ଲଦିଗା ସମୟରେ ଦେଖାଗଲା ସେ ଦେଇବେଳ
ବସ୍ତାରେ ତେଳିଥ କୁଳା ଅଛି ନଚେତ୍ତ ବସ୍ତାର
କୁଳାଯାକ ତେଲରେ କେହି କୁଣ୍ଡାର ଦେଇ-
ଅଛି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାହାଜରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଷର
ବେଶାଯାନାଥାହି । ଏହାର କାରିଙ୍କ ବି ?

ତେଲିନୀୟୁଷ ଶବଦ କରିଥିଲୁଛି ସେ କଳ-
କତାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟମାନ ଅଗମି
ମାସ ଡା ୯ ଉତ୍ସାହ ଏକମାତ୍ର ଜିମିତ
ବାର୍ଷିକ ଗ୍ରାସ୍ତକାଳର ତୁଟି ଭୋଗ କରିବ ।
କଟ୍ଟକର ମୁଲମାନ ଶାରୀରାଳରେ ବନ୍ଦମୁଖର ।
କେଉଁ ମତ ଗ୍ରେଷ ପାଠମାନେ ଅନୁମାନ
କରନ୍ତୁ ।

ଭେଦା - ପଥରକୋଇଲଙ୍ଗଣ ନିଜତିର
ରେଳଗୁଡ଼ିବାଟ ନିର୍ମାଣ କରିବା କାହାର ଗବ୍ରେନ୍
ମେଞ୍ଚ ଉଣ୍ଡିଯା ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଗଲିବିଷ
ବିଜେତରେ ମଞ୍ଚର ବନ୍ଦ ଅଜନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଅବସ୍ଥା
ବୈବନ୍ଧି ହିବାର ନିର୍ମାଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବିମ୍ବେଇରେ ଦେଶାୟ ସିପାହଙ୍କ ଲାଭନରେ
ବସନ୍ତସେଗର ପ୍ରାଚୀର୍ବଳ ହୋଇଥାଛି । ଚିବି-
ଧାଳପୁରେ ଏ ରୂପିଙ୍କ ଲିମିଟ୍ ସ୍କାନ ନ
ହେବାର ପଞ୍ଜିଆରେ ଗୁଡ଼ି ଠଣ୍ଡା ସେଇ
ଜହାନରେ ଏମାହିତ୍ତୁ ରଜାଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର ଜହାନ
ନିବାସରେ କଣେ ଲାଗୁଛିବର୍ମନ୍‌ଡାରିଙ୍କ କୋଠି
ଥିଲା । ରାଜାଟିର ବଜାର ସେଠାରେ ଲାଗିବାର
ତଥା ଉଚ୍ଚଙ୍କ ପାଇଁ ହୋଇ ମରଗଲେ ।

ପାଦନାୟ ବିଧକାବିଦାହ ଘେର ବଳୀଧା
ହିନ୍ଦୁଧର୍ମନ୍ଦୁଶଗି ଅମଲ, କୋଲ, ମୁକ୍ତାର
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାତମାଙ୍କ ଘନ୍ତାଥାତି ମେ-
ମାନେ ଚୈପ କି ୨୭ ଜାରିବାର ଗୋଟିଏ
ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ସଙ୍ଗ କରିଥିଲେ, ତଥାରେ ଏହି ପ୍ରାକାଶ୍ୟ
ହେଲା “ ସେଉଠାମାନେ ବିଧକାବିଦାହରେ
ସଂକଳନ ଥିଲାକୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ବଳୀ କେଉଁଥିବା
କିମ୍ବା କାହିଁ ପଛରେ ସଞ୍ଚର ରଖି କାଣାଇଲେ
ଓ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତର-ପାତି କିମ୍ବା କରିଯାଉଛି ”

ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଶୋଣସି “ମେମୁର ଏହି
ଅପରି କରିଥିଲେ ଯେ “ଏହି ଦଳମୁଁ ଶୋଣସି,
ବ୍ୟକ୍ତି ହନ୍ତୁଧର୍ମ ବିଚାର ନିଷିଦ୍ଧ କରିଥିଲୁଛି
ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ପୁରୀ-ପାଣି ବନ୍ଦ କରିଥାଇଲୁ
ରେବେ ଆମେମାନେ ପୂର୍ବେକୁ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ସମ୍ମତ
ହୋଇଥାଏ” ଏହି ଅପରି ଉଥାପିତ ହେବାର
ମେମୁରମାନେ “ଦତ ଇତି ଗଜଃ” କରି
ସେବନ ସାର ଭାଙ୍ଗ କଲେ । ଶୁଣିଲୁଁ ସେହି-
ବିଷୟର ମାମାଂସା ନିମିତ୍ତ ପୁନର୍ବାର ପାଇ
ହେବ । ଶାୟକୁ ବାବୁ ବରଗନ୍ଧୁ ଗମ୍ଭୀର
ବିଖାହର ପ୍ରମେହତ ଶାୟକୁ ବାବୁ ବାଣୀତଙ୍କ
ଗ୍ରହ ଏହି ପୁର ବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷସ୍ତଳ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ଏକଣେ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଏହି ଗଜା ହେଉଥିଲା ଯେ
ମେମୁରମାନେ ଜ୍ଞାନ ଜୋଲିବାର ଯାଇଁ ଘେଷ-
ରେ ଯେଉଠ ସାଧ ବାହାର ନ କରନ୍ତି ।

ବର୍ଷକା ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ ସହିତ ଗଠି ଥିଲା
ଯୁବେଶ୍ୱରେ ତାକୁର ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ରୀ କହଁଅଛନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା କଲିକତାରେ ଓର୍ଲଡ୍‌ସ୍ଟାର୍
ଅନେକ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ସେ ବୋଲନ୍ତି ଏ
ଗେର ବିବୃତିର ପ୍ରଧାନ ବାରଣ୍ଣ ମିଶନସିପାଳା-
ନ୍ଦ୍ର କଲିକତାର ଜଳ ଆହାର ସନ୍ଦେହ ଜାହାନ୍ ।

ବୁଦ୍ଧିକା ବହୁତ ନେପାଲର ଜଙ୍ଗବାହା-
ବୁଦ୍ଧି ସରବେ କେଉଁଣି ବିବାହ
ଗୋଟିଏ ଶାରିଥା ଥରଥିଲ ତାହାର ମାତ୍ରା
ତାର ଚିତ୍ତଥିଲ । ଏକସମୟରେ ସେହି ବିକା-
ଶିଳ୍ପ ବୋତା ଗରିବାର ଦେଖି ସେହି ଦ୍ୱିତୀୟ
ବନର ବାହାର ତାକୁ ଅନ୍ତମର କରନ୍ତେ ମେ
ବଦ୍ରି ଶିଳ୍ପାୟ ଦୋଇ ନିକଟ୍ଟରେ ଏକ ବରଗଛରେ
ଗଠି ରହିଲ । ଅକ୍ଷୁ ବନରୁ ପଳାଇଁ ଗଲା ହତିମା
ଅଶ୍ଵରୁ ଶାର ସେହି ବରଗଛ ମୂଳରୁ ଯାଇ ଥୋଇ
ପ୍ରାଣ ତାକୁ ଉପାଦିବାର କେବ୍ଳ କଲା ସେ ମନ୍ତ୍ର ଅବି
ବଢ଼ି ଥିବାର ନ ଉପରେ ହସ୍ତି ନି ନିକଟ୍ଟରେ
କେତେକ ରଜାବାଠ ପଞ୍ଚଥିବାର ଦେଖି ତାହା
ସବୁ ଥୋଇଥାଏ ବହୁଅଣି ସେହି ଗରୁମୂଳରେ
ଉଛି କର କୁଗାଇଁ ତହିଁର୍ଥରେ ଭଠି ସେହି
ବିକାଶକୁ ଅନ୍ତମର କରିବାର କେବ୍ଳ କଲା ।
ବିକାଶ ହତି ନାର ଏମନ୍ତ ଘର ଦେଖି ରଘୁରୁ
ହୋଇ ଆପଣାଠାରେ ଥିବା ପର୍ବାର୍ଥରୁ ତାହା
ଆଗୁଣ୍ୟ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତେ ହତି ନ ତହିଁରେ
ଗାନ୍ଧୁ ନ କରି ବରଂ ଆଗୁଣ୍ୟ କୁପିତା ହୋଇ
ଉଠିଲ । ଏହିସମୟରେ ଜଙ୍ଗବାହାଦୁର ସେ-
ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନରେ ବଳୁ , ଏମନ୍ତ ଦେଖିବା

ଦେଖୁ ହସ୍ତା ଦେନା ଅବୃତ୍ତରେ ସେହି ହସ୍ତିଗାନ
କିନାମ ଦରିଆରନ୍ତି ।

ପ୍ରବୃତ୍ତବର୍ଷୀୟ ଗବ୍ରୁମେଘ ମାର୍ଗ ଏବଂ
ଶିକ୍ଷାବ୍ଲାଗମେହୀର ରଘୋର୍ ଗ୍ରାହି ବରିଆକୁନ୍ତୁ
ଦେବଳ ଏତିବି ଜୀବ ପରବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
କମିଶୀ ପ୍ରକାମାନଙ୍କ ଉପରେ ୫୦ ଏ ଅଣା
କମିଶାବ୍ଲାଗମାନଙ୍କ ଉପରେ ୫୦ । ଅଣା କର
ଶର୍ଵିରଧର ଅନୁଷ୍ଠେ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଗବ୍ରୁମେଘ ଅଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟ ବରିବାର ଜାହାନ ।

ବାମେଲୁଖାହେବ ଲେଖୁନ୍ତଙ୍ଗବନ୍ଧୀର
ହେମାମାଥେ ବେଶିଦ୍ଵା ବୋର୍ଡ ଅଧିକାରୀ
ଅପରାଜ କରିଥିଲେ । ବୋର୍ଡ ଉଚ୍ଚବା ଉଚ୍ଚତ
କି ନା ଏବସ୍ଥରେ ତାଙ୍କସବେ ବୋର୍ଡରେ ପଥ
ଲେଖା ଲେଖି ହେଉଥିଛି । ଶୁଣାଗଲ ଲେ-
ଖୁନ୍ତନେଷ୍ଟଙ୍ଗବନ୍ଧୀ ସିଲଦର ଅଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅବସ୍ଥାରେ ବେଶିବର ବୋର୍ଡ ଭାବରେ
ଦିଅଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଏହୁବେଶନ ବୋଲିଛି ଗଜ ରୈଷ ଦିଳନ
ପ୍ରାୟ ଦୂର ପ୍ରତିରେ ସମୟରେ ଅବାମଣ୍ଡି
କରେ ପୁଣିଦୂର ହଠାତ୍ ଅନ୍ତରୀତି ବନ୍ଧୁବନ୍ଧୁ
ଥୋଇ ଖୁମକାବରେ ଏବ ହୋଇଇଲିନ
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାୟ ଲ ୧୩୨ ଶ ସେବାରରେ
ଏହସ୍ତାନରେ ଥିଲୁ । ବି ବାରାଣ୍ସ ବନ୍ଧୁ ହେଲା
ଏବ କାହିଁର ଏବ ସେ କୁଟୁମ୍ବ ପାଇଲୁ ଉଚ୍ଚ
ଘରକା ପ୍ରାୟ ଲ ୧ । ୧୫ ଟା ରହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ବନ୍ଧୁବର ଏବ ପ୍ରାୟ ଯୋଗରି କରୁଥିଲୁ
ହେଉଥିଲା ଏହ ଘରକା ଏଠାଛିବାବୀ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦେଖି ତେ ଶୁଣି ଅଭ୍ୟାସକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଅବହି ।

ଏଥର କୁହୁପୁଷ୍ପରେ ସ୍ତାନ କରିବା ନିମିତ୍ତ
ଅଯୋଗୀ, ମୁଖେଦିବାଦ, ଉଚ୍ଚପୃଷ୍ଠ ପ୍ରକଟ
ଶାତର ଅବଧି ଯାଦି ଯାଉଥିଲେ । ଏ ଗ୍ର-
ଦେଶର ଜେଣ୍ଟା ଘାଟରେ ଜଣ୍ଠିବ ନୌକା ଆଏ
ଦୂର ଗର ତେବେ ଗୁରୁତବତାର ପ୍ରଜ୍ଞାବ
ଘାଟରେ ଜ ଶାନ୍ତ ଗ୍ର ନୌକାରେ ସବ୍ଦା ଯାଦି
ପାଇ ହୋଇଥିଛନ୍ତି । ଉଥାପି ଲୋକଙ୍କର
ଏହେ ରାଜଯେ ଦେହ ଦେବେପାଣିକି ନ ଗଲେ
କୋବା ଚଢିବାର ଅଶ୍ଵ ହୋଇଥିଲା । ମୟ
ଦେଶେ ଯାଏ ଏପରି ରାଜ ଦେଖି ମୂର୍ଖଗମ-
ନରେ କମଳ ହୋଇ ଅପଣା ଯୁନାନ୍ତର ଲୋକଙ୍କି
ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ । ଯାହିମାନଙ୍କ ସବାର ଦେଖି
ଅନୁମାନ ହୁଅର ଶାନ୍ତ ହଜାର ଦିବା ଜପ୍ତିକ
ଆଧୁକ ଲୋକ ହୋଇଥାଇବେ ।

ପ୍ରାଚୀନ ନାମକ ଏକହଶ ପଣ୍ଡିତ ଜାହାନ

ପ୍ରଗତି ଏବଜୁଣ୍ଡି ଗ୍ରହରେ ବୋଲିଅବନ୍ତି ଯେ
ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଶୈଖିକ ଶୈଖିକ ଚକ୍ରାବ୍ଦ ପ୍ରାଣିଦିଗେଷ୍ଠି
ଠାର ଉପରେ ହୋଇଥାଏଛି । ଏହି ଚକ୍ରାବ୍ଦ କଳା
ପାତୀଜ ତୁମୋଳାର୍ଦ୍ଦରେ ବାହୀ ଦୂର ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଶେଖିବ ମହାର ବ୍ୟାପାର
ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଏକଷ୍ଵର ଅଧିନ ସ୍ତାମି
ଠାରେ ଦାଶୀଗମନକର ସର୍ବଜ୍ଞ ହେଲା । ଏହି
ସନ୍ଦେହର ସତ୍ୟକା ପ୍ରକଳ୍ପାତିଜାର୍ଥ ଦିନେ ଏହି ସତ୍ୟ
ଜାହା ଦାଶୀ ଘରେ ଶୋଭାତାବ ଏହି ଅଧିନ
ଘରେ ଦାଶୀକ ଶୁଅଭାବ । ଏହି ସମୟରେ
ଦେବଗରଣ ଦାଶୀର ସ୍ତାମି ଅପି ଅଧିନ
ସ୍ତା ଘରେ ଘରୁଛିଲା । ଏହି ସ୍ତା ଅଧିନ ଲୋକ
ମାନସପୁରୁଷ ଅନୁଭବ କରନ୍ତେ ବିନିଷ୍ଠା
ଗୋଲ ଦୋଷ ଛାଇଲା । ଏହି ଶୋଭାମାନ
ସମୟରେ ଜାହାର ସ୍ତାମି ଅପି ଘରୁଛିଲା
ଏକଶେଷ ଦେହ ସ୍ତାର ଗଲାରେ ଡେଣା ଚାପ
ପଡ଼ିଥିଲା । ଜାହାର ସ୍ତାମି ସ୍ତାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର
ପ୍ରମାଣ ପଥ୍ୟେବରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ବା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କୋତ୍ତ
ଜାକୁ ପରିଭାବ କରିବା ଶିମିତ କରୁଣବ୍ୟାପରେ
ଅତିଯୋଗ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଇଂଲିସମ୍ବାଦ ବୋଲନ୍ତି ଟେଲ୍ଫନ୍ ଜାମକ
ପ୍ରାଚର ଅନୁଯାୟୀ ଧାରମିଲଙ୍କ ନଗରର
ଟେଲିଗ୍ରାଫ୍ ଜାମକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସାହିତ୍ୟର
ସେଠା ଉମଣୀମାଳଙ୍କ ଗ୍ରାନିଜଳକ ଗୋଡ଼ିଏ
ପ୍ରଦଳ ଅଧିକାର ପଥରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ
ପାଇଁ ତ ଷ୍ଟୋ ଜାଇ ଛୁଟାଗାନାରେ ଏହି
ବୃଦ୍ଧରେ ହଠାତ୍ ଉପରୁତ ହୋଇଁ ସଥେଷ୍ଟ
ଭର୍ଣ୍ଣନା ଦଲେ ଏହି ପରିହମପ୍ରାଣ ଜାପ ଦେବନ
କୁଷାଦି ପରିହମପୁଣ୍ୟ ଜାକୁ ବିବସ୍ତୁକର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ମହାରରେ ଶପାକାଳି ବୋଲି ପରିଜ୍ଞାନ କର
ମନେ ।

ପ୍ରକଳପାଦ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ କାଳିଚନ୍ଦ୍ରାମା ମହାରାଜ

ମୂଲ୍ୟାବଳୀ

ମହାନ୍ୟ

ଅମ୍ବେ ଗଜ ରନ୍ଧାରଦନ କୋଣେବି କାର୍ଯ୍ୟର
ଦଶରେ ତୁମଶ ଦରଖାରୁ ଯାଇ କୋପଣୀକାଳ
ବିଦେଶୀରୂପର ଶ୍ରାମରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ
ଦେଶଲୁଁ ଯେ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ କମିଟାର ଥାରୁ ଝୁଲ
ମଣି ଅଗ୍ରତ୍ୟ ପଞ୍ଚାଶୟ ଏବ ଦେବମନ୍ଦିର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦରଖାମାନସରେ ଅନେକ ଧ୍ୟାନ
ଅନ୍ତେକୁଳମଧ୍ୟରେ 'ଅନ୍ତରାତ୍ମର ବାହୀ

ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ଅମସର ବର ସମାଜ ଯୁଗନ-
ବରୁଥରୁ ଥମେ ଏମନ୍ତ ପୁଣ୍ୟ ପଞ୍ଚଳା
ଦେଖି ଘୋରେ ରହୁ ଦେଖିଲୁ ଯେ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନେ ଜାନାବିଧ ଗାୟ ଏକ ସୁର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତାପ
ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଚବିଜ୍ଞାନ ବର ଉତ୍ତାପ ଜନମା-
ଛନ୍ତି ଅନନ୍ଦର କରୁଥରୁ । ସେ ସମାଜରେ
ପଣ୍ଡିତବର ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭୁକର ନିତ୍ୟମନୀ ମହାପୃଷ୍ଠ
ଅମସିର ଘୋର୍ ବର ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ବକ୍ତୁଳାରେ
ଏବଂ ଜାନାବିଧ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କର ଉତ୍ତାପ ପ୍ରହାନ-
ରେ ପ୍ରଭୁକର ଦୁଇ ଦେଖାପଥମାନ ହୋଇ
ସମାଜକୁ ଜନମାନଙ୍କ ମାନସ କମଳର ପ୍ରଫ-
ଳିକ ବରୁଥରୁ । ଏହପର କେବେଳ କ୍ଷେତ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମମାନେ ପ୍ରକଟିଷ୍ଠାନନ୍ଦର-
ଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ସେଠାରେ ବରନ୍
ଉତ୍ତମମଧ୍ୟେ ସାଜ ହେଲାଇ ଅର୍ଦ୍ଧମହାପୃଷ୍ଠ
ବିଷୟକାରସେ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ମିଶ୍ରାର
ଭେଜକରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବରୁର୍ ସେମାନଙ୍କର
ଯଥାସୁବ୍ଦସ୍ତମାନ ପ୍ରକାନ ପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାୟ ଦେଇ ଅତୁଳ ଧଳ୍ୟବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଲେ । ସେହି ପ୍ରକଟିଷ୍ଠା କର୍ମ ତତ୍ତ୍ଵ ବିବରରେ
ସମାପନ ହେଲା । ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ଅନେକ
ବ୍ରାହ୍ମଣ, ପଣ୍ଡିତ ଦୂଷଳ ବଜାଳି ଉପରୁତ୍ତ
ଦେଇବ ଦକ୍ଷିଣା ଦ୍ୱାରା ପରମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ।
ଅନ୍ୟନ୍ୟ ଦେଶରେ ଧରିବବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କେବ-
ରି ଏହି ହର୍ଷ ଉତ୍ତମରେ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କ ଉତ୍ତମଗ୍ରୂପ
ବର ଯଥାସୁବ୍ଦରେ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
କରନ୍ତି ଯେବେ ଅମ୍ବ ଏ ଦେଶରେ ପେଧର
ହେଉଥାଏନା ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମତ୍ତ-
ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶରେ ବିଦ୍ୟାବ୍ୟୁତି ଅନାଦ୍ୟାସରେ ହେଉ-
ଥାଏନା ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ହାହଁ । ଦେବନ
ଆର୍ଦ୍ଧମହାପୃଷ୍ଠ ଏ ମାର୍ଗର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିକ
ହୋଇ ବିଶ୍ଵାର ପାଇଥରୁ । ଯେବେ ଏହି-
ପର ସବଲସମୟରେ ଦୃଢ଼ ରଖି ବ୍ୟବସାରକଙ୍କ
ତେବେ ଶୁଣିବାହିବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ
ହୋଇ ଦେଶବିଦେଶରେ ଯଶୋବନ୍ଧୁର ଦ୍ୱାରା
ଜାନମାନ ବରୁର୍ ଧାରତିକ ଫଳରେ ପରମ
ବ୍ୟବସାର ଲାଇବେ । ଲାଇ । ଅଳମର ପ୍ରକାଶ

ଏହି ଜୀବନପିତା ସହର ବଠକ ଦିଗ୍ନି-
ବଜାର ରୁକ୍ଷ ଟିକ୍ଟିକୁମାରଙ୍କ ଯଥାଳୟରେ
ମହିଜ ଓ ଶ୍ରୀମଦ୍ ହେଲା ।

ଅତିରିକ୍ତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରକା । ତା ୧୯ ଜିଗ ମାହେ ଅପ୍ରେଲ ସନ ୧୯୭୫ ମଧ୍ୟରେ

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗୌରଗନ୍ଧର ଗୁଣ ।

ମହାଶୟ

ଭାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶାଳୀ ବିବେଚନା
କରିବା କାହାର ଜଳିତ ସମ୍ମାନର ତା ଓ ରା-
ଜରେ ଏହି ନଗରରେ ସମ୍ମାନ ହେବ, ଅଜାଏବ
ଅପଣ ଏହି ଅପ୍ରେଲମାସ ତା ୩୦ ଜାନୁଆରୀ
କିମ୍ବା ଜାନୁଆରୀ ପ୍ରମୁଖାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରି ଅନୁଗ୍ରହପୂର୍ବ
ଅମ୍ବ କରନ୍ତିକୁ ପଠାଇବାହେବେ । ଉଥଗେତ୍ର
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅପଣ ଓ ନାଲାପାଣି ବିଷୟରେ ଯେଉଁ-
ମାକେ ଲଭ୍ୟମର୍ଯ୍ୟେ ଛାତ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ସହଜ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବେ କରିବାଯକ
ହେବୁ ।

ପ୍ରକାଶ

୧ ମା । ଜାଲଦ୍ଵାର କଷ୍ଟଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକାର ହେବାର
ସମ୍ଭାବନା ? ଓ ଜାଲ ଘାଗିଦ୍ଵାର କୁଣ୍ଡିକାର୍ଯ୍ୟର
କଷ୍ଟ ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକାର ହୋଇଥିଲା ?

ସ୍ଥାନକାଳ ହେବା ପୂର୍ବରେ ଫଳିତ ବିଷୟମାଣରେ ଉପରୁ ହେଉଥିଲା ଓ କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ପରିମାଣରେ ହେଉଅଛି ?

ଶୁଣୁ । ଜଳକର ମାଧ୍ୟମର କେତୋହେଲେ ଓ
ଘରାର କି ପ୍ରକାର ସର୍ବ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ
ଦୃଷ୍ଟି ଚାଲି ଥାରିବ ?

୪ ଶ୍ରୀ ଉତ୍ତରଗରେଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ
କୁଣ୍ଡି ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରମ ହେଲାଥାରୁ ସେଇରେ ବାର୍ଷିକ
କ ଉତ୍ତରମନ୍ତ୍ରେ କଲାଥାରୁ ?

୧ ମାତ୍ରାକର ମାତ୍ରାକଥାର ଅବଶ୍ୟକ କି ପ୍ରକାର ?
ଦେଇ ପଢାରେ ମାତ୍ରା ବୁନ୍ଦି ହୋଇଥାଏନ୍ତି ?

୨ ଥୁ । ନାଲଦ୍ଧାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ, ପ୍ରକାଶେ
ଅସୁ ହେଉଥିଲ ଜାହାିର, ଅଜଣ କୌଣସି-
ପ୍ରକାଶ ଅସୁ ହୋଇଥାରେ ?

୨ ମାତ୍ରରେ ବର୍ଷମାନ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ଲୋକାଙ୍ଗାୟାଜ ହେଉଥିଲା ଭାବାଠାର ଅନ୍ୟକ କିମ୍ବା

ପ୍ରକାରେ ଗାଁଯାଇ ହୋଇ ଥିଲୁ ଦସକବେଳେ ।
ମୁଣ୍ଡ ବନ୍ଦୀରେ କେଉଁ ଧରିଲ କେବେ
ଏହି କି ପ୍ରକାର ଜମିରେ କି ପ୍ରକାର ଧାରିଲ ।

ବୁଦ୍ଧି ଓ ମାନପ୍ରତି ସେହି ସବୁର ଜରିଦୁଲ୍ଲା
ଗର୍ଜା ଅନାଜ କେତେ ପତେ ?

୧୯୧୪୧୨୧ } ଅଧିକାର ଅନୁଗତ
କଟକ } ଶ୍ରୀ କାଳିପଦ ବାନ୍ଦୁର୍ମୟା
ସଂକଷିତ କଟକ ସାହିତ୍ୟା

ବିଜ୍ଞାପନ

ଆମ୍ବକୁ ତୁମରଙ୍ଗନ ଦ୍ୱାଳୀପିବାର ମୁହିଜ
ହୋଇ ବିନ୍ଦୁଯାର୍ଥେ ପ୍ରସୁତ ଅଛି । ଫେତାମାନେ
ଶପାଣାକା କିମ୍ବା ଆମ୍ବକଙ୍କରେ ରାତ୍ରି ବଲେ
ପୁରୁଷ ପାଇବେ ।

ଶ୍ରୀ କୁର୍ମାହନ ଲଳି

କୁଟକ ପୁଣ୍ୟ କେରେକ କୁଞ୍ଚାନିର ବିଶ୍ଵାପନ ।
ପୁଣ୍ୟାନ୍ତ କୁଟକ ଓ କଟକଠାର ପୁଣ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେରେକ କୁଞ୍ଚାନିର ସେଇ ଗାନ୍ଧାର ଚଲା
ଅଛି ଉହଁ ର ରହ୍ମା ପୂର୍ବଜଣ ଆଗେହରେ
ଠ ୧ ଙ୍କା ନିର୍ମୀଥ ହୋଇଥିବାର ଜଣେ ଦୂର
ଜଣ କିମ୍ବା ତିର୍ଯ୍ୟକ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ରହ୍ମା
ଦେବାକୁ ପତ୍ରଥିବା ଓ ସବ୍ଦା ଗରିଗୁର ଜଣ
ଆଗେହୀ ଏବେ ସିବାକୁ ଲାଟନା ହେଉ ନ ଥି
ବାରେ ଜଣେ ଦୂର୍ଜଣଙ୍କ ଶିବାର ଅରଜାଷ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିଶେଷ ରହ୍ମା ଦେ-
ବାକୁ ପତ୍ରବା ହେବୁ ଉତ୍ସକ ହେଉ ନ ଥିବାର
ଜଣାଯାଏ । ଅଭିଏବ ସବ୍ଦାଥାରଣଙ୍କ ଉପ-
କାର ଏବ କୁଞ୍ଚାନିର କ୍ଷର ନ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଆଜଦିନଠାର 'ଆବାକୁ କିଛିଦିନ ଅନ୍ତରିବ
କରିବା ଶିମିତ କେରେମ୍ବାର କିମ୍ବମ ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବାର' ଏହିପରିମା-
ଣରେ ଶିମିତ କରିଗଲ ବି ଏକାବେଳକେ
ଅଥବା ଆଗେହୀ ନ ଘଟିଲେ ଏବଜଣ ଆଗେ-
ହା ଶିମିତ କଟକଠାର ପୁଣ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ୟାନ୍ତ
କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକପିଠି ଶିମିତ ଠ ୨ ଙ୍କା
ଦୂର୍ଜଣ ଏକବମ୍ବୟେ ଗଲେ ବି ଅଇଲେ

ଏକପିଠି କମିଶ ୫ ୮ ଟଙ୍କା
ଛିଲଇଣ ସିବାଆସିବାର ଏକପିଠି କମିଶ ୫ ୧୦
ଗୁରୁତବ ସିବାଆସିବାର ଏକପିଠି କମିଶ ୫ ୧୨
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ଵେତମଖରେ ବିମ୍ବା ଗୁରୁମାଳୀ

ମଧ୍ୟରେ କେହି ଏହଜଣଠାର ଗୁରୁତ୍ୱପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବେଳୀ ଗଲେ ଯେଇଛନ୍ତ ଅବେଳାର କର-
ନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିମାରିଲ ଠା ହିସବ କିମ୍ବା ପଢି-
ଦୟା ଠାର ଦେବାଙ୍କ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ବିଜୟାନନ୍ଦ ଦାସ ।

ତା ୧୦ ରିଜ ଅପ୍ରେଲ ସଲ୍ୟୁଗ୍ମ ମସିହା

ଏହାଦ୍ୱାରୀ ଅବଶଳ କଣ୍ଠମାଉଥିଲୁ ଯେ
ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକଣ୍ଟାନି ଶ୍ରବନାନାହିଁ
ନୂତନପାଞ୍ଜି ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ନମିତ ନେଇଁ ଅଛନ୍ତି
ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଞ୍ଜି ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ନୋହିଁ
ବାକି ଥିଲେ ତାହା ଅଚିଗ୍ନିବ ଏହି ଏପ୍ଲେନ୍-
ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଶ୍ରବନାନାକୁ ପଠାଇଁ ଦେଇଁ
ଏଠାରେ ବନ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ ଯେଉଁମାନେ
ଏହି ମାସ ମଧ୍ୟରେ କି ପଠାଇବେ ଏମାର
ଅଲ୍ଲାଜହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଅଭିପାଞ୍ଜି
ପ୍ରହର ନୋହିଁ ଘରମତ ମୂଲ୍ୟବଳେ ନିର୍ମୟାଦିବ
ଛଇ ।

୨୩୪୭ । କ । ପ୍ରି । କଂ । ସେଫେର୍ଲା ।

ଉଜ୍ଜ୍ଵଳୀସୁଧାରୁକେନ୍ଦ୍ରିୟ ସମ୍ବନ୍ଧାଧାରଣାକୁ
ଅବଗତ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଅମ୍ଭେ ପ୍ରାଚୀନ-
କବି ଗ୍ରା ପ୍ରାଚୀନବୃଷ୍ଟିଦାସଙ୍କ କବିତା ରୂପକଣ୍ଠୋଳ
ଶ୍ରଦ୍ଧାରୁକ ସଂଗ୍ରାମକାଳ ପୂର୍ବକ ଉତ୍ସାହକରୁବାରେ
ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଛି ମୟ ଅଭିଧି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ
ଏକାର୍ଥ୍ୟ ସମାଧାନ ହେବ । ଯେଉଁ କଞ୍ଚିମାନେ
ଏଷ୍ଟରୁକର ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ହୋଇଁ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେବା ପୂର୍ବରୁ
ଦ୍ୱାରାରତ ପଥ ଆମ୍ବନବର୍ତ୍ତରୁ ପଠାଇବେ ସେମା-
କେ ପୁରୁଷର ନିର୍ଦ୍ଦୀରତ ମୂଳ୍ୟ ଏବର ଚନ୍ଦ୍ର-
ଥୀଠିଶ ଶମା ପାଇବେ । ଅଭିବ ଏହି
ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ପୁରୁଷରୁକ ମହାଶୟଗଣ ଛାକ୍ର
କିଷ୍ମମ ଉଥରେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ମାନ୍ଦରତ ପଥ ଅଭି-
ଶୀତ୍ର ଆମ୍ବନବର୍ତ୍ତରୁ ପଠାଇଁ ଶରବାନ୍ଧର ବରବେ
ଛଇ ।

। ନି । ଗ୍ରା ପ୍ରଭକର ଚୁଡ଼ାମଣି
କଟକ ନର୍ମିଳାତ୍ମକ ଦୀଣପୁଣିଷଦ ।

ମୂଲ୍ୟପଦ୍ଧ ଦେଖ ।

68

H26915

କୁଳାଳ ପାତାଳ

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀମଦ

ତା ୨ ରଜ୍‌ମାହେ ସନ୍ଧିଗ୍ରହିତ ମୁଦ୍ରା ପାଇଲା । ବୈଶାଖ ଦି ୨୫ ନାଟ୍‌କାଳି ଶକବାରେ ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଠାରି ମଧ୍ୟକାଳ ଥାଇଁ ତାଙ୍କମାଲି ଠାରି

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷକ ମଳୁ ୫*
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲୁ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୧୭
ମଧ୍ୟବଲ ପାଇଁ ଜାବମାଳ ୧୮

ଶ୍ରୀନଗଜ୍ୟ

ପାଠକମାନଙ୍କର ସୁରଣ୍ଥିବ ଯେ ପ୍ରାୟ
ବର୍ଷେହେଲ ଗାନର କୋଣରିବନ୍ତି ଫଗୁଣିପାଦୀ
ଦେଇଜେଳଙ୍କୁ ହତ ବା ଅହତକର ଘର ଧୋଡ଼-
ଦେଇଥିଲେ । ବେଦନାଟାର ବିଦେଶୀୟଗଜାଙ୍କ
ନାମରୁକୁ ସହିତ ଗାନ ଗାସନକର୍ତ୍ତମାନେ
ଜ୍ଞାନାଦ ଗୋଲମୋଗ ଉପହିତ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଅବସ୍ଥ ସେବରୁ ମେଷ ନ ହୋଇ ବରଂ ଦିନରା
ଏହିଜା ବନ୍ଦିବାର କଣ୍ଠାୟାଏ । ଗରମାସ ତାଏ
ହାତରେ ତାରତାବମୋଗେ ସମ୍ମାଦ ଅବିଅଛି
ଯେ ତାନଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ୍ ବିଦେଶୀୟ ମହିଳା
କବିଟକୁ ଏକ ପଥ ପଠାଇଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ
ତାନଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ୍ ତଳଳିତ ନିୟମମାନ
ବିଦେଶୀୟ ମହିଳାଙ୍କୁ ପ୍ରିଯାଳର କରିବାପା-
ରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

ଶ୍ରୀମାନ୍କୁ ପଢାଇବାବିନ୍ଦିର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ-
ବା କଷଣାଳୟମାନ ଉଠାଇଦେବାକୁ ହେବ ।

ଶୋଇବି ପାଦ୍ମ ବନମଧୁରେ କ ୧୫ ଗ
ମୁଖୀଥିଲୁଗ ଅନ୍ୟକ ରହିବେ ନାହିଁ ।

କନ୍ଦିଜୀଥିଥିବା (ତାଙ୍କ ଧର୍ମପ୍ରକଳ୍ପ ରଚି-
ମୁଦ୍ରା) କେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧାରୀ-
ମାନେ ଯେଷମ୍ପୁ କିମ୍ବନ୍ତରୁ ପୂର୍ବରୁ ମାନିଥାଏ-
ଅଛନ୍ତି ତହୁଁ ବିନ୍ଦିବେଳେ କେବୁ କିଛି କିଛି ନ
ମାରିବ ।

ପାଦମାନେ ସନ୍ଧିକୁତ ବିନ୍ଦର ତିନି ଆଖ
ଯାଏ ଯାନକେ ଗାନ୍ଧର ପ୍ରଜା ପ୍ରାୟ ରହିବେ ।

ଶିଳ୍ପ ଅଦାଲତ ସମୁହରେ ଦେଖି ଗ୍ରେହି-
ପୂଜା ଧର୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବିଷ୍ଣୁ କାଳମଙ୍କଳେ
ଯେବେ ଜହାନ୍ତରେ କେହି ପାପୀ ହସ୍ତଶେଷଣ
କରଇ ତେବେ ସେଲୋକର ନାଲ୍ବ ଅଗ୍ରାହି
ହେବ ।

ଥର୍ମସମାଜକୁ କୋଣରେ ସ୍ଥା ଯାଇପାରିବ
ନାହିଁ । ଏହୁର ଦେଶମାଧ ଚାନକାଏ ମାନେ
ଆପଣା ଘୁରୁତ୍ତନ ର୍ଥମ ପ୍ରତି ଅଛଗ୍ରୁ ଅନୁଭଗୀ
ଓ ତାହା କୋଣରେ ଉପେ ଘୁରୁତ୍ତାମ କରିବାରୁ
ଗୁହାନ୍ତି ନାହିଁ । ପାଦିମାନେ ସଂଦା ଏବହୁ
ନିଧମିବରୁଛି କରୁଥିବେ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାନାଥମି-
ଗ୍ରହଣକରିବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଆନୁଗ୍ରେଷ କରୁଥିବେ
ଏହିହେଉଥି ତାଙ୍କରକର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ ବୋଥ ହୁଅଇ
ବିରକ୍ତ ହୋଇ ପାଦିମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପିତରେ
ଆଣିବା ପାଇଁ ଭକ୍ତ ବିଧମମାନ ପ୍ରସାଦ କରି
ଅଛନ୍ତି । ବାସୁବରେ ଭନ୍ଦଗଳାଗ ଦେଶକୁ
ଯାଇ ପାଦିମାନେ ବିରଦ୍ଧ ଧର୍ମର ଜ୍ଞାନଦେଶ
ଦେବା ନିଧମଟି ଭାଲ କୁହାଇ ଏହାଦ୍ୱାରା ଅ-
ମେକ କଲି କନ୍ଦଳ ଘଟନା ହୁଅଇ । ଲଭି

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବଜେଡ଼ ।

ବଜମାସ କାହିଁରେ ପାଇଦ୍ଵାରାଯୋଗେ
ସମ୍ବାଦ ଅବିଅଛି ଯେ ତହିଁ ପୁଣ୍ୟଶରେ
ପାଳମେଘୁଷରେ ଛଳଣ୍ଠର ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୁଧ ଫର୍ଦ୍ଦ
ଗ୍ରାସକୁ ଲେଖାହେବ ଆଗତକଲେ । ତହିଁର
ପ୍ରକାଶପାଇଲା ଯେ ଗର୍ବକର୍ଷର ଅସ୍ତ୍ର ୨୨୩କେଟି

ଟଙ୍କା ହେବାର ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
୨୦କୋଡ଼ି ପ୍ରାସରିଷ୍ଟର ଓ ବ୍ୟଧି ୯୫ କେତେ
ଟଙ୍କାରେ ଅନୁମାନ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଠଣ୍ଡକେତେ
୫୫ଲକ୍ଷ ଲିଟର ବ୍ୟଧି ହେଲା । ଚଳିଛିବର୍ଷର ଆୟ
ଠଣ୍ଡକେତେ ଓ ବ୍ୟଧି ଗାନ୍ଧୀଚି ହେବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇଥାଏ ଅଭିବଦି ଏବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୫୫
କୋଡ଼ି ଟଙ୍କା ନିଆଶ୍ଵରିକବାର ସମ୍ବାଦଜା ।
ଏ ନିଆଶ୍ଵରିକାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକରିବାରଣ ଦିଅ-
ସିଲ୍ଲର ଉପରେ ଠାକୁର ବିମାଇବା ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ର-
କମ୍ପ୍ଯୁଟର ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀର ଠାକୁର ବୁଦ୍ଧି
କରିବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଏ । ଅଥବା ବ୍ୟଧି
ପରିବାର କାରଣ ଏକମାତ୍ର ଫର୍ମ୍‌ବା ଓ ପ୍ରସାଦକୁ
ସୁଧି । ଏହି ସଂଖ୍ୟରେ ଇଂଲଣ୍ଡରୁ ଛାଇ ବାହାଯିନ୍
କରିବାକୁ ହୋଇଲାହଁ ମାତ୍ର ଏମନ୍ୟରେ ଏତେ
ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଜର୍ମାନୀୟଙ୍କର ଏତେ ପ୍ରଦଳ
ପ୍ରତାପ ଦେଖି ଇଂଲଣ୍ଡର ଗଜମହିମାନେ ଡେଲିକ
ବ୍ୟଧି କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।
କେବେଳେବେଳେ ନୂତନ ପୂର୍ବ ନିର୍ମାଣଦେବ । ଏବଂ
ଦେବରକ୍ଷାର ଉପାୟମାନ ତୃତୀ କରିବାକୁରିଣ
ଉପସ୍ଥକୁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଅଥବା ସେଇନାଗାର
ନିର୍ମାଣ ହେବ ଏହି ସମସ୍ତ କାରଣରେ ଅଥବା
ଟଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ଥାଳିନ ହୋଇଥାଏ ନଗ୍ରବା ନିଷ୍ଠମିତ
ବ୍ୟଧି ସକାରେ ଟଙ୍କାର ପ୍ରସ୍ଥାଳିନ ନାହିଁ ।
ଗଜବର୍ଷ ସେଇ ଲିଟର ଗର ପରିଥିଲା ପ୍ରାୟ
ଚେତିକ ଏବର୍ଷ ଆୟ ହେବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇଥାଏ ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଛଙ୍ଗଶୁର ବଜେଡ ସଲେ
ଏଠା ବଜେଡ଼ିଲୁ ଦୁଳନାବଲେ ଅନେକ ପ୍ରଦେ-
ହ ଦେଖାଯାଏ ଏବ ସେଥିପାଇଁ ଛଙ୍ଗଶୁର
ଧନୀଷ୍ଵରଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା କରିବାରୁ ହୃଦୟ
ଉଚ୍ଛବ୍ରତ କରିଗୁଣ ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୟ ଯେତେପରି ଅନୁମାନ
କରିଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ଫଳ ସଙ୍ଗେ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ ଅନୁ-
ମାନ ପ୍ରତ୍ୟେଷ ହେଲା ଆସ୍ତର ପରିବ ହେଲା
ମାତ୍ର ବ୍ୟୟ ଅନୁମାନର ଅନ୍ତରେ ଅର୍ଥାତ୍
କେବଳ ଲକ୍ଷଣଙ୍କା ଅସ୍ତ୍ରକ ପଞ୍ଜିତା । ଏଠାର
ଧନୀମହି ଧର୍ମବୋଚ୍ଚି ଶଶିଲକ୍ଷ୍ମ ବ୍ୟୟ ଅନୁମାନ
କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟୟ *୦ବେଚ୍ଚିର ଅ-
ସ୍ତ୍ରକ ପଞ୍ଜିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଏବବୋଚ୍ଚିଙ୍କା ଅନୁମାନ-
ରେ ତ୍ରୁମ ରହିଯାଇଥିଲା । ବ୍ୟୟରେ ଏପକାର
ତ୍ରୁମ ହେବାର ବୌଣେ କାରଣ କେମାଯାଏ ନା
ଯେହେତୁ ଅଗାମ ବ୍ୟୟର ପରମାଣ ସ୍ଥିର-
ହୋଇ ଅଧିକ କରିଗୁରିଲୁ ପୁଣି ବଜେଡ଼ିଗ
ଅସ୍ତ୍ର ବ୍ୟୟ ନ ହେବାପକ୍ଷରେ ସାବଧାନକରି
ଦିଆଯାଉଥାଏ । ଆମୁମାନଙ୍କର ଧନୀମହି
ଯେବେ ଛଙ୍ଗଶୁର ଧନୀହିଙ୍କାଗୁ ବୁଦ୍ଧି
ଶିଖିଅସନ୍ତେ ତାହା ହେଲେ ରରସାହୁଅଛ
ଛନ୍ଦବନ୍ଧାକଷର ପ୍ରକାଶ ଅନେକ ଜୀବାତ୍ମନା

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖାଦେଲାଉତୋରେ ଅବଶେ
ହେଲୁ ଯେ ଉତ୍ତରଗ୍ୟକାରିହାର ଧାର୍ମିକ ବୃଦ୍ଧି-
କରିବା ଉତ୍ସବହୋଲ୍ କେବଳ ଜନକମୂଳାହୀନ
ଧାରାପ୍ରତି ଅଥିଲ୍ଲାଏ ଅନୁମାନରେ ବୃଦ୍ଧିକରିବାର
ଆସ୍ତିରେ ।

ଶ୍ରୀକୃତ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଉତ୍ତିଷ୍ଠା ଯେଉଁ ଦକ୍ଷ ସ୍ଥାନୀୟ
ଦର ଦ୍ୱାରାବାଧାରୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କୁ
ଆଜ୍ଞା ଦେଲେଖି ସେବନ୍ ସ୍ଥାନୀୟ-
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘଙ୍କାନେ ବଜ୍ର ବିଧ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଏକ ପ୍ରଦେଶରେ କେତେପରିମାଣ
କର ବସିବାର କଳ୍ପନା ହେଉଥିଲା ଓ କେତେ
ନୂଆ ସକ୍ରମୀକାନ ବାହାର ହେଉଥିଲା ତାହା
ଶୁଣିବାକୁ ବଢ଼ କୌଣସି ଜଣାଯାଏ । ବଞ୍ଚ-
ଲାରେ କୁମିକର ଉତ୍ତରପରିମାଣରେ କମାଉପରେ
କିମ୍ବାରୁ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହେଉଥିଲା ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଅବଶ୍ୟ ତିନ୍ଦ୍ରାରେ ମର୍ମ
ଅଛନ୍ତି ବିଷାକ୍ତ ଦର ଦ୍ୱାରାବାଧିକେ କିମ୍ବା ହିର
ଦୂରପାତ୍ର ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ କମେରଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ

ବୋଟିଏ କମଳାର କରଇ କଲୁନା କରିଅଛନ୍ତି ।
ତାହା ଏହି ଯେ ବିଦାହ ଗ୍ରାଣାଦ ଉପଲକ୍ଷସରେ
ଯେ ରୋହମାନ ଦିଆଯାଏ ତହିଁ ଉପରେ କର
ବସାଇବାର ବିଶ୍ଵାର ତୋଜିରେ କର ବସିବ
ତାହାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଏହିତ୍ୟ ହୋଇଥେଇ ଯେ
କୌଣସି ଭୋକରେ ଏକବି ଲୋକ ବିମା
ତତୋହୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲେ ସେହି ରୋହିପ-
ରେ କର ବସିବ । ଛେତ୍ରଦାତାଙ୍କୁ ସେବର
ଦେବାଙ୍କୁ ହେବ । ଏହି କରିବିଷୟରେ ଅନେକ
ଜର୍ଜିଭର୍କ ହେଲୁ ମାତ୍ର ସମ୍ମାନୀୟର ଲୋକ
ଏହିଥାର ବିଶ୍ଵାସୀ ହେବାର ପରିଶେଷରେ
ବିମ୍ବେଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପରିଜ୍ଞାଗକରି
ବିଦାହ ଉପରେ କର ବସାଇବାକୁ କୁଟିବର-
ଅଛନ୍ତି । ରୋହିପରେ କର ବସାଇବା ଥର୍ମ-
ଭରେ ଏହିପକାର ହସ୍ତମେଷଣ କରିବାର
ହୃଥର । ଦେଖାଯୁ ଲୋହମାନେ କୋଣସି
କିମ୍ବା ଉପଲକ୍ଷସରେ ଭୋକ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେହି ମା-
ନାନଙ୍କର ଥର୍ମ ସହିତ ସଂତ୍ରବ ଅଛି । ବିମ୍ବେ-
ରେ ଯେବେ ଥର୍ମର କଥା ନଥାଏ ତେବେ ତୋ
କିନ୍ତୁପରେ କର ଆଦୀପୂଜିବା ନାମା କାରଣର
କଞ୍ଚକର ଓ ତହିଁରେ ଅନ୍ତର୍ଧିନ ଲୋକରିପରେ
ଅନ୍ତର୍ଧିନ ହେବାର ସମ୍ମାନା । ଏହି ହେତୁଟି
ଅମ୍ବେ ବଢ଼ି ଅନ୍ତର୍ଧିନ ହେଲୁ ଯେ ବିମ୍ବେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ୍ ଏହାକି ପରିଜ୍ଞାଗ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବିବାହ ଉପରେ କର କବାଇବା ପଣ୍ଡରେ
କୌଣସି ଅପତ୍ତି କାହାଁ । ବିବାହ ଦେବଳ
ଜର୍ଜାର ବ୍ୟାପାର ଜହାଁରେ ଦେଖାଯୁଣ୍ଡଲେନ୍ଦ୍ରେ
ବହୁତିଙ୍କା ବ୍ୟବ୍ୟ ଦରନ୍ତି ସରକାରକୁ ବିଶ୍ଵ
ଧାର୍ମ ଦେବାରେ ବନ୍ଦ କଷ୍ଟ ବୋଥ କରିଛେ
ନାହାଁ । ବିଶେଷରେ ଭାବକର୍ତ୍ତର ଅନ୍ତର୍ଗତ
ସ୍ଥାନରେ ଦେବାର ସମୟରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଜମି-
ଦାରଙ୍କୁ ବିଛି ଦେବାର ପ୍ରଥା ଚଳନ୍ତି ଅ
ଏଠାରେ ଜାହା ଦେହାତିନା ଜାମରେ ଜ୍ଞାନ
ଅଭିଏକ ଗ୍ରହକୁ ବିଛି ଦେବା ବହୁ କଷ୍ଟକ
ବୋଥ ହେଉ ନାହାଁ । ତେବେ ଏଇକ ଦୋଳି
ବାକୁ ହେବ ଯେ ଜମିଦାରମାନେ ଯେମନ
ଦେହାତିନା ନିଧିରୁ ତେମନ୍ତ ହାତି କାଠ କିପରି
ଛାଇଦିରେ ପ୍ରଜାର କଥାଙ୍କୁ ମାହାଯଣ କରିବ
ସରକାର ସେଇଥ ବିଛି କରିବେ ନାହାଁ । କିନ୍ତୁ
ଜାହା ନ କଲେ ମଧ୍ୟ ସରକାର ଦେବଳ ପ୍ରକାଶ
ଉପକାର ଓ ମୁମ୍ବୋଗ ନିମିତ୍ତ କର ଗ୍ରହଣ କର
ଥିବାର ସେଥିରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ହଜାରାଥ
ଦେଉଥିଲା । କିମାହର ସମାଗ୍ରେ ତୁମ୍ଭି

ବିବାହକରୁ ପରିମାଣ ହିଁ କଲେ କୋଧ ହୁଅଇ
ଉତ୍ତମଗ୍ରହେ କର୍ଯ୍ୟ କଲିବ ।

ନାଲକାର୍ଯ୍ୟର ରିପୋର୍ଟ

କବର୍ତ୍ତମଣ୍ଡଳ ଜଳଷେବନ ମାହାଲର୍-ସନ
ପାଠ୍ୟାଳୋ ମହିଳା ବାବତ୍ ବଜ୍ରପଳା ମୁଦ୍ରିତ
ହୋଇ ପ୍ରାୟ ପୁରମାତ୍ର ଦେଲା ପଗ୍ରର ହୋଇ-
ଅଛି ଶାସ୍ତ୍ର ରଣ୍ୟମାତ୍ର ଦେଲା ବାରିକମାତ୍ରମୁଖୀ
ରଙ୍ଗବା କବର୍ତ୍ତମଣ୍ଡଳ ସେନଟଣ୍ଡ ଏହାର ରଙ୍ଗଭାଙ୍ଗ
ତା ଅଟର୍ନି ଓ ଏଥରେ ଜଳଷେବନ ପ୍ରସରରେ
ଅନେବ କଥା ଲେଖାଯାଇଛି । ଶାସ୍ତ୍ର ରଣ୍ୟମୁଖୀ
ବାହେବଳ ରଥାର୍ଥ ପାଠ୍ୟାଳୋ ଜଳଷେବନ
ମାହାଲର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କଥା ବିଗେଷଣ୍ଟପେ ପ୍ରକାଶ
ପାଏ ଦ୍ୱାରା ସେ ଯେତେବେଳୀ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ସେ ସବୁ ଅନୁମାନ ମାତ୍ର ପ୍ରଭାଵ ଫଳ ଗୋଟିଏ
ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବି ବଜର୍ବର୍ଷ ଜଳ-
ଷେବନରେ ନିଃ ଦେଖିବା ଅବାୟ ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଏକବ ପୁଣା ଲେଖା ନାହିଁ ଅଥବା ଛାପ
ଲାଭ କଥା ଯେତେ ବଣାଇ ଲେଖାଯାଇ
ପାରେ ତହିଁରେ ତୁ ତି ହୋଇ ନାହିଁ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପାଠ୍ୟାଳୋ ଗୋରାର୍ଥେ କର୍ମେଲିଯାହେବଳ
ବିଶେଷମାତ୍ର ମଧ୍ୟାତ୍ମକ ଉଥାମାତ୍ର ଲାଭ ଦେଖାଯାଇ

ବିଜ୍ଞାପନ ବର୍ଷରେ କେତେଟଙ୍କା ଛଳକର-
ହୁଏ ଅଧିକ ହେଲା ତାହା ଲେଖା ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଯେତେ କମିରେ କଳ ଦୟାଗଲ ଓ ଯେତେ
ବ୍ୟକ୍ତି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଲା ତାହା ତଳାହୁଣ୍ଡରୁଥେ
ଲେଖା ଅଛି । ମାଆ ।

କଳମଙ୍ଗାରୁବାର ଶାଲିବା

କୁଳିଦୂତ	ଆଜିପ୍ରକାର
କେନ୍ଦ୍ରସାହାର ମା ୩୫୯	ମା ୨୧୦
ଶାପରେକ୍ଷଣାର ମା ୨୫୨	ମା ୮୦

ଏହିଥେ ମୋଟ ମା ୧୦୭୫ ମାତ୍ର ଜମିରେ
ଜଳ ମତୀ ଯାଇଥିଲୁ ଏଥିର ଜମା କାହାରେ
ହୋଇଥାଏଛି । କିନ୍ତୁ କର୍ଣ୍ଣିଲସାହେବ ବୋଲନ୍ତି
ସେ ସମୁଦ୍ରାୟ ଜମିରେ ଜଳ ମତୀଯାଇଥିଲେ
ଦୂରଲକ୍ଷ ଠକା ଅୟ ହୁଅନ୍ତା । ଲୋକେ ଜଳ
ନେଲେ ନାହିଁ ବୋଲ ଏକା ବଦ୍ଯୋବସ୍ତ
ହୋଇଥାରିଲୁ ନାହିଁ ।

ଜୁଲକର ଟଙ୍ଗା ଲଜ୍ଜା ସରକାର ନାଲିର
ଅଛି ବେଳେପ୍ରକାର ଅମ୍ବ ହୋଇଥାରେ ।
ରଣ୍ଧୁଲିପାହେବ ଜହଁନ୍ ତାଳକା ଏହିମୁଖେ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯଥା ।

୧. କୁରିଲୁଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ସବାଦା ଲଳବ

ହୁମ୍ମେଗ ହେବାର ତୁନିରେ ଅସୁକା ଫଳ
ହେବ ଇହିପାଇଁ ତୁନିର ଜମା ଯେତେ ଅସୁକ
ହେବ ।

- * । ମୟୁଦ୍‌ଧିତ୍ତି ।
 - ** । କୌବା ଗମନୀଗମନର ମାସୁଲ ।
 - *** । ତୁମେ ମାସୁଲ ।
 - * । ଯାଏ ଉତ୍ତରାଧି ବାହେ ଆମଦାନୀ
 - ** । ଦକ୍ଷ ମରମଳ ଖର୍ତ୍ତା କଥାବର ।

ଏଉପାୟମାନଙ୍କ ମଞ୍ଚର ଗରୁଥିଠି ଜାଳହେ-
ତୁର ହେବାର ସଂସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି
କଣ୍ଠେଲସାହେବ ନିଜେ ପରିଜୀବନ କର ଅଛିନ୍ତି
ଏକ ଅମୂଳନଙ୍କର ବିବେଗଜାରେ ସମ୍ପର୍କାୟ
ମଧ୍ୟ କିଛି ନୁହଇ । କିନ୍ତୁ ମରମତି ଖର୍ତ୍ତାଠର
ଜାଳ ଲୋକରେ ଅୟତ୍ତ ଖର୍ତ୍ତା ପଢ଼ିବ ଓ
ଜାହା ଜବାନ୍ତମେଣ୍ଡଙ୍କ ଦେଶ ଅଠଇ ଅଭିଏବ
କିନ୍ତୁ ଖର୍ତ୍ତା ବିଧାଏତ କେବଳ ହେସାବ କାଗଜ
କର ଆୟ ପ୍ରକୃତ ନୁହଇ ।

ନୌକା ଗତାୟାତରେ ଯେଉଁ ଜାଳିବ
ଯେତେ ମାସୁଲ ଆଦ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା ତହିଁ ର
ବିବରଣ୍ୟଥା ।

ବେଳୁଧାନାଳ	୩	୪୫୯୮
ଶାରଲେବେଲ	୫	୨୦୦
ମେହିନୀଘୁର.	୮	୧୦୨୮
ଶାରତଳ	୮	୩୭୨୦
ତାଳଦଣୀ	୮	୧୮୯

ଏହାତା ମୁସିଦିଯା ବାବତ୍ରରେ ୨୧୫୮ ମୀ
ଉପଲ୍ବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।

କୋବା ଗନ୍ଧାରମଳ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟ-
କାଂଶକା ସରକାରୀମାଲ ଗଜାଧୀତରେ ଅଦ୍ୟ
ହୁଅର ଶେଷା କେବଳ ନାଲ କିର୍ମିଣକାର୍ଯ୍ୟ-
ପୂର୍ଣ୍ଣର୍ଥ ଅଟେ ଅଚାବ ଅୟ ଚରଣଧୀତ
ନୁହେ କିମ୍ବା ପ୍ରକୃତ ଅୟ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
ମେଦିନୀପୁର ଓ ମାଉଡ଼ାର ନାଲରେ ନୌକା-
ବାକଗରେ ଅଧିକ ଆୟ ହୋଇଅଛି ଜହାର
କ୍ଲାରଣ ଅନୁମାନ ହୁଅର ମେଦିନୀପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନାଲଗୋଲା ଠିକ ହେବାର ପ୍ରସ୍ତୁ ବାତିଳ୍ୟ
ବେହିବାଟେ ଗଜାଧୀତ କରିଥିଲୁ ଓ ଏଥର
ରୁରୁଷ ହୁଅର ଯେ ହାଇଲେବଲ ନାଲ
କିର୍ମିଣ ଶୋଭକର ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଏହୁମେ କଲି-
କରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲ କିର୍ମିଣ ହେଲେ ନୌକା
ମାସଲରେ ଯେତେବେଳେ ଅଦ୍ୟ ହେବ ପ୍ରାୟ

ଜୀବନେରଙ୍କ କରଦାର ଭେତେଙ୍କା ହେବ
ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ କଣ୍ଠେଲେ ରଖିଲୁ ସାହେବ କଳବରଧାର
ବହୁତ ଜୀବା ଲାଗିବାର ଥଣ୍ଡା ରଖିଲୁ ।
ସେ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଜାଲ ଶରୀର ବାର୍ଷିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-
ଭୟେ ଘେଷ ହେଲେ ଏକା ମହାନଦୀର
ମା ୪,୫୫,୦୦୦ ଶ ତୁମରେ ଜଳସେଚନ ହୋ-
ଇଥାରିବ ଓ ସରକାରୀ ଅଛି ନ୍ୟନ୍ତରେ ମାଣ
ଏକଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ବର ପ୍ରଦଶ କଲେ
ଯେତେ ବ୍ୟୟ କରିଅଛନ୍ତି ତହିଁ ଉପରେ
ମତକରୁ ଆଠଙ୍କା ଲେଖାଏ ଲାଭ ପାଇ-
ପାଇବେ ।

ଡକ୍ଟରରେ ଯେତେ ନାଲକାର୍ଯ୍ୟ ଜିମ୍ବାରୀ
ହେବାର ବନ୍ଦଳା ଅଛି ସେ ସମୟ ହୋଇଗଲେ
ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟକର ସଂପୁର୍ଣ୍ଣ ଦୂରବେଚ୍ଚି ୨୨
ଲକ୍ଷଠଙ୍କା ବ୍ୟୟ ପଢ଼ିବ ଓ ଏଥିର ବାର୍ଷିକ
୪୭ ଲକ୍ଷଠଙ୍କା ଉପରେବାର ସମ୍ବନ୍ଧା ଅଛି।
ଏଥୟମରୁ ମରମତି ଓ ଅମଲକାର୍ତ୍ତା ବାର୍ଷିକ
୫୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳାଯାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ୩୨୭ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଲାଭହେବ । ଏଲାଇ ଖତକୁ ଟାଣ୍ଡଳିର
ଜଣା ହେବ ନାହିଁ । ଯେବେ ଏପକାର ଆୟ
ଦ୍ଵାରା ଭେବେ ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟକର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ-
କରିବା ପାର୍ଥ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ତାବା
କେତେ କାଳରେ ଘନା ହେବ ଆମ୍ବେମାନେ
ନିର୍ମୟ କର କହୁ ନ ପାର୍ତ୍ତ । ଆପାତତଃ
ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁଅଛୁ ତହିଁରେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ପାହେବଙ୍କ ଇଣ୍ଡିମିଟ୍ରିରେ ମନ ମାନ୍ତ୍ର ନାହିଁ ।

ପରିମେଷରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ ମାତ୍ରୀକା
ଜମ୍ବିରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ଗତିବିର୍ତ୍ତ ଜଳ
ମହାଯାତ୍ରିବାର ଯାହା ଲେଖାଯାଏ ତହିଁ ବି
ଷ୍ଣୁବିଦ୍ୟା କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାରତ ବିଧେ ବିଜ୍ଞାପନାରେ
ଲେଖା କି ସ୍ଵାକ୍ଷର ମନରେ ସନ୍ଦେହ ରହିଲା ।
ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଦ୍ଦିବଳର ଯେତମାତ୍ର ହମ୍ମାଦି
ପାଉଥିବୁ ଉଚ୍ଛବି ଜାପାନାକୁ ସେ ଅନ୍ୟପ୍ରକାଶ-
ରରେ ଜଳ ମହାଯାତ୍ରିବା ତମ ବିଷ୍ଣୁରେ
ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ହେଉଥିଲା ଓ ଏଥରେ ଜଳ-
କର କର୍ମଗ୍ରହକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଧିକାର ଅଛି ଯେ
ସେ କୌଣସି ତମ ଉପରେ କଲକର ଉଚ୍ଚ
ପାରନ୍ତି । ଆଗାମି ବିଜ୍ଞାପନାରେ ଏଥର ବିଶ୍ୱାରତ
ଲେଖାଗଲେ ବିଜ ରହିଛେ ।

ସାଧୁହିନ ସଂବାଦ ।

ଆମ୍ବେମାନେ ନଗରସ୍ଥ ପାଠକଙ୍କୁ ଜୀଣାଉଁ—
ଅଛୁଁ ଯେ ଅଦ୍ୟ ସନ୍ଧାନପୂରେ କହିବ ସୋ-
ବାଇଚାର ଗୋଟିଏ କହିବ ସବୁ ହେବ ଓ
ଏଥରେ ଜଳକର ସମ୍ପର୍କ ଯୁ ଅନେକ ବିଷୟର
ତର୍କବିର୍କ ଓ ବିଶ୍ଵର ହେବ । ଜଳକର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଛିକାଲ ଓଡ଼ିଶାରେ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଥାନ ହୋଇ
ଅଛି ସେବଷୟରେ କିନ୍ତୁ ଲେଖିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ । ଅତିବ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ଜାଣିବାନ୍ତେବେ
ଏବରକୁ ଅଛି ଅପଣା । ଅନୁଭବକଥାମାନ
କହୁଁ ଜଳକର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀର ଖଣ୍ଡ ପରିଶ୍ରବ୍ୟ
ଦେଉନ୍ତା ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶନ୍ର ସାହେବ ଗର୍ଭ ରଜବାର
ପରିଷ୍ଠାତମର ବୃଦ୍ଧକଙ୍ଗ ପ୍ରତିଗମନ କଲେ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଜୁର ଗୀମ ସୂନ୍ଦର ଦତ୍ତ ଅଧିଲ
ନିଷ୍ଠାପିତ୍ୟନ୍ତ ତାମିଳ ଦେଉ କାଶ୍ମାରକ୍ତ ପ୍ରକୃତି
ପାଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଜଜ୍ବାହେବ ଜାମିଳ
ନେଉ ନ ଥିଲେ ବୋଥ ସ୍ଵାଧୀନ ଗ୍ରୂପ ନକଳ
ଦାଖଲ ହେବାର ଜାମିନର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

କୁଟକରେ ପୁଷ୍ପବର୍ଷମାନଙ୍କ ଗ୍ରାୟ ଏକଷ
ଅଗ୍ନିର ରୂପ ନ ଥିଲେହଁ ଘରପୋତ ଏକାଳ
ଦେଲକେ ବନ ନାହିଁ । ନିଜପ୍ରାପ୍ତରେ ଦୂର-
ଯାଗାରେ ଅଗ୍ନିଲୁଗି ଦୂରଣ୍ଗ ଘର ଓ ପବିତ୍ର
ଶତ ହୋଇଥିଛି ।

କଟକ ଧ୍ରୁବନାମି ପୂର୍ବାଧେଶ୍ବା ଏବର୍ଷ
କହୁ ଅସୁକ ଚଞ୍ଚଳ ଅଛନ୍ତି । ଅନୁବର୍ଷମାନ-
କରେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଅଧେ କି ଗୋଷ ହେଲାର
ସତକ ଦୁଇଧାଠି କାଳମାନ ପରିଷ୍ଠାର ଦେଉ
ଥିଲୁ ଏବର୍ଷ ମରମରିବାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି ଆରମ୍ଭ
ହେଲାଣି । ନୂତନ ଓବରମିଧୁରଙ୍କଦେଇ ଯେବେ
ଏହା ହୋଇଥାଏ ବଢ଼ ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ
ଅଟଇ ।

~~ଏବର୍ଗ ସେ କୋଳତ ପରାମା ଏଠାରେ
ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁରେ ଉଚିତଗୋଟିଏ କୋଳ-
ତରେ ଦେବୁ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଦେ-
ବଳ ଏବଜଣ ପ୍ରେଟକୋଳତ ପରାମାରେ
କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।~~

ହୁତକଣ୍ଠ ବୋଲାନ୍ତି ରଂଳଣ୍ଡରେ ଶୌଣ୍ଡରୀ
ସଙ୍ଗାଦିବ ପଡ଼େଇମାନଙ୍କ ଚରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କିଛି ଲେଖିବାର ଦୁଇଜଣ ଜାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଥାର
ଦରବାଧାରୀ ଜାହାଙ୍କ ଅଧିଷ୍ଟବୁ ଗଲେ । ଏ

ଦୁଇଁ ସନ୍ଧାବକଙ୍କ ଚହନ୍ତି ନାହିଁ । କଣେ
ସନ୍ଧାବକଙ୍କ ଘରେ ପହୁଞ୍ଚି ପଗ୍ଲରାଳ ସନ୍ଧାବକ
କାହାନ୍ତି ? ସନ୍ଧାବକ ଜାହାର ପଗ୍ଲରାଳ ଭବ
ଭାଣୀ ଶୁଣ ମନୁବ୍ୟ ବୁଝିପାର ଦୋଇଲେ
ମହାଶୟ ! ସନ୍ଧାବକ ଦାଖଲୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
ଏହି ଜାହାଙ୍କ ଅସନ ପଡ଼ିଛି ଅପଣ ଯେବେ
ବିଶ୍ଵଶ ବର୍ଷିଧାରନ୍ତି ତେବେ ଥମେ ତାଙ୍କୁ
ତାହିଆଣିରୁଁ ଏମନ୍ତବ୍ୟ ସନ୍ଧାବକ ଗଲିଗଲେ ।
ବାପରେ ଅରଜଣ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କର ଦେଖା-
ହୁଅନ୍ତେ ସେ ପଗ୍ଲରାଳ ସନ୍ଧାବକ କାହାନ୍ତି ?
ଏହା ଶୁଣି ସନ୍ଧାବକ କହିଲେ ଆପଣ ତାଙ୍କ
ତାଙ୍କମ୍ବାନରେ ଦେଖିବେ ମେ ଏକାଜୀ ବର୍ଷ-
ଅଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ସେବୁଞ୍ଚ କର୍ବଣ୍ଡମ୍ବାନରେ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି କୋ-
କିରିପରେ ବର୍ଥିଅଛି । ସେବୁଞ୍ଚ ଜାହାଙ୍କ ଅନ୍ତି-
ମଣକଲ ଏହି ଦୂଷକର ଅଶ୍ରୁପେ କାତ
କଲାଗଲି ହେଲା ଏହି ଅବସରରେ ସନ୍ଧାବକ
ପ୍ରସାନ କଲେ ।

ତେଲିନୀରସର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ବାବୁ
ଏପିର୍ଫିସାମ ବାନ୍ଧୁର୍ମୂଳ ଅପଣା ସାକୁ ସଙ୍ଗେ
ଦେଇ ଅଲଗାକାମକ ଯାହାକରେ ଉଳଣ୍ଡରୁ
ଯାଥା କରିଥିଲା । ଗଣିବାବୁ ତଣେ ବ୍ରାହ୍ମ
ଏବଂ ଅପଣା ବାସଦୂମି ବର୍ଣ୍ଣନଗରର ଦେନିଛି-
ବାଧନିପନ୍ଥରେ ଅନେକ ଉପାୟ ବରିଥିଲା ।
ଅପଣାବୁରିଜାକୁ ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ବିଲ୍ଲଜ ଯିବାରେ
ଏ ପ୍ରଥମ ହେଲେ । ଅବସ୍ଥାକେହି ଏହେ ବାହିନୀ
କରି କି ଥିଲା ।

ପଞ୍ଚାବରେ ରହିମବକୁ ନାମରେ ଏକ ମାହା-
ତଳ ମିଆଳମାର କଥା ମଘରେ ଗେଡ଼ିଏ
ଛିଦ୍ରାଲୟ ସ୍ଥାପନାରେ ଏକବାଜାର ୩୫୦୦
କା ଓ ମଧ୍ୟକ ଦିଲ୍ଲି ରେଧା ଦେବାର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ ଜାହାଙ୍ଗର ସମ୍ରାନ ବୃଦ୍ଧ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି କି
ସେ କୌଣସି ଦରବାରରେ ଉପହିତ ହୋଇ-
ପାଇବେ ।

ତାବରଳକା ବର୍ମଣ୍ଟରମାନଙ୍କର ବେଳନ
ବୁଦ୍ଧି ଓ ନୃତ୍ୟପକାର ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଥାଏ ।
ସବୁଗୋଣର ବର୍ମଣ୍ଟରମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ
ଅୟକା ବେଳନ ଆଇବେ ଓ ଛିରୁନା ଏକ
ତାଇଦିନବିଷ ମାନଙ୍କପକ୍ଷରେ ନୃତ୍ୟକ କିମ୍ପମମାନ
ହୋଇଥାଏ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅନୁକସନ୍ତ୍ରିତ ଗ୍ରବଣ କଲୁଁ
ଯେ ବିଦିଲିରାଜା ଚହିତ ବର୍ମଣ୍ଗରିର ବେତ-
ନର ପରମାଣ ପୁନର୍ଦୃଷ୍ଟ କରିବା ବାବଣ ଛଣ୍ଡମୁଁ

ଗବ୍ରୁମେଘ ଗୃପମାନ ସାହେବଙ୍କୁ ନିୟମିତ
ବଦିବାକୁ ସ୍ଥିର କର ବନ୍ଧୁତବୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।
ସେଠାର ଆଜ୍ଞା ଅବିଲେ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀ
ହେବ ସିବିଲୁସଫର୍କାର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରିତ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ
ବିହୁତ ବେତନ ଦିଆଯାଉଥିଲା ଅନ୍ତେଣରେ
ଜହିର ବିହୁତ ଉଣା ହୋଇଥାଇବାର
ସମ୍ଭାବନା ।

ମରିଟ ଅଶା ପ୍ରକାର ପ୍ରଦେଶରେ ଭାରି ହତି
ବଜାଏ ଓ ମେଘଦୂତଙ୍କ ଇତ୍ୟାଦି ହୋଇ-
ଯାଇଥାଏ । ଯେବମୟରେ ଏଠାରେ ବୃକ୍ଷ
ହେଲା ଠିକ ସେହିମୟରେ ସେଠାରେ ଏମାନ
ଘଟିବାର ଜଣାଯାଏ ।

ବିଶ୍ୱମାନଙ୍କ ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ଅନୁବାଦ ସମ୍ବନ୍ଧ
କମିଟି ବିଲାର ପେଣ୍ଡଲ ତାକୁର ଗ୍ରେହ୍
ବାହେବଳ ପ୍ରଥମବର୍ଷ ପାଇଁ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଓ
ଦ୍ୱିତୀୟବର୍ଷପାଇଁ ଟ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବଜନରେ
ନିୟମିତ ବରାଧରିତ ।

ବଜଳାର ଲେଖନଶ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଶାସକ
କମ୍ପୁଲ ସାହେବ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ପ୍ରତି ଗୁଡ଼ବାର ସଙ୍ଗ ଏ ଓ ଧୀ ସମୟରେ
ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ ଦେବେ । କୌଣସି
ଉତ୍ତରଲୋକ କି ଯେ ପୂର୍ବେ ଲେଖନଶ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣର
କରିବାରେ ଯାଇ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି ନ ଥାଏ
ସେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେଠାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ଥିବା କର୍ମ-
ଚକ୍ର ଲେଖନଶ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣଙ୍କୁ ଚିହ୍ନାଇ
ଦେବେ । ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଏଥିଥେ
ବ୍ୟବହାର ଯେ ସୁରାସନ ପ୍ରତି ହେତେ ହତକର
ଜାହା ଅଳ୍ପରେ କହାଯାଇ ନ ପାରେ

ଯେବମ୍ପୁ ହାବିମଙ୍କୁ କଲାଲେବ ଦେହ ଭର୍ଗନ
ଜଣାଯାଏ ସେମାନେ ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ପତ୍ର କଥା
ମନେ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଦୋଳି ନ ପାଇଁ ।

ଯୋଧପୁର ମହାରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମାନ ତୋରି
ସଂଖ୍ୟା ଉଚ୍ଚା କରିବା ନମିତ ଗବର୍ନ୍ମ୍ବିର ତେଜନରାଜ
ପାହେବ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଜି ଦେଇଥିଲେ ବିଲ୍ଲଭାବ
ସେନାତଥୀ ତାହା ମନ୍ତ୍ରୀ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପାଦ୍ୟୋନୀସୂର୍ଯ୍ୟ ବୋଲକୁ ଯେ ଶୁଦ୍ଧିବାର
ସୁଦରେ ଯେଉଁ ପଥରବୁଝୁ ହୋଇଥାଏ ତହିଁଠେ
ସମ୍ଭାବି ସତ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାଣହାନ ମର୍ଦ୍ଦହୋଇଅଛି
ଏକଜିଜ୍ଞାରେ ଜ ୧୯ ଶ ମନୁଷ୍ୟ ମର୍ଯ୍ୟବାଚ
ତଣାଯାଇଅଛି ଏବ ଅହୁରି ଜ ୫ ଶ ଏହି

ପରି ନାଗ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ।
ମାନ୍ଦାଙ୍କରେ ଲୋକରୁଙ୍ଗୁଡ଼ା ଗୁମ୍ଫାର ହେବାର
ସମୟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଲିଖିଅଛି । ତଳାକାଳେ ଏହି

ଏକବର୍ଷ ପାଇଁ ସୁଦିତ ରହୁଲ ମାଥ ଏକାବେ-
ଳକେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଚାହୁଁ । ଗବଣ୍ଣିମେଘୁ ଅଜ୍ଞ
କରିଅଛନ୍ତି ଅୟତ୍ତା ଗର୍ବିଜନ୍ମା ଯେଷବୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାରେ ଜାହା ଚଲୁଥିବ ।

ମୟପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଥାନ କମିଶ୍ନ୍଱ରେ ପ୍ରସ୍ତାବମରେ
ଶ୍ଵେତର ସ୍କୁଲର ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଶ୍ଵେତ-
ବିନ୍ଦ୍ରଜା ଶିକ୍ଷାର କେବାର ମର୍ମିମେଘୁ ମହି ନ

ଗ୍ରାମବାର୍ତ୍ତା ବୋଲନ୍ତି ଦିନାକଣ୍ଡର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚିନ୍ତାମଳ ଥାହାର ଅଧୀନ ଫକର-
ଗଞ୍ଜରେ ସ୍ଥାଲୋକେ ଡକାଇଛି କରାଇନ୍ତି କରାଇନ୍ତି ।
ଗତ ଫାଲୁନ ଦିନଙ୍କ କୁମାରଜାର କବିତି
ଚିଲ୍ଲକରନ୍ତି ସାହାର ଅଢ଼ରେ ପ୍ରକର ସମୟରେ
ଉପରୁକ୍ତ ହେଲେ । ଯେଠାରେ କିଛି କରନ୍ତି
ନ ପାର ଯଜ୍ଞସ୍ଥର ସାହା ଆଚରେ ପରି
ପ୍ରଥମେ ଲୈହାର ହିନ୍ଦୁକ ଉଚ୍ଚିବାରୁ ତେଣୁ
କଲେ । ଉହିଁରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନ ପାର
ବାହାର ବାକସରେ ଯେ ଟଙ୍କା ଥିଲା ତାହାରୁ
ଦେବି ଯାଇଛନ୍ତି । ଏ ଦିଲରେ କି ୨୦୦ ଟଙ୍କା
ସ୍ଥାଲୋକ ଥିଲେ । ଏହାର ସବିମେଷ ଅମ୍ବେ
ପରେ ପ୍ରବାଗ ଦରନ୍ତି ।

ମନ୍ଦିର

ବାବୁ ବଲଗ୍ନମ ସାହୁ	କଟକ ବକ୍ଷୀ	ଟ ୫
ଏଜନ୍ୟ	ଅଗ୍ରିମ	ଟ ୨୫
„ ଶୃଥାକୃଷ୍ଣ ଦାସ	„ ବକ୍ଷୀ ଦିଲ୍ଲୀ	ଟ ୫
„ ଆଜବଳ ଘୋଷ	„ „	ଟ ୨
„ ଅଚ୍ୟତାନନ୍ଦ ଦାସ	„ „	ଟ ୩
„ ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଧୂର୍ମ	ବକ୍ଷୀ	ଟ ୫
„ ଉଦ୍‌ବିଦ୍ବିରଣ୍ଣ ମହାନ୍ତି	ମୋହାର-	
	ଗ୍ରାସ ବକ୍ଷୀ	ଟ ୨
„ କୃପକୃଷ୍ଣ ଦାସ	କଟକ	ଟ ୫
„ ସୁତେଜୀ ମହାନ୍ତି	„ „	ଟ ୨
„ ଆନବଳ ପଟ୍ଟନାୟକ କନ୍ଦମାଳ-		
ତତ୍ତ୍ଵବିଜବାର	ଅଗ୍ରିମ	ଟ ୮

ଏହି ଭାଲଦ୍ଵାପିତା ସହିତ କଟକ ଦିଗ୍ନା-
ଦଳାର କଟକ ପ୍ରିୟିଂକୁମ୍ବାନିଙ୍କ ଯହାଲୟଦେ
ମହା ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟର ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୬

ତା ୧୯ ରଷ୍ମିମାହେ ମରୁ ସନ୍ଦର୍ଭଗ୍ରମସିଦ୍ଧା ମୁଁ । ଜ୍ୟୋତି ହି ୧ ନ ସଂଗ୍ରାମାଳ୍ପ ଶକ୍ତିବାର୍ତ୍ତି ବନ୍ଧାନ୍ତେ ମୁକ୍ତ ହେଲେ ଏକବୁ ଓ ମଧ୍ୟାଵଳ୍ପ ପାଇଁ ଦୀର୍ଘମାପଳ୍ପ ପାଇଁ

ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫*
 ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
 ମଧ୍ୟବଳୀ ଘାର୍ତ୍ତ ଜାହିମାପଳ୍ଲ ୫୯

ଲେଳଙ୍ଗାନୀ ଓ ଜାତିରକ୍ଷା

ତେଣୁନ୍ମୟସୁରୁ ଅବଗତହେଲୁ ଯେ ମାତ୍ରା
କରେ କଇଦିମାରେ ଜାତ ବିବାହେଲୁରେ ଏଥି
ପ୍ରକାର ସଦବସାମୁ ଶିଷ୍ଟାକରିବାକୁ ଅପରି କହି-
ଥିଲେ । ଏଥିକୁ ଦୋଠ ତେଣୁନ୍ମୟସୁରୁ
ତେଣୁନ୍ମୟସୁରୁ କେନାରି ଗନ୍ଧିମେଳାଙ୍କ ସମ୍ପଦ
କରିବାର ଉଚିତ ନୁହଇ ଯହିରେ
ତେଣୁନ୍ମୟସୁରୁ ଗାସନ ଉତ୍ତମତଃପେ ହେବ ତହିଁ କି
ରୁହି ସମସ୍ତ କର୍ମକାରିବକୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ହେବ । ଦୟାଲାରେ ବ୍ୟାକ୍ଷଣକିନ୍ତୁ କାଧୂର ତୁ
ନୁହଇମାନ ପ୍ରାୟ ଛାପ୍ରତି ତ କିମା ମାଳଗର
କରିବାକୁ ଅପରି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମାତ୍ରାକରେ
ତୁନୁପ୍ରକାର କାହିଁକି ହେବ ଅମ୍ବମାବକ୍ର ସମ୍ପଦ
ଏହି ମତ । ତେଣୁନ୍ମୟସୁରୁ ବିବାହି ମନ୍ଦବିର୍ମା
ଯେ କଲା ଜାହାର ଥର ଆପଣା ଅଭିମାନ
କରିବାର ପ୍ରଦ୍ୟାକନ କି ? ଯେମନୁଷ୍ୟ ଅଧି-
କା ପହଞ୍ଚିଲ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବରଥାଏ ସେ ସର-
ବସନ୍ତରେ ମୟ ଅଭିନର ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ
କରିର ନାହିଁ ଓ ସେବପ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ
ତେଣୁନ୍ମୟସୁରୁ ବିବାହ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ
ତେବେ ଏମନ୍ତ ଘଟନା ହୁଅର ଯେ କୌଣସି
ଗୋବ ଅନ୍ନାୟତ୍ର ବିମା ଗଢ଼ିର ବଢ଼ୁପରେ
ଏହି ଦିନ ଭୋଗକରିଲ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ
ପରିବାଲୋକପତି ଅଭିନର କିମ୍ବମାନ ଜିଥିଲା-
ନେବେ ପ୍ରଥାଳକ ହେବାର ଦ୍ୱାରା ଦେଖା-

ଯାଇଥାବୁ ଓ ଏମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଜେଲର
ଶୟମ ସହିତ ହେବା ବାହୁଦୟ ଅଠଇ କାରଣ
କୌଣସି ସମ୍ବାଦ ବନ୍ଦି କୌଣସିଙ୍ଗ କାରାବା-
ସର ଅଛି ଆଇଲେ ସୁଦୂରଅଧେଶ୍ଵରେ ବିଧୁକୁ
ଅନ୍ଧବକର ମନେଇ ଓ ଜାହାର ମାନଚିକ ଦୃଶ୍ୟ
ଏତାବୃତ୍ତ ହୁଅର ସେ ଉତ୍ସରେ ସେ ଅନୁଷ୍ଠା-
ନେ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଥାଏ ଏବଂ ପରେକବକୁ ଯେବେ
ସହକରେ ମାଟି ବୋହକା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଅଜ-
ଭ୍ୟାସିତ ଓ ଶୈଳେକ ବ୍ୟବସାୟରେ କିମ୍ବାକୁ
କର୍ମଯାଏ ତେବେ ଜାହାର କିର୍ମାକୁ ଦଣ୍ଡ
ହୁଅର ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ଅତିଏବ ଏ-
ହୁଲରେ ଜାହାପ୍ରତି ସମ୍ମିଳିତ କିମ୍ବା କିମ୍ବାକର୍ତ୍ତା-
କ ଉଚ୍ଚତ ଅଠଇ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ସମ୍ବାଦ ବନ୍ଦି
ଯେବେ ଜାଣି ଶୁଣି ଅପରାଧ କରନ୍ତି ତେବେ
ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉନ୍ତି ଜାହାର ନହିଁ ନେଇ
ପାଇଲେ ପରାତ୍ମ ଜାହାକୁ ଜେଲଜାନାରେ ରଖି
ଯେବେ କବ୍ୟବାର କର୍ମଯାଏ ଉଚ୍ଚରେ ଜାହାର
କିମ୍ବା ଅପରି କରିବାର ନାହିଁ ଓ ନାହିଁ ସେ
କଦାଚ ଦ୍ୱାରା ପରାତ୍ମ ନୁହଇ ଏବଂ ଲେବକୁ
ଦୟା କଲେ ସମ୍ବାଦବନ୍ଦିକୁ ମନ୍ଦରମ୍ କରିବାରେ
ଉପାଦ ଦେବା ହୁଅର ।

✓ କହୁଳ ନର୍ମାଲ ସ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣିତ
ପାରଗୋଷ୍ଠିକ ଦାନ ।

ଗତ ମୁଦ୍ରାର ସକାଳ ଦି ୨ ଶାହିମଧିରେ
ଏହିବାର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବାଦିନାର୍ଥ କଟକ ନିର୍ମାଣଲ୍ ପୁଲରୁ

ନେତର ଗାନ୍ଧିଜୀ ପୂର୍ବରେ ସହ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର
ଜାହା କର୍ତ୍ତା ଜୀବନ ଅଭିଭ୍ୟନ୍ଦୀ ଦେଖାଯିବିଷେ-
ଳୀଧ ଅନେକ ବସ୍ତୁରୁ କାନ୍ତିମାନେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ଅମ୍ବିତ ହୋଇ ଉପରୁତ ହୋଇଥିଲେ ।
ଇଂଗ୍ଲିଝ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାସୁକୁ କମିଶ୍ନର ବଳେକୁ-
ପର ଏକ ଧୂଲିର ପ୍ରେକ୍ଷ ସାହେବ ଓ ଥାପ୍ରି
ବେଳେ ଓ ବୃକ୍ଷ ସାହେବମାନେ ଉପରୁତ ଥିଲେ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ସୁପ୍ରେଚେଷ୍ଟ ବାବୁ ଥାରକା ନାଥ-
କନ୍ଦବର୍ତ୍ତୀ ମହାଶୟ ବାର୍ଷିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫଳ ଓ
ବିଦ୍ୟାଲୟର ବାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱରେ ଗଣ୍ଡିଏ ବିଜ୍ଞାପନ
ଇଂଲିଜରାଷ୍ଟାରେ ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ପଥମେ
ପାଠ ହେଲା ଓ ବାବୁ କାଳୀପ ବଦେଖାପାତ୍ରାୟ
ତାହାକୁ ଉଛିଲାରାଷ୍ଟରେ ସବୁକୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ
ତଦୁତାର ଶିଥମାନଙ୍କୁ ପାଚିଜୋଷିବ ପୁଷ୍ଟକମାନ
ଗ୍ରାସୁକୁ କମିଶ୍ନର ସାହେବ ସ୍ଵଦ୍ଵୀରେ ବିଭବନ କରି
ଗାନ୍ଧୀଥୁକ୍ଷ୍ୟବଳୀ ସ୍ଵାତର ଜୀବିତରେ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରକାଶ କଲେ ସେ ବୋଇଲେ ସେ କର୍ମ-
ଲୟାଲ ଏଠାରେ ସବାଧେଷ୍ମ ପ୍ରଥାନ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ଅଟ୍ଟର କାରଣ ଏହାପରି ମୋଧୁପରି ଅଭି
ନାଚାବିଷ୍ଟାର ପ୍ରକାମାନେ ବିଦ୍ୟା ଧନକୁ ଲିଭିଂ
ଆରିବେ । ସେବେବେଳେ ଗୁରୁମାନେମୁଣ୍ଡିତ
ହୋଇ ମୋଧୁପରି ସ୍ଵାତ କରି ପିଲାକୁ
ପଥାଇବେ ଜେତେବେଳେ ଏ ଦେଗର
କୁଷମ୍ବୀର ଗୁଡ଼ିକ ଯଦ୍ବାରା ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ
ବିଭବାଲଗ୍ର ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଧର
ଦେମାନଙ୍କର ବୋଶି ଉଦ୍‌ଦିତ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଜାହା ଦୁର୍ଗାତୁଳ ହେବ ଓ ଜ୍ଞାନାଲୋକ
ପ୍ରଭବରେ ଏ ହାନ ଭାଜାବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାଣ ହେବ ।
ହାଇସ୍କୁଲରେ ଉଚ୍ଛବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ହୃଥିଲ ଓ
ଛଙ୍ଗମଳୀ ଶିକ୍ଷାଧ୍ୟାମ ଜ୍ଞାନ ଓ ସର୍ବତ୍ରା ଅୟକ
ବୁଦ୍ଧି ହେବାର କଥା ଅଛି ଦର୍ଶନ ମାତ୍ର ଜାହା
ସମସ୍ତକୁ ମୂଲଭ ନୁହଇ ବିମ୍ବା ସାମାଜିକୋକ୍ତ
ପ୍ରତି ଜାହା ତେବେ ପ୍ରଦେଶକମାୟ ନୁହଇ ।
ଯେବେବି କୃଷକମାନେ ଦୂରିଗରିମାଠ ଓ ଅଳ-
ଦିଦିଆ ଯତ୍କଷାମାନ୍ୟ ଗିରି ଅପଣା ତୁମି ଓ
ଦରର ଆୟ ବ୍ୟଧର ସ୍ଵର୍ଗବ ବୁଝିପାରିବେ
ଓ କୃଷିକର୍ମ ଯେ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ କର ଆସୁଥିବା
ଜହିର ବିକ୍ରି ଅୟକ କର ମାଥନ କର
ଧାରିବେ ଅର୍ଥତ୍ ଜଳ ଓ ଜଳ ଓ ଲାଗଳ
ପ୍ରଭାବ ଯେତ୍ପେ ସୁଶିଳି କୃଷକ ଦର୍ତ୍ତମାନ
ବ୍ୟବହାର କରିଥିବାକୁ ସେହିତ୍ପେ କର ଧାର-
ିବେ ; ଏହିପେ ଜାମିଲ୍ଲାରୁ ଲବ ଉପକାରର କଥା
କହିନା କରି ଗତକର୍ମରେ ବେଳେକ ଶର୍ଦ୍ଦ ଓ
ଶିଖକଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ଯେଉଁ ବିଦ୍ରୋହ ହୋଇଥିଲା
ଜହିର ଉତ୍ତେଜ କର କହିଲେ ଯେ ବିଦ୍ୟାଲ-
ୟର ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା ବାବୁ ଯଥାର୍ଥର୍ଥରେ ଏକଷ-
ୟର ଜପାରକ କର ଛାନ୍ଦେବରଙ୍କୁ ରାଘୋର୍ଜ
କରିବାର ବହି ପ୍ରତିକାର ହୋଇଅଛି ଓ ସେ
ରାଜସା କରି ଉବ୍ଧାରଣରେ ଯେମନ୍ତ ଏହିପ
କଥା ଅଛି କେବେ ଶଣା ନ ଦିବ ।

ସର୍ବପାତ୍ର କେବଳମା ସାହେବଙ୍କ ବିକୁଳା
ସରିଲୁଗୁ ପାତ୍ର ବେଳୁମାହେବ କିଞ୍ଚିତ୍ ବନ୍ଧୁତା
କଲେ । ଉଠିବିଜନ ମୁଖର ଓଡ଼ିୟାଭାଷା ବନ୍ଦ
ମୁନ୍ଦର ଶୁଣଇ ଏଥିପାଇଁ ଦର୍ଶକମାନେ ବନ୍ଦ
କୌରୁମା ହୋଇ ଯାବଣକଲେ ଓ ସାହେବ
ଠେକୁଆ ଓ କହିପର କାହାରିଟି କହୁ ଅଛି
ମୁନ୍ଦରଦିପେ ପାରିଜୋଷିବ ନ ପାଇଥିବ
ବାଲବକୁ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ପାରଜୋଷିବ ପାଇଥିବ
ବାଲବକୁ ସତର୍କ କଲେ ଜହାିତରାଇ ଗୋଥୁ
ମା ଦିଶୁନାଥଦାସ ଦୂର ଗର ହତକଥା ବାଲି
କକୁ ବୁଝାଇ କହି ବିଦିଶିଗୀଷା ପକ୍ଷରେ ମନୋ-
ଯୋଗୀ ହେବାକ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

ଏହିମୁଖେ ପାରିତୋଷିକ ପ୍ରଦାନ ସଭାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଣ ହେଲୁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଶ୍ଵାକାଶରୁ-
କରି ବାଲକମାନଙ୍କ ମୌଖିକପାଠ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟର ଉଚ୍ଛେଷ କରି ନ ପାଇଲୁ ରଜ୍ୟାକାରୀ
ଆଗାମିନୟପ୍ରାତରେ ହିନ୍ଦୁ ପ୍ରକାଶ କରି ପାଇବୁ

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘୁ ନାଳ ଓ କଳପେଚଳ-
ପ୍ରଶାଳୀ ସତ୍ତା

ଉଧୟୁନ୍ତୁ ବିଷୟ ବିବେଚନା କରିବା ଲମ୍ବିଲୁ
କଟକ ଘୋଷାଇଛି ଯେଉଁ ସବୁ ବସାଇବାପାଇଁ
ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲେ ଓ ଯହିର ଉଛେଗ
ଅମ୍ବେମାନେ ଗତ ପୂର୍ବପ୍ରାହର ପରିକାରେ
କରିଥିଲୁ ସେ ସବୁ କାର ଶବ୍ଦବାର ସନ୍ଧ୍ୟାମୟ-
ୟତ୍ରେ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତର ବିଜ୍ଞାତ ପୂର୍ବରେ
କର ବର୍ଷା ଓ ବତାମ ହୋଇଥିବାର ବିନ୍ଦୁର
ଲୋକ ସବାକୁ ଅମି ପାଇଲେ ଜାହିଁ ସୂର୍ଯ୍ୟମଂ
ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳି ନ ପାଇଲା ତହୁ ଉପରୁତି
ସଭ୍ୟମାନେ ବୋମବାରଦିନ ସବୁ କରିବାର
ସିର କର ସେ ଯାହା ଘରକୁ ପ୍ରମ୍ଳାନ କଲେ ।

ପୋନକାରଦିନ ଗୁଡ଼ ଆଂଶ୍ଚା ସମୟରେ
ପୁନଃଲାଭ ସଙ୍ଗ ବିଲା ଓ ଏବନ ଏତେଲୋକ
ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ହେଲେ ଯେ କଷାକଳ ଦୋନ୍ଦଲ
କୋଠାରେ ମ୍ଲାକ ପାଇବାର ବିନି ହେଲା ।
ଇଂଗଳିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାସୁକୁ ରେବନ୍ଦିଶା,
କର୍କୁଡ଼ି, ଡେବର, ମାକମିଲଜ, ଫ୍ଲେମିଗଣ୍ଡେବସ
କେମ୍ବଲ, ଗ୍ରାନ୍, ଅଟଲିଂ ପ୍ରଭୁତ ସମ୍ମାନ
ସାହେବମାନେ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ଥିଲେ ଏପରି ବନ୍ଦକା-
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର ଉତ୍ତରବେଳ ଛନ୍ଦକା ସେନ୍ଟଗ୍ରା-
ମହାଶୟ କାର୍ଯ୍ୟାପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଏନଗରକୁ ଶ୍ଵା-
ଶମନ କରିଥିବାରୁ କୋର୍ଟୁକାବିତ୍ତ ହୋଇ ସବୁକୁ
ଆଗମନ କରିଥିଲେ । ଦେଖାୟିଲୋକ ମଧ୍ୟରେ
ନଗରରୁ ଅନେକ ମୁକ୍ତ ବନ୍ଦକୁ ଯଥା ମରଜାର-
କର୍ମଗ୍ରହ ଭବିଲ ମୁକ୍ତାର ଜମିଭାର ନାଏବ
ଲୋକଙ୍କଦିବାର ଖୋଏବାପ ପ୍ରତି ପାଧୁ ସକଳ-
ଗ୍ରେଣାର ମୋକ ଉପର୍ଦ୍ଧିତ ଥିଲେ । ବାହାରେ
ଦିତା ମଧ୍ୟରେ ମୋଟପଲରୁ ପତାକାର୍ଯ୍ୟ ପରି
ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଥିବି ଦଶାୟମାନ
ହୋଇଥିଲେ ଓ ଦେଲେ ଉଚ୍ଚତଃଶରରେ ହରି
ବୋଲ ଧୂନି ଓ ମହାଶୀଳ ଦୁହାଇ ଦେଇ
ଅପଣା ପୁଣ ଜଣାଉଥିଲେ । ଦୋମହଲାଗର
ଓ ବାରନା ଲୋକରେ ଗୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା
ଫଳରଙ୍ଗ ଏପରି ସତ୍ର ଏଥୁପୁଣ୍ଡ କଟକରେ
କେବେ ହେବାର ଏହି ବିଷାକ୍ତ ହିଅର ଯେ
ଜଳସେନା ପ୍ରଣାଳୀର କାର୍ଯ୍ୟ ଶାର ସମ୍ପଦକ
ଜାଗରକ ବର୍ଗରୁଥାଇ ଓ ସମ୍ପଦମନ୍ଦରେ
ଖୁବରୁପେ ଦେବିଥାରୁ ନୋହାନ୍ତରେ ଏତେ ବୁଦ୍ଧି
ସତ୍ର କାହିଁ ହିଅନା ।

ସାହେ ଥିଲୁଣ୍ଡା ଉତ୍ତାର ଧାରିମନ ସାହର
କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲାର ବାବୁ କାଳିପଦବନ୍ଦେଖ-
ପାଞ୍ଚାଶୁ ଛଙ୍ଗଜୁ ଓ ଡେଇଯାରେ ଯେଉଁପଦମାନ
ସଂପାଦାରଙ୍ଗ ନିର୍ବଳ ପଠାଇ ଥିଲେ ତାହା
ପାଠକର ସବ୍ର ଉଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ
ବକ୍ରତା କଲେ । ପ୍ରଥମେ ବକ୍ରତାର ଅଭିଷ
ଇଂରୀଜରେ ଓ ଭକ୍ତତାର ବାହୁଙ୍କ ବିବରଣ
ଦରଳା ମଧ୍ୟରେ ମାତ୍ରାରୁ ଜଣାଇଲେ । ବାକୀ
ପଦ ବାହୁଙ୍କ ବକ୍ରତାରେ ଅନେକ କଥାର
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା । ବନୋବନ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଓ ପ୍ରକାଙ୍ଗ
ଅବସ୍ଥା ଗ୍ରସର ଅବସ୍ଥା ନାଲକରିବାର ଉପଯୋଗ
ଗିତା ଉତ୍ତରାଧି ନାନା ବିଷୟରେ କିଛି କହିଲେ
ମାତ୍ର ଏହିମାତ୍ର ବହୁତ ବସ୍ତ୍ରାର ଓ ଅପ୍ରାସରିକ
ହୃଦୟେ କହ ମୂଳ ପ୍ରହଙ୍ଗକୁ ସଂଶେଷରେ ମେଷ୍ଟ
କଲେ । ତାହାଙ୍କ ବକ୍ରତାର ଏତିବ ଜଣାପି-
ତିଲା ଯେ ଯେ କିନ୍ତୁ ବିଜ ଅନୁଭବ କରି ନା-
ହାନ୍ତି ଯାହା ମୋବକଠାର ଶୁଣିଲେ ତାହା ମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶ କଲେ । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଗରିତ ପ୍ରଗରିକା-
ନୟର କେବଳ ଶାଶ୍ଵତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଏହି-
ହୃଦୟେ ଦେଲେ ଯେ ଥୁର୍ମାଳ କାହିଁ
ଗରାଯାଇ କରିବାର କାଳରେ ମାତ୍ର ଏହିପାଇ-
ନାହାନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଦୂରଧାରରେ ଘୋଷଣା
ପ୍ରାୟ ନାଲକୁବସାର କଲେ ମାତ୍ର କହୁଇ ହେବେ
ଓ ନଈଆଗରୁ ଅୟୁକ ଗୈପଣ ହେବ ଏବଂ
ନାଲ ପରାପାନବୁମିରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କପା-
ଳକ୍ଷଣ କଲେ ବହୁତ ଲାଗ ହେବ ଏବଂ ଯେତେ
ଦେଲେ ଦୂରିରେ ଅୟୁକ ଗୈପଣ କନ୍ଦିବ
ତେବେଦେଲେ ବହୁତ ନୌବା ନାଲରେ ଯିବା
ଅହିବା କରିବ ପରିଶେଷରେ ଜଳକର ଅଦ୍ୟ
ମମୁକ୍ରରେ ଅନେକ ଅଭ୍ୟାଗର ହେଉଥିବା ଓ
ସେଥିରୀର ଲୋକେ ଜଳ ନେବାକୁ ଅପରି
ବନ୍ଦିଥିବାର ବଥା କହିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଜାଗିବା-
ରେ ଜଳକର ଅଦ୍ୟ ଅନ୍ତରପରି ଲୋକେ
ଏବପ୍ରାକାର ବିଶ୍ରାବୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ଏବଂ
ହାବିମ ହସ୍ତରେ ଜଳକର ବନୋବନ୍ତ ଉପରୁ
ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵ ସଂକଷିତ ମନ୍ଦମାର ଭାବୁର୍ବେଳା
ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଓ ତାହା ଧୂଳିଷ୍ଠର
ମେଜକୁଣ୍ଡ କମଳା ଦେବାପ୍ରାୟ କୋଷ ହୁଅଇ
ଜଳକର ଅଦ୍ୟ କମିତି ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚତାର ଟଙ୍କା
ଅନ୍ତର୍ଫଳ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ଉପରୁ
ଦେଲେ ହେଲା ସେଥିର ବିଶ୍ରାବ ହେଉ ନାହିଁ ।

କାଳାବାହୁଙ୍କ ବନ୍ଦୁଗୋ ଶେଷ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ
ଜାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମୁସାରେ ଯେଉଁ ଜମିଦାର ଓ

ଅନ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଣ୍ଡର ଉତ୍ତର
ପାଇଁ ଥିଲେ ସେବମୁଁ ପାଠ ହେଲା । କେତେ
ଜଣ୍ଣ ଉତ୍ତର ଇତିହାସରେ ଅହିଥିଲ ତାହା
ଗ୍ରା କବୁରିତିଗାହେବ ସ୍ଵର୍ଗଂ ପାଠକଲେ ଓ ଉତ୍ତରା
ଉତ୍ତରମାନ ବାହୁ ଗୋପାଳପ୍ରଦୀପମିଶ ପାଠକର
ସବ୍ଲକୁ ଶଶାଘଲେ ଜଣ ଜଣକର ଉତ୍ତର ମୁଣ୍ଡ
ଷ୍ଟେପ ଲେଖିବାକୁ ହୀନ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ ସବୁ
ଉତ୍ତର ଯେ କେତୋଟି ବିଷୟରେ ଗ୍ରାୟ ଉକ୍ତି
ତାହା ସଂକ୍ଷେପରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲୁଁ । ତାହା
ଏହି ଯେ ନାଲଜଳଦ୍ୱାରା କେବଳ ମର୍ଦ୍ଦିଷମୟ-
ରେ ଉପକାର ହୋଇପାରେ ଓ ଠେଣ୍ଟଜମିରେ
ଫାସଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା । ଆଉ ଉପକାର
ବିଛୁ ଘେଜାଯାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ
ବିଷ୍ଟୁକପ୍ରକାର ଅଭିଗର୍ହ ହେଉଥିଲି ସେ
ଅଭିଗର୍ହମାନ ନାହିଁ । ଯଥା ନାଲ-
ବନ୍ଧୁପରେ ଗୋଟି ଚାଲିଗଲେ ତହିଁ ପାଇ
ଜମାନା । ଜମିମାପରେ ଅମିନଙ୍କର
ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ, ଟେଟପଦକାରେ ମାପକର ଜମି
ବଢାଇବା ଏକ କଣିଜଳଦ୍ୱାରା ଜମିର ପରମାଣ
ବୃଦ୍ଧିକରିବା । ଯେଉଁଠାରୁ ଜଳ ଯାଇ ନାହିଁ
ତହିଁ ପାଇଁ କର ଗଲାକ ବରିବା, ଏକ ଏକ
ମୌଜାର ଜଳକର ଟଙ୍କା ସଜ୍ଜିବ ଅଞ୍ଚଳ
ଦୋରଥିବା, ଗ୍ରାସର କରୁଛିବାହେବଳୁ ଅଞ୍ଚଳ
ଜମାନା ଦେବା ଓ ତାହାଙ୍କ ହକ୍କିମ ବିଷୟରେ
ଅଧିକର ବିଦ୍ୟ ନ ଥିବା ନୌକା ଜମାନାଗମନର
ମାଗୁଲ ଅଞ୍ଚଳ ବରିବାର ଏକ ପଥକଙ୍କ ଗଞ୍ଜ-
ଧୀତ ବରିବାକଲି ନୌକା ନ ରଖିବାର ମାସିଲ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ନ ହେବା ଇତ୍ୟାଦି । ଇର-
ଗେନାଦ୍ୟାରୁ ଥାର କେତୋଟି ଅଧିକାର
କଥା ମଧ୍ୟ ଉଛେଇ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା, ଲାଖଗଜ
କରିବାକାର ଓ କୁମ୍ଭୋତ୍ତର ଜମିମାନ ନାଲପାଇ

ଅତେ ଖୋଲ ଏକ ଗ୍ରାମର ଅନ୍ୟଗ୍ରାମୀୟ
ସିକାର କାହିଁ ଜଣ୍ଠ କରିବା ଓ କେତେ ଲୋକର
ଶରୀର ଛାଇ ଦେବା ଏହିଷ୍ଵପ ନାନା-
ଅଭିଗ୍ରହ ଓ ଅମ୍ବଳ ଘାଁବାର ଉତ୍ତରମାନ-
ମେଳେ ଲେଖାଥିଲା ।

ଉତ୍ତରମାନ ପାଠ ହେଲୁ ଉତ୍ତାଗ କାରୁ
ପୁରୁଷୋତ୍ତମପଣ୍ଡା ବାବୁ ବୈଦିକାଥ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ
ତତ୍ତ୍ଵଚିନ୍ତନାର ଶୈଖୁରୀ କିମ୍ବାକାଥଦାସ ବାବୁ
ଫଳବିମଣ୍ଡା ଓ ବାବୁ ଗୋପାଳପ୍ରସାଦମିଶ ଜଳ-
କର ଅଧିଗତର ବିଷୟରେ ବକ୍ତ୍ବା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଲେ ।

ଏ ସବୁ ବକ୍ତୃତା ଅଛି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର
ପୁନଃଶୋଭନମଗ୍ନାଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ସବୁଠାର ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥିଲା ଓ ଚିଠିଧୂଣ ବିଶ୍ଵନାଥଦାସ ଦ୍ୱାରା
ହୋଇଥିଲେ । ଆମେମାନେ ଏମାଜଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ
ଦେଖି ଅଭିନ୍ନ ଆନନ୍ଦ ଲାଭକଲୁ ।
ସବୁରେ ଶ୍ରୀକଥା ନିର୍ଭୟାଙ୍କପେ କହିବାକୁ ଏ-
ଦେଶୀୟମୌଳିକଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ଅଛି ବିଲକ୍ଷଣଙ୍କପେ
ଜଣାଗଲା ଓ ବକ୍ତୃମାନେ ଗ୍ରାସତ କରୁଥି
ସାହେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀକୁ ବିପ୍ରର ନିଦାନକଲେ ।
ମେମାନେ କହିଲେ କି ମୟାବାଦ୍ର କ୍ରିୟ ଗତି-
ଶ୍ରୀମେଶ୍ଵର ସୁରତ ଜାସନପଣାଳୀ ପକ୍ଷରେ
ଜଳକର କଳଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଥାଇ । ଜଳକର
ବୈବଳ ଅଭିଗ୍ରହର ଅକର ଓ ଗ୍ରାସତ
କରୁଥିବାହେବ ଯେ ଭାବ ପ୍ରହଶ କରିଥିବାକୁ
ଜହାନ୍ରେ ସେ ପ୍ରଜଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଭାବ ନ ବହି
ଦେବଳ ଅଭିଗ୍ରହ କରିଥିଲୁ ।

ଏହିଙ୍କପେ ସର୍ବତ୍ର କଥା ଗେଷ ହେଲାର
ଗ୍ରାସକୁ କରୁଥିବାହେବ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟପଣାଳୀର
ମୌଳି କତା ଦେଖାଇ ସର୍ବମାନଙ୍କ କଥା ଗ୍ରାସ
କରିବା ଅଗାରେ ଖଣ୍ଡିବ ସୁର୍ପାର୍ବ ରଚନା ପାଠ-
କଲେ ତାହା ଇଂର୍ଲିଜ୍ ଭାଷାରେ ଲେଖାଥିବାର
ଅନ୍ୟକାଂଗ ସରଣ ବୁଝାଇଲେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେ
ଏହି ପ୍ରସାଦ କଲେ ଯେ ବକ୍ତୃତାର ବୈଦ୍ୟୁତ
ଅନୁବାଦ ପ୍ରଷାଦର ସର୍ବତ୍ର ନିର୍ମଳ ପାଠ
ଇବେ ଓ ମେମାନେ ତାହା ପାଠକର ଯାହାର
ଯାହା ଅପରି କରିବାକୁ ଇହା ହେବ ଅଗାମି
ସବୁରେ କି ସେହି ସବୁ ବାରର ପଢ଼ିବିଜାଗେ
ହେବ ଜଣାଇବେ ଗ୍ରାସକୁ କମିଶ୍ଟିବାହେବ
ଗ୍ରା କରୁଥିବାହେବଙ୍କ ପ୍ରସାଦର ସମର୍ଥନ କହି
ତାହାଙ୍କ ରଚନାକୁ ପ୍ରମାଣି କରେ ଏହି ମେହି
ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନଦୋଷ ରହିଥିବାକୁ ନାହିଁ ।

ଗତ ଶୁଭବାର ମଧ୍ୟମସ୍ତନ୍ତର ଦିନକ ଅଧିଳ
ନାବଦମା ବରପେଷ ହୋଇଥିଲା । ଶମ୍ଭବ
ଜୀବାହେବ ବିଶ୍ଵର ବର ଆସିଲୁ ମୁକ୍ତଦେଇ-
ଛନ୍ତି ଓ ମୁକ୍ତିଲୁଚ ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟମସ୍ତନ୍ତରଦିନ
ପଠା କର୍ମରେ ବାହାଲ ହୋଇ ପୁନରବାର
ସହ ଯାତପୁରକୁ ବିକାର ଆଜ୍ଞା ପାଇଥାଇଲୁ
ଜୀବାହେବକ ଶୁଭ ଆଶାଷ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ନେ ଶୁଣିଥାଏ ତାହା ଏହି ଯେ ଦିଗୋଟି
କିମ୍ବା କେବଳ ଶୁଣିବା କଥାରେ ଦିଶ୍ଯ

ଦେଉଥାରୁ ଓ ଜଳସାହେବଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ
ହେଉଥାଏ ଯେ ଲୋକେ ମେଲିବାର ଏ ମୋକ୍ଷ-
ଦମା ଉଠାଇଅଛନ୍ତି । ଯଦିୟପି ଏକଥା ସତ୍ୟ
ହେଲା ତେବେ ଜଳସାହେବଙ୍କୁ ଏକବ ବିଶ୍ୱାସ
କରିବାର ଥିଲା ଯେ ଜଣେ ସରକାରୀ ଗୃହର
ବିରଦ୍ଧରେ କାହାଙ୍କି ଜଗରଜାକ ଲୋକ ମେଲି
କଲେ ?

ଗତ ଦୂରବାର ଶ୍ରୀରେ ପୁରୁଷଙ୍କ କବନ୍ଧ
କଟକ ଜେଲଗୋହାର ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ-
ଦ୍ୱାରା ଏହାର ଅନୁସମାଜ ହେଉଥିଲୁ କହିବିଲା
ମନ୍ଦିର ନାହିଁ କଇଦିମାନେ କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରରେ
ନିକାଶୀ ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।

କେବଳ ଅଭ୍ୟାସର ଅବର ଓ ଶ୍ରୀମତୀ
କର୍ଣ୍ଣତ୍ରସାହେବ ଯେ ଜୀବ ପ୍ରହଶ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
ତହିଁରେ ସେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଚାର ନ ବିଷ
ଦେବଳ ଅଭ୍ୟାସର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ଏହିନ୍ତିପଥେ ପଢିଲୁକ କଥା ଶେଷ ହେଲାର
ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ଣ୍ଣତ୍ରସାହେବ ଅପଣା ବାର୍ଯ୍ୟପଣାଳୀର
ମୌକ୍ତି ବଜା ଦେଖାଇ ସର୍ବମାନଙ୍କ କଥା ଶେଷ
କରିବା ଅଣାରେ ଖୁବି ସୁଧାର୍ ରଚନା ପାଠ-
ପାଠ ପାଠ ମାର୍ଗରେ ଲେଜାଥିବାର

ପାଦ୍ମେଶ୍ୱର ଦୋଷକୁ ଯେ ଜେନରଲ କାରେ
ସାହେବ ଅଗ୍ରେଗ୍ୟ ଲାଭ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ମୀର
ଧରିଲେବିନ୍ଦୁମାନେ ଦାନଦରିତ୍ତକୁ ଅଛିକ ଥିଲା
ଦାନ କରି ଆପଣମାନଙ୍କ କୃତଜ୍ଞତାର ପରିଚୟ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଶାମକର୍ତ୍ତାପତ୍ର ଏବଂ ଉକ୍ତ
ଅଛି ପ୍ରଗଂପନାୟ ଅଟଇ ଏବଂ ଏଥର ଦୋଷ
ହୁଅର ଯେ ଜେନରଲ ବାଣୀ ସାହେବ
ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟକାର ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୋହ ମତେ
ଚଳାଉଅଛନ୍ତି । ପଞ୍ଚମାନ୍ତରେ ଯେଉଁ ଶାମକ-
ର୍ତ୍ତର ହସର ମୁକୁ ପାଇବାପାଇଁ ଲୋକେ
କାହାଙ୍କି କିମ୍ବା

ତେଳକୁମୁଦ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ବ୍ୟା
ବମ୍ଭେର ଓ କଲିବଜାରେ ଛନ୍ଦକମ୍ପାକ୍ଷସ ଦେ-
ବାନ୍ଧବି ସଂଖ୍ୟା ଏକା ସମାଜ ଥିଲେହି
କଲିବଜାରେ ବମ୍ଭେରାର ବହୁତଳମ୍ଭର ଫ-
ରଜଦାଘ ଜାଲମ ହୋଇଥାଏ ଏଥର ଅନୁମାନ
ହୁଅର ଯେ ବମ୍ଭେର ଅଷେଷରମାନେ ବସୁତ
ବଗୁରୁଷୁବ୍ଦକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇନ୍ତି । କଲିବଜାରେ
ବେଶ୍ଵର ହୋଇଥିଲେ ଅଥୁକ ତଙ୍କା ମିଳନୀ
ଅଥବା ଅଞ୍ଚଳାଗୁର ଉଣା ପଢ଼ିଥାନା ।

ବମେଇର କାମ୍ପେଣ୍ଜ ଯାହିଁଗିର ରେଡ଼ିମନା
ଗେଟିଏ ବାୟାଙ୍କ ଛବିଶାଳୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବିତ
ଠ ୫୦୦୦୦ ଲା ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଦେବାଳୁ ଥିବାର
କରିଥିଲାନ୍ତି ଯେ ଗବଣ୍ମେନ୍ଟ୍ ଏହିଧାରିମାଣରେ
ଠଙ୍କା ଡକ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାମେ ଦାନ କରିବେ ।

ମହୁସରରେ ମହିରମଧ୍ୟ ସମୟରେ ବଢ଼ି
ଉପରେ ଉପାତ ଦୁଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଛନ-
ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଳମାଳ ଲାଗି ବହିଲ ଯେ
ଶେଷରେ ଅଜେକ ଲୋକ ଅହତ ଓ ଏହିଜଣ
ଦିଇ ହେଲା ।

ଆଜାନୀ ପୁଲରମ୍ବାସ ତା ୪ ରଖିବେ ପାଞ୍ଚ-
ଟଙ୍କିଧୀ ସୁଧ ବାବତ୍ର ୩୦ ଲକ୍ଷଟଙ୍କାର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡୁ ଭାଗଜର ମିଥ୍ୟାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଅତିଏବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ଛଣ୍ଡିଧୀ ରସ୍ତାବାର ଦେଇଥିବାକୁ
ଯେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରମିଳା ନୋଟର ଅଧିକାରମାନେ
ଛାଇ କଲେ ଯାଏଗୁରୁତ୍ବକା ସୁଧ ନେଇ ସେ
ଭାଗଜମାନ ରଖିଗାରିବେ ମାତ୍ର ଦିଗବର୍ଷାକତାର
ଏଥର ଅଶବହିରେ କେବଳ ଗୃହଟଙ୍କା ସୁଧ
ହେବ । ଏଥର ଦେଖାଯାଏ ଆଜି କାଲିଟଙ୍କା
ଏହେ ଗୁରୁ ହୋଇଥିବୁ ଯେ ଗରଜର ବର୍ଷରୁ
ତ * କା ସୁଧ ମିଳିବାର କଠିନ । ଯାହା ହେଉ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁକୁ ସୁଧ ଡଣା ଦେଇ ପଡ଼ିଲେ
ସଫ୍ରିଯାଥାରର ଉପକାର ଅଛି ।

ମାତ୍ରାକ ଗବ୍ରେନେଶ୍ବର ନେଲେର ସବ୍ କଲେ
କୁଠର ବର୍ଣ୍ଣିଲସାହେବଙ୍କ ଆଦେଶ କରିଅଛିନ୍ତି
ଯେ ସେ ତାଙ୍ଗେରକୁ ଯାଇଁ ସେଠା ଗଜାଙ୍କର
ପୁରୁଷକାଳୟ ଅନୁସରିବ ବର ମୋଟାଗୁ ଗଲ ।
ହୃଦୂତ ପୁରୁଷର ଶେଷିବ ତାଳକା ପ୍ରତିକୁ
କରି ପଠାନ୍ତି ।

ପେରିତ ପସ ।

ଗ୍ରୀସିକୁ ଉତ୍ତଳଧାରୀଙ୍କା ସମ୍ପାଦକ ନହାଣୟ

କୁଟୁମ୍ବ ନରମଧ୍ୟର ବିଦ୍ୟାଲୟର ଦ୍ୱାରା
ଶିଷ୍ଟକ ଗ୍ରାସକୁ ପ୍ରଭାବର ବୃତ୍ତାମଣି ଲେଖନ
ଯେ ପ୍ରାଚୀକରିବ ଧାନକୃଷ୍ଣଦୀର୍ଘର କବିତା
ରୂପକହୋଲ ଶ୍ରଦ୍ଧାମୁକ ସଂଗୋଧନ ପୁଷ୍ଟ
ଛୁପାକଗରବା ବିଷୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତାଳ୍ପାଦିତ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସମୟରେ ଏକାର୍ଥ୍ୟ ସମାଧାନ ହେବ
ଯେଉଁ କନ୍ତୁମାନେ ଏପୁରୁଷର ଗ୍ରାହକ ହୋଇ
ଗ୍ରାହେବା ପୂର୍ବର ମୂରତିପଥ ଅମଗଳକଟକ
ଯତାଇବେ ସେମାନେ ପୁରୁଷର ଚିରାଗଜ

ମୂଳର ଏହିବନ୍ଦୁର୍ଥାଂଶ ସମା ପାଇବେ ଅଜଏବ
ଉକ୍ତ ଧୂର୍ବଳ ଅର ଉତ୍ତମ ଥିବାର ଜାହା ପ୍ରବ-
ଗବିବା ନିମିତ୍ତ ଧୂର୍ବଳକୁତମାନଙ୍କର ଉଷ୍ଣାହ
ଜାର ପୁନଃକ ଧୂର୍ବଳ ପ୍ରେରଣ କରିବାର
ମାନସ ହେଉଥାଲି ଶିକ୍ଷକବର ଧୂର୍ବଳରମ୍ଭ
ଲେଖି ନ ଥିବାର ବୋଧ କରୁ ଯେ ଅନେକ
ଲୋକମାନେ ସ୍ଥାନ୍ତରିତପଦ ଜାଙ୍କାକୁ ପଠା-
ଇଲୁପରି ଯେବେ ଶିକ୍ଷକମହାଗଢ଼ିକର । ଏହା
ମୂଳ ନିର୍ଭାବିତ କରିବାର ମାନସ ଥିବ ତେବେ
ଦିଗ୍ବେଷପଦ ପ୍ରାପ୍ତି ଅନ୍ତରେକରିବରେ । ଏହା
ମୂଳ ନିର୍ବିରିତ କରିପାରିନ୍ତି ଅଜଏବ ଶିକ୍ଷକ-
ମହାଗଢ଼ ଏଥରେ ଦାଢ଼ିବୁ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
କିମ୍ବା ୧୯୫୫ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଏହିଷୟରେ
ଆମେ ବଡ଼ ବନ୍ଦି ବନ୍ଦିଅଛାଏଁ ଏଇଦ୍ୟ ବିଷୟର
ସନ୍ଦେହ ଦେଇ ମୋତନକଲେ ଗରଜାର୍ଥ ଦେଇଁ
କରିବାକି ।

। ৰ । গ্রামকাঠবজ । পঁচয়োষী
। ৱা । সুনোমলা । ৱ । পাঞ্জগু
। ৰ । গোৰখা । ৱ । পুরা
পাঞ্জগু পাঞ

ଶାନ୍ତି ପାଇଁ

ଗ୍ରାସୁକୁ ଉତ୍ତଳପାଦିକା ସମ୍ମାଦିକ ମହାଶୟା
ସମାପ୍ନେ

ମହାଶୟ !

ଅଜକୁ ପାୟ ଗୁରୁମାସହେବ ପୁରୁଷୋତ୍ତ-
ମରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଗୋଲମାଳ ଉଠିଥିଲା
ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମାନଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମଣାଶରେ ଦୟା-
କରୁଣାତମାନ ହୁଏଇ ହେବ । ଏବା ଶୁଣି
ଅନେକବ୍ୟକ୍ତିର ଅନନ୍ଦରେ ମନୁ ଥିଲେ, ବିଶ୍ଵ
ବର୍ଣ୍ଣର ଅନେକ ଅନ୍ଧାରର ଅନ୍ଧାରର ଅନ୍ଧାରର
ଅନ୍ଧାରର

ପ୍ରାଚୀନାଙ୍କାଳୀକାରୀ ଯେ ଏକଷୟର ବେହି ବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କାରେ ଆଧୁନିକାରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଇଲୁ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରାଚୀନମେଷ୍ଟରୁ ତ ଭାଗକରିବାର ଅବେଦନ-
ପରି ସହିତ ଗ୍ରା ଗୋବିନ୍ଦନ୍ଧନାଥାପାତ୍ର ମହାରାଜୀ
ଯେ ତେଜ୍ଜାନାଳ ମହାରାଜୀ ବାହ୍ରାପୁରକଠାର
ପଠାହୋଇଥିଲେ ଜହିରେ କି ଫଳ ହେଲା ?
ବନ୍ଦରେ ଥରେ ପ୍ରକାବ ହୋଇଥିଲା ଯେ ମହା-
ମାର୍କ ଅବେନିକପରି ବିଜ୍ଞବକର ଅଜଣାନ୍ତକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଜାମ୍ବିରେ ଉତ୍ତର ଦେବେ, ବିନ୍ଦୁ ଅଳ-
କେବେ ? ମନ କି ଅସୁଧାରି ? ଧୂଳପତି ଗଣେ

ସୁରକ୍ଷାତି ଯାଇଥିବାର ଶୁଣିଅଛୁଁ ବିନ୍ଦୁ ଲହୁର
ଉତ୍ତର ମିଳିଲାଗି ?

ଶ୍ରୀବଜେଷ୍ଠର ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଥର ମାନ୍ଦିଆ
ଫଳ ହୋଇ ଥାଏ ଯେ ଗୋକନ୍ଧିନ୍ଦମହାମାରୀ
ସୁଧିଂ ବୋଟିଏ ଘାଠାଇ ଦାମୋପରିଷ୍ଠର
ଶାସନରେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ
ଦର୍ଶମାନ ୩୦ଜଣ ତ୍ରୁଟିବାଲକ ନିୟମିତରେ
କିଞ୍ଚି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁର ମଧ୍ୟରେ
ଅଭିମନ୍ତ ସିର୍ବର୍ଥ ନିଷାଗଳ ଥିବା ଜାତିର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସନ୍ଧରୁ ନୋହାଲେ ଥର କାହାଠାରେ
କି ପ୍ରତିଧାରା ଥାଏ ? ଉତ୍ତିଷ୍ଠ ଜାଗଥ !!!

ପୁରୀ ଅଧିକ ଅନୁଗାମ
ତାଙ୍କୁ ବାଗଦରିର ବୌଦ୍ଧର ସହୃଦୟ

NOTICE

It is hereby made known that,
the partnership business hitherto
conducted by the undersigned,
Messrs Mullick, Venkatareddy
Naidu & Co. is dissolved from
this date.

Soobul Chunder Mullick,
W. Venkatarreddy Naidu,
Cuttack

4th May 1871.

ବିଜ୍ଞାନ ।

ଅମୃତର ମୁମଳଙ୍କନ ଦିଲ୍ଲୀଧାର ସୁଦ୍ଧା
ହୋଇ ବିଜ୍ଞାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । କେବାମାନେ
ତ୍ୟାଗାନାରେ କିମ୍ବା ଅମୃତକଟ୍ଟର ଜଣ୍ଡ କିମ୍ବା
ପ୍ରସର ପାଇଥିବେ ।

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାଖ୍ୟାତ ଶିଳ୍ପ

ଶ୍ରୀ ମହିନ୍ଦୁ ନାଗପୃଷ୍ଠଦାସ	ପୁରୀ	କିମ୍ବା
ବାବୁରୂପିକିତୋର ଯୋଗୀ	କଟକ	,,
,, କୃମପ୍ରଧାନି ହିଂଜି	,,	,,
,, ବୃକ୍ଷବନ୍ଧୁର ଯୋଗୀ	,,	,,
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି, ତୁରନ୍ତବିହାରେବ	ଅକ୍ରମ	କଟକ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ, ମେନ୍ଦର		
ସାହେବ	,,	ଲକ୍ଷ୍ମୀଧା

କାଳେ ଏହି ଉତ୍ତରାଧିକା ସହି କଟକ ପିଠୀ-
ଦକ୍ଷାର, କଟକ ପିଠୀଙ୍କୁଥାନିକ ଯଶାଲଧିରେ
ମୃଦୁକ ଓ ପ୍ରକାର ହେଲା ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

995

ପ୍ରକାଶନ

ତା ୧୦ ରଖିଲୁ ମନ୍ତ୍ରିଙ୍କରେ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ ପରିବାରରେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ଦର୍ଶନ୍ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୩୭
ମଧ୍ୟପରି ଧାର୍ଯ୍ୟ ଜାତିମାସିଳୀ ୪୩

କୁଠା ନର୍ମିଳାତୁଳର ବାଷିକ ପାଇଗୋଡ଼ିବ
ଦାନର ସବ ।

ଶୁଣି ବା ଦତ୍ତ କୌଣସି କଣାଯାଏ ଓ ଜାହି
ଏବପ୍ରକାର ଯାଥି ପ୍ରାୟ କୋଥ ଫୁଅଇ
ଗୁମ୍ଭରେ ଏବରୁ ହେଲେ ସହିମାନେ କହିଦେ
ହୋଇ ବୃଦ୍ଧ କେଳ ବସିବାରୁ ପଞ୍ଚମ ଫୁଅନ୍ତେ
ହୁତଙ୍କ ଏ ଦାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମମୁଖେ ନିର୍ବାହିତ
ଫୁଅନ୍ତେ ।

ଦୁଆକାନ୍ତି ।
ମେ ଯାହା ହେଉ ପଲାଜିଆଠରେ ଦିଶେଟି
କଥା ବନ୍ଦ ଭଲ କଣା ଗଲା । ଜଣେ ଧିଲ
ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ଳୋକରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବୈବନ୍ଧିବାସାସାହେବ
ଓ ମହାମୂଣ୍ଡି ପ୍ରଲାଙ୍ଘ ଶୁରୁକାର୍ତ୍ତିତ କଲେ ଓ
ଅପର ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଚବିଲ୍ଲାଚରଣବାସ ଖଣ୍ଡିଏ
ସୁନ୍ଦର ରିତନା ପାଠକଲେ । ରିତନା ଶେଷରେ
ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧୁଳା କବିତା ବଜା ସୁଣିବର ଦିବ୍ସଥ
ହେଲା । ପାଠକଙ୍କ ଛାଣିବା କାରଣ ଭକ୍ତ
ଦୋଷାତ୍ମକ ମାତ୍ରରେ ପ୍ରଶାସ କଲା ।

ପରିମେଷରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ଏହି ଦୟ ହୁଲିବ
ମସିଶୁଣ୍ଡଳ କାବୁ ଦ୍ୱାରିବାନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରଭାବୀ
ଅପରା ବଜ୍ରପଦାରେ ଏହି ପୂଜରେ ବୁଝି-
ବଦ୍ୟ ଶିଖା ଦେବାକୁ ପ୍ରସାଦ କରିବିଲେ ଓ
ଶାସ୍ତ୍ର ପରିପତି ଓ ସର୍ବମାନେ ଜାହାଙ୍କୁ
ମନୋମତ କଲେ । ସର୍ବତ୍ର ବୋଲିଲେ ଯେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ବିସ୍ତର ଉଙ୍ଗା କଥ୍ୟ କର ଏହେ
ଗରେ କୃଷ୍ଣର ଉତ୍ସବାଧିନ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଜୀବାଳ
ମାନ ଜୀବନ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଲେବେ କୃଷ୍ଣ-
ବଦ୍ୟମାୟୀରେ ଲିପ୍ତର କି ଦେଲେ ଜଣନ୍ତି
ଆଶାନୁଭୂତି ଫଳ ହେବାର ନୀତିର । କୃଷ୍ଣ

ଏବେଗଲୋକଙ୍କ ପ୍ରଥାନ ଜୀବିକା ଓ କୃଷିକାଳ
ପ୍ରବ୍ୟାନ ଏଠାର ପ୍ରଥାନ ଧନ ଅଜୀବକ କୃଷିବିଦ୍ୱାରା
ଏବେଗଲୋକଙ୍କ ଶିଖାଇବା ସହାୟେଷ ପ୍ରଥାନ
କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତେଷ କାହାରେ ବିଶେଷରେ ନର୍ମିଳୁଙ୍କ
ପୁରୁଷ ସାମାଜିକଲୋକଙ୍କ ଶିଖାଦେବା ପ୍ରାଣ
ସୁଧିର ହୋଇଥାଏଇ । ଏମାନଙ୍କପଥରେ କେବଳ
ଲୋକଙ୍କା ପରିବାରୁ ଶିଖବା ବିଶେଷ ଉପକାରୀ
ନୁହଇ । ଲୋକ ପରି ଶାଙ୍କେ ଯେବେ ଏଠାର
ନିମନ୍ତ୍ରଣୀର ଲୋକଙ୍କୁ କୃଷିବିଦ୍ୱାରା ପିଶା
ଦ୍ୱାରା ପାଇବାର କାମାକାରୀ କାହାରେ
ଉପକାର ବାଧନ ଦେବ ସନ୍ଦେହ କାହାରେ ।
ଆମେମାନେ ଶାସକ ନିର୍ମିତ ସାହିବଙ୍କ
ଅନ୍ତରେ କହିଥାଏ ଯେ ସେ କେବଳ କୃଷି-
ଶିକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ମନୋନିଷ ବରି ଭାବି ଶୋଇ
କି ରହନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏକିଷ୍ଟପୂରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ
ଲୋକ ଯେତେଥେ ତତ୍ତ୍ଵ ଶିଖା ଦେବାର ବିଧାନ
ପ୍ରତିର ସ୍ଥାପନ କରି ପଥରେ ଯତନାର ଦେଇଛନ୍ତି
ତାହା ହେଲେ ଲୋକଙ୍କର ଉପକାର ଓ ଗାନ୍ଧି
ମାନ୍ୟମାନ୍ୟ ମାତ୍ର କାହାରେ ।

ଦେଖାନ୍ତି ଓ ଧାର୍ଯ୍ୟ

କଳିତମାସ ଜା ୨ ରୁଖର ଇଣ୍ଡିପ୍ଲାନ ଅବ-
ସରବରରେ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦରବରନା ପ୍ରକାଶ
ହୋଇଥାଇ । ସମ୍ମାନକ ବୋଲନ୍ତୁ କି ଯେବେ
ଛନ୍ତିମାନେ ଯେତେପରି ଇଂରଜମାନଙ୍କୁ ସେହିକରି-
ବାର ଉଚିତ ଜାହା ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ନାହାନ୍ତି ଓ

ପୂର୍ବଗାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ଗାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ମେରେ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵର ଅନୁର ଦେଖାଯାଏ
ଜାହା ସୋମନେ ଶୁଣି ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି ତେବେ
ଜହାର ଜାରଣ ଏହି ଯେ ଇଂନ୍‌କମାନେ
ଜାହାକର ଉଦ୍‌ଦିଲ ନାରଣ ଅଧିକ ଦେଖୁ
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାସନପ୍ରଶାଳା ଥିଲା
ଦିନିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତନାର ପତିଥିଲା । ମେବକଙ୍କର ଗଲ-
କିମିତ ଅସଂଖ୍ୟ ଅଇନ ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଉପାୟ
ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଇ । ଦେଖାଯାଇ ରେଳବାଟ
ଓ ନାଲରେ ପୂର୍ଣ୍ଣରୀତିରୁ ମାତ୍ରରେ
ଧୂରକ ହେବ ଓ ନାନାବିଧ ପକ୍ଷ କାୟରେ
ବିଚରଣ କରିବେ । ଗୃହମାନେ କୃଷି ଶିକ୍ଷା-
ପାଇବେ ବିଳକ୍ଷାରମାନେ ଅଧିକାୟ ବ୍ୟକ୍ତିବସାୟ-
ରେ ଶିକ୍ଷିତ ହେବେ ଓ ଲୋକମାନେ ବିଜ୍ଞାନ-
ଗାସରେ ପାରଦର୍ଶିତା ଲାଭ କରିବେ । ଏବମନ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତିବିଧାରୀ ଅଠିଲ ସଫେଦ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଏହା ସଙ୍ଗେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତିବି କଷ୍ଟକର କଥା ଯୋଗ
ହୋଇଥାଇ । କୌଣସିକଥା ଟାକ୍‌ସ ଉଦ୍‌
ବାଧନ ହେବ ନାହିଁ ଦେଶାୟ ଲୋକମାନେ
ଦେଶୁଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ଜାହାକ ପାଇଁ ଯେତେ
ହିତକର ବିଧପାରମାନ କଳନ୍ତା ହେଉଥାଇ ଜ-
ହିଁପାର୍ଟ ଜାହାନ୍ତୁ ଉଠିବଦିବାକୁ ଟାକ୍‌ସ ଦେବା-
କୁ ପଡ଼ିଥାଇ । ଏଥରେ ଯେବେ ମେମାନେ
ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ପ୍ରତି ଉତ୍ତରମତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରଚାର
ନ କରନ୍ତି ତେବେ ତହିଁରେ ବିଚାର ବିଶ-
ାଖା ? ଏସମ୍ପ୍ର ହିତକର ଅନୁଷ୍ଠାନର ପଳ
କିମେ ଦେବାକୁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଆପାତକଃ
ଉପାର୍କତ ଧନର ଯେଉଁ ଅଂଶ ଜାନ୍ମିଷେ
ଦେଖ ପଢ଼ୁଥାଇ ତାହା ବଢ଼ି କଠିନ କୋଧ
ହେଉଥାଇ । ଟାକା ଦେବାକୁ ଦେହ ମୁଖପାନ୍ତି
ନାହିଁ ଓ ଗର୍ଭମେଶ୍ଵର ଯେବେ ମେକଥାକୁ
ବିଶର କରି ସବୁ ହିତକଳନ୍ତାମାନ ଏକାବେଳବେ
ଜାର୍ଯ୍ୟରେ ଅନ୍ତର କରିବାକୁ ତେଣ୍ଟା ନ କର
ଗୋଟିଏ ବର ଫଳ ଦେଖି ବନ୍ଦି କରିଥାନ୍ତେ
ଜାହା ଦେଲେ ଲୋକେ ଯାବଗୁ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ
ତେମାର ନାଲଜନନ କ୍ୟାପାର ଏଥର ଉଦ୍ଦି-
ହିତା ଅଠରା ନାଲକଳହାର ଯେ ଘରମାଧରେ
କୁଣ୍ଡର ଉପବାର ହେବ ଜାହା ଏ ଦେଶ-
ଲୋକଙ୍କ ଜାହା ନ ହିଦାର ନାଲପାଣିରୀୟ
କରିଛିମାନେ ମୁଣ୍ଡ ପୁରା କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ
ଅକ୍ଷୟ ଏଦେଶାୟ ଲୋକଙ୍କ କୃଷିବଦ୍ୟାରେ
ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ରେଣ୍ଟା ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଲୋକଙ୍କରେ ନାଲର ଉପବାର ଜାରିବା ପଦରୁ

ଯେମାନ୍ତଙ୍କ ଶିଥରେ ଜଳକର ଉତ୍ତରାବ୍ଦ
ହେମନ୍ତ କରିବାଗା ପଞ୍ଚଅଷ୍ଟ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ
ଯେମନ୍ତ ହେଲେବାପତ୍ରା ନାଲକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଲେ
ତେମନ୍ତ ଅପ୍ରେ ଜାହାଙ୍କୁ ହେଲେବାର ଖଲ ଯେ
ଲୋବେ ଏ ନାଲକୁ ଦେଇ ଉପକାର ଥାଇ
ଅଛନ୍ତି ଓ ନାଲର ଖର୍ତ୍ତା ବିପରୀମାନରେ ଆପାପୁ
ଦେଉଥାଇ । ଜାହା ନ ଦେଖି ବହୁବ୍ୟାପେ
ବସୁର ବର୍ମନଗଣ ହୃଦୟକୁ କର ଗୁରୁଥତେ କାର୍ଯ୍ୟ
ବିଶାଖାଦିଜନ୍ମରୁ ଓ ବଜୁତାର ଲୋକଙ୍କଠାର ଜଳା-
କର ଦାନ କରିବାର ହେମାନେ ବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇ
ନାଲକୁ ଦାଳ ପୂର୍ବ ଜାନ କରିଅଛନ୍ତି ହେଦନ
ଏବିଶାଖରେ ବନିଶୁଭ ସାହେବ ଜମିଦାରଙ୍କୁ
ବହିଲେ ବି ଗବର୍ଣ୍ମମେଣ୍ଟ ଏତେ ଝଙ୍କା ବିଷୟ
କର ନାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବଲେ ତୁମେମାନେ
କର ନ ଦେଲେ ଜାହା ବିଶ୍ଵଧେ କରିବ ତହୁଁର
କଣେ ତମିଦାର ଉତ୍ତର ବଲେ ଯେ ଜାଳ
କରିବ କରିବାକୁ କି ଅମୂଳାନେ ବର୍ତ୍ତମାନେ-
ଥିଲୁ ବିହିନ୍ତି ? । ଏ ବିଧାତି ଦେନନ୍ତି ହେଲା
ପାଠକମାନେ ଅମୂଳାଜ ବର୍ତ୍ତ ଅମୂଳାନକର
ଶାଶନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଇଂଲଣ୍ଡର ଥର୍ମିଅଛନ୍ତି
ଯେତା ଓ ଉତ୍ତର ବିଷୟରେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଏ-
ଦେଶଠାର ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରରେ ଉତ୍ତର ବନ୍ଦେବ ନାହିଁ
ମାତି ଇଂଲଣ୍ଡର ଏଥର ଅବହା ଏକଦିନରେ
ଏହି ନାହିଁ ଅମୂଳାନଙ୍କର ଶାଶନକର୍ତ୍ତାମାନେ
ଦେଶ ଦାଳ ପାଦର ବିବେଚନା ନ କର ଏକ-
ନାନରେ ଜରତବର୍ତ୍ତି ଇଂଲଣ୍ଡ ପରି କରିବାକୁ
ବନ୍ଧୁ ବରୁଥକ୍ତ ଜାହା ବିଶ୍ଵଧେ ହୋଇ-
ଥାବ ? ଅମୂଳାନଙ୍କ ଶାଶନକର୍ତ୍ତାକୁ ଏଥରୁ
ଗର କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉତ୍ତର ।

ଦେଖନ ପାଇଲିଥା ।

ଛଣ୍ଡୀନ ଅବସରବର ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ଅଳ୍ପଦିନ ହେଲା ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସେଇ-
ଏକ ଯେଉଁ ସବ ହୋଇଥିଲା ଫଟ୍ଟରେ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଲେଖ୍ଟନେଟ୍ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବିଧିକୁ କଲେ
ଯେ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ବିଜ୍ଞନଗାତ୍ର ଅଧ୍ୟପନ-
କିରି ଟଙ୍କା ଦେବାପାଇଁ ସେ ପ୍ରତ୍ଯେ ଅଛନ୍ତି ।
ଏ ସମ୍ବାଦ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସନ୍ଧରେ ହେତେ ଆଜନ୍ମ-
ବନକ ବୋଲିବାର ବାହୁଦୂରୁ । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ବିଜ୍ଞନଗାତ୍ର ଅଧ୍ୟପନର ପ୍ରଥାନ ପ୍ରକାଶନର
ଅର୍ଥ, ବାରଣ ଅର୍ଥ ଅଭିନରେ ବହୁମତ୍ ଯାଇ
ତେ ପ୍ରକାଶକ କିମ୍ବାଲପତ୍ର ଉଷ୍ଣମାତ୍ରେ ପାଇବା

କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଏବଜୟରେ କୋ-
ଶବ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ତୁମ୍ଭେଗ ହୃଥର ନାହିଁ ।
ଯେହୁଲେ ଶାନ୍ତି ବରତ୍ତମେଣୁ ଦିକ୍ତ ଅଶ୍ଵାନ
ମୋରଙ୍ଗ କରିବାକୁ ବରିଆରନ୍ତି ସେ ସ୍ତଳେ ଆର
ବୌଧି ତୁ ହେବ କାହିଁ ଅନୁମାନ ହୃଥର ।
ବିଜ୍ଞାନମାତ୍ର ଅପ୍ରେକ୍ଷନ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ବେତେ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଅସୁଦେଶୀୟ
ସମ୍ବେଦି ଅବା କାହିଁ ନ ଥିବେ । ସେମାନଙ୍କ
ଗୋଚରଣେ ଦୂର ବରତ୍ତା କରୁଥାର ଉଚ୍ଚତା
ବୋଧ କରିଥିଲୁ ଆଜିକାଳ ମନୁଷ୍ୱର ନାମ
ଅଭିବ ମୋତନାର୍ଥେ ସେବନ୍ତ ସୁଦେଶ
ହୋଇଥିଲା ତାହା ସମ୍ବେଦି ବିଜ୍ଞାନମାତ୍ର ଫଳ ।
ପଦାର୍ଥର ଶୁଣାଶ୍ଵର ବିନ୍ଦୁରବମାନେ ହିନ୍ଦ
ତାରଢାବ ବାଣୀଧାରର ଓ ନୌକା ନିର୍ମିତ
କରିଥିଲାନ୍ତି । ଏବରୁଧାର କେତେ ଛୁଟିପାଠନ
ହେଉଥିଲା ତାହା ପ୍ରତିକଳ ଫେଲିବାରେ ଅସୁ-
ଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମନଙ୍କ କଳିକାର ଘାସ କମାଇବ
କାହିଁ କିନ୍ତୁ ପଦାର୍ଥବିଦ୍ୟା ସବଳାରେ ପ୍ରକଟନରେ
ସମ୍ମାଦ ଅନୁଅଛି ଓ ପ୍ରାୟ ଦ୍ୟଗ୍ନ ନରେ ମନୁଷ୍ୱର
ଯାତ୍ରାର କରିଥିଲୁ । ବିଦିକାର ଜଣେ
ଯାଇବର୍ଷ ବି ଅନ୍ୟକବାଳ ପରିମା କଲେ କୌ-
ଣ୍ଡି ଲୈବର ଅବିଳ ପ୍ରତିମ୍ଭି ଲେଖିବାକୁ
କ୍ଷମ ହେଲ କାହିଁ ମାର ପଦାର୍ଥ ବିଦିକାର
ଲୋକର କୌଣସିରେ ଯେ ରତ୍ନ ମେ ସୂର୍ଯ୍ୟର୍
ରଣଧାର କୌଣସି ଲୋବ ବି ପ୍ରବ୍ୟାର ପ୍ରତିମ୍ଭି
ଯାକଳ ଅବଳ କରିଥିଲୁ । ପଥାମତ ପରିବର୍ତ୍ତ
କରିବ କଲ ସଂଯୋଗ କରି ଘେର ପ୍ରବ୍ୟାର
କରି ଉଠାଇ ଆଜ ନାହାନ୍ତି କପିଗୁଳ ଆଜା
ଅନୁବଳରେ ଅନ୍ତାମାରେ ଉପରକୁ ଉଠାଅଛି ।
ଏଇ ଅସବି ସହିରେ ପ୍ରଥାମାନେ ମନୁଷ୍ୱର

ବ୍ୟକ୍ଷମାଧିକୁ ଚଳାଇଥାଏ ଓ କିନ୍ତୁ ଜାହାର
ବରି ଛରାଇଥାଏ ।

ଅମୁମାରକ ଦେଶରେ ବିଜ୍ଞାନ ଗାସ୍ତର
ଆଲୋଚନା ନାହିଁ ପତ୍ରରେ ଲୋକେ ଏକାଦଶା-
ଶ୍ଵରଦେବଙ୍କ କର୍ମପୂରେ ଯେତେପେ ସେଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ତହୁଁର ବିଷ ବୃଦ୍ଧି କରିଲା-
ଛାନ୍ତି । ବିଜ୍ଞାନ କମାର ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରତିର ଗିଳିବାର-
ମାକେ ପୁରୁଷଙ୍କ କିଧୂମରେ ଅଧିକା ବ୍ୟବସାୟ
ରିଲାଇଁ ଥାବାର ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ହେମାନଙ୍କର
ନିଷ୍ଠାର କଠିନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲଣି । ବିଜ୍ଞାନର
କଳିଲୁଗା ଏଠା ତତ୍ତ୍ଵି ଅନ୍ତାରବରେ ମୃତସାୟ
କଲଣି ଯେବେ ଏଠାରେ ବିଜ୍ଞାନଗାସ୍ତର ରଚି
ଆନ୍ତା ତେବେ ସେହିପରି କଳିଲୁଗ ମୁହା କାହିଁ
ଓ ଲୁଗା ଦିଲି ମୁହରେ ନିରାକାର ହୁଅନ୍ତେ । ଗବ-
ର୍ତ୍ତମେଖ ଥିଲି ଦାଲି ଯନ୍ତ୍ରପେ ବିଦ୍ୟା ଯିଜ୍ଞାପାନ
ଦେବାରେ ମାତି ଅଛିନ୍ତି ତାହା ପ୍ରଗଂପନାୟ
ହେଲେହେତୁଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସାୟ ଲୋକଙ୍କର ଲାଭ
ହେଉ ନାହିଁ ବରଂ ତହୁଁର ଏହିପରି ହୋଇଥାଏଇ
ଯେ ବ୍ୟବସାୟ ଲୋକମାନେ ଅଧିକା ଜାତି-
ବ୍ୟବସାୟର ଉତ୍ତର କେବଳ କରିଲୁ କରିବାଗାର
କରେଶର ଶାବିମମାନକୁ ବିକଳ କରିଥାଏଇ
ଯେବେ ହେମାନକୁ ବିଜ୍ଞାନଗାସ୍ତ ଡେଲିବୁଗ
ହେଉ କରିବାଯୁ କେତେ ସହଜ ହୋଇଥାଏଇ
ଏସବୁର ଶିଖି ଦିଯାମାନ୍ତା ତାହା ହେଲେ ସେ-
ମାନେ ଏକମାତ୍ର କରିବାକୁ ମାତ୍ର ନ
ହୋଇ ଯେ ଯାହା ବ୍ୟବସାୟରେ ନିପୁଣତା
ଲାଭ କରନ୍ତେ ।

ଅମେସାନେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଲେଖିଲୁ
ଭବୁର ପାଠକମାନେ ଏମନ୍ତ ଅର୍ଥ ବାଚିବେ
ନାହିଁ ଯେ କଲାନଗାସ୍ତର ଅଧ୍ୟନ କେବଳ
ବ୍ୟବସାୟୀ ଲୋକର ଜାଣିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଆଜ୍ୟମୋକ୍ଷ ପ୍ରତି ଜାହା ଦ୍ୱାରା ନୁହଇ
ଏମନ୍ତ ନୁହେ ବିଜ୍ଞାନଶୈଖି ଜାଣିବା ସମସ୍ତକୁର
ପ୍ରଦେଶକର ଆହା ନ ଜାଣିଲେ ଲୋକେ ପରି
ଶ୍ଵର ମୂର୍ଖ ଘୋର ରହନ୍ତି । ଜୀବ ବୃଦ୍ଧିକରନା
ଲେଖା ପଢାଇ ପଥାଇ ଉଦେଶ୍ୟ ମାତ୍ର କେବଳ
କବିତା ପରି ଅର୍ଥ କଲେ ଜୀବ ହିଥାରେ ନାହିଁ
ମୁଖଲମାନଙ୍କ ସମସ୍ତରେ ପାରସ୍ତ ପରି ଅନେକ
ଲୋକ ପଣ୍ଡିତ ହେଉଥିଲେ ଓ ଏତେବେଳେ
ମୟ ବସୁନ୍ଧରେକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ପାରସ୍ତ ପାହିଜ୍ୟ
ବା ଉତ୍ତଳ ଶନିବନୀ ଅର୍ଥ ବହିବାକୁ ବହି
ପୁରୁଷ ଅଛି ପାମାନ୍ୟ କିଷ୍ଯରେ ଏମାନେ
ଯେହୁଏ ମରିବା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ଜାହା ବାପୀ-

ପ୍ରଦ ଅଛି । ଶୁନ୍ୟବାଚିକିତ୍ସା ଦେଖିଲେ ଏମା-
ନେ ତିଥିରୁଲା ପ୍ରାୟ ଜାହାଙ୍କୁ ଗୁଡ଼ି ରହିଥାଏ
ଓ କେଉଁ କୁହକପ୍ଲାବ ଭାବା ଟେକ୍ ହୋଇ
କୁଳାହାତ୍ତି ସ୍ଵରକର ପାରନ୍ତି ଜାହାଁ । ଯନ୍ତ୍ରବାଧ
କୁଳାହାର ନିର୍ମତ ବଥା ଜାହାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ କି ଆ
ଦେଶ ଜାହାଙ୍କମନ କେମନ୍ତ ପ୍ରଗତି ହେବ ଓ
ବୈଜେଣ୍ଯବାଦ ଅଳିକ ଭୁବନ ଉଚ୍ଛବିବ । କିମେ
ଯେବେ ଏହରୂ ଅଭିନାଶ କଥାର ଉପଦେଶ ପାଇଁ
ଭେବେ ବୁଦ୍ଧି ମାର୍କିତ ହୋଇଥିଲା ଓ କୁସଂ-
ପ୍ରାରମ୍ଭମାନ ସମ୍ବଲରେ ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇ ଯାଏ ।
କିଞ୍ଚିନିଗାସରୁ ଉପକାରର ସୀମା ନାହିଁ ଓ
ଆମେମାନେ ଉପରୀକର୍ତ୍ତା ଗ୍ରାସୁକୁ ବାମୁଲ-
ସାହେବ ଯାହା ସହରେ ବନ୍ଦକୁଳରେ ଖାତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହିରନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ

କଲେତାରେ ବହୁତ ଦରି ଓ ଯୋଡ଼ା
ଥିବାର ସମସ୍ତେ ବୋଲନ୍ତି ମାତ୍ର ଜହାଂର ସଂଖ୍ୟା
ହେବେ କାଣିବାଲୁ କୋତୁବ ଦୋଇପାରେ ।
ହନ୍ତପ୍ରେସ୍ଟିଅଙ୍ଗ ଅବଶ୍ୱତହେଲୁ ଯେ ଗତବ-
ର୍ଷରେ ଦରି ଓ ଯୋଡ଼ା ସକାଗେ ଜଳିପିଲ
ଧ୍ୟାନମାନ କାର ବୋଇଥିଲା । ମଥା

ପୂର୍ବଗୋତ୍ତାବରି	୫୫୭
ଏକଗୋତ୍ତାବରି	୨୦୮୭
ଦୋତା	୨୮୯
ତୃତୀୟଗୋତ୍ତା	୧୦୨୩

ବୁଲିବାପତ୍ରକ ଥାଇଁ ଘରିବ କଳାପ
ଦୀପ ଗତବର୍ଷ ଗେଣରେ ଜଳୁଥିଲା ଉହଁ ମଧ୍ୟରେ
ସେ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ତେଜି ପାପ ।

କଲିବଜା କଷେତ୍ରଜୀନାର ହେବାବ ଶୁଣି
ଅମ୍ବେମାନେ କିମ୍ବୁପ୍ରାସନ ହେଉଥିବୁ ତଥାବୁ
ସେ ହେବାବ କଷ୍ଟେ ନୁହଇର । ଯାହା ଏଠାରେ
ଲୋଜା ଯାଇଥାକୁ ଏହାକୁ ନୁହଇବା ଗ୍ରାମୀ ଜୀନ-
କରିବାକୁ ହେବ । ଗରବର ଜଳଜଳିତଙ୍ଗେ
ପଶୁଦଥ ହୋଇଥିଲ । ସଥା ବଳନ ୧୫୭୦୦
ଦାରିର ୨୨୨୮ ରେ ତେବେ ଚାହିଁ ୫୦ ।

ମାହାର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରକଙ୍କଠାର ହିନ୍ଦୁ-
ପ୍ରେଟ୍ ଅବଗତ ହୋଇଥାଇଲୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ
ନଗରକବାସୀ ବାରୁ କୃଷ୍ଣଗୋପିନ ଗୁପ୍ତ ବିଳଙ୍ଗ-
ରେ ହିଲ ସରକିର ପଶୁକାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିବାର ଜାଗିତାକରେ ମମ୍ବାଦ ଥିଅଛି।
ପରିଶୋର୍ତ୍ତୀର୍ତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏହାଙ୍କିମୁଖୀ

୧୭ ହୋଇଅଛି । ଶାକାର ଲୋକଙ୍କମେ ସିଦ୍ଧି-
ସରବିସପରାକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣହେଲେ ବନ୍ଦ ଆଜି-
ନଗକଥା ଅଟିଲା ।

ପ୍ରାଚୀମନ୍ୟବୁ ଇଣ୍ଡିଆ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ବୁଦ୍ଧିଜୀବଙ୍କରେ ଜଣେ ମୁଗଳମାନ ସନ୍ନାନ
ସନ୍ତୁତ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେନ୍ଦର ଘରାଳୁ ବଳଯାଇ-
ଅଛି । ଉଠୁ ଘରା ୩୦ ବି ୮୦ ସନ୍ନାନ ଜନ୍ମ-
କରିଥିଲେ ମାତି ଏ ମୁଗଳମାନର ଏ ହଳିଜ
ଅର୍ଥାତ୍ ୫୭ ପିଲା ସଂଖ୍ୟାଦେବକ ବୃତ୍ତାର
ଇତ୍ସୁରଙ୍ଗ ଗେଲି ବୁଲୁଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବାଦକଙ୍କୁ ବୋ-
ଧ ହିଥାଇ ଅଳ୍ପଗତାଙ୍କ କଥା କଣା ନାହିଁ
ନୋହିଲେ ଏହୁଷ୍ଵାନ୍ତ ସେ କହାତ ପରିଜ୍ୟାଗ
କରି ନ ଆନ୍ତେ ।

ବମ୍ବେର ଗଜେଟର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଜଳବୋର୍ଡର ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଥୋରେ ଗୋଟିଏ ତୁପାଶାନା ସ୍ଥାପନ କରିବାର ବେଶ୍ଟା କରିଥିଲୁଣ୍ଡର ଯହାଳୟ ସ୍ଥାପନ ହେଲେ ଗୁରୁତର ଭାଷାରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପରେକା ପ୍ରଚାରିତ ହେବ ଏହିରୂପ କଳକାନୀ ଆହି କରିବାର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଜ କାଲି ଜୟନ୍ତୀରେ ଦେଖାଯାଏ ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ଥାରୁ ।

ଏଥର ନିଷ୍ଠୁରଙ୍ଗେ ଜଣାଗଲଣି ଯେ
ବରେହାର ଗୁରୁଅରଙ୍କ ବିଧବା ରାଯଣ
ଏହମାତ୍ର ମଞ୍ଚରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦାଳ କାରୀ
କରିବେ ମାତ୍ର ସେହି ପୁରୁଷ କି କନାଳ ହେବ
ଏକା ପରମେଷ୍ଟରଙ୍କ ଗୋଚର । ଯେବେ ପୁରୁଷ
ହୁଅଇ ବସଇ ବିଷୟ ହେବ ।

ଜଣ୍ଡିଯୁକ ଅବଳାରବର ଅବଗତ ହେଲୁ
ଯେ ବମେର ଲବଣ ଥାନଦାନ ଛିକବଣ୍ଡର
ଥାନଦାରରେ ୪୭୭୦୦୦ ମରଣ ଥାନଦାନ
ହୋଇଥିଲ ଓ ସେହିବୟ ଥାନଦାରରେ
୪୭୭୦୦୦ ମରଣ ରେଳବାଟେ ରପ୍ତାନ ହୋଇଥିଲ
ଥିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥାନବୁ ଶର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ବିହି କି ରହି
କେବଳ ଥାନଦାନର ରପ୍ତାନ ବଳ ପଢ଼ିଲ
ଏଥରୁ ବମେର ପ୍ରଦେଶରେ ପାଦ୍ମ ୮୦୦୦୦୦
ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଏହାକି ଖୋଲୁଙ୍କ ଲବଣରେ
କିନ୍ତୁ ମାସୁଲ ମିଳି ନାହିଁ । ଅଳ୍ପଏକ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ଦେବଳ ଖେଳାଳାଧିକୁ ଏହି ବାଟେ
ପଢ଼ିଲେ କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ନାହିଁ ହୋଇଅଛି ।

ଗଭମାସରେ ଖଣ୍ଡିଏ ରୂପଦେଶର ଅତି
କୁହକ୍ ବାହୀନ୍ଦାହାଳ ବମେଇଲୁ ତେତାର
କଥା ଦେଇ ଅସିଥିଲୁ । ଭାବଚକ୍ଷର କାହିଁକି
ଧର୍ମକରେ ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅତି ପ୍ରଥାନ ଅଙ୍ଗରେ
ରୂପଦେଶକୁ ପ୍ରଜିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦିଲା

ରିପ୍ରାଣୀ ହେଉଥାଏ ଓ ଏବେ ସୁଧେଇ ନାଳି
ଗୋଳା ହେବାର ତାହାକ ବନ୍ଦନାବନ୍ଦନା
ଅଛି ସ୍ମୟୋଗ୍ର ହୋଇଥାଏ ।

ଧୋଳଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟାପ୍ତି ଅନେକର ଗୁଣାବ୍ୟାପ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦିରମାରେ ନାଲିଙ୍ଗକାଳୀ
କହଇ କି ଜାହାର ଗମନାବମନର ଅସ୍ଵଚାନପ୍ରତି
ଦସ୍ତଖେତ କଥି ହୋଇଥାଏ ସେହି ମନ୍ଦିରମାର
ତଥାର କରିବାକୁ ମାଛଫ୍ରେଟ ଆବଶ ଥାନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ଜାହାକୁ ଦେଉଥାଏ ଅବାଳକାଳୀ ଯିବାକୁ
ବୋଲିବା ମାଛଫ୍ରେଟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନହେ ।

ଶ୍ରୀକୃତେବନ ଗେଜେଟ୍ର ପାଠକଳୁଁ ଯେ
ସ୍ଵତ୍ତ ଲେଉମେରେ ଗାଷିପୁରର କିନାହା-
କିଦିଲିଧୁର ପଣ୍ଡା କରିଥିଲେ ଏହି ସମୟରେ
ବକ୍ତର ସବୁକ (ଯାହା ପିତୃବୃତ୍ତରେ
ପଣ୍ଡା ଦେଉଥିଲା) ହଠାତ୍ ସୋଳି ଗମନ
କଲେ । ଏ ବିଷୟରେ ବାଲିବାମାନଙ୍କ
ଅମୃସୁଗଣ ଉନ୍ନତେବେର ବିଦ୍ୱାନଙ୍କ ବିକା-
ରେ ଅବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏପରିବାର
ହେଲେ ସେମାନେ କନ୍ଦାମାନଙ୍କ ଆଉ ବିଦ୍ୱା-
ଲପକୁ ପଠାଇବେ ଜାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
ଶୁଣିଅଛୁଁ ଏହି ସୁବଦର କୁବ୍ୟବହାର ବିମିତ
ଲେଉମେରେ ଅମନ୍ତ୍ର ହୋଇଅବଶି ।

କେତେବଦିନ ହେଲା ମେଧିନୀପୁର ଜ୍ଞାନ
ଅଧିଳାଙ୍କରେ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସବକଳାକ ମହିମା
ଉଠିଛି ହୋଇଅଛି । ମୋହିମାର ବିବରଣ
ଏହି ଯେ ଗାନ୍ଧି ପଜରେ ଧୂରବଧୁ କଳି କର-
ଥିଲା ଗାନ୍ଧି କ୍ରୋଧରେ ଅଧିକ ହୋଇ ଦିନର
କିଅଁ ରେ ବୋଲୁର ମୁହଁ ଘୋଡ଼ ଦେଲା କମର-
ରେ କଳସାହେବ ହେବୁ ଗାନ୍ଧିକୁ ମା ଏ ପା-
ଦ୍ୱାରା ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ରାଣୀ କଞ୍ଚକ ଗୋଦିନ ପ୍ରଗାଦ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ବିଧ-
ବାସ୍ତା ଡାକୁର ସବୁବାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧେ
୧୯୫୦ ଲାକ୍ ଦାଳ ବିଧିବିଜ୍ଞାନ ।

କଲାକାରୀ ବିଷୟବିଦ୍ୟାଳୟରେ କର୍ତ୍ତୃଧର୍ମ ମା-
ନୀଙ୍କା କରୁଥିବାକୁ ଯେ ଉପାୟ ପଦାନ ଦରିବା
ହିନ୍ଦୁ ଏଣ୍ଠାବାବରେ ପଢ଼ିବ ସବୁ ହେବ।

କୁଳକତା ନିଜଟରେ କଗାରଥି ଉପରେ
ମେଟିଏ ନୌକାବଳ୍ଲ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟାବ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ବନ କିଣିଗର ବ୍ୟୟ ଛାତ୍ରାଶ
ଅବଶ୍ୟମେଲୁ ଦେବେ ଜାହିଁ ପ୍ରଦେଶାୟ କଷାତ୍ତି-
ମେଷକୁ ଭାବୁ ଦ୍ୱାରା ଉପରାକୁ ହେବ ।
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ସାହେବ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଲେଖନେବୁ ଗବହୁର
ମହୋଦୟ ବହୁଅଛନ୍ତି ସେ ଶର ଗଜା ନିବା-
ରଣ କରିବାରେ ଅଗେ ଏମନ୍ତ ଶ୍ରାବିତ
ଆଇନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ସେ ବନ୍ଦ ଶିର୍ମର
ହେଲେ ଦେଖାରେ ସାଥରଣ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରବ୍ୟ-
ଉପରେ ମାତୃଳ ଶ୍ରହଣ ହୋଇପାରିବ । ଯେଉଁ
ବକଳ ଦୁଇୟ ଦକ୍ଷ ଉପରେ ନ ଅଧିକ ଜାହା-
ପରି ନଈ ମାସୁଲ ଶ୍ରହଣ ଦେବ । ଏହିପରି
ପ୍ରସାଦ ହେବାର ବନ୍ଦ ଚିର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ଯ୍ୟ ସୁକର
ଥିବା ସମ୍ବାଦଜା ବୁଝି ରଜଧାନୀର ମିଳିଛିପିଲ
ସବୁ ଜାଦୁଗ ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ ଅପ୍ରୟେଜନ
ଏକ ଅପଶାନାନଙ୍କର ସେଇ କର୍ମକର କର
ଶିର୍ମର କରିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ପ୍ରକାଶ କର
ଅଛନ୍ତି ।

ଥାସବର ଅଦୟାରେ ଅନେକ ଅଭିନନ୍ଦର
ବୋଲି ଖୁଲୁ ଭଳିବ ମାହେବ ହାତକ ବନ୍ଧବ-
ଶ୍ଵାସକ ସଜର ଜଣେ ବନ୍ଧବ ଏହାଙ୍କଥା କହୁ-
ବାହୁ ଉତ୍ତର ପତ୍ରମାତ୍ରରେ ଭାବାର ଅନ୍ୟ-
ନାନର ଅନ୍ଦେଶ ହୋଇଅଛି, ମନୁଷ୍ୟକୁ ଯେତେ
କହନ୍ତି ଯେ ବଳପ୍ରଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ସବଳ
ଅଭିନନ୍ଦର ହୋଇ ଥିଲୁ ସାହିତ ହୋଇ ଶୁଣ
କୁଣ୍ଡପେ ଭାବାର ବିବରଣୀ ଭଳିବ ମାହେବକ
ହସ୍ତରେ ପ୍ରଥାନ କରିବାକୁ ଗେଜ୍ଜା ବିରବାର
ଅବଶ୍ୟକ ।

ଗ୍ରାମବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶିତା ହୋଇଲୁ ମେଧେର-
ପୁର ସବୁଦ୍ଵାରା କିଛିବୁଦ୍ରି ମୁହାରାନ୍ତି ଘାମରେ
ଅଞ୍ଚଳିତ ବଣୀଯା ପରମାଣୁକାଳୀ ଖେଟିର
କୁଳାଜନନୀ ଉତ୍ତରାମରେ ବାପରାରୁ ବାହାର
ଯାଇ ଭାବୁ ଗ୍ରାମର ତମିପାରମାନଙ୍କ ଘରେ
ମା ଏ ଯାଏ ରହିଲୁ, ଏଥିଥରେ ଏକ
କୁଳାଜ ସନ୍ଧାନସହିତରେ ସେ ଦୃଶ୍ୟମନ ହୋଇଲୁ
ଅଛି । ଏବେଶର ବି କୁପୁରୀ ଦେଇଲେବକଳର
କି ଜଳସଙ୍ଗବ । ସମଟେ ଶତ୍ରୁହି ତର ଝାଗୋବ-
ଜିର ନାହାପକାର ଅଥବା ଦେଇ କୁଳାଜ-
ପ୍ରସରୁ ଏକଦର୍ଶୀ ଦରାହିଛନ୍ତି । ଦିନପରି
ନିଧାପବାଦରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜାନ୍ତ ବନ୍ଦଧନ
ଅଛି ।

ପାଦ୍ୟୋଳିପୁର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଅଜକାଳ
ଇଂଗ୍ଲିଶ ଭାଷାରେ ଦେଖି ସଂବାଦପ୍ରକଳ୍ପମାନଙ୍କରେ
ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଉଚ୍ଛଵାଳାର କାହାରେ
ତାହାରୀରୁ ବିବେଚ୍ଯ ଲେଖି ଲେଖିଦେଇ
ଆନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତାହାରେ ଭାଷିବାରେ ଦେଖାଯାଇଲେ
କୁଳମାନେ ଇଂରଜରେ ବିମେଷ ଦୁଃଖି

କର କର କାହାନ୍ତି । ତେବେଷୁଷ ଏଥାରୁ
ପ୍ରତିବାଦ କର ଲେଖନ୍ତି ବ ଯେଉଁମାନେ
ହାଇବୋର୍ଟର ଅଧିଳ ବିରାମରେ ଦେଗାଯୁ
ଦିବିଲକର ଲିଂଗଜ ଭାଷାରେ ବନ୍ଧୁତା କର
ବାର ଶାରୀ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅବଶ୍ୟକ
ପାରଥିବେ ଯେ ବେଶୀଧିଲେକ ଉ ମନ୍ଦ
ଭାଷାରେ ବେମନ୍ତ ଉତ୍ସବଗ୍ରହ ଶିଥାଇରୁ
ଅଛନ୍ତି ।

NOTICE

It is hereby made known that,
the partnership business hitherto
conducted by the undersigned,
Messrs Mullick, Venkatareddy,
Naidu & Co. is dissolved from
this date.

Soohul Chunder Mullick,
W. Venkatarreddy Naidu
Cuttaek
4th May 1871.

ପିଲ୍ଲାବନ୍

ଅମ୍ବକୁଳ ପ୍ରମରଙ୍ଗଜ ଦ୍ୱାରା ଧୂର୍ମବାର ମୁଣ୍ଡିଲ
କୋଇ ବିନ୍ଦୁଯାର୍ଥେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଛି । କେବାମାତ୍ରା
ଶ୍ରପାଜାନାରେ କିମା ଅମ୍ବକୁଳରେ ଜାତ୍ର କଲେ
ପରିବହି ପାଇବେ ।

ଶ୍ରୀ କଟକନ୍ଦୁବନ୍ଧୁ ଲଳ
ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରାଣୀ ।
କାହରଙ୍କ କୌମଥ ୧ ମେ ୧୯୫୩ ଶ୍ରୀ କଟକ
ଜିଲ୍ଲାପ୍ରେସ୍

ମୁକ୍ତପ୍ରାଣୀ ।
ଶାର୍ଦ୍ଦିନଧା ବାହେବଳ ମେମ
୧୯୫୮ ୧ ୫

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡି ଥର ଏଲକ୍ଷୟଶ୍ରୀ ସାହେବ
କଟକ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦ

ଶାସ୍ତ୍ର ମହିମା ମହିମା , , ୫
,, ବାବୁ ଉଦ୍‌ଧାର ଦୋଷ , , ୫
ମହାରାଜ ବିକ୍ରେ ପାଇବୁଥିଲି ଏହି ଅଳ୍ପ
, , ୫

ପ୍ରତିକାଳିକ ଏହି ବିଜ୍ଞାନପାଠିକା ସହର କୃତକ ଦୟା
ଦିଲାଇ କୃତକ ଶିଖିବାରେ ଆବଶ୍ୟକ ଯଜ୍ଞାଳିଷ୍ଟଙ୍କ
ମୁହଁତ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ହେଲା ।